

Giới thiệu Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo

Giới thiệu nhân vật

-Lương Oải Hương (xưng “tôi”): cũng xinh-mắt to, đen, mũi hơi hơi cao, da trắng... là 1 đứa con gái cá tính trong tính cách, còn cách ăn mặc thì giản dị, ghét nhất bọn hot boy với hot girl khinh người, bọn nhà giàu (vì cô luôn quan niệm rằng bọn nhà giàu rất hiếm người tốt bụng, chỉ đi bóc lột của kẻ nghèo), luôn đối xử tốt với m.n xung quanh, trừ vài ng' sau đó... sinh ra trong 1 gđinh khá giả(cg~ được gọi là giàu tí tít), bố là 1 nhân viên lâu năm của tập đoàn SL- tập đoàn lớn thứ 2TG, mẹ là 1 đầu bếp của 1 nhà trẻ trong phố, bố mẹ đi làm cả ngày, tối mới về nhà. Nhà có 1 chị giúp việc rất thân với Hương, vì hơn Hương có 3 tuổi thôi nên rất được lòng nhau, thân nhau như 2 chị em ruột...Hương là con cả, nó còn 1 đứa em trai kém Hương 1 tuổi, nhìn rất giống chị.

-Lương Mạnh Hải: em trai của Hương... đẹp trai lại lẳng, là hot boy của khối 8. chị em Hương lúc nào cg~ có thể chỉ chóc nhau nhưng lại rất yêu thương nhau.

-Hoàng Thái Minh: là 1 hot boy khối 10. là con trai cả của tập đoàn SL. Đẹp trai, học giỏi (IQ:300), lạnh lùng như cục băng ở Bắc Cực. mái tóc nâu, mắt nâu nhưng sâu thăm thẳm, lông mày đậm, mí cong, mũi cao, răng thẳng tắp tắp, nói chung là ko có j mà để chê, khiến bao cô gái chết mê, chết mệt (t/g: tá ghê quá), và chỉ yêu duy nhất 1 ng'..(chắc ai cg~ biết r nhỉ^^)

-Hoàng Bảo Dương: hotboy khối 9. Ngồi cạnh Hương. Cũng lạnh lùng không hơn không kém Thái Minh.(bật mí nhỏ nha: Dương là em trai duy nhất của Thái Minh đây... tính cách ko # anh tẹo nào, đáng nhờ ra t/g chưa tiết lộ với nhưng cứ bật mí nhỏ). Đã là hotboy thì đẹp zai hết biết, # với anh 1 chút xú, Dương có mái tóc hanh hanh vàng, mắt 1 mí giống trai hàn dễ sợ(cái điểm này giống bố- zai hàn mà...), mắt TM thì giống mẹ- là con dân Việt Nam đây, mí cong, mũi cao, có 1 chiếc răng khênh... haizz

Hai anh em nhà này sát gái lắm nhưng lại rất ghét gái... toàn hotgirl vây quanh mà ko siêu lòng tọ nào... nhìn hay liếc 1 phát cũng chưa bao h...@@@

**Phải nói thêm 1 điều rằng hai người này là 2 anh em ruột nhưng lại là kẻ thù của nhau...@ ng' muốn tranh giành quyền lực, nắm lấy tập đoàn của nhà mình, đấu đá lẫn nhau ko thương tiếc. Mỗi ng' có 1 bang xã hội đen khác nhau. Mỗi ng' có 1 biệt thự riêng... nhưng khi có công chuyện gia đình thì về nhà chung họp mặt gia đình...

Chỉ những điều này thôi cũng đã đủ gây ra 1 cuộc chiến tranh giành tình yêu giữa 2 ng' anh em(chắc tranh giành ai thì t/g ko phải nói nữa), lạnh lùng như nhau và chỉ yêu duy nhất 1 ng'. Điều đó đã làm nên 1 “chuyện tình tay ba” rất gay cấn và hồi hộp.

“NÀNG” sẽ chọn ai?

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

PHẦN I: Opening for a love triangle(mở đầu cho một mối tình tay ba)

START

Đang ngồi trong lớp học (giờ truy bài) bỗng nhiên thấy cả lớp nhốn nháo hết cả lên . Đứa bạn thân nhất với tôi: cái Phương vội kéo tay tôi xuống tầng dưới :

-Mày làm sao đấy ? Trời sập ak mà mày gấp gấp thế này (Tôi bức tức quát)

- Còn hơn cả trời sập . Mà thôi , mày không cần phải hỏi . Chạy nhanh nhanh lên , xuống dưới kia thì mày sẽ biết (cái Phương hấp tấp đáp)

ỒMẹ kiếp , lại cái thứ được gọi là chứng minh cho tình yêu . Trông thật là tởm lợm : “ Trời đất thiên địa ơi ! Chúng nó đang làm gì thế này ? KISS nhau ư ?” (Mặt tôi tỏ vẻ khiếp sợ)

- Mày dẫn tao xuống đây làm gì .Cái này (Tôi vội vàng kéo tay nó chạy lên tầng)

- Cho mày xem chứ còn làm gì nữa ! (Nó thản nhiên đáp)

- Mày không biết rằng “ Thì giờ là vàng bạc “ ak . Thời gian đối với tao là vàng , là bạc , là châu báu , kim cương . Mày đang làm tao mất thì giờ vào mấy việc vớ vẩn , lằng nhằng này hả ??

-Mặc xác mày ! Đối với tao chỉ cần ngắm zai đẹp là thời gian của tao hóa thành kim cương , Saphia rồi

- ChẹpChẹp Hết nói luôn đấy , mày sẽ chết dưới tay tao . A.....A..... UỖNH ! RẦM

- Ui za!

- Tôi vừa than vừa lấy tay xoa xoa cái chân tội nghiệp vừa bị tiếp đất một cách không thương tiếc rồi ngược mắt lên nhìn xem ai dám đụng vào “bản cô nương này” (Oa! Đẹp trai quá. Tôi mất chữ O mồm chữ A nhìn chăm chăm hấn) Anh ta chỉ cười nhếch mép một cách khinh miệt rồi quay gót bỏ đi luôn

- Này anh kia! Anh có biết thế nào là lịch sự không đấy (tôi tức tối gắt và thoát ra khỏi cái bầu mề của hấn) Anh ta thực sự chẳng để ý đến lời tôi nói mà chỉ ngoảnh đầu lại ném cho tôi một cái lườm và một ánh nhìn bằng nửa con mắt ra về là tôi đụng hấn trước. Mà ờ ha! Hình như tôi đụng hấn trước mà. Tôi vừa lăm bằm vừa đi thẳng vào lớp. Quả thật hấn rất đẹp zai. Khuôn mặt cao ráo điển trai, đôi mắt nâu nâu. Chiếc mũi cao thanh tú, mái tóc hơi hanh hanh vàng. Chiều cao và body thì ừ phải chính, “chuẩn men” luôn (1m80 chứ đâu có vừa)

- Mà hấn là ai nhỉ? Học trường này chả nhẽ mình lại không biết ư? – (Tôi “bần khoản”, nhưng dù sao thì tôi vẫn “rất ghét” hấn)

Tôi định quay xuống bàn dưới để hỏi đứa bạn thân xem có biết hấn ta là ai không thì tôi hoàn hồn khi thấy nó ngây người ra, há hốc mồm nhìn theo cái tên khinh người khi nãy tôi vừa đụng phải. Tôi lấy tay đập vào lưng nó hét:

-Phương ak!! Mày có bị làm sao không đấy?? Bị ma hóp mắt hồn rồi ak. (Nói đến như thế mà nó vẫn không tỉnh - Vẫn cứ mơ mơ màng màng. Tôi định quay ra hỏi mấy đứa xung quanh thì Oh NO! Tất cả lũ con gái đều mang con mắt” đại trai “hướng về phía tên kiêu căng kia.)

Tôi tức tối chạy lên bàn giáo viên đập tay lấy cái UỖNH. ĐÚNG theo tôi dự đoán thì tất cả đều giật nảy mình hướng ánh mắt về phía tôi nhưng không phải ánh mắt bình thường mà là bất bình thường (HIX ánh mắt hình viên đạn). Tôi mặc kệ chạy xuống chỗ cái Phương rồi hướng ánh mắt của sát thủ 007 vào tên Phương kia.

- Này sao mày nhìn tao ghê vậy? Mặt tao có mụn cám sao?(cái Phương ròn rợn vì tôi lườm nó)

- Thế mày vừa nhìn thấy “MA” ak mà tao nói bao nhiêu câu rồi mà mày không trả lời (Tôi cố tình nhấn mạnh từ ma)

- Thế mày không biết “ma” đó là ai ak?

- Mày đàn thế. Không biết thì mới phải hỏi mà biết rồi thì hỏi mày để làm gì?

- Mày không biết thật ak. Chẳng nhẽ mày thuộc thế giới thứ 3 sao mà mày không biết anh ấy. Một hot boy chính hiệu

- Mày điên ak. Mày thích châu diêm vương luôn không hả??

- Thôi thôi, đùa tí. Anh ấy là anh “THÁI MINH” đấy!! (nó vừa nói vừa đưa con mắt mê trai nhú vào nhau thể hiện một cách sung sướng)

- “Giang hồ” như tao chưa bao giờ nghe thấy cái tên này. Ờ ha! Hấn là “ma” còn tao lại là “Người” thì sao biết được, đúng hem? Con Phương tức giận. Đùng đùng đập tay xuống bàn, nhìn tôi bằng con mắt dao găm cứ như chuẩn bị đưa tôi vào “long đầu chăm vậy”. Tôi chỉ biết sợ hãi rồi hỏi lại nó:

- Mà thằng í học trường nào vậy?

Nó vẫn dùng con mắt ấy để trả lời tôi:

- Học trường cấp 3 Chương Dương. Năm nay anh lên lớp 10 Nói xong câu đó nó hạ ngay con mắt sắc lạnh mà nói bằng giọng ngọt như nước mía, đôi mắt hiện rõ hình trái tim:

- Đẹp trai dễ sợ ak nha!! Ui za..... chàng hoàng tử của lòng em. Anh còn là con nhà giàu nữa í!@_@

_ Tao đoán là mày thích hấn rồi phải hem? Nhưng theo tao thấy hình như không phải 1 mình mày thích hấn đâu. Bao nhiêu gái theo đuổi hấn đấy.

- Tao biết! Đứa như tao làm sao xứng với anh ấy cơ chứ. Thôi kệ!! Yêu đơn phương cũng được. (Nó nói rất chi là nhẹ nhàng)

- Được được cái con khi khô ấy! Mày làm như thế chỉ có rước họa vào thân thôi. Ai đời lại đi thích 1 con “MA” khinh người, kiêu ngạo như hấn chứ. Tao khuyên mày nên từ bỏ sớm đi. Phương đang chuẩn bị “câu đầu chăm” tôi thì cô giáo vào lớp (đây lại là tiết của cô giáo chủ nhiệm nữa cơ. Ôi Ôi! Cô đúng là thần hộ mệnh của đời em) Bên cạnh cô là một “handsome boy” khiến 1 con bé như tôi không hề biết “đại zai” mà còn phải điều đứng.

- Đây là thành viên mới của lớp mình, mọi người hãy giúp đỡ bạn ấy nha (Cô giáo vui vẻ nói) – Ô hay nhỉ, lớp mình hôm nay sao im lặng thế. Cho bạn ấy một tràng pháo tay đi nào

BỐPBỐP ĐoànĐoàn.....Đoàn Cả lớp vỗ tay ầm ầm (tất nhiên là ngoại trừ tôi ra)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

- Nào bạn lớp trưởng đâu rồi nhỉ? Giới thiệu cho bạn biết về lớp mình đi.. CẢ LỚP HƯỚNG HẾT ÁNH MẮT NHÌN TÔI:

- Ồ.....thì ch.....ào.....b....an!! Minh.....tên.....làLươngOảiH.....ương . Chào mừng bạn đến với lớp học 9a1 (nói xong tôi ngồi phất xuống ghế)

- Chào ! Tôi là Dương (hần lạnh lùng đáp , đã thế nói năng thì rõ là cọc lốc) Tôi tự hỏi, cậu ta đẹp trai , công tử con nhà giàu tại sao phải kiêu đến thế nhỉ ?

- Này bạn kia ! Bạn chỉ mới là 1 thành viên mới của lớp này . Bạn cần chấn chỉnh lại cái vẻ khinh người đi . Mà bạn cũng có phải là siêu sao gì đâu ? Bạn cần phải tôn trọng người khác hơn nhé (Tôi tức giận “ đốp cho hần nguyên 1 tràng dài dằng dặc mấy cây số)

- Ak , các em thông cảm co bạn ấy nha . Chắc bạn ấy mới vào lớp nên còn ngại ngùng mà . ẤY vậy mà cái tên kia vẫn cứ trơ tráo tôi nhìn cái bản mặt màg thấy phát ghét . Lúc đó tôi chỉ muốn cho hần xoi nguyên chiếc “ bánh mì “ dưới chân tôi luôn cho rồi.

- Nào Dương ! Để cho em sớm làm quen được với lớp thì bây giờ cô sẽ xếp chỗ ngồi cho em nha! Cả lớp xôn xao tranh cãi . Có đứa thì “ em thừa cô , cô để bạn ấy ngồi với em đi ạ “ Đứa kia thì “ em ạ “ rồi thì “ chóc này còn trống thừa cô “..... Và chỉ riêng mình tôi , tôi vẫn dờ sách ra học bình thường . Tôi cũng không thèm để ý đến cô giáo đang nhìn mình mỉm cười

- Dương ! Em ngồi ra chỗ kia (cô giáo chỉ tay vào chỗ trống bên cạnh tôi)

- Em thừa cô , tại sao bạn ý lại có thể ngồiđây được ạ (Tôi vội vàng thanh minh)

- Dương ! Em thấy thế nào ?

- Dạ ! Em sẽ ngồi chỗ đó ạ (hần đáp rồi nhếch mép cười , nụ cười trông rất giống ai kia) cùng với lúc đó là tiếng nói của cô giáo :

-Ngồi chóc đó là tốt nhất cho Dương đấy . Lớp trưởng sẽ báo ban bạn ấy và giới thiệu cho bạn ấy biết rõ hơn về lớp mình , có phải không ?

Cả lớp đề tiếc nuối vì anh chàng “ hot boy “ này được ngồi cạnh tôi . Hàng ngàn ánh mắt tuyệt vọng, ghen tị đều dành riêng cho tôi

- Cậu có sợ khi ngồi cạnh mình cậu sẽ không được lạnh lạn khi trở về không ? (Tôi mỉm cười nhưng nguồn gốc của cái cười đó là cười đều) Hần nói bằng giọng thách thức :

- Về luyện thêm đi !!

- Hừ (tôi xò ngay một câu) !! Trời đất ! Không ngờ ông thầy bói hôm qua xem cho mình lại chuẩn đến thế . Ông ấy bảo hôm nay mình xui xẻo , bị ngay 2 con chó lạ hoắc cắn . ẶC ! Nghe thấy mà mình thấy thương thân mình quá đi mất(Hần dùng dùng nôi giận , đôi mắt này lửa hần nhìn tôi không thương tiếc .) :

- Cậu có biết tôi ghét nhất loại đàn bà như nào không ? (Hần day nghiêng 2 hàm răng nói với tôi)

- Mặc xác cậu mà này , tại sao tôi lại thương cho 2 hàm răng hiền hòa kia bị chủ của nó bắt đánh nhau thế nhỉ , Nếu là tôi thì tôi đã chống lại rồi cắn vào lưỡi cho hần chết luôn cho rảnh nợ . (Tôi tự tin đồng dac nói , mặc cho bao ánh mắt căm phẫn nhìn về phía tôi , nhất là hần) :

- Này kon nhỏ kia!Đùa thì đùa và phải thôi nha !! tôi ghét nhất laoj đàn bà như cô đấy !! (Hần thét lên như bò rống khiến không khí lớp học trở nên nhốn nháo) . Cô giáo đang viets bài trên bảng vội quay xuống :

- Hương , Dương . Hai em đang làm ảnh hưởng đến tiết học này của lớp ta đấy

Nếu không phải tôi với hần mà là người khác thì đã bị đuổi đứng ra ngoài cửa lớp rồi . Bởi vì tôi là “ con cưng “ của lớp mà , với lại tên Dương kia cũng là quý tử con nhà giàu mới nhập lớp Cô giáo vằm đưa ánh mắt nhìn về phía tôi và Dương :

- Dạthừa cô.....em....em(Tôi lắp ba lắp bắp)

- Thôi em ngồi xuống đi . Lần sau đừng tái phạm nữa nhé (Cô cứ y như là 1 người mẹ hiền vậy . Hí hí)

Tôi vẫn chưa thể quên được câu nói của tên khốn “ DUỠNG “ kia . Hần nói là ghét loại đàn bà như tôi ư ?? Haha , tôi liền như ngay tới lời cô khen tôi : “ Em thật giống cô y như đúc đấy . Không uống danh là học sinh cưng của cô !! “ (@_@) Há há há , lại có một vụ trả thù rồi đây . Tôi đứng dậy , dương dương tự đắc tra đôi mắt nguyệt tên Dương một cái rồi nói :

- Thừa cô em có ý kiến ạ ! - Nói đi em - Thừa cô.....có phải lúc trước cô khen em là giống cô không ạ : vừa ngoan nè , vừa dịu dàng , bla.....bla.... (Tôi ‘ tí ni ‘ diễn tả bài thuyết minh của tôi , con mắt thì không ngừng liếc qua tên khốn kia)

- À.....Ừ . Em là một lớp trưởng gương mẫu mà lại .

- Thế mà có người bảo ghét loại phụ nữ như em đấy ạ ! (tên kia tối sầm mặt lại còn tôi thì vui không tả xiết) Cô tức tối lắm (nhìn về mặt cô lúc bấy giờ là biết ngay) nhưng vẫn nói bằng một giọng nhẹ nhàng để vẫn có nét là 1 giáo viên hiền :

- Mặt của người đó chắc là có vấn đề thôi mà em . Với cả cô mà biết là ai thì đừng có trách cô ghê . Cô nói cho mà biết , ở cái trường này không có lớp nào bằng “ phụ nữ “ lớp ta đâu (trông cô giáo như vậy mà ghê phết , chắc là đụng đến nỗi đau của cô đấy mà , hí hí)

- Thừa cô , em đã cho hần 1 trận rồi ạ!! thời buổi này mà có một thằng con trai có mắt như mù như thế sao ?? Hix.....hix . Thừa cô , em ngồi(Rồi cô với về mặt hơi chút hậm hực quay lên bục giảng)

- Thừa cô , nếu tên đó còn dám ngo ngoa thì em sẽ báo với cô ngay . Cô trò mình cùng xử lí , không để hần lộng hành như vậy được

- Oke men !! (Cô nháy mắt pha chút sự đùa dờn)

- Thế nào , con` dám lộng hành nữa không ? (Tôi quay sang nói với hân ta)

- Cô còn dám nói như vậy nữa ak ? Đồ không biết trời cao . Tôi sẽ cho cô biết tay .

- SHIT ! Trời cao ư ? Tôi còn tưởng trước mắt tôi là một con nhái coi trời bằng vung cơ đấy . Đồ vô liêm sỉ -

- Cô sẽ chết với tôi . Đồ “đít nhái” (Vâng ! Đó là biệt danh mà hân đặt cho tôi từ đây về sau)

Reng.....! Reng.....!Reng.....! Tiếng chuông báo hiệu giờ nghỉ giải lao đã đến. Tôi vội vàng chạy ngay xuống cái căng-tin để “đánh chén” củng mấy nhỏ bạn

- Ôi ! Đồng thế chứ lị ! Kiểu này chắc nhịn đói mất ... Oái Hương ! Mày nghĩ cách gì đi (Cái Phuong uể oải nhìn

- Mày nghĩ như thế nào đấy hả !! Chật kín như thế kia đến con kiến cũng không lọt qua chứ huống gì là tao . Mày tưởng tao là thần thánh chắc ! (Tôi cau mày tỏ vẻ chán nản)

Ừc.....ừc.....!! Mấy đứa bọn tôi nuốt nước bọt ừng ực

- Ê này ! Sao tự nhiên bọn kia nhìn mình ghê vậy? Còn hét toáng lên nữa chứ . Nhìn ghê thấy mồ (Con Phuong thì thào vào tai tôi)

Oh no ! Tất cả mọi người đang chen chúc nhau để mua đồ ăn . Ánh mắt của họ ngoài việc nhìn đồ ăn thì mọi việc diễn ra xung quanh họ mặc kệ . Tại sao bây giờ hàng trăm con mắt lại hướng hết về đây tự hội nhi

- Ê ! Sao tao thấy ánh mắt bọn nó nhìn mình khác vừa nãy nhì ? Vừa nãy thì suong suong còn bây giờ thì bao nhiêu viên đạn của bắn “pằng.pằng” về phía mình nhì ? (Nhỏ bạn hỏi tôi) Tôi cảm thấy có cái gì đó lạ lạ , rất bất bình thường nên quay ra đằng sau nhìn ? ! ! ! ! ! ! ! !

Cái tên Thái Minh – 1 hot boy chính hiệu không ai chê (trừ tui ra T_T) Tôi quay phắt lại :

- Ê này . Nếu tôi đoán không nhầm thì anh chính là cái tên “lich sự” mấy hum trước có phải không ? Sao ? Muốn đến đây xin lỗi để thực hiện làm người lịch sự hử ? (Tôi nói “móc” hân 1 câu , mắt không khỏi chớp chớp)

Hân vẫn giữ nguyên điệu bộ khinh người như thế mà không chút lay chuyển

- Con nhỏ kia ? Mày dám xò xiên đại ca tao ak ? Muốn chết hả con ? (Một tên đi sau hân bước lên với ánh mắt rất sợ) – Mau tránh ra (hân gắt)

- Ồ....ơ..! (tôi ngẩn người và đã hiểu lí do tại sao những người xung quanh lại có ánh mắt như vậy)

– Ô hay nhì ! Anh không có mắt ak . Đường rộng thênh thang như thế này tại sao anh không đi mà cứ bảo tôi tránh ra là sao ? Anh tưởng anh là ai cơ chứ (1 cái đường to thù lù như vậy mà thằng đó chỉ đi thẳng . Mặc kệ có ai đi chằng nữa thì tôi vẫn cứ đuổi thẳng cổ)

- Ái chà ! Con ranhnày ! Mày cũng giỏi gớm ! (ôi ! ôi ! quý dạ xoan) - Anh em , lên !! (vừa dứt ,mấy thằng du côn từ đằng sau gây gộc tiến tới)

- S.....Ồ.....T.....Ó.....P!!! (stop)

- Sao ? Con nhỏ kia ? Định có chằng chối gì trước khi chết ak (hân nhếch mép)

- Ôi ! Ôi ! Ai mà dám động vào các anh đẹp zai này cơ chứ (Đẹp zai lại c-hó thì có) - Nam tử hán đại trượng phu ai lại đi đánh 1 đứa con gái yếu ớt như tôi chứ . 1 người thì chẳng nói gì , đây lại hân1.....2.....3.....4.....7.....8.....9 tên liền . HAIZZ !! Như thế thì hơi hèn quá phải không các anh zai ? (Tôi vừa nói vừa nhấn mạnh từ "hèn" rồi làm bộ mặt cầu khẩn)

- Mặc kệ nó ! Không cãi lí với nó nữa ! Anh em , ra dẹp bọn nhỏ kia đi (Hân chau mày lại)

Rồi bọn du côn kia bắt đầu kéo nhau quay đi . Tất nhiên là do tên đại ca (siđa) kia đi thì bọn đàn em của hân mới đi . Chứ không đứng đấy là kéo qua kéo lại với bọn chúng chắc chết mất

- WOA !! Mày giỏi quá Hương ạ ! Lần đầu tiên tao thấy có đứa dám "đầu đá" với hoàng tử Thái Minh đấy . Vừa là hot boy số 1 của cái trường cấp 3 Chuong Dương này , vừa là tên sát gái số 1 của Thành Phố . Nhưng mỗi tội là lạnh lùng thui ak . Không uống danh là cậu ấm của tập đoàn SL - tập đoàn mafia lớn nhất Châu Á . HURA ! Dù không được anh ấy để ý nhưng chỉ cần anh hay qua lại trường cấp 2 Chuong Dương nayd rồi được ngắm anh ấy thì cũng được hết ak . Mà tao cũng phải nói luôn (đang mơ mộng hão huyền liền tuột khỏi thiên đàng , nó quay phắt sang tôi , trừng mắt) - Mày đừng có mà động chạm đến tình yêu của tao đấy . Mày mà làm anh ấy sợ không qua trường này nữa là mày chết với tao . Ngày nào mà không nhìn thấy mặt anh thì ngày đó chắc tao không sống nổi (Nó vừa nói vừa bày tỏ nỗi khổ)

- Nếu đã như vậy thì tao chẳng còn gì để nói nữa mày ạ ! Tao sẽ làm cho chàng hoàng tử của mày không dám bước đến cái trường này nữa đấy !..... (ừa nói tôi vừa cười ranh mãnh)

- A!A!A! Cái con đáng chết này , mày mau đứng lại đó cho taoooooooooo !

Thế là 1 cuộc chạy và đuổi nhau trên sân trường diễn ra với nhân vật là tôi và con Phuong và với đủ các tiếng la , hét inh ồm ồm

UỖNH ! UỖNH !!!!!

- U za đau quá ! Ak không ! Hình như mình va vào ai đó mà ngã mạnh lắm mà . Sao mình thấy không đau đón gì nhì ??? Ít nhất cũng phải gãy tay gãy chân chứ chả chơi (Nhắm mắt thể hiện sự thất vọng mà không biết mình đang làm đề lên 1 người)

- Cô đang làm gì đấy hả ? Cô có biết cô đã phạm phải sai lầm gì không hả đồ "đít nhái" (1 tiếng nói hơi quen quen vang lên từ đằng sau lưng tôi)

-----mở mắt-----

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

- A ~! (tiếng hét của tôi có uy lực to lớn , làm cả trường đều đưa mắt chĩa vào chúng tôi , đương nhiên là nhìn thấy ngay cảnh tượng trước mắt rồi)

Tôi lập tức đứng phắt dậy , phúi quần áo và phóng ngay về phía Woashington-City (WC) . Đi qua hàng trăm con mắt với đủ các lời xì và của đám con gái trong trường dành cho tôi

- Nhìn cái gì mà nhìn ! Nói cái gì mà nói , bộ chúng mày sinh ra để soi mói người khác thôi ak (Quát lớn làm cho bọn con gái khiếp hồn vía) - Ba ranh con vất mụi chưa sạch mà dám động vào chị (Em nó học mới có lớp 7 , vậy mà.....)

Tôi dậm chân thật mạnh về phía Woasinhton-City của trường . Xả street xong , tôi rảo bước vào lớp . Mới đi đến cầu thang , Tên Dương với ánh mắt tràn đầy sát khí đứng khoanh tay trước ngực nhìn về phía tôi @_@ . Tất nhiên là tôi không thèm đếm xỉa đến hắn và đi thẳng luôn....

- Đứng lại << Giọng nói trầm trầm vang lên >>

Tôi vẫn tiếp tục bước lên cầu thang thản nhiên như không nghe thấy gì cả

- Tôi bảo cô đứng lại << hắn đã bắt đầu gằn giọng >>

- Ồ ! Từ nãy cứ tưởng con cún nhà bác quản trường đang sửa gì hóa ra là bạn Dương đang gọi mình đấy hả ? (Tôi chớp chớp mắt ra vẻ hiểu chuyện)

- Hừ!Hừ! (phải nói là hắn rất giận , rất rất giận , Hai môi bặm vào nhau) - Cô..cô.....tôi còn chưa xử cô cái tội vừa làm tôi ngạc , xong bây giờ cô lại còn dám bảo tôi là con cún hả ? *(Hắn gắt)*

- Ủa ? Con cún đáng yêu lắm đó chứ bộ ? (Tôi thản nhiên nói mà không thấy là sắp có hóa hoạn xảy ra - lừa và khói bốc nghi ngút trên đầu hắn)

Hắn trợn mắt với tôi , từ từ tiến lại gần và gần hết mức , Cong chưa đến 2 cm thui T_T

- Dương !! Mi đang làm gì đấy hả ??

Mồ hôi tôi vã ra từng hột từng hột

- Ak~~! (Hắn nhếch mép cười) - Làm gì thì người thông minh như Oải Hương đây chắc cũng biết rồi nhỉ ?

Và..... UỖNH!!

Kèm theo tiếng động đó là tiếng kêu oai oái của hắn

- Cô.....cô dám sao ? (Hắn vừa nói vừa lấy tay cầm cái chân đau lúc nãy bị tôi đập trúng và đẩy hắn cái rầm)

Tôi phi thật nhanh lên cầu thang mà không biết trời đất trăng sao là gì

RẦM !!

Lại một tiếng động vang lên và người ngạc lại là tôi

- Ui za !! Tên nào mà khôn khiếp vậy ? Sao hum nay số mình đen quá vậy trời ? Hức hức ** Khóc không ra nước mắt ** (Nhắm mắt nhắm mũi , tôi khóc lóc chửi rửa cái kẻ dám động vào tôi mà không biết là ai)

Không thất động tĩnh gì . tôi từ từ mở mắt và.....

A!!!!!!!!!!A!!!!!!!!!!!!!!A!!!!!!!!!!

- Tên biến thái ! Đồ dê xồm ! Đồ vô liêm sỉ.....bla.....bla (Vừa chửi tên dê xồm , tôi vừa lấy tay dấm thành thạch vào ngực hắn) . Hắn vẫn không nói gì

Với dáng vẻ bây giờ thì rất dễ bị hiểu lầm . Tôi vội vàng đẩy hắn ra và lồm cồm bò dậy , chạy thật nhanh để tránh ánh mắt dò xét của bao con người (đặc biệt là của bọn con gái * hám zai *)

- Hey ! Con nhỏ là cái thá gì mà dám động đến hot boy cơ chứ

- Con nhỏ này chắc định giờ trog để tiếp cận với anh đây mà

- Con nhỏ này cũng ghê ak nha ! Dám đề lên người anh Thái minh của mình..... Ý quên ! Của Riêng chị Mai Mai kia . Xem chị Mai Mai trừng trị con nhỏ như thế nào . Tụi bay đâu ! Cho nó 1 bài học đù Chúng mày đi trước đi , tao đi sau để còn "phôn" cho chị MAi nữa . OK (Nhỏ kia nói bằng giọng rất chi là hách dịch)

Và một điều nữa là cùng lúc đó , tôi vẫn đang ngồi trong lớp học gục đầu xuống bàn

- Ái !!

Từ đầu thò ra 6-7 đứa con gái " tóc xanh tóc đỏ " đang đứng trước mặt tôi , đứa đầu đàn túm tóc tôi rồi lôi về phía sau .

- Mấy người này là ai vậy ? Thả tóc tôi ra.....aaaaa (Tôi hét toáng lên , cnf cả lớp thì vẫn cứ ung dung như bình thường . Không ai dám động vào chuyện này , ngay cả con Phương)

- Bọn tao là ai hả ? Nên hỏi con bạn thân mày dê . Mày là cái thứ lợ gì mà dám động vào người của chị hai tao chứ

Á!Á!Á

Chúng vẫn không bỏ tay ra nên tôi đã cầm lấy tay của bọn chúng và bẻ ngược ra đằng sau (Cũng may ch tôi là tôi biết 1 chút võ còn con)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- Tôi đã bảo mấy người bỏ tay ra rồi mà không nghe , đau rồi ráng chịu ha ? Mà tôi có đụng đến mấy người đâu mà mấy người lại muốn gây sự với tôi..... Mà mấy người nói tôi động vào người của chị hai mấy người ư ? Là sao ? (tôi hất hàm)

- Thái Minh !! Mày dám động đến anh Thái Minh là không xong với bọn tao đâu . Anh Thái Minh là người của chị hai tao --- chị Mai Mai

- Nghe rõ chưa ?? (Một con sấn sổ chạy lên , chắc là người của cái con " Chị Hai " kia)

- À ! Cái tên Thái Minh đấy hử ? Mà ai thêm động vào cái tên khinh người thế chứ . Mà vừa nãy hấn đụng vào tôi trước . Mà cái chuyện hấn là người của chị hai mấy người thì tôi cũng không liên quan . Bảo chị hai ấy liệu mà giữ nó đi . Không nó "xông chuồng " đóp tôi đấy . Tôi bị hai phát rồi đấy nhá

- Á Á !! Cái con ranh này... Mày dám nói như thế với chị mày sao ? Dám xú phạm đến anh Thái Minh và " chị hai " tao sao ? Chắc mày chán sống rồi Chị em , xông lên . Bẻ gãy tay gãy chân con này cho tao (con " c-hớ đầu đàn " gồng " như bị lên con)

Cả lũ chúng nó chạy như tên bay lao đến chuẩn bị tra tấn tôi thì :

- DỪNG LẠI !! (1 tiếng gằn mạnh làm tất cả dừng lại , ngoái đầu về phía sau nhìn

Bạn có biết đó là ai không .. Chính là cái tên DUỖNG hách dịch đó ...

- Anh..... Dương !! (Con đầu đàn khếch lên tiếng)

- WOA . đẹp zai tóa (Bây giờ là tiếng xôn xao của mấy con phe sau _)

- Tôi cho các người 10 giây , các người mà không bienn hết thì đừng trách tôi (Hấn đe dọa)

- Vâng , em sẽ đi ngay ạ .. Chị em đâu , đi (Con đầu đàn ra lệnh và chúng nó đi luôn , nếu tính thì thật là đúng chưa đến 10 giây)

Hứ wòa , suýt nữa là có án mạng xảy ra . May là có tên này ra tay ... HAIZZ

Hấn đang tiến lại gần chỗ tôi vác theo khuôn mặt đằng sát khí

- Này.....này ! Có chuyện gì không zợ (Tôi lấp bắp y như gà mắc tóc)

Hấn vẫn không nói gì cả mà càng ngày càng tiến sát vào người tôi . Hấn xẫs cổ áo tôi lên và nói

- Cô được lắm . Đến bao giờ thì cô mới không gây phiền hà cho tôi đây ! Cô có tin chỉ cần 1 cuộc điện thoại ngắn của tôi là nhà cô phá sản không . Cô còn dám đánh tôi hả ?

Tôi vẫn dùng sức mình để gạt tay hấn ra khỏi cổ áo mình nhưng hấn khỏe hơn 1 con trâu truong , tôi không thể lay chuyển được tay hấn

BỐP!!!!!!!!!!

Với những lời lẽ của hấn thì tôi không những tức giận mà còn nổi máu điên :

- Anh tưởng nhà anh giàu ! Anh thích làm gì thì làm ak . Tôi nói cho anh biết ! Những đứa nhà giàu , ăn chơi , đàn đúm như anh không biết tình người là gì đâu . Tôi tặng cho anh cái tát hôm nay cũng là để cho anh hiểu ra rằng : Không phải cứ nhà giàu thì thích làm gì thì làm đâu..... (Tôi không kìm nén được cảm xúc nên tuôn ra một tràng dài cùng nước mắt)

Tôi chạy và chạy , không để ý gì đến xung quanh . Với 1 mớ suy nghĩ xem hấn bảo nhà mình phá sản có đúng không đây .. Nhỡ đúng thì **chít **

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

BỊCH ! BỚP ! BỊCH ! BỊCH ! BỚP ! BỚP !!!

Là tiếng đánh nhau ? Ôi không . Từ đằng xa có 1 lũ côn đồ đang đánh 1 người . Mà không phải là ở đằng xa mà ngay trước mắt tôi luôn ý (Cùng lắm là chỉ cách có 5m) . Tôi chỉ chú ý đến bọn đang đánh người chứ không để ý rằng có người đang vất vèo hai chân , khoanh tay trước ngực ngồi quất

- Này các người đang làm gì vậy? (Bọn chúng quay mặt lại .. Sao tôi cảm thấy quen quen . Tạm thời tôi không nhớ ra , đẹp sang 1 bên , bây giờ cứu người là quan trọng nhất)

Bọn chúng bây giờ mới ngừng tay lại , tản ra

- Con ranh này ! Mày muốn chết hả ?? (Chúng nó đang tức giận đấy . Eo ôi !! Ghê oi là ghê ! Thật là đại đột khi lên tiếng

- Không ! Không ! Em nhầm người ạ ! Thôi , các anh cứ làm tiếp đi . Em về ! (Tôi rón rén quay lưng lại ra về)

- Đứng lại ! Bắt con ranh con này lại cho tao (Tên đầu đàn ra lệnh)

Chỉ chờ khi bọn chúng lại gần tôi lấy đà , đập cho mỗi thằng 1 phát lần quay ra đo đất . Còn cái thần cầm đầu thì tôi bẻ tay ngược ra đằng sau rồi tiếp tục cho nó tiếp xú với đất mẹ thân yêu . Sau đó tôi liền chạy ngay ra chỗ người bị đánh , dìu cậu ta dậy rồi chạy như bay , . Đang chạy tôi thấy có một người cũng đang chạy nên tôi liền kéo tay người đó là lỗi đi

- Ở đây nguy hiểm lắm ! Chạy mau đi ! Không chúng nó đuổi kịp đấy

Đã thấy địa điểm phù hợp để ẩn nấp (đó là con ngõ hẻm nhỏ) Tôi phóng teo tốc độ ánh sáng lao ngay vào trong

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

- Tôi đã bảo mấy người bỏ tay ra rồi mà không nghe , đau rồi ráng chịu ha ? Mà tôi có đụng đến mấy người đâu mà mấy người lại muốn gây sự với tôi..... Mà mấy người nói tôi động vào người của chị hai mấy người ư ? Là sao ? (tôi hất hàm)

- Thái Minh !! Mày dám động đến anh Thái Minh là không xong với bọn tao đâu . Anh Thái Minh là người của chị hai tao --- chị Mai Mai

- Nghe rõ chưa ?? (Một con sấn sổ chạy lên , chắc là người của cái con " Chị Hai " kia)

- À ! Cái tên Thái Minh đấy hử ? Mà ai thêm động vào cái tên khinh người thế chứ . Mà vừa nãy hấn đụng vào tôi trước . Mà cái chuyện hấn là người của chị hai mấy người thì tôi cũng không liên quan . Bảo chị hai ấy liệu mà giữ nó đi . Không nó "xông chuồng " đóp tôi đấy . Tôi bị hai phát rồi đấy nhá

- Á Á !! Cái con ranh này... Mày dám nói như thế với chị mày sao ? Dám xú phạm đến anh Thái Minh và " chị hai " tao sao ? Chắc mày chán sống rồi Chị em , xông lên . Bẻ gãy tay gãy chân con này cho tao (con " c-hó đầu đàn " gồng " như bị lên cơn)

Cả lũ chúng nó chạy như tên bay lao đến chuẩn bị tra tấn tôi thì :

- DỪNG LẠI !! (1 tiếng gằn mạnh làm tất cả dừng lại , ngoái đầu về phía sau nhìn

Bạn có biết đó là ai không .. Chính là cái tên DƯƠNG hách dịch đó ...

- Anh..... Dương !! (Con đầu đàn khếch lên tiếng)

- WOA . đẹp zai tóa (Bây giờ là tiếng xôn xao của mấy con phe sau _)

- Tôi cho các người 10 giây , các người mà không biến hết thì đừng trách tôi (Hấn đe dọa)

- Vâng , em sẽ đi ngay ạ .. Chị em đâu , đi (Con đầu đàn ra lệnh và chúng nó đi luôn , nếu tính thì thật là đúng chưa đến 10 giây)

Hứ vờ , suýt nữa là có án mạng xảy ra . May là có tên này ra tay ... HAIZZ

Hấn đang tiến lại gần chỗ tôi vác theo khuôn mặt đằng sất khí

- Này.....này ! Có chuyện gì không zợ (Tôi lấp bắp y như gà mắc tóc)

Hắn vẫn không nói gì cả mà càng ngày càng tiến sát vào người tôi . Hắn xẫs cổ áo tôi lên và nói

- Cô được lắm . Đến bao giờ thì cô mới không gây phiền hà cho tôi đây ! Cô có tin chỉ cần 1 cuộc điện thoại ngắn của tôi là nhà cô phá sản không . Cô còn dám đánh tôi hả ?

Tôi vẫn dùng sức mình để gạt tay hắn ra khỏi cổ áo mình nhưng hắn khỏe hơn 1 con trâu trưởng , tôi không thể lay chuyển được tay hắn

BỚP!!!!!!!!!!

Với những lời lẽ của hắn thì tôi không những tức giận mà còn nổi máu điên :

- Anh tưởng nhà anh giàu ! Anh thích làm gì thì làm ak . Tôi nói cho anh biết ! Những đứa nhà giàu , ăn chơi , đàn đúm như anh không biết tình người là gì đâu . Tôi tặng cho anh cái tát hôm nay cũng là để cho anh hiểu ra rằng : Không phải cứ nhà giàu thì thích làm gì thì làm đâu..... (Tôi không kìm nén được cảm xúc nên tuôn ra một tràng dài cùng nước mắt)

Tôi chạy và chạy , không để ý gì đến xung quanh . Với 1 mớ suy nghĩ xem hắn bảo nhà mình phá sản có đúng không đây .. Nhờ đúng thì **chít **

BỊCH ! BỚP ! BỊCH ! BỊCH ! BỚP ! BỚP !!!

Là tiếng đánh nhau ? Ôi không . Từ đằng xa có 1 lũ côn đồ đang đánh 1 người . Mà không phải là ở đằng xa mà ngay trước mắt tôi luôn ý (Cùng lắm là chỉ cách có 5m) . Tôi chỉ chú ý đến bọn đang đánh người chứ không để ý rằng có người đang vất vèo hai chân , khoanh tay trước ngực ngồi quất

- Này các người đang làm gì vậy? (Bọn chúng quay mặt lại .. Sao tôi cảm thấy quen quen . Tạm thời tôi không nhớ ra , đẹp sang 1 bên , bây giờ cứu người là quan trọng nhất)

Bọn chúng bây giờ mới ngừng tay lại , tản ra

- Con ranh này ! Mày muốn chết hả ?? (Chúng nó đang tức giận đấy . Eo ôi !! Ghê oi là ghê ! Thật là đại đột khi lên tiếng

- Không ! Không ! Em nhầm người ạ ! Thôi , các anh cứ làm tiếp đi . Em về ! (Tôi rón rén quay lưng lại ra về)

- Đứng lại ! Bắt con ranh con này lại cho tao (Tên đầu đàn ra lệnh)

Chỉ chờ khi bọn chúng lại gần tôi lấy đà , đập cho mỗi thằng 1 phát lần quay ra đo đất . Còn cái thần cảm đầu thì tôi bẻ tay ngược ra đằng sau rồi tiếp tục cho nó tiếp xú với đất mẹ thân yêu . Sau đó tôi lên chạy ngay ra chỗ người bị đánh , dìu cậu ta dậy rồi chạy như bay , . Đang chạy tôi thấy có một người cũng đang chạy nên tôi liền keoa tay người đó là lỗi đi

- Ở đây nguy hiểm lắm ! Chạy mau đi ! Không chúng nó đuổi kịp đấy

Đã thấy địa điểm phù hợp để ẩn nấp (đó là con ngõ hẻm nhỏ) Tôi phóng teo tốc độ ánh sáng lao ngay vào trong

- Phù ~! Một quá (Vừa nói tôi vừa quệt những hạt mồ hôi đang lăn dài trên gương mặt dễ thương của tôi)

Tôi chợt nhớ ra rằng mình vừa cứu người xong , tôi vội vàng đưa ánh mắt sang nhìn anh chẳng bị đánh . Ôi !! Cảnh tượng thật khủng khiếp . Một anh chàng mặc áo sơ mi trắng , máu me be bét ở người , mặt và đầu đang nằm gục ở dưới đất . Tôi vội vàng dìu người đó lên . Đập ngay vào mắt tôi là khuôn mặt của Dương - tên hot boy đáng ghét ngồi cùng bàn với tôi :

- Dương.....sao.....sao.....lại là.....Cậu!!

- Cút!! (Chỉ duy nhất 1 từ phát ra khỏi miệng vẫn rồi hần ngắt)

Người tôi nhìn như thế này thì làm sao mà bê hắn về đây . Phải đi gọi người giúp thôi.....tôi quẹo đầu lại định chạy thì.....

BỊCH !

- Ui za ! (Vừa đụng phải linh vật lạ , tôi liền ngẩng đầu lên) Hà ?? Sao anh lại ở đây hả anh Thái Minh ??

- Tại sao tôi không thể ở đây ? (Hắn hỏi vặn lại tập 1)

Tôi chợt nhớ ra là lúc chạy , mình có kéo theo 1 người nữa

- Hớ ! Hóa ra là anh ! nè !! Anh phải cảm ơn tôi đi vì toai là người vừa cứu anh đấy ! Không thì anh không xong với bọn du côn kia rồi (Tôi vênh mặt đầy tự hào)

- Bọn du côn ? Hahaha.....

- Này ! Anh không cảm ơn tôi thì thôi sao lại cười chế giễu hả ? (Định bụng nhảy vào cho hắn mấy chưởng thì đột nhiên có tiếng động lạ phát ra)

- Ôi không ((< Tôi không ngờ rằng mình đang dìu Dương dậy , bây giờ lại nhả ra để chuẩn bị tấn công thằng kia . Cậu ấy ngã mất rồi.....HIXXSo-ry nhá >))

- Ê ! Ê !! Lại đây giúp tôi đưa cậu ấy đi bệnh viện với

- Tại sao tôi lại phải giúp (Hắn vặn lại tập 2 - Mẹ cha oi , Sao hắn suốt ngày hỏi vặn lại con thế)

- Thế không giúp chứ gì ? Đây không cần , đồ vong on bội nghĩa. Nhìn cái mặt sáng sủa thế kia là bên trong tâm địa đen tối . GHÉT (Tôi nguây nguây diu Dương đây)

Quả thật tên Dương này nặng thật ; Diu được nửa chừng , tôi không tài nào nhấc Dương lên nữa được . Với cái tư thế này thì khoảng 5 phút sau tôi gãy lưng mất - Lưng ơi, sắp xong rồi < huhu>. Đang chuẩn bị than thở thì tên vong ân bội nghĩa kia nhấc bổng Dương lên vai và vác . Tôi há hốc mồm . Không ngờ có lúc tên này cũng tốt chút chút

- Còn đứng đó ak ? Không chịu cứu người sao ? (Hấn vừa vác Dương vừa bực dọc quay lại nhìn tôi nói)

- À!! Không.....khôngcó gì ! (Tôi toe toét cười với hấn)

Sao đợi mãi mà không thấy chiếc taxi nào vậy . Đoạn đường này hơi vắng . Không ! Phải nói là rất rất vắng . Không đến nỗi 1 bóng ma (Người)

- Haizz..... Sao không thấy bóng dáng của chiếc taxi nào vậy trời . Khiêu này thì chưa bắt được xe thì cậu ấy chết ở đây mất

Thấy tôi lo lắng cho Dương , hấn cau mày lại . Dúng 1 tay móc chiếc điện thoại Iphone 5 (đúng là con nhà giàu có khác) và bấm bấm . Đúng là hấn khỏe kinh khủng thật , chỉ cần 1 tay và 1 bên vai là vác được con lon kia (ềo ! Cứ như Dương chỉ nặng bằng nắm bông ý)

Từ đằng xa , 1 chiếc BMW đen bóng đang tiến gần về phía này . Một người đàn ông chạc tuổi trung niên bước ra khỏi xe và cung kính chào :

- Thưa cậu chủ ! Mời cậu chủ vào xe ạ

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Hấn ta ung dung vác Dương vào xe , tôi ở dưới đất nhìn mà không dám bước lên vì cho rằng cái tên đáng ghét kia sẽ đuổi mình xuống , lúc đó thì sẽ ê mặt lắm . Đang chuẩn bị quay mặt đi thì hấn ta nói . Một câu nói không thể không xuyên thủng lỗ tai :

- Cô còn đứng đó làm cái gì . Không mau lên xe đi . Chẳng nhẽ tôi phải trải thảm đỏ mời cô vào xe ư ? Không bao giờ ...

Nói xong hấn nhếch mép cười , một nụ cười nửa miệng . Còn tôi , eo ơi nghe cái giọng nói ấy mà tôi buồn ối , nổi hết cả da gà . Tôi quyết định "đốp" trả hấn bằng hành động . Xong , tôi gấp ngang người lấy tay vuốt ngực làm điệu bộ như gân ối đến nơi :

- Ôi luôn đii !! Tôi nghe nói những người phụ nữ " NÔN KHAN " là những người phụ nữ đã có dấu hiệu lạ

- Hờ ?? (Mặt tôi đỏ bừng nhưng lập tức tôi lấy ngay lại vẻ dũng mãnh của mình) - Ý anh là tôi....tôi.....mang thai sao ? (Tôi phải nặn mãi mới nói được hai từ đấy)

- Suất sắc (hấn nhếch mép để cô kìm lại tràng cười giòn giã trong bụng)

Tôi tức ah ách mà không làm gì được hấn , nhưng chị đây không sợ em đâu :

- Cứ coi là thế đi , vậy đứa con hoang tương này chắc là của anh phải không ?

- Vậy sao ? (Hấn nhếch mép 45o) Cô muốn có con với tôi ? (Đều kinh khủng , nhìn cái mặt mà muốn phang nguyên chiếc dép vào cái mặt xấu xa , đen tối kia)

Hấn tiến rất sát , rất sát sát ối , với cự li chưa đầy 3cm :

- Anh.....anh.....anh định.....làm gì đấy hả ? (Tôi hốt hoảng)

- Cô bảo muốn có con ? (Hấn chìa khuôn mặt đều giả ra)

- Có con ? Năm nay tôi đang học lớp 9 sắp lên lớp 10 thôi ak .. Sớm quá !! Anh lại mắc chứng bệnh hoang tưởng giống mấy người trong bệnh viện tâm thần rồi ak . Chưa chi gì đã..... Mà anh đừng bao giờ mơ đấy là con của anh . Chưa đủ trình đâu . Hờ (lấy lại vẻ dũng mãnh của mình , tôi đốp chất hấn cho hấn tức nghẹn họng)

- Không nói nhiều nữa . Lên xe . Nếu thích thì cô có thể đi bộ . Cô còn muốn tên này sống không hả ?

Đang tức sôi máu nên định nói : " Đi bộ thì đi bộ sợ gì " nhưng khựng lại vì nghĩ rằng : " Trời ơi ! Từ đây về nhà mình 3 cây số chứ chả chơi . Và lại mình còn đang cứu người nữa chứ . Chị đây không chấp kè lên 3 " Suy nghĩ xong , tôi liền gạt đầu cái " rụp " rồi nở nụ cười [oi] roc tươi và bước lên xe . Không khiếm lạng bao trùm toàn bộ chiếc xe BMW đang đi trên đường . Đối với tôi , im lặng quả là 1 điều rất đáng sợ . Tôi định phá tan không khí im lặng nhưng nghĩ đến con ma kia thì lại thôi : " Cái loại khinh người như vậy có nói chuyện thì hấn cũng trả mồich sợ đâu mà chỉ có rất lịch sự là đằng khác " . Ở đằng sau , tôi làm các động tác : đấm , đá , chửi rủa..... Và bị thu vào tầm mắt của hấn qua gương chiếu hậu mà tôi không hề biết

- Này con nhỏ kia !! Cô có thôi ngay cái trò đánh sau lưng người khác đi không hả ? Tôi cho cô 10s để dừng ngay cái ánh mắt hùng hổ đang phá tan nhan sắc ngàn năm có 1 của tôi đi . Ô UẾ ! (Hấn phán 1 câu xanh rờn) - Hay là cô ghen với nhan sắc của tôi , muốn ngắm ?

- Hà ? Ngắm anh ư? Anh tự tin quá rồi đấy . Cái bộ mặt của anh có gì gy ho đâu mà ngắm với chả nghĩa . Nếu để cho tôi sự lựa chọn á ! Thì tôi thà ngồi ngắm tên kia còn hơn . nhìn mặt hắn còn dễ chịu hơn nhìn mặt kẻ khinh trời bằng vung kia (Tôi cửa nói vừa chỉ chỉ chỏ chỏ vào chỗ Dương . Còn hắn ta á ? Không phải nói , hắn bị tôi nói thế què một cục rồi ngồi đó , nhăn mặt nhăn mày nhìn qua khung cửa xe lộ vẻ rất cáu nhưng không làm gì được . Khổ thân bác tài xế bị tra tấn lỗ tai rồi lại phải phá tan đi sự căng thẳng)

- Thưa cậu chủ ! Giờ mình đi đâu ạ ?

- Đi về (Hắn gắt)

- Hà ? Đi về ? Về nhà anh ư ? Anh quá đáng vừa chứ , tôi cứ tưởng anh tốt lắm , đưa tên Dương lên xe đến bệnh viện hay về nhà hắn , hóa ra là đưa về nhà anh sao ? Trời ! Tôi thì đã đành , còn tình tảo để có thể đi bộ . Hắn ta hi sao ? Ngất lịn rồi còn đâu ? Chả nhẽ anh bắt tôi phải vác cái xác heo này về nhà hắn hả

Bức xúc , bức xúc . Tôi không kiềm nén nổi mà phun hết ra nhưng điều mà chưa thông qua não bộ xử lí mà đi thẳng ra ngoài

- Về nhà tôi thế không phải về nhà nó ak (hắn gắt)

- Anh nói thế là sao ? (Tôi trở mặt tập 1 tỏ vẻ ngạc nhiên)

- Đồ què 1 cục ,! Anh em thì không thể ở chung nhà sao ?

- Anh.....anh em ruột sao ? Sao có thể thế được (Tôi trở mặt tập 2)

- Trên đất nước này có mỗi mình cô là không biết . QUỀ..

- AK~~! Hóa ra là thế ! Anh em gì mà không khác nhau tạo nào , lạnh như cục

..... Ak ! Cục đá , cái mặt đều hết mức đều , dề xồm , biến thái , nhìn mà muốn đấm (Tôi thán nhiên liệt kê về anh em nhà này) Mỗi câu , mỗi từ tôi đều nhấn mạnh . Mặt hắn cứ từ từ chuyển sang tím , từ tím chuyển sang xanh , từ xanh chuyển sang đỏ như lửa , nhìn hắn không khác gì 1 con tắc kè hoa)

- Cô dám ! (Hắn như con sư tử chuẩn bị vồ lấy con mồi thì ngay lập tức , bác tài xế đã cứu mạng)

- Thưa cậu chủ ! Đến nhà rồi ạ . Mời cậu chủ xuống xe

Bước xuống xe theo hắn , tôi suýt phát choáng . tôi chỉ dám tưởng rằng nhà hắn giàu chứ không giàu đến mức này . Khiếp ,, hắn sống trong 1 khu biệt thự nguy nga lộng lẫy. Bước qua cánh cổng to đồ sộ là 1 đài phun nước , 1 khu vườn mà tôi nhìn thoáng qua cứ tưởng rằng 1 khu rừng trong cổ tích . Hắn dẫn tôi vào trong nhà . OA ! Tôi mất chữ O mồm chữ A nhìn ngôi nhà với vẻ choáng ngợp

- Cẩn thận nước miếng của cô rơi ra sàn nhà tôi (Hắn đá đều tôi 1 câu)

- Xí ! Tôi đâu có giống như anh . Chỉ có anh mới toàn như vậy

- Đồ bán thiu ! Cô tưởng ai cũng học cái thói " tốt đẹp " ấy của cô ư ?? NEVER

Tôi tức tối chỉ muốn đấm cho hắn 1 phát chết tươi luôn đi cho rồi

- Đứng rồi . Ai cũng phải học tập tính tốt đẹp của tôi : chảnh học nè , ngoan nè ,bla.....bla..... và cuối cùng là dễ xương

- Sax . Dễ Thương ư ? Dễ thương như con lợn thì còn nghe được

Thế là 1 cuộc võ mồm xảy ra mãi mà khôn chấm dứt cho đến khi bác quản gia bước vào :

- Thưa cậu Thái Minh ! Chúng tôi đã đưa cậu Dương về phòng rồi ạ !

Hắn liền lấy lại vẻ lạnh lùng như trước mà nói :

- Không quan tâm !! (hắn ngồi trên ghế Sofa nói mà không thèm liếc nhìn bác quản gia đến nửa lần)

- Cậu ta lên phòng nghỉ rồi thì tôi về đây

Nói xong tôi quay lưng chào bác quản gia và ra về....

- Đứng lại !! Cô nghĩ đây là đâu mà muốn đến thì đến mà muốn đi thì đi thế hả ?

- Anh đang bảo tôi đấy hả ? Tôi có chân tự đến thì cũng có chân tự về

- Có thật là cô tự đến đây không ? Hay là bằng phương tiện nào khác (Hắn nói rất chi chi là đều)

- Thì tôi cũng có công bước qua cái cổng chứ bộ . Mà anh không cho tôi về , giữ tôi lại làm gì ? Chả nhẽ..... (Tôi nói bằng giọng rất mập mờ)

- Chả nhẽ gì ?

- Thì..... Chả nhẽ anh thích tôi . Thích tôi thì mới giữ tôi lại (Tôi nghĩ rằng đã đeur hắn như thế thì hắn sẽ cho về)

Quả thực không như tôi dự tính , hắn chỉ nhếch mép :

- Cô xứng sao ?

Biết là cách này không được . Nói với hấn chỉ có thua . Thấy tôi đang ầm ức hấn lạnh lùng quay đầu và bước lên cầu thang

- Này ! Cái anh kia ! Đứng lại mau ! Mở cửa để tôi còn về

- Tự mở (hấn văng 1 câu rất chi là nổ máu)- nếu có khả năng

Tôi chạy ra đập ỳnh ỳnh vào cửa

- Cô định phá nhà tôi đấy hả ? (hấn bực mình)

- ANH KHÔNG CHO TÔI VỀ LÀ TÔI PHÁ (tôi hét hết công suất)

- Tôi như này mà ngoài đường vắng . Cô định về 1 mình sao ?

- Không về 1 mình thì về mấy mình

- Okie (Hấn như có mưu đồ từ trước , hấn vốc tay 3 cái là có người chạy ra mở cửa

Tôi nguẩy dít chsyj ra ngoài

Ầm ! Ầm ! Ôi ! Tiếng sấm

Lách tách ! Lách tách . Ôi tiếng hạt mưa rơi

VÀ.....

Con mưa ngang qua

Con mưa đi ngang qua

(Con mưa ngang qua - MTP)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Ở trong nhà , 1 người con trai ung dung đang ngồi trên ghế Sofa như đang chờ đợi một điều gì đó . Chàng trai nhấc ly rượu trên bàn lên và nhấp vào miệng , khẽch mép đắc thắng

Từ ngoài cửa , dáng 1 cô bé thấp thoáng rồi hấp tấp , hót hời chạy vào :

- Này này ! Mưa rồi ! Mưa rồi

- Thì sao ?? (Hấn khẽch mép)

- Đưa tôi về đi !

- Cô nghĩ cô là ai ??

- Tôi nghĩ tôi là tôi (Tôi cãi ngang)

Mặt hấn tối sầm lại (Hấn nghĩ : " Con nhỏ này ngang như cua , nói chuyện với nó chắc mình tổn thọ sớm ")

- Cô thích thì tự đi mà về

- Nhưng trời đang mưa , anh kêu tôi về làm sao được

Hấn lại khẽch mép tạo nên 1 nụ cười nửa miệng đầy ẩn ý

" BỐP!! bỐP !! "

Đó là 2 tiếng vỗ tay của hấn . Bác quân gíalaj bước vào 1 lần nữa :

- Thưa cậu chủ , cậu chủ có việc gì gọi tôi ạ

_____ Chuẩn bị phòng

Ba từ ngắn " cụt lùn " được phát ra từ miệng hấn

- Chuẩn....b.....i.....phòng ? Là sao ? (Tôi ấp úng nói mãi mới được 1 câu)

- Tự hiểu (Trời ! Sao hần tiết kiệm chữ thế nhĩ ?)

Rồi hần ung dung bước lên lầu về phòng . Còn tôi ? Đứng bất động đúng 20s , mắt chữ O mồm chữ A . Chưa hiểu cái " mô tê " gì hết

- Thừa tiểu thư ! Mời tiểu thư đi nghỉ ạ (Ông quản gia lên tiếng giải đáp thắc mắc)

- Nghỉ ? (Phải nói là ngạc nhiên hết mức)

- Chúng tôi đã chuẩn bị phòng . Ở ngay bên cạnh phòng cậu MINH ạ . !

- SAO ?? (Oh my god !! Ông ta chuẩn bị phòng cho tôi sao ? Thế là đêm nay tôi phải ở đây sao ?)-- Nhưng.....

- Cô muốn ở trong này hay ra ngoài kia chơi với mưa hả ? Hỏi nhiều là tôi đá cô ra ngoài đấy . Câm (Hần ở trong phòng nhưng cứ nghe thấy tiếng nhĩ nhéo nên hần quyết định đi ra ngoài)

Sau đó tôi liền bấm bụng đi vào căn phòng mà ông quản gia đã chuẩn bị . Vào trong đó , tôi đánh luôn 1 giấc ngon lành . Không biết trời cao , đất thấp là gì . Phải nói là có động đất tôi cũng chẳng thèm dậy

(ở bên cạnh tôi còn 1 người.....ngắm tôi ngủ mà tôi không hề biết)

* * *

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

- Dậy ! Dậy mau ! (1 tiếng gọi phá tan giấc mơ đẹp để biết nường nào của tôi)

- Cho con ngủ thêm chút nữa đi mẹ (Tôi ông ọ như bình thường khi ở nhà mà quên rằng mình đang ở nhà Thái Minh)

- Thế con định ngủ đến khi nào ?? (Tên Thái MINH cười nụ cười nửa miệng)

- Mẹ.....!!!! Con ngủ đến khi nào quên hết ảm ức thì dậy ạ.....~_~ (Tôi vẫn đang trong tình trạng 2 mắt nhắm nghiền lại với nhau chỉ cho mồm hoạt động)

- Thế con có ảm ức gì vậy ? Kể mẹ nghe với(Thái Minh phải bịt chặt mũi để kái giọng đi nhưng hần chỉ muốn phì cười)

- Dạ ! Bây giờ ở trường con gặp phải 2 anh em nhà giàu . Tuy họ giàu nhưng kiêu ngạo lắm mẹ ơi . Nhất là cái tên Thái inh í ạ . Trời mưa hần không chờ con về . Bắt con ngủ lại nhà hần (Tôi luyên thuyên mãi)

" Hà ?? Ngủ nhà THÁI MINH ư ?? " (Mắt tôi nhắm nhưng tôi đang cho não bộ hoạt động hết công suất)

Tôi từ từ mở mắt và cầu mong những điều tôi đang nghĩ không phải là sự thật . Và.....

- A!AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

~ Tiếng hét của tôi có sức công phá rất lớn làm tòa nhà " bật " mái . Hần phải bịt tai lại và mặt nhăn nhó nhí nhố

- Cô ! Cô làm tôi thùng màng nhĩ rồi này .

- Hức.....Hức..... < Chẳng hiểu sao tôi lại khóc nhưng có lẽ khi ở trong tình cảnh nàu nên xuất phát từ bản năng con gái >

- Đây là tại cô vừa nói chuyện vừa nhắm mắt chứ không phải tại tôi đâu nhé !!

- Hức.....Hức

- Cô định " hức hức " đến bao giờ . Đã bảo tại cô rồi còn gì . Cô định cho tôi ngồi nói chuyện với mấy cái " Hức hức " của cô ak ~ ~

Đến lúc này rồi , tôi không còn " Hức hức " mà khóc thật to . Tôi khóc thoe cái kiểu " như chưa bao giờ được khóc " . Hần vẫn ngồi đấy và đang suy ngẫm 1 điều gì đó . Chợt hần lên tiếng :

- Này ! Cô biết bây giờ mấy giờ rồi không ?

Nghe thấy câu hỏi " lạc chủ đề " này của hần tôi liền im bặt và nhìn vào màn hình điện thoại

- Trời ! 5 giờ sáng rồi sao ?? (Tôi căng mắt ra nhìn màn hình điện thoại . Chẳng nhẽ mình ngủ từ chập tối đến bây giờ ư ? Ôi thân hình của tôi ~ ~)

Đến bây giờ tôi mới quay sang nhìn hắn và không thể nhịn nổi cười

- Hahaha.....! Trời ơi..... Tôi qua anh làm gì mà trông anh giống con gấu trúc thế kiaHahaha . Nhìn mắc cười dễ sợhahaha....

- Cô có dừng lại ngay không thì bảo ? Nhìn tôi đáng để cười lắm sao (Hắn trừng mắt nhìn tôi)

Tôi đành pahir kìm nén trận cười xuống mà điềm tĩnh hỏi , mặc dù muốn phì cười lắm :

- Thế anh làm gì đêm hôm qua mà ra nông nổi này ?

- À.....ừm.....Học !! Ai như cô, ngủ từ chap tối đến tận sáng hôm sau. Chẳng biết bài vở như thế nào ... (Hắn pahir đánh lảng sang chuyện khác và lí do hôm qua hắn không ngủ thì đọc giả tự biết ^_^)

- Thì.....(Tôi ngượng trĩu mặt)

- Thôi ! Cô cso xuống ăn sáng không ?

- Không đói (Tôi vẫn giằng chuyện tối hôm qua , hắn bắt tôi ở lại đây mà không hoit ý kiến của tôi)

Hắn không nói gì

- Ơc.....ợc.....

Hắn nhếch mép . Còn tôi thì ngượng ơ là ngượng

- Có ăn không ? (giọng hắn thản nhiên như thẳng điện , nhìn ngửa cả mặt)

- Ăn thì ăn

Rồi tôi bước xuống nhà cùng hắn

Vừa bước xuống nhà , tôi thấy Dương- (em trai của tên Thái Minh) đang chuẩn bị đi đâu đó

- Này Dương ! Cậu đi đâu thế ??

- Đầu chả được (Ôi giờ ơi ! Chết mất với 2 anh em nhà này)

- Ở lại ăn sáng rồi hẵng đi nha (tôi khuyên)

- Sao tôi phải ở lại ?

- Vì đây là nhà cậu

- Nhà tôi ?? Hà (cười nửa miệng) ? . Hắn nói ? (Rồi chuyển con mắt sang tên Thái Minh kia)

- Ờ ! Còn sao nữa ? Vào ăn sáng cùng tôi rồi đến trường chưa muộn

- Không (rồi hắn lại bước đi)

- Này(tôi đang huân bị gọi lại thì...)

- Biến đi ch khuất mắt ! Ở đây phá hỏng chuyện riêng tư của người khác (Thái Minh nói nhưng trong thâm tâm hắn đang cười rất chi là đều)

Biết Thái Minh có ý đồ , Dương liền đi thẳng ngay vào bếp , ngồi vắt chân , khoanh tay trước ngực , ngồi trước bàn ăn . Tôi đang đói lên lon ta lon ton đi theo chân Thái Minh xuống bếp . OA ! Nhìn đồ ăn trông thật bắt mắt . Tôi nhanh chóng ngồi vào bàn ăn và bắt đầu thưởng thức . Thức ăn ngon hơn tôi tưởng nhiều . Phong cách ăn của tôi là " mèo gắp mỡ "

Ngừng mặt lên . Tôi thấy tên Dương và tên Thái Minh đang nhìn nhau " đăm đăm " . Ánh mắt hình viên đạn như bắn chết đối phương

- Này ! 2 người có ăn không hả ? 2 anh em nhà anh bị khủng ak

- Câm !!!!!!!(Cả 2 đồng thanh lạnh lùng nói)

Tôi có chút gì đó chẳng lành . Dù sao thì mình cũng có ý tốt mà sao bọn họ lại nở cừ sử với mình như vậy . Hix hix

Thấy tôi rung rung , 2 " hắn " bảo chữa :

- Thôi ! (Lại đồng thanh)

Tôi vẫn rung rung

- Thôi đi ! Ý của chúng tôi là vừa ăn vừa nói là không tốt cho sức khỏe ấy . Bây giờ thì cho cô chén tất được chưa . Chúng tôi không đói (Thái Minh nói)

- Thật không ? (Mắt tôi sáng hơn đèn pha ô tô)

- Thế có ăn không (Dương tiếp lời)

- Có ! Chao ôi !

Tôi liền cầm cúi ăn hi hục . Ăn nhanh như chết đói năm 1945 ế

- Ăn " từ tốn " như cô thì gia đình cô phải giàu lắm mới nuôi được cco (tên Thái Minh đá đầu tôi 1 phát)

- Mặc kệ tôi !! (Đang sung sướng nên tôi chẳng muốn cuộc chiến xảy ra vỗ mồm)

Chợt Dương lên tiếng :

- Oai Hương !! Cô ăn xong chưa còn đến trường ? Hay cô thích đi bộ ??

Tôi đang ở trong trạng thái cực kì ngạc nhiên . Tôi mở to mắt , tròn hơn quả trứng gà : " Sao mới sáng sớm tên này đã uống nhầm thuốc gì vậy ? Hắn tốt bụng thế ư ??

- Cô đừng có mà tưởng tượng lung tung . Chẳng qua học cùng trường , cùng lớp , cùng bàn nên cho cô đi nhờ chứ không tôi lại mang tiếng này nọ . Với lại cô còn cứu tôi bởi tên khốn kiếp nào đó (Hắn nói rồi nhếch mép)

- Nhưng tôi không mang cặp sách.....

- Để tôi đưa cô về lấy cặp sách rồi giải quyết luôn vụ ba mẹ của cô không lại bảo tại tôi (Thái Minh lên tiếng nói)

- Oai Hương ! Cô chỉ đường đến nhà cô rồi tôi đưa cô về lấy cặp sách xong tiện đường đi học luôn (Dương vừa nói vừa cười " đều ")

- Để tôi đưa cô về không lại bị đòn sướng (Thái Minh nói và cười đều không kém gì tên kia)

Tôi cứ há hốc mồm nhìn 2 con sư tử tranh nhau con mồi - là tôi :

- Để tôi đưa cô về (Đồng thanh tập 1)

- Ồ.....Ồ.....! Ồ thì cả 2 cũng được mà

- KHÔNG ! (Đồng thanh tập 2)

- Này ! Hai người bị khủng ak ? Không đưa về còn nghe được , đây lại còn tranh nhau đưa tôi về nữa . Tranh nhau thì tôi bảo cả 2 Không ? Hay là.....

- Gì (Đồng thanh tập 3 - nghi ngờ)

- Hay là tôi đưa 2 người vô bệnh viện tâm thần nhá ! Đờ phải tranh nhau nhiều (Tôi thờ dài ra vẻ mệt nhọc)

- Cô dám.....CÚT ! Cút ra khỏi đây nhanh ! Cô tự đi mà về (Giọng mặt của Thái Minh đang thể hiện rõ sự tức giận)

Còn tên Dương thì chẳng nói chẳng rằng đi ra cửa và biến mất luôn . Còn tên Thái Minh thì nguẩy dít lên phòng

Còn tôi thì " alone " , đứng trơ trọi 1 mình

.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

.....

Tôi lững thững bước đi trên con đường rộng và vắng

- Trời đất ! Vừa này 2 tên " dở hơi " đó còn tranh nhau giúp mình mà . Bây giờ mình lại phải đi " căng hải " về nhà . Kiểu này chắc mỗi giờ mà * chít * mắt . Đi từ đây về nhà khoảng 3km tức là đi bộ khoảng 30 phút . Không sao . Coi như bây giờ đi tập thể dục vậy. Cố lên Oai Hương ! Cố lên ! Cố lên !!!

Tôi vừa đi bộ vừa an ủi bản thân . Nhưng không dễ như tôi tưởng , mới đi được 1 đoạn tôi đã mệt lắm rồi :

- Hix !! Sao đường đi nó dài thế này ! Mãi mà chả về đến nhà . Cố lên Oai Hương ooooooooooooooooooooo!

Thế là tôi lại bước lê bước lết trên đường . Khi nhìn thấy cái ánh cổng nhà , tôi mừng không tả xiết :

- Ôi ! Nhà ơi ! Tao về với mày rồi đây

Vừa bước đến cổng , tôi đã nhìn thấy khuôn mặt của páp tôi . Trông páp đang rất tức giận , tôi đành bèn lên bước vào :

- Con chào bố ạ !

Chưa kịp nhắc chân lên bước thêm bước nào thì pập đã quất

- Mày đi đâu giờ này mới về . Con gái con đũa mới lớn mà đã đi chơi qua đêm . Vô giáo dục.....

- Dsj ! Con xin lỗi bố (Tôi xin lỗi pập và không dám biện hộ vì tôi sợ pập nhất)

Đột nhiên có một tiếng nói lạ phát ra từ phía sau lưng tôi :

- Hôm qua tôi nhờ cô ấy chút việc nên không về được . Như thế được không ông ?

" Không biết tên Thái Minh chui ở đâu ra đây ? Chẳng nhẽ hắn biết đi " cân đầu vằn ? ư ? " Tôi đang rất mông lung

- Cậu chủ ! Tôi không biết nên nml nói như thế ! Đằng nào nó cũng là con gái tôi (rồi pập quay phắt sang tôi) - Hương ! Sao con không nói cho bố biết?

- Dạ ! Con.....

Chưa trả lời hết câu tôi đã bị một tiếng nói khác dội vào tai :

- Oái Hương ! Cô có đi lấy cặp sách rồi đi học không hả ?

" Trời ! Tên Dương này cũng biết đi " Cân đầu vằn " ư ? Đúng là 2 anh em nhà này đều rất khác người và tất nhiên là cũng rất bất bình thường " Tôi vẫn đang sống trong mạch chảy của suy nghĩ

- Cô định nghỉ học ak ??

Lúc đó tôi mới sực nhớ nên chạy ngay vào nhà lấy cặp sách và bước ra

- Con chào bố mẹ con đi học ạ

Rồi tôi dắt cái con ngựa sắt iu quý ra thì

- Cô đang làm gì vậy ? (Thái Minh và Dương đồng thanh nói)

- Thì tôi đi học (tôi thân nhiên nói)

- Để tôi đưa cô đi (2 anh em nhà này lại đồng thanh.....Chắc ! 2 anh em nhà này định thành lập ", dàn đồng ca mùa hạ " hay sao ý)

- Thế rốt cuộc là ai ??

- Tôi (Lại đồng thanh . Chắc té xỉu chết mất)

- Tôi đèo cô ấy đi tiện hơn . Chúng tôi học cùng trường , cùng lớp , cùng bàn còn anh thì khác trường , khác lớp , khác bàn . NEXT (Tên Dương đang dành thế về phía mình)

- ML.....(Tên Thái Minh ầm ức)

Tôi dẫn đo suy nghĩ 1 lát rồi đưa ra kết luận

- Chuẩn ! Tôi đi cùng Dương !

Tên Thái Minh đầu tiên cũng thất vọng rồi lấy lại " style " của mình :

- Nó đưa đi . Tôi đón về ! OKE (Rồi hắn quay đít bước đi ra xe . Phóng cái vèo nhanh hết mức nhanh và như đang xà street)

- Thế có đi không thì bảo ? Hay là định đứng đây ngắm zai?

- Ngắm ai thì ngắm chứ ko bao giờ thèm ngắm anh đâu mà cứ tưởng bở...

- Cô.....Thế có định đi không?

-Đi thì đi!

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Rồi tôi đi theo hắn ra xe và đến trường. Ngồi sau chiếc xe SH (ứ uồi! Đùng là con nhà giàu có khác) của hắn, tôi nhắm tít mắt vì sợ quá. Tốc độ lái của hắn kinh khủng thật. Đang lúc trên đầu có tí tí ngôi sao thì...

- Đến trường rồi! Cô có định xuống xe không hả?

Tôi từ từ mở mắt... Thấy mình đã an toàn, xe dừng hẳn thì mới nhẹ cả người:

-Chưa đến tuổi lái xe mà lái ác chiến quá vậy...hay là muốn biểu hiện trước mặt tôi chứ gì?

- Cô xứng để tôi phải làm thế sao?

- Có anh mới không xứng để biểu hiện trước mặt tôi thì có

Thế là lại 1 cuộc võ mồm xảy ra....Có bao nhiêu con mắt nhìn chúng tôi chăm chăm

-NHÌN GÌ MẤY NGƯỜI VÔ CÔNG DỐI NGHE KIA? (Tôi khó chịu khi có tiếng xì xào ghen tức với tôi ." con kia đang muốn tiếp cận hot boy khối 9 kia....bl blka)

Tất cả đều im thin thít hết cả... Vì tôi là " đàn chị " cho nên bọn nhóc phải kiêng nể và giải tán ngay

Thấy mặt tôi hầm hầm... Hắn bảo chữa :

-Này! Định đứng đây làm tượng triển lãm ak?

- Lầm cái đầu anh. (tôi nguyệt tên đó 1 cái rõ dài)

- Thế cô định đứng đây?

-Tất nhiên là không rồi...mà anh vô lớp trước đi. tôi có tí việc.

-Việc gì?

-Ô hay! Vô duyên à nha ! Đi washington city mà cũng bị " tra khảo" nữa hả? (Tôi lấy lý do để chuẩn)

-Washington city? (hắn tò mò)

-Là " về kếp xê" đấy! hâhhaa

Hắn ngượng quá....hahaha...

-Thôi! Tôi đi đây...có gì thì đợi tôi đi " Hoa Kì" về nhé! haha(tôi vừa nói vuiwaf cười...hắn chín mặt...tức giận....ko đợi j thêm... Tôi chạy đi luôn...)

Đang đi trên con đường hoa lá, cỏ cây tung bay, thả hồn trong gió mát ...

-Này! Lương Oải Hương!

-O! Mi làm gì ở đây đây Lương Mạnh Hải?

-Này! Tên của ta ai cho mi gọi linh tinh thế hả?

-Vậy sao? Thế tên ta mi cũng được gọi hả?

- Thôi! Mà hôm qua mi đi đâu mà không về nhà đấy! Con gái con đũa dám đi sớm về muộn thế hả?

-Chà đi đâu...

-Thật sao? (nhếch mép)....-Ta thấy mi đi cùng tên Dương mà..

-Hả? Dương/ Mi biết hắn ta?

-Không những biết...Bọn ta còn là bạn thân ế.

-Thần? Sao ta ko biết nhỉ?

-Đàn như mi thì biết cái j....Ta là hot boy mà.

-Hót....Hót cái j cơ chứ.....hót...ấy thì có

-Sao? (Mạnh hải như đang sắp nổi giận)

-Hờ...ót...hót.....bờ...oi.....boi.....được chưa?(tôi đánh vần)

-Cẩn thận đấy! Ta mách papa cho coi.

-Ấy đừng mà...Em zai đáng yêu của chị..Cho chị xin lỗi đi....Rồi chị sẽ khao em 1 châu mà. Nha!

-No!

-Đi mà em trai độc nhất vô nhị của chị...Nể tình chị là chị duy nhất quả đất của em mà tha cho chị đi..Cũng tại chị cứu Dương nên mới phải ở lại nhà tên Thái Minh thôi mà!

-Thái Minh?

-Ờ...Thì tên Dương bị bọn côn đồ đánh...ta thấy hắn bị đánh ghê quá nên dùng "mĩ nhân kế" hạ gục chúng...rồi cứu hắn hui mà....Ta cũng cứu cả tên Thái Minh nữa...hehe...xem chị của mi giỏi không?

-Thôi! Ta có việc rồi! Ta đi đây! Tối về ta bắt người khao 1 châu nhé! Nhớ đấy!

-Mơ đi...Người ưong thật sao? Đầu óc non nớt thật.

-Cứ thử đi... Không thì ốm đòn với papa...đk em chửi lông gà "hôn đít" nhé! haha

-Oke! Oke! Ta sẽ khao là được chứ j.

Reng! Reng!

Đúng lúc đó thì tiếng chuông báo hiệu giờ vào học đã đến...Tôi đi ngay về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Bắt đầu với một tiết học suôn sẻ .

.....

RENG!RENG ! Chuông báo hiệu giờ ra chơi đã đến . Tôi phi thật nhanh xuống " Căn-tin " Yêu quý của mình

- Ôi ! Lại muộn mất rồi (Tôi thất vọng nãy nê vì thất " Căngteen " quá đông)

Tôi cứ đứng than ngắn thở dài : " Chị xin lỗi em nhé !! Chiếc dạ dày yêu quý của chị : . Bỗng.....

- Này con kia ! CÚT !

Tôi quay mặt lại : " Ôi ! Lại mấy tên du côn hay đi cùng tên Thái Minh " .

- Ồ ! (Tôi nhăn trán và chợt nhớ ra cái gì đó quen quen lắm)

- Cút.....! (Thằng đó lại chửi tôi , chưa nói hết thì đã có tiếng xen vào)

- Câm ! (Tên Thái Minh lạnh lùng nói)

Xong rồi cả bọn kéo nhau đi , không đổi co với tôi như trước nữa . Lại là tên THÁi Minh bước đi trước . Trước khi đi hắn không quên để lại cho tôi một câu " Về đợi tôi ở cổng trường " . Tôi không thèm quan tâm , cái đồ.....

- Ồ ! Sao mình lại cảm thấy có cái gì đó quen thế nhỉ ?

Tôi không quan tâm nữa vì em dạ dày đang kêu đói " Chị Hương đáng yêu của em ơi ! Chị cho em măm măm đi chị " . Tôi đang tập hợp các chất xám trong não bộ lại " wen " rồi lại " wen "

RENG!RENG! (Tiếng chuông báo hiệu kết thúc giờ ra chơi lại vang lên)

Tôi vẫn không để ý gì tới xung quanh . vẫn miên man theo dòng suy nghĩ

- Này ! Cô không định vô lớp ak ?

Chợt có 1 tiếng nói vang lên , rất quen . Đó là Dương

- Sao ?

- Vào lớp được nửa tiếng rồi đấy . Tôi tưởng cô bị bọn nào bắt cóc cơ

- Sao ? (tôi cau mày nhưng ẫn chưa thoát ra khỏi mớ suy nghĩ hỗn độn ấy)

- Cô không bình thường ? (Hắn hỏi hơi đều đều)

- A ! (chột trí óc tôi phát hiện ra điều cần phát hiện _ - Mấy người vừa nãy là mấy người tồi qua mà . Hà ? Lúc đó cũng có tên Thái Minh ở đây ! Chả lẽ..... (Tôi lẩm bẩm)

- Này ! Đồ " đít nhái dờ hơi " . Định bỏ học thật ak

- Thôi ! Vào lớp đi

Rồi tôi theo Dương vào lớp . Trong giờ học tôi không thể nào tập trung được . Trong đầu tôi bây giờ có vô vàn các câu hỏi mà không có câu trả lời : " Tí nữa phải tìm hiểu mới được "Tôi nghĩ vậy

Reng ! Reng ! (Tiếng chuông hết tiết 5 vang lên)

Tôi cất dọn sách vở ra về

Tôi chuẩn bị bước ra khỏi lớp thì Dương giữ lấy khuỷu tay tôi

- Gì vậy ? (Tôi hỏi)

- Tôi sẽ chờ cô về

-O.....! Thái Minh.....! (Tôi đang chuẩn bị thối lui thì Dương chen vào luôn)

- Kệ hần !

- Thôi ! Tôi đã hứa với Thái Minh rồi . Cậu đưa tôi đi , Thái Minh đón tôi về.....

- Không !

- Thì.... (tôi dẫn đi)

- BỎ TAY CÔ ẤY RA !! (Bỗng nhiên có 1 tiếng gằn giọng ghê rợn)

- Không bỏ (Dương nhếch mép)

BỐP ! BỐP !!!

2 Hotboy đang tranh giành nhau để được đưa 1 " mĩ nữ " về nhà . Hai chàng trai này lực lưỡng , đai đen karate " uyñh " nhau không phân thắng bại

- DỪNG LẠI (tôi hét)

----- Vẫn không dừng-----

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

-Này! 2 thằng khùng! Bọn mi dờ hơi ak mà tự nhiên đánh nhau....(Tôi đã quá tức giận)...-O!... (Đầu tôi lại logic lại với nhau.: “Hôm qua tên Dương bị đánh, tình cờ...có cả tên Thái Minh ở đây. Bây giờ 2 anh em ruột thịt của nhau lại đánh nhau không thương tiếc...cái gì vậy trời...haizz. Quan tâm làm j cho mệt óc...thui zậy.)

Dùng luôn. 4 cái mắt đang sáng sủa nhìn tôi. Nhưng tôi vẫn đồng ý nói:

-Khùng! Khùng! Khùng! Các anh khùng vừa thôi nhé! Tôi không rảnh mà đứng đây ngắm cảnh “gà cùng 1 mẹ suốt ngày đá nhau” đâu nhé!(thế rồi tôi ngẩng người bước đi)

Bỗng 2 tay tôi bị giữ chặt và ng' giữ chặt 2 tay tôi không ai khác chính là 2 tên khùng Dương và Thái Minh...chả hiểu 2 tên này hôm nay bị làm sao nữa...
Điều đó càng làm tôi bức bối hơn):

-MẤY ANH DỜ HƠI THÌ DỜ HƠI 1 MÌNH ĐI! ĐỪNG CÓ LÔI TÔI VÀO NHA! BỎ RA (Tôi hét... rồi tôi lấy hết sức để hất 2 tay của 2 anh chàng lực lưỡng kia ra. Đi luôn)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Vừa đi ,tôi vừa lăm bắnr “đúng là khủng mà! Bực cả mình”.

Tay tôi lại bị giữ lại 1 lần nữa. Nhưng lần này chỉ 1 tay bị giữ lại. Tôi ngoảnh đầu lại, cái bộ mặt “rất chi là đáng yêu” của tên Thái Minh đập ngay vào con mắt tôi.

-Ko ở lại đây mà đánh nhau à? Đi theo tôi làm gì (Tôi bực dọc, rồi ngo quanh quanh) – Tên Dương đâu rồi?

-Cút rồi!

-Này! Tôi hỏi anh một câu anh phải trả lời thật nhé?

-.....

-Anh và tên Dương có phải là an hem that không vậy?

-Phải thì sao, mà không phải thì sao?

-Hôm qua anh là người đánh tên Dương? (Tôi nghi ngờ về những gì tôi đã phát hiện ra)

-Đúng! (Hấn vắn thờ ơ)

- Tôi biết mấy tên đàn em của anh. Là mấy người vừa nãy. Hôm qua tôi tưởng anh không may đi qua đó nên cứu anh. Không ngờ anh mới là chủ của bọn chúng, là người đánh em trai ruột thịt của mình. Ghê thật.

-Cô đừng bao giờ nhắc đến nó trước mặt tôi. Cô mà nhắc đến nó thì đừng trách tôi ác.Tôi sẽ giết nó và cả cô nữa đấy.

-Anh đúng là 1 tên ác quỷ mà. 1 tên ác quỷ đội lốt người.

- Bây giờ cô mới biết?(nhếch mép)

-Phải. Bây giờ tôi mới biết thêm về anh rõ như nào. Từ đầu gặp anh tôi ngỡ rằng anh chỉ là 1 tên kiêu căng, khing người.Bây giờ thì quá rõ rồi (tôi gật gật đầu tỏ vẻ mỉa mai)

- Con người tôi? (nhếch mép)...-Con người tôi vốn dĩ là vậy rồi. Bây giờ cô mới biết thì cũng chưa muộn đâu.

-ANH KHÔNG PHẢI LÀ CON NGƯỜI (tôi hét)

-Không phải là con người thì cũng chả liên quan tới cô. Cút! Cút đi cho khuất mắt tôi. Từ bây giờ trở đi coi như chưa từng quen biết nhau .

- Phải! Không liên quan tới tôi! Mà anh không đuổi tôi cũng sẽ đi! Mà anh mới là người bám theo tôi cơ mà, tôi mới là người đuổi anh “cút” chứ nhỉ? Anh có nói “Từ bây giờ trở đi coi như chưa từng quen biết nhau” hả? Tôi và anh từ trước tới giờ có quen biết nhau sao? Không! Không bao giờ nhé! Và bây giờ cũng vậy. (Tôi thét, rồi chạy biến đi, nhanh. Thật nhanh.)

HẾT PHẦN 1

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

HẾT PHẦN 1

PHẦN II : FACE TO FACE (ĐỐI MẶT)

1 tuần.....

2 tuần.....

.....

1 tháng trôi qua

Kể từ hôm đó đến giờ tôi và THÁI MINH chỉ gặp nhau vài lần . Nhưng không phải gặp ở trường mà gặp ở ngoài đường, cũng chỉ gọi là ánh mắt như người qua đường không quen biết nhau , dừng dừng . Tôi cũng chả quan tâm .

Rồi cũng sắp tới kì thi cuối cấp , chuẩn bị cho cuộc thi lên cấp 3 . Chúng tôi , ai nấy đều rất bận rộn cho cuộc thi này .

Hôm nay là buổi thi thử của chúng tôi . Tôi làm bài cũng khá tốt . Đang chuẩn bị phi xe ra khỏi trường thì có tiếng gọi :

- LƯƠNG OẢI HƯƠNG !!!!

Theo phản xạ , tôi quay đầu lại

- Ồ.....Lương Mạnh Hải! Sao mi lại ở đây ?

- Sao ta lại không thể ở đây ?

- Này.....thằng kia ! À mà thôi ! (Tôi đang chuẩn bị tư thế để vỗ thằng em trai" ngoan ngoãn" của tôi . Nhưng thôi , tôi có chuyện muốn nhờ nó ý mà)

- Sao ? (Nó nghi ngờ)

- Haaaaaiaaaaaaii ! Mi đi đâu suốt cả tháng vậy ? Ta chả thấy mặt mũi mi ở đâu cả ? Bố mẹ thì đi công tác cả tháng vì bận nên không về nhà được

- Đi đâu chả được

- HỒN ! Này ! Ta là chị của mi đấy

- Chị thì làm gì

- Chị thì làm chị chứ còn làm gì . Ak mà này ! Cho ta hỏi 1 câu nhá !

- What ??

- Mi và tên Dương là bạn thân ?

- Chuẩn.....nhưng phải chính . Bạn thân nhưng ta vẫn chỉ là đàn em của anh ấy

- Thì chắc cái gì về Dương mi cũng biết

- Chưa chắc

- Tên Dương với cả tên Thái Minh có phải anh em ruột không ?

-.....phải.....nhưng.....

- Nhưng không bao giờ coi nhau là anh em chứ gì ? (chưa đợi Hải nói hết , tôi đã phun toẹt ra luôn)

- Sao mi biết ?

- Sao ta lại không biết ?

-Còn gì nữa.....

- Tại sao lại như vậy ? Mi phải nói rõ cho ta biết .

- Tại sao ta phải nói rõ cho mi ? Mi là cái gì của anh ấy ?

-Chà là cái gì cả . Tò mò thích hỏi thì hỏi thôi

- Thế thì " NEXT "

- Này ! Dù gì thì ta cũng là ân nhân của tên đó đấy . Không thì đã bị tên Thái Minh oánh chết từ lâu rồi

- Mi.....

- Thôi ! Kể đi ! Dù gì thì ta cũng biết kha khá rồi . Kể tiếp đi mà..... ! Ta hứa sẽ không kể với ai đâu ... Mà.....đi.....đi nha !!!

- Rồi ! Im đi thì ta kể cho . Mi mà bép xép với ai là coi như nhà ta ra ngoài đường ăn xin đấy

- Sao vậy ?

- Ở với ba bao nhiêu năm rồi mà không biết ba là nhân viên của tập đoàn SL _ tập đoàn của nhà cậu ta đó

- CÁI GÌ ? Tập đoàn SL lớn thứ 2 thế giới đấy á ? Đó là tập đoàn của 2 anh em nhà đó? (Tôi đang ở trạng thái cực kì Sock , mắt chữ A mồm chữ O)

- Đúng ! Thế có muốn nghe không mà hỏi lăm thế !

- Rồi ! Kể đi

- Anh Dương và anh Thái Minh là 2 anh em ruột nhưng 2 người này chả khác gì kẻ thù của nhau . 2 anh em vì muốn giành lấy tập đoàn SL nên 2 người chém giết lẫn nhau . Mỗi người đều là chủ tịch của 1 tổ chức xã hội đen.....Á ! Chết rồi (Đang kể tự nhiên Hải tím mặt , biết mình vừa phọt ra điều không

nên nói)

- CÁI GÌ ?!!!!!!? XÃ HỘI ĐEN ?!! Oh my god !

- Be bé cái mồm đi cái . Không phải là xã hội đen mà à mỗi người có 1 tốp anh em thôi . THÔI ! Ta có việc phải đi rồi . Mi mau về nhà đi . Hôm nay ta cũng không về nhà đâu

- Đứng lại ! Ta chưa hỏi hết mà ! Thế mi là đàn em của tên Dương , thế thì mi cũng là bọn giang hồ ư ?

- Không.....câm cho tôi nhờ . Đúng vậy . Mi mà nói với ai là tập đoàn SL cho cả nhà mi ra đường ở đấy

- Ô hay ! Thế nhà ta không phải nhà mi sao ?

- Gần như vậy Ta là đàn em của anh Dương . Anh nuôi thì nuôi ta chứ chẳng nuôi mi làm gì . Nuôi mi chỉ tốn tiền tốn gạo

- Giỏi thì mi đi làm con nhà hân ta đi , chứ làm con của bố mẹ làm gì

- Thích thì nhích

- Đồ rô ráo rục

- Sao ?

- Chả sao ?

- Mà thôi . Mi có định về không ? Đứng đây làm gì ? Tới rồi đây (Từ nãy đến giờ tôi vẫn đứng ở cổng trường cùng Hải đấy mà)

- Mi không về thì đi đâu !

- Đâu chả được

- Không ! Về nhà mau ! Có nhà mà không về suốt ngày đi lang thang như thằng dặt dẹo ế ! Về nhà ta báo cho papa và em chửi lông gà cho mà coi . HỨ !

- Này ! Này ! Chị yêu quý của em oiiiiii ! Xin chị đấy mà ! Cho em đi nốt hôm nay thôi ! Mai em về (ÊU ! Đang giờ giọng " mật ngọt chết ruồi "đấy mà)

- Thôi ! Có cần phải sến lên như thế không ! Mi làm ta sồn hết cả da gà rồi đây này

- NHA !!!!!

- Ồ ! Nhớ đấy ! Mai về

- Oke men

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 16

Thế rồi tôi phóng xe về nhà ngay . Đang đi trên con đường dài và đẹp , 2 hàng cây xu xuê tỏa bóng mát xuống đường . Tôi nhắm mắt hít thở nhẹ nhàng , cảm nhận thấy không khí trong lành và sáng khoái

UỖNH

Ồi ! Đang tung hứng lơ lửng trên trời cao thì hậu quả là đâm vào 1 chiếc ô tô . Ồi ! Chả biết mình có lên trời cao thật không nữa (Tác giả : Mình lên trời hay không lại còn không biết)

Đó là 1 chiếc xe BMW và người lái chiếc xe đó vẫn hờ hững ngồi trong xe còn tôi thì ngã chổng quèo ở trước mũi xe . Máu.....chả ra từ đâu (thực ra là từ trán) tay chân xước sát cũng khá nhiều

-----Mở mắt -----

Tường trắng , giường trắng , chăn gối trắng đập ngay vào mắt tôi . Và cũng đập ngay vào mắt tôi là bàn mặt của cái tên trời đánh Thái Minh . Giật mình , tôi vỗ người lên và chuẩn bị hôn đất thì :

- A!!!! A ! A ! Đồ dê xồm , đồ biến thái hạng nặng . AAAAAAAAAAAAAA (Tôi lấy đũng khí để hét)

(Khi tôi chuẩn bị úp mặt xuống đất thì tự nhiên có 1 bàn tay đỡ lấy tôi . Trúng vùng nhạy cảm mới chết)

Mặt tên Thái Minh cùn đỏ không kém gì tôi . Thấy tôi hét như vừa nhìn thấy ma . Thái Minh biết là mình không may vừa gây ra chuyện tày trời , hấn bỏ tay ra và.....tôi lại được ôm đất mẹ thân yêu

Uỳnh phát nữa ! Quả này chắc đầu tôi toác mất

- Ôi ! Bờ làng nước ơi ! Có tên biến thái định dè xòm người ta rồi giết người diệt khẩu này

IM LẶNG . Hấn không trả lời

Ôi ! Tôi định đứng dậy nhưng người không thể nhúc nhích được . Người tôi bây giờ đau ê ảm . Máu ở trán cũng bắt đầu rỉ ra . Thấy thế tên Thái Minh liền lạng lẽ đi tới bế tôi lên nhẹ nhàng và đặt vào giường bệnh . cầm chiếc điện thoại bàn nhấn 1 cái liền có 1 người bác sĩ và 1 cô y tá bước vào

- Thưa cậu chủ . Cậu chủ để tôi

Không nói gì , hấn tránh sang 1 bên và họ bắt đầu nhiệm vụ thay băng và khám cho tôi

- Thưa cậu chủ ! Tiểu thư đây không bị ảnh hưởng gì đến đầu , chỉ xây sát nhẹ . Riêng chân thì bị gãy xương cần bó bột trong 1 thời gian

- Hức.....hức.....hức...! Huhuhuhu (Tôi khóc to ời là to . khóc như chưa bao giờ được khóc)

- Câm ! (hấn gần giọng 1 tiếng tôi ngừng hấn luôn)

-hức.....hức (vẫn còn tiếng nấc)

-.....

- Giờ tôi phải làm sao bây giờ ? Tôi không còn chân để đi học nữa.....huhu

- Tôi sẽ chịu trách nhiệm

(Ô YEAH ! Phải nhân lúc này ăn vạ hấn mới được)

- Chịu trách nhiệm ? hức hức..... với tôi và bố mẹ tôi đây . Mẹ tôi phải mang thai tôi 9 tháng 10 ngày bao vất vả . 15 năm nuôi tôi lớn khôn này . Bây giờ anh đang làm tổn công tổn sức bố mẹ tôi đây . Mặc xác anh . Hấn phải chịu trách nhiệm hơi nặng đấy . Anh có làm được không ?

- Cô nghĩ tôi là ai ??

- Hehe (đang đau mà vẫn cười được như thế . Thái Minh đã biết mưu mô của tôi rồi)

- Nhan sắc thì có hạn mà thủ đoạn thì vô biên

- Ô hay ! Nhan sắc tôi quyến rũ như này thì cái ô tô của anh mới hôn tôi đấy cơ chứ..... Mai anh đến rước tôi đi học ha ! (Tôi đã bắt đầu tỏ vẻ như nô tì đi rước công chúa)

Rồi không nói gì thêm . Hấn quay gót bước đi . Tôi mặc kệ.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Tôi ngủ thiếp đi từ lúc nào không hay . Đang say giấc nồng bỗng có 1 tiếng nói oang oang trong phòng phá vỡ giấc mộng ngàn to lớn của tôi :

- NÀY !!!!

Nghe vậy tôi liền mở mắt ra xem và:

- Á Á Á !!!!! (Tôi hét bằng giọng " oanh vàng thỏ thẻ " có sức công phá dữ dội)

Tên lạ mặt bịt chặt tai , nhăn nhăn nhí nhố như con khỉ :

- Cô làm ơn vịn nhỏ cái vo-lum xuống hộ tôi cái . Đây là cái bệnh viện chứ không phải cái chợ nhà cô đâu nhá

- Chợ nhà tôi thì tôi mới hét

- Chợ nhà cô ?!?!.....Hahaha (hấn cười sặc sụa)

- Thì sao ?

- Sao trắng trên trời . Tôi đánh chính lại cho cô rằng đây là cái bệnh viện của cậu chủ nhà tôi . Cô rõ chưa hả ????

- TÔI CHƯA RÕ (Tôi nói và nhấn mạnh chỗ cần nhấn)

- Đầu óc cô có vấn đề ak mà chưa rõ
- Chả có gì.....có mà anh có vấn đề thì đúng hơn
- Chả biết ai đâu....
- Ờ....chả biết ai.....ủa ?? mà đây là thằng cha nào vô duyên zữ zậy trời ?? (Tôi lẩm bẩm 1 mình nhưng không may đã lọt vào tai của ai kia)
- Này !! Cô bảo ai là thằng cha đấy hả ?
- Ai thì tự biết ! @_@
- Cô.....
- CẬM (1 tiếng nói lại vang lên làm vỡ khoảng không " im lặng " - tên Thái Minh bước vào)
- Không phải chuyện của anh !! Mà tôi có mồm tôi phải nói chứ ! Anh có quyền gì (Tôi gân cổ lên cãi hấn) HỪ (tôi "hừ " một tiếng rồi không nói gì thêm)
- Ra ngoài (Tên Thái Minh nói với tên lại mặt ban nãy)
- Dạ vâng ! (tên đó cúi đầu chào và đi ra ngoài)
- Thái Minh này ! Cái tên " lịch sự " vừa nãy là ai thế ??
- Là ai cô không cần biết (hấn nói kèm với khuôn mặt lạnh hơn tiền)
- Ơcợc(bụng tôi đang reo chuông báo hiệu)
- " Không biết mấy giờ rồi mà bụng mình phản đối sớm thế nhỉ ?? " (tôi lẩm bẩm 1 mình rồi lấy tay mò mắt chiếc phone iu quý - mắt tôi gần như lòi ra ngoài khi nhìn thấy đã gần 5 giờ sáng) " Trời ơi ! Đạo này mình hay ngủ nhiều quá ! Thế thì còn đâu là vóc dáng nữahuhu " (tôi đang than thở chợt ngừng lại vì nhận ra 1 điều gì đó khác lạ) :
- Mà sao mới sáng sớm tinh mơ anh đã vào đây rồi ?
- Tôi sợ cô ăn vạ giữa chốn đông người thì bề mặt (TÁC GIẢ : Trời !! nó nói đều tóa)
- Tôi chả thèm (Tôi bĩu môi 1 cái rõ dài)
- Không thèm ? Oke (Rồi hấn quay người bước đi , chưa ước đi thì đạ bị tôi giữ tay lại)
- Ấycó thèm mà ! Chắc tại anh nghe nhầm thôi !
- Nhầm ?? (hấn nở 1 nụ cười đều giả)
- Thôi mà đàn ông con trai đã nói thì phải làm chứ " (tôi cứ lay lay cái tay của Thái Minh)
- Bỏ tay ra !! (hấn gằn giọng)
- Từ từnhưng anh phải chịu trách nhiệm đây (tôi nói to tướng)
- CÁCH !! Tôi chưa bỏ tay Thái Minh ra thì đã có tiếng mở cửa . 1 người con trai " hùng dũng " bước vào)
- (Hấn nhếch mép cười nhưng trong thâm tâm hấn đang rất rối loạn) -- Chịu trách nhiệm ?? (Người con trai bước vào , không ai khác , chính là DƯƠNG)
- Tôi đỏ mặt , bạn thử tưởng tượng xem : cảnh tượng của tôi bây giờ ra sao , tôi đoán không nhầm thì ." 1 người con gái hai tay " NẮM " lấy tay của chàng trai nói ."anh phải chịu trách nhiệm đây...." và giống hệt cảnh hai người họ là đôi ' ngưi lang trúc nữ' (đó là những gì tôi tưởng tượng nên tôi liền bỏ tay ra và xua xua) :
- Dương àk ! Chắc bạn hiểu nhầm rồi ! Tôi với cả cái tên Thái Minh chẳng có quan hệ gì sất
- Hiểu lầm ? Hahaha !!!!
- Này ! Mi làm sao đấy hả ? Mi đến đây thăm tôi hay đến khám bệnh đấy hả ? (tôi hỏi đều)
- Thăm ?? cô xứng sao ?...
- Không xứng thì mi đến đây làm gì ? Hơ hơ ! QUÊ !!.....(tôi chu dài mỏ nói chữ ' quê ')
- Chẳng biết ai quê hơn ai.... đây là bệnh viện nhà tôi . (tên Dương hất mặt vênh vào nói)
- Bệnh viện nhà tôi ? (tên Thái Minh nói chen vào)
- Chả có nhẽ ..(Dương đáp lại tên Thái Minh)

Thế rồi từ Dương và tôi đang " đấu khẩu " và bây giờ thì chuyển sang 2 anh em nhà hấn . Tôi đã biết hết chuyện về mối quan hệ giữa hai anh em nhà hấn nên

tôi chẳng nói gì . Mặc xác bọn hần

- Xong " chưa " (1 hồi lâu im lặng đến con muỗi bay qua cũng nghe thấy tiếng vo ve nên tôi đánh phá vỡ nó).....- Xong rồi thì mời các anh ra ngoài cho tôi " yên nghỉ " (@-@)

- Không định đi học hay sao ? (2 anh em nhà hần đi học thêm lớp huấn luyện đồng thanh hay sao mà suốt ngày)

- Cóa đi(tôi thờ dài nẫu ruột) Nhưng tôi phải đi năm sáng đã . ĐÓIIIIIII !

" Mà đi bằng niềm tin ak " tôi nghĩ nhưng vẫn lết cái thân xuống giường bệnh và không tài nào bước nổi

BỐP !BỐP ! (2 cái vỗ tay nhất loạt kêu lên của hai anh em nhà hầnvà.. lại 2 thằng được gọi là đàn em của tên Thái Minh và Dương ước vào và vừa đi vừa dùng mắt " chém " nhau)

- Dạ ! Để tôi đưa tiểu thư đi (2 tên đàn em lại học tập 2 cậu chủ nhà nó)

Hai thằng đàn em này lại bắt đầu xung đột . Trời ơi ! Sao mình lại dính vào hai anh em nhà này vậy hờ zoi ??

Đang bực oi là bực

Tự nhiên tên Thái Minh đứng dậy , tiến tới chỗ tôi và nhấc bổng người tôi lên , nhẹ nhàng bế tôi đi ra ngoài cửa . Tôi thì khỏi phải nói đến , mắt chữ A mồm chữ O , méo cả miệng vì ngạc nhiên)

Tôi đang định phản ứng thì tên Thái Minh chen ngay vào :

- Ngâm mồm vào và cứ yên nghỉ như thế này đi !! (Hần không nói thêm gì nữa mà vẫn bước đi)

- Ôi ! Ôi ! (Tay tôi bị giữ lại và người giữ chính là Dương . Bằng những món võ khôn khéo của mình , Dương đã " dành " lại được tôi và bế thẳng quay về giường bệnh . Xong , Dương đứng chắn trước mặt ôi , hướng ánh mắt viên đạn chết người về phía Thái Minh)

- MÀY DÁM (Thái Minh quát lớn)

- Sao tao không dám (Dương đáp lại Thái Minh 1 cách lỗ mãng .. Oh my god ! Anh em uột gì mà mày với chả tao ghê thế)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

BỐP ! BỐP ! HUỶCH ! HUỶCH !

2 anh em nhà này xông vào thanh toán nhau . Thấy thế , 2 tên đàn em cũng xông lên . Kinh khủng quá !

- DỪNG LẠI !!!!!!!!!!!

Vẫn không dừng.....

- TÔI ĐÃ BẢO DỪNG NGAY LẠI CƠ MÀ

(tôi giận dữ quá lớn)

Phù !!! Cuối cùng thì cũng dừng lại nhưng mới chỉ có dừng vỗ tay chứ không chịu dừng " vỗ " mắt

- Thôi ! Thôi ! Tôi xin mấy người ! Mấy người cho tôi yên nghỉ đi . Thà cho tôi ngồi xe lăn còn hơn ngồi xem kịch oánh nhau miễn phí . không ai đưa tôi đi học hết . HỒM NAY NGHỈ HỌC . (TÔI HẾT O)

- KHÔNG ĐƯỢC NGHỈ (LẠI ĐIỆP KHÚC)

Thế rồi 2 anh em " dờ hơi " này mỗi người giữ 1 tay tôi diu tôi đi trên hành lang bệnh viện và tất nhiên là vừa đi vừa " chém " nhau bằng mắt (T/g : thật là lợi hại quá --> ngưỡng mộ) . Với tôi là vừa đi vừa hứng mấy ánh mắt ghen tị về phía mình . Xuống đến sảnh chính bệnh viện cũng không khá hơn lắm :

- Á Á Á Á Á Á Á Á (tiếng hét của lũ con gái hám zai)

- Đẹp trai quá !!!!

- Anh đẹp trai oiiii!

- Sao 2 anh lại đi cùng con nhỏ xấu xí thế kia nhi ? đáng nhẽ là mình mới đứng

.....

- Anh đẹp trai i ! Em ở đây

.....

Thế rồi cũng ra được đến ngoài cổng . Thoát nạn . Bây giờ trước mặt tôi là 1 chiếc BMW đen và 1 chiếc Lexux trắng

- Lên xe nào bây giờ ? (tôi nghi vấn hỏi)

- Xe tôi (tiếp tục rồi đấy)

- Tôi lênnnnnnn..... (tôi cố ý kéo dài giọng)

Hai tên đó đang " hồi hộp " đợi câu trả lời của tôi như kiểu đang xem truyền hình thì đến quán cáo :

- TAXI (câu trả lời của tôi mang đầy tính nghệ thuật)

Rồi tôi bám ra đường bắt taxi . 1 chiếc Taxi đỗ ngay bên lề đường chỗ tôi đang chờ . Tôi vừa ngồi yên vị trên xe thì 2 tên " dở hơi " mở hai bên cửa vào ngồi cạnh tôi . Chưa kịp há miệng nói thì tên Thái Minh đã bảo bác tài xé đi . Tôi liền phản ứng ngay :

- Hai người lên đây làm gì ?

- Để đi (tiếp.....)

- Tôi biết là để đi nhưng.....

- CẬM (tên Thái Minh lạnh lùng nói)

" Ô hay ! Cái tên này hay nhỉ . Mình còn chưa nói xong mà hắn đã chặn họng "

-Ồ.....

- CẬM (lần này là tên Dương)

*" Oặc Oặc !! Hai tên này là cái gì của mình mà dám nói thế . Hai cái tên " cá hấp tên vung " này điên chắc " . Tôi nghĩ vậy và quyết định đuổi hai tên này xuống :

- E hèm ! Đây 2 người

Tôi nói và quay sang tên Thái Minh . Hắn đang quay bên ngoài cửa sổ . Rồi tôi lại quay sang Dương - hắn cũng quay ra ngoài cửa sổ . Trời ! Tôi đành quay lên trên vậy (T/g : chả nhẽ quay ra đằng sau) :

- Chật !!!! (thực ra thì taxi có 2 chỗ dưới mà 3 người ngồi . 2 tên con trai thì to lực lưỡng rồi thêm con bé như tôi thì phải là quá chật)

Hiệu quả tức thì , cả hai tên quy lại đồng thanh nói :

- Tên kia ! Cút

Tên Thái Minh và tên Dương đang trong xe nên không oánh nhau được nên giờ chiều " võ mồm " rất lợi hại :

- tên kia ! Mày cút ! (Thái Minh là người mở màn buổi " chào hỏi ")

- Mày cút xuống

- Tại sao tao phải cút !!!?

- Thế tại sao tao phải cút ???!

.....

Trận " võ mồm " mãi chưa kết thúc nên tôi định lên trên để trú mưa xuân , nhưng chưa kịp đứng dậy thì :

- Ngồi im !! (2 tên đó ra lệnh cho tôi)

Biết làm sao được . Tôi chắc rằng sẽ không thoát khỏi 2 tên đó nên tôi im lặng là vàng - chịu đựng 1 lúc thôi ! Không sao (nhưng thực chất là rất có sao)

Vì từ bệnh viện đến trường khá xa nên đi khá lâu . 15 phút trôi qua.....

Vì còn cái chân gãy mà ngồi như này thì không chịu đựng hém được nữa

- Ngồi xích ra 1 tí (tôi khản khoản)

- Làm sao ? (cả 2 đồng thanh)

- ĐAUUUUUUUU

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 19

Bỗng Thái Minh luồn tay phải qua eo tôi (Thái Minh ngồi bên trái tôi) , 2 tay nhấc người tôi lên , kéo vào lòng..... Tôi ngo ngác , mặt đỏ phùng phùng , chuẩn bị lên tiếng thì.....

- Im....Nếu không muốn bị đau

- Nhưng...

- IM

- Anh có biết chiếc Taxi này cao bao nhiêu không ?

Vừa nói xong thì ngay lập tức Thái Minh ấn đầu tôi dúi vào vai hắn ta làm mặt tôi càng càng đỏ hơn . Vì tên Dương đang ngả đầu vào cửa ngủ không thì chết

- Hai người đang làm gì đấy ??

Tôi giật nảy mình , ngẩng đầu lên và cộc vào nóc Taxi

- Ồ.....đừng hiểu..... (tôi đang định thanh minh thì lại:)

- Không liên quan đến mày (Thái Minh lên tiếng)

Tôi cố vùng ra khỏi bàn tay rắn chắc của Thái Minh nhưng không thể

- Mày thì có liên quan sao ?? (Dương cũng " đốp " lại không kém gì)

Thế rồi Dương bóm lấy eo tôi giằng lại , hai người con trai to khỏe đang giằng co nhau , và người chết trước chắc chắn là tôi . Bác tài xé nhìn qua gương chiếu hậu e ngại , lắc đầu ngán ngẩm ... " Bác ơi sao bác không mua cái Taxi nào to to hơn ý ạ , hay là bác ơi bác tổng cổ hai tên này xuống giùm cháu .. Huhu " (@_@)

- Ặc....ặc..... CÁC NGƯỜI ĐỂ TÔI YÊN ĐI CÁI (Tôi sắp nghẹt thở và khói lửa đang bốc trên đầu tôi quá quá quá nghi ngút , tôi hét hết công suất)

KÍTTTTTTTTTTTTTTT! Tiếng thắng xe rõ dài vang lên chói tai . Chắc công suất cổ họng tôi phải kinh khủng lắm

- Bác ơi ! Mở cửa đi bác

Cánh cửa bật mở ranhưng tôi không thể nào ra được vì có hai tên chặn 2 bên cửa

- TRÁNH RA ! (Tôi gần giọng nói với tên Thái Minh - hắn đang bắt chân chữ ngũ , khoanh tay trước ngực --> thông thả)

- TRÁNH RA ! (Tôi lại gần giọng với tên Dương - và hắn cũng vậy) (t/g : giống nhau thế nhỉ ? ^^)

-----> Cả hai bọn hắn đều coi như không có chuyện gì xảy ra

THẨM CẢM ! ĐÚNG LÀ THẨM CẢNH MÀ ! HUHUHUHU..... Vừa nãy tôi bị bắt ép ngồi vào đùi Thái Minh và bị Dương " giằng " lại . Còn bây giờ , chỗ đã chật thì chớ . OH MY GOD !!!!!!!! Các bạn biết như thế nào không , tôi đang ngồi trên đùi . ĐÙI CỦA 2 THẮNG CON TRAI LẶN - mỗi thắng 1 cái chân ..thật không thể tưởng tượng nổi

- Huhuhu

HUHUHUHUHUHUHU (Tôi bắt đầu khóc to ơi là to , khóc cái kiểu như chưa bao giờ được khóc zợ)

Thấy tôi khóc , mới đầu thì tên Thái Minh và tên Dương hết sức ngạc nhiên nhưng ngay sau đó lấy lại vẻ lạnh lùng (giả tạo) thường ngày . Bác tài xé sợ xanh mặt nhưng không dám can vì sợ đũa việc khi đụng chạm vào 2 cậu ấm của tập đoàn SL nên bác đóng cửa lại và tiếp tục công việc lái xe

Sau 15 phút Tôi vẫn chưa ngừng khóc (@@) nhưng không còn to như trước nữa mà chỉ thút thít TRỜI ĐẤT ! Sao tờ nãy chưa về trường nhỉ . Lâu quá !!!!

- Hức.....hức (Tôi còn những tiếng nấc nấc)

ĐỎ.....CÀNG ĐỎ.....ĐỎ ĐỎ ĐỎ.....!

(Lí do mặt tôi đỏ là : Khi thấy tôi vẫn thút thít , hai tên Thái Minh và Duongdootj ngột cùng nhau hôn vào 2 bên má tôi . Thế là hai bên má tôi bị môi của hai tên đều dính vào - đôi môi của 2 thằng sát gái không gớm tay)

Tôi lập tức hết nấc

BỐP ! Hai tên bị tôi đập cho bay đầu vò cửa kính (t/g : kính thể) cho chừa cái tội dám đụng đôi môi bản thiu của mấy người vào đôi má còn trong trắng không tí vết của tôi

- TÔI NÓI CHO MẤY NGƯỜI BIẾT ! TỪ BÂY GIỜ TRỞ ĐI , MẤY NGƯỜI LÀ KẼ THÙ CỦA TÔI ! ĐỪNG BAO GIỜ NÓI TÔI QUEN MẤY NGƯỜI ! MẤY TÊN BIẾN THÁI.....(Tôi hét)

Mặt bọn hấn " đen lại "

KÍTTTTTTT phát nữa

!

- Mấy cô cậu xuống xe đi , tôi trường Chương Dương rồi

Bọn hấn bắt đầu mở cửa xe và đi ra

Còn tôi ngồi trong xe (với bác Tài xế) . Bọn hấn thông thả ai đi đường nấy , bỏ mặc tôi ở đó

" Đêm đi qua sao tìm buốt giá

Con mưa đêm như cào sâu vết thương

..... "

(Tìm lại giấc mơ - Hồ Ngọc Hà)

(Tiếng chuông điện thoại của tôi vang lên)

- Lâu bắt máy thế chứ lị (tôi xót xa)

- guầy (Tiếng con Phuong bên đầu dây)

- Guầy giếc gì giờ này ? Mày làm gì mà lâu bắt máy thế

- Đang ngắm zai đẹp chớ còn làm gì

- Con điên ! Ra ngoài cổng đón tao đi ! Tao bị gãy chân không đi được

- Sao !!!!!? Gãy chân ???~! Mày bảo sao ! Ồ.....đội tao , tao ra ngay

1 phút sau đã thấy con bạn thân chạy lại tới tập . Tôi thò đầu ra ngoài cửa sổ xe vẫy vẫy :

- Đây ! Tao ở đây !

Nó hốt hải chạy vào trong xe dìu tôi ra

- Áyy chết ! Bác ơi ! Tiền xe bao nhiêu ạ !

- Oh không ! Có người trả tiền rồi

- Mấy thằng biến thái vừa nãy trả hả bác ?

- Thôi ! Tôi đi đây

- Chào bác ạ

.....

- Hương ! Mày làm sao mà ra nông nổi này !! Mấy tên biến thái mày vừa nhắc đêna là ai zợ !!bla....bla.....

- Không ! Không có gì ! Chả là hôm qua tao đi xe về thế là bị tông đấy mà , đã thế còn bị d...ê.....

- Cái gì ??/!!

- Ak không ! Đã thế còn bị gãy chân ý mà ! . Mày dìu tao vào phòng y tế lấy đôi lạng cái , kiểu này nhảy lò cò cũng khó

Thế rồi chúng tôi dìu dắt nhau vào phòng y tế mượn đôi lạng :

- Tao lên lớp trước có việc , mày lên sau nha . OKIE ?(đột nhiên con Phuong nói gấp gấp)

- Ồ !!~~ (Tôi thờ pahif nấu ruột)

Rồi con Phuong chạy tốt lên lớp để lại tôi với cái chân què lợ mọ lên lớp 1 mình . Nhưng có 1 chuyện không hay đã xảy ra với tôi :

-Ôi zời ơi ! Chân què như này làm sao leo cầu thang được đây hử zời . Híc híc . Đành phải lết dần lên thôi

Tôi vừa than thở vừa đưa cái thân lên cầu thang . Lết mãi mới được 6 bậc , tôi ngán ngẩm nhìn số bậc cầu thang còn lại . Đang chuẩn bị bước tiếp thì có 1

bàn tay lại nhấc bổng tôi lên :

- Ồ.....Dương.....(Tôi lấp bắp không thốt lên lời)

- IM (Tên Dương lạnh lùng quát)

Thế rồi tôi cùng " nằm gọn " trong tay hắn . Khi bước đến cửa lớp thì ngay cả cái bản mặt đáng ghét của tên Thái Minh lọt vào tí sâu trong mắt tôi : " Trời ! Tên Thái Minh này là oan hồn sống lại hay sao mà cân đầu vẫn nhanh quá vậy trời ! " Tôi rùng mình thoát ra khỏi dòng suy nghĩ

Dương vẫn bế tôi trên tay nặc cho bao ánh mắt dò xét . Còn tên Thái Minh nhìn tôi và Dương với ánh mắt khinh thường rồi hắn từ từ bước ra chỗ tôi và " đặt " lại tôi từ tay Dương khiến là ộp nhón nháo hò hét

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

- Ồ..... (Tôi giật mình thốt)

** - IM (Hắn nói nhỏ nhưng đi để lọt vào tai tôi và đủ để tôi cảm nhận được luồng sát khí tỏa ra từ hắn)

Tôi đành cắn răng chịu đựng để hắn " bế " tôi về chỗ . Xong , hắn ung dung bước ra khỏi cửa lớp (Tác giả : Nói thêm là tên Dương từ nãy vẫn đứng ở cửa) - và không quên ném cho Dương 1 cái nhìn sắc lạnh - Dương cũng đáp trả . Tên Thái Minh ra đến cửa đột nhiên dừng lại , nói vọng vào lớp tôi mà không thêm ngoas đầu :

- LƯƠNG OÀI HƯƠNG ! Về ! Chờ tôi !!!!!!!!!!!

Nói xong hắn bước đi và để lại trong lớp tôi những cái nhìn ghen tị , chán nản , thất vọng và những tiếng xì xào bàn tán . Tôi ngán ngẩm quay xuống chỗ con Phuong và nó cũng đang mắt tròn mắt dẹt nhìn tôi . Đang bực mình nên tôi " giận cá chém thớt " vào con Phuong . Tôi véo tai nó thật mạnh làm nó kêu la oai oái :

- Vừa nãy mày bận chuyện là bận chuyện nàu đây HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!? (Tôi hét thẳng vào tai nó)

- Ấy ấy ! Mày đừng hét thẳng vào tai tao , thùng màng nhĩ bây giờ

- TRẢ LỜI!!!!!!!!!!!!!! !!!! (tôi không thèm để ý đến lời nói của con Phuong mà trợn mắt lên quát lớn)

- Từ từ đã.....Quả thật là tao bận lên đây để ngắm anh Thái Minh . Nhưng cũng có lí do chứ bộ .

- Lí do ????! NÓI ! (Tôi nói ra từ nào thì từ đó kèm theo đến 99.99% sát khí từ trong người tôi ra)

- À ! Vì trước đây , anh Thái Minh ra vào trường mình thì toàn đi dưới sân trường và cả căn-teen thôi nên tao chỉ được ngắm anh ấy từ xa nhưng hôm nay anh ấy lại vào lớp mình nên tao được ngắm anh ấy ở gần . Ôi! Hạnh phúc quá đi

- Hạnh phúc cái đầu mày ý , tao đang đau hết cả đầu đây.....

- À mà này

- What ????

- Sao mày lại được Dương với anh Thái Minh tranh nhau "bế " mày thế ?

- Hai thằng dở hơi

- Cái gì ??!

- Trậ tự đi ! Cô vào lớp rồi . (tôi đánh trống lảng ngay sang chuyện khác chứ cứ để con Phuong tra khảo mình thì cũng đủ chết sớm)

----->>> 5 Tiết học trôi qua suôn sẻ

Reng.....!Reng.....!Reeeeeeeeeeeeng ! Tiếng chuông báo hiệu giờ học đã kết thúc .

Tôi đang dọn sách vở ra về . lúc đứng dậy , tôi suýt choáng ngã ngửa ra đằng sau vì 1 lũ con gái lâu nhau hám zai đang bao quanh người đứng ở cửa . Không ai khác , đó chính là hot boy Thái Minh . Tôi kệ , cứ ra ngoài bằng đôi lạng gối thì đột nhiên hai tay tôi bị nắm lại . Tên Dương và tên Thái Minh đang bám tay tôi . Tôi bàng hoàng nhưng ngay sau đó chuyển sang tức giận :

- Tôi đã bảo tôi và 2 người là kẻ thù của nhau cơ mà . Tại sao 2 người cứ " BẮM " theo tôi nhì ??????

- " Bám " theo cô ư ? NEVER (tên Dương nói)

Xong rồi tôi hất tay hất ra :

- OKE ! Vậy thì hãy để tôi yên

Nói xong tôi quay gót bước đi (T/g : chính xác hơn là quay lưng bước đi) mà không thèm để ý đến 2 bọn hất . Thời gian về sau , tôi không gặp tên Thái Minh nữa . Cong Dương , chúng tôi không nói chuyện với nhau đến nỗi nửa lời . Tôi cũng chẳng thèm để ý đến chuyện đó nữa mà bây giờ , tôi đang rất rất bận tâm đến 1 trông bài ập chất cao hơn đỉnh everet (@_@)

* * * *

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

* * * *

Cuối cùng thì kỳ thi chuyển cấp cũng đã tới . Đối với tôi , kỳ thi này quan trọng như thi Đại học vậy và tôi phải kiên quyết sẽ vô lớp chọn 10a1 nên tôi phải thật thật cố gắng . Hôm nay là 1 ngày cực kì đẹp trời , trời cao trong xanh , mặt nước lung linh , cảnh lá xanh xanh ,..... tôi nhắng nhít :

- OHHHHHHHHHHH YEAHHHH ! Thật không uống công bao công sức vui đầu vào học và quãng đường học dài 9 năm trời của mình . YEAH !!!!!!!!!!!!!!!

~ Hôm nay tôi thi cực cực cực kì tốt và tôi tất nhiên là rất rất rất tự hào về bài thi của mình . Ngay sau đó tôi về nhà với tâm trạng cực kì hưng phấn , làm việc gì cũng hát lủ lo lủ lô . Tôi mong chờ đến ngày mai quá vì ngày mai tôi sẽ nhận được giấy báo điểm...

----- Ngày hôm sau -----

Tôi nhận được giấy báo điểm rồi , tôi đã hoàn toàn thành công khi vào được trường Chương Dương có tiếng và hơn thế tôi đã đứng trong top 2 học sinh có số điểm cao nhất trong hàng ngàn người và đương nhiên tôi đã lọt vào lớp 10a1 .

Tôi lao thật nhanh về nhà , hôm nay tôi nhất định đãi thằng em trai iu quý của mình 1 bữa mới được

KÍTTTTTTTTTTTTTTTT !!! Tiếng phanh xe gấp gấp của tôi

- YEAH ! Lương Mạnh Hải !! Ta vô cấp 3 rồi . YEEEEEEAAAAAAAAAH! (Tôi hét và cho cái cổ họng mở to oai là to)

Từ trong nhà , Hải bật lỗ tai , mặt nhăn nhó nhí nhí như con chó (cún iu) chạy ra :

- Mi lên con ak ?? IM để ta còn ngủ chứ

Tôi lè lưỡi châm biếm rồi bủ dài môi

- BIẾN ! Ta ngủ

- Này ! Này ! Đừng làm ta tụt hứng chứ . Hôm nay là ngày dành riêng cho ta mà . Hôm nay ta sẽ khao người mộ châu ăn no nê được không ?

- ĐÃI ? Nhân dịp gì ? Chả nhẽ nhân dịp người đỗ cấp 3 . Hahahahahaha..... Chả có gì " HOT "

- Đi đi mà ! Em trai yêu dấu của chị . Em có thể rủ thêm bạn em cũng được mà

Gải hiện giờ đang trong tình trạng " Chết lâm sàng " vì tại sao nômis như vậy mà không thấy tôi phản ứng lại mà còn nín thở nó thêm . Hải đang nổi hết da gà lên ---> rợn rợn người :

- Êu !!! Bình thường thì rất máu nhưng khi cáu thì lại rất hiền

- Hiền thì tốt cho người chứ tốt cho ai . Lúc hồ báo lên rồi thì đừng trách.....

- Oke ! Oke ! Ta đi ! Ở đâu để ta còn dẫn bạn ta đến

- Quán XX - đường XYXX . Okie men !!

- Ờ !

Tôi rút con đề yêu ra và alo cho con Phương . Hẹn nó ra khao và tiện thể chia tay bạn bè để khi nào có dịp mới hẹn gặp lại

(**** Ghi chú : Tôi và con Phương tuy cùng nhau đỗ cấp 3 nhưng nó không đủ điểm vào Chương Dương nên đành phải học trường khác)

* * *

Tôi đã ở chỗ hẹn lâu rồi . 15 phút sau thì có 1 chiếc LEXUS trắng đi chậm lại và dần dần đỗ hẳn trước cổng quán. Tôi nhìn con xe mà vẫn nghi ngờ vào suy nghĩ của mình . Bỗng nhiên dòng suy nghĩ đó vụt tắt khi 2 chàng thanh niên bước ra khỏi xe là 2 hot boy tuấn tú , tỏa sáng (@_@) , không ai xa lạ , đó chính là : tên em trai yêu (quái) của tôi và tên mà tôi đang ghét ghét DUỖNG . Tôi tím tái mặt lại , nghĩ : " Cái thằng kia ! Về nhà rồi thì mi biết mặt ta ! Dẫn bạn mi hả ? Hóa ra là cái thằng đại ca của mày ! TRỜI !"

. Mi đến đây làm gì ?

Tên Dương liền lạnh lùng quay lưng ngồi xuống cái ghế gần đó :

- Không phải việc của cô !

- Oke ! Tôi đi đây và gặp lại mi ở kiếp sau

Tôi chuẩn bị chuẩn thì từ đâu con bạn tôi chạy tới hét :

- OẢI HƯƠNG ! CHÚC MỪNG MÀY NHÁ !

- Ồ ! Mà mày làm ăn kiểu gì mà điểm thi thành ra như thế nàyHẢ ?

- Đã bảo là hôm ấy nhà tao có chuyện , tao phân tâm nên chẳng thể nào tập trung được

- Thôi ! Tự nhiên tao thấy ở đây không phù hợp nên tao cả mày đi quán khác

- Ồ ! Ồ!

- Ồ quả mơ có hột

Thế rồi tôi đang sắp đẩy con Phương ra khỏi quán thì thằng Hải dang tay , đứng chắn trước mặt chúng tôi :

- Đứng lại !

- Không đứng (tôi vênh mặt lên cái)

- Thế có muốn ra đường ở không ?

- Tất nhiên là " NO " . Thế mi muốn ra đường sống với họ hàng nhà muỗi để được mấy em ý " hôn " ak

- Khôn hồn thì tiếp đãi ông chủ cho tốt không thì đào trước mộ của mình và vừa rồi đấy

Tôi giật nảy mình - Ồ! Thôi Phương, ta ở đây cũng được.

Tên Dương từ nãy vẫn bắt chéo 2 chân ung dung như tên mộng lung vừa ngủ dậy

- Này ! Tên kia ... ! (Tôi chuẩn bị chửi tên Dương thì gặp ngay ánh mắt dữ dằn của thằng Hải, tôi chuyển sang ngọt luôn)...- À ! Cậu chủ Dương! Mời cậu sang bên này!

Tôi giữ lấy chiếc ghế, đưa ra về kính cẩn. Thấy thế, tên Dương " hùng dũng " bước đến, chuẩn bị ngồi thì ...

ẦM! Một tiếng ngã lớn thảm cực luôn

- Há há há há! (Tôi lăn lộn cười, vật vã, cười chảy cả nước mắt, hô hô)

Con Phương thấy thế không dám cười ,chỉ tím tím

Quả thật cảnh tượng bây giờ thì " thượng đế cũng phải cười " luôn . Hấn hách dịch hết mức , tôi định tử tế với hắn 1 hôm nào ngờ hắn lại chà đạp lên sự tử tế đó , tôi phát khùng lên . " Tốt thì tốt đến cùng " nhé ! Tôi " Tử tế " rứt ghế lại , làm hắn ngã chổng quèo

Tên Dương giận dữ đến mức tím mày tím mặt . Hắn " lồm cồm " bò dậy và dậm chân uyỳnh uyỳnh ra khỏi quán . Tôi vẫn chưa kịp nén được trận cười hà hà thì tên ấy ra khỏi quán từ thuở xa xưa nào....

Lúc trước khi đi , Hải hướng ánh mắt hình viên đạn về phía chúng tôi . Rồi hai chàng trai " sát khí đằng đằng " bước vào trong ô tô , phóng thẳng . Tôi chột dạ , ngoảnh lại nhìn con Phương :

- Tao có quá đáng không mày ?

- Không

- Thế hả ? (mắt tôi sáng lên)

- Phải nói là rất rất rất quá đáng luôn . Mày mời cậu ấy đến mà mày đối xử với anh ấy như thế hả ? Quả này mày không xong rồi

- Tao có mời hắn đến đâu . Thằng Hải mời hắn đấy chứ.

- Tao không biết . Tao không quan tâm.

- Hix hix Cứu tao với

- THÔI ! Tao chuẩn !
- Bạn bè thế hả con kia?

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

* * * *

Cuối cùng thì kỳ thi chuyển cấp cũng đã tới . Đối với tôi , kỳ thi này quan trọng như thi Đại học vậy và tôi phải kiên quyết sẽ vô lớp chọn 10a1 nên tôi phải thật thật cố gắng . Hôm nay là 1 ngày cực kì đẹp trời , trời cao trong xanh , mặt nước lung linh , cảnh lá xanh xanh ,..... tôi nhắng nhít :

- OHHHHHHHHHHH YEAHHHH ! Thật không uống công bao công sức vui đầu vào học và quãng đường học dài 9 năm trời của mình . YEAH !!!!!!!!!!!!!!!

~ Hôm nay tôi thi cực cực cực kì tốt và tôi tất nhiên là rất rất rất tự hào về bài thi của mình . Ngay sau đó tôi về nhà với tâm trạng cực kì hưng phấn , làm việc gì cũng hát lủ lo lủ lủ . Tôi mong chờ đến ngày mai quá vì ngày mai tôi sẽ nhận được giấy báo điểm...

----- Ngày hôm sau -----

Tôi nhận được giấy báo điểm rồi , tôi đã hoàn toàn thành công khi vào được trường Chương Dương có tiếng và hơn thế tôi đã đứng trong top 2 học sinh có số điểm cao nhất trong hàng ngàn người và đương nhiên tôi đã lọt vào lớp 10a1 .

Tôi lao thật nhanh về nhà , hôm nay tôi nhất định đãi thẳng em trai iu quý của mình 1 bữa mới được

KÍTTTTTTTTTTTTTTTT !!! Tiếng phanh xe gấp gấp của tôi

- YEAH ! Lương Mạnh Hải !! Ta vô cấp 3 rồi . YEEEEEEEEAAAAAAAHH! (Tôi hét và cho cái cổ họng mở to ối là to)

Từ trong nhà , Hải bật lỗ tai , mặt nhăn nhó nhí nhí như con chó (cún iu) chạy ra :

- Mì lên con ak ?? IM để ta còn ngủ chứ

Tôi lè lưỡi châm biếm rồi bủ dài môi

- BIẾN ! Ta ngủ

- Này ! Này ! Đừng làm ta tụt hứng chứ . Hôm nay là ngày dành riêng cho ta mà . Hôm nay ta sẽ khao người mộ châu ăn no nê được không ?

- ĐÃI ? Nhân dịp gì ? Chả nhẽ nhân dịp người đỗ cấp 3 . Hahahahahaha..... Chả có gì " HOT "

- Đi đi mà ! Em trai yêu dấu của chị . Em có thể rủ thêm bạn em cũng được mà

Gãi hiện giờ đang trong tình trạng " Chết lâm sàn " vì tại sao nóis như vậy mà không thấy tôi phản ứng lại mà còn ằngi nọt nó thêm . Hải đang nổi hết da gà lên ---> rợn rợn người :

- Êu !!! Bỉnhh thường thì rất máu nhưng khi cáu thì lại rất hiền

- Hiền thì tốt cho người chứ tốt cho ai . Lúc hồ báo lên rồi thì đừng trách.....

- Oke ! Oke ! Ta đi ! Ở đâu để ta còn dẫn bạn ta đến

- Quán XX - đường XYXX . Okie men !!

- Ồ !

Tôi rút con đề yêu ra và alo cho con Phuong . Hẹn nó ra khao và tiện thể chia tay bạn bè để khi nào có dịp mới hẹn gặp lại

(**** Ghi chú : Tôi và con Phuong tuy cùng nhau đỗ cấp 3 nhưng nó không đủ điểm vào Chương Dương nên đành phải học trường khác)

* * *

Tôi đã ở chỗ hẹn lâu rồi . 15 phút sau thì có 1 chiếc LEXUS trắng đi chậm lại và dần dần đỗ hẳn trước cổng quán . Tôi nhìn con xe mà vẫn nghi ngờ vào suy nghĩ của mình . Bỗng nhiên dòng suy nghĩ đó vụt tắt khi 2 chàng thanh niên bước ra khỏi xe là 2 hot boy tuần tú , tỏa sáng (@_@) , không ai xa lạ , đó chính là : tên em trai yêu (quái) của tôi và tên mà tôi đang ghét ghét DUỜNG . Tôi tím tái mặt lại , nghĩ : " Cái thằng kia ! Về nhà rồi thì mi biết mặt ta ! Dẫn bạn mi hả ? Hóa ra là cái thằng đại ca của mày ! TRỜI ! "

. Mì đến đây làm gì ?

Tên Dương liền lạnh lùng quay lưng ngồi xuống cái ghế gần đó :

- Không phải việc của cô !

- Oke ! Tôi đi đây và gặp lại mi ở kiếp sau

Tôi chuẩn bị chuẩn thi từ đầu con bạn tôi chạy tới hết :

- OÀI HƯƠNG ! CHÚC MỪNG MÀY NHÁ !

- Ồ ! Mà mày làm ăn kiểu gì mà điểm thi thành ra như thế nàyHẢ ?

- Đã bảo là hôm ấy nhà tao có chuyện , tao phân tâm nên chẳng thể nào tập trung được

- Thôi ! Tự nhiên tao thấy ở đây không phù hợp nên tao cả mày đi quán khác

- Ồ ! Ồ!

- Ồ quả mơ có hột

Thế rồi tôi đang sắp đẩy con Phương ra khỏi quán thì thằng Hải dang tay , đứng chắn trước mặt chúng tôi :

- Đứng lại !

- Không đứng (tôi vênh mặt lên cái)

- Thế có muốn ra đường ở không ?

- Tất nhiên là " NO " . Thế mi muốn ra đường sống với họ hàng nhà muỗi để được mấy em ý " hôn " ak

- Khôn hồn thì tiếp đãi ông chủ cho tốt không thì đào trước mộ của mình và vừa rồi đấy

Tôi giật nảy mình - Ồ! Thôi Phương, ta ở đây cũng được.

Tên Dương từ nãy vẫn bắt chéo 2 chân ung dung như tên mõng lung vừa ngủ dậy

- Này ! Tên kia ... ! (Tôi chuẩn bị chửi tên Dương thì gặp ngay ánh mắt dữ dằn của thằng Hải, tôi chuyển sang ngọt lùn)...- À ! Cậu chủ Dương! Mời cậu sang bên này!

Tôi giữ lấy chiếc ghế, đưa ra vẻ kính cẩn. Thấy thế, tên Dương " hùng dũng " bước đến, chuẩn bị ngồi thì ...

ẦM! Một tiếng ngã lớn thảm cực luôn

- Há há há há! (Tôi lăn lộn cười, vật vã, cười chảy cả nước mắt, hô hô)

Con Phương thấy thế không dám cười , chỉ tùm tùm.

Quả thật cảnh tượng bây giờ thì " thượng đế cũng phải cười " luôn . Hấn hách dịch hết mức , tôi định từ tể với hấn 1 hôm nào ngờ hấn lại chà đạp lên sự từ tể đó , tôi phát khùng lên . " Tốt thì tốt đến cùng " nhé ! Tôi " Từ tể " rụt ghế lại , làm hấn ngã chổng quèo

Tên Dương giận dữ đến mức tím mày tím mặt . Hấn " lồm cồm " bò dậy và dậm chân uyỳnh uyỳnh ra khỏi quán . Tôi vẫn chưa kìm nén được trận cười hà hà thì tên ấy ra khỏi quán từ thuở xa xưa nào....

Lúc trước khi đi , Hải hướng ánh mắt hình viên đạn về phía chúng tôi . Rồi hai chàng trai " sát khí đằng đằng " bước vào trong ô tô , phóng thẳng . Tôi chột dạ , ngoảnh lại nhìn con Phương :

- Tao có quá đáng không mày ?

- Không

- Thế hà ? (mắt tôi sáng lên)

- Phải nói là rất rất rất quá đáng luôn . Mày mời cậu ấy đến mà mày đối xử với anh ấy như thế hà ? Quà này mày không xong rồi

- Tao có mời hấn đến đâu . Thằng Hải mời hấn đấy chứ.

- Tao không biết . Tao không quan tâm.

- Hix hix Cứu tao với

- THÔI ! Tao chuẩn !

- Bạn bè thế hà con kia?

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23

- Này mày chưa đãi tao cơ mà !!
 - Đãi điếc gì nữa ! Mày biết tên khốn đó là ai không ?
 - Mày bị quáng gà ak ? Tao mà không biết cậu ấy thì tao còn biết vào đây !!?
 - Hả là ông chủ của gia đình tao đây !!
 - HẢ !!!!? Ông chủ ?..... chẳng nhẽ ba mẹ mày làm việc cho cái công ty lớn lớn đó sao ? (con Phuong trở mặt ra nhìn tôi , hỏi lớn)
 - Đúng vậy ! Thế mới là vấn đề đây này ! Quả này tao chết chắc rồi mày ơi
 - sao thằng Hải lại đi theo cậu ấy (Phuong tò mò)
 - Nó là đàn em của tên ấy . Mà tao cũng chả biết nữa , thấy nó bảo thế
 - Hả ?? Vậy là thằng hải là anh hai của bang Bạch Hổ sao ? OH MY GOD (con Phuong quả này thực sự sock nặng rồi)
 - Bạch Hổ ? Đây là cái gì ? Sao thằng Hải lại là anh hai gì đấy chứ ?
 - mày thực sự không biết chuyện gì sao ?
 - Đúng ! Tao mà biết rồi thì tao chẳng phải hỏi mày làm gì
 - Mà thôi tao không kể cho mày chuyện này được đâu kể ra là
- tao..... (Rồi con Phuong thè lưỡi ra lấy tay đưa ngang qua cổ như dao cứa)
- Mày kể đầu đuôi ra cho tao nghe xem nào . mày mà không kể thì coi như tình bạn mấy năm nay của chúng ta đặt dấu chấm hết đây ! Tao đang nói rất nghiêm túc
 - Ừm thì một tập đoàn có 2 thế lực tranh giành , đó chính là hai anh em nhà này này .! Hai người này , mỗi người xây riêng cho mình một bang phái hùng mạnh, đi đâu thì sát khí tỏa ra theo đây ! Bang Bạch Hổ _ người đứng đầu là Dương và bang Hắc Long_ anh Thái Minh cầm quyền . Bề ngoài thì lạnh lùng nhưng bên trong thì sát khí phải biết
 - HẢ ????! Mới có lớp 9 mà tên Dương đã.....
 - Thế mày có nghe không ? Mày làm tao mất hết cả hứng
 - có ! Có ! mày kể tiếp đi
 - Và 2 thế lực này chém giết lẫn nhau để giành được tập đoàn vì 1 nước không thể có 2 vua được.....
 - Kể tiếp đi
 - Hết rồi cưng ạ !
 - Sao lại hết ?
 - Thì tao nghe người ta kể được có vậy thôi ak !!!@_@
 - Ít thế
 - Ít ỉếc gì ! mày lo cho cái thân mày đi , sắp chết đến nơi rồi mà vẫn còn đứng ở đây hóng với chả hót
 - Oh my god ! Mà sao thằng Hải lại là anh hai của cái bang gì đấy
 - Tao cũng không biết ! Tao còn ngạc nhiên nữa là
 - Thôi ! Tao về trước đây . về xem tình hình như nào đã !
 - ừm ! Bye
- thế là chúng tôi chia tay nhau . Tô phóng thật nhanh về nhà !

" nếu nhà mình bị ra đường thì sao nhỉ ? Mình phải sống ngoài đường ư ? Ờo ! Thôi chả dám nghĩ tiếp nữa!!- tôi vừa chạy về vừa suy nghĩ lan man rồi tự rùng mình thoát ra khỏi nó rồi 3 chân 4 cẳng cắm đầu cắm cổ phi thật nhanh về nhà.

Về đến cổng, tôi mở khóa sững sờ khi biết khóa nhà tôi đã đổi và tự nhiên có người đi ra bảo với tôi rằng:

- Từ bây giờ đây không còn nhà của cô nữa. Tập đoàn chúng tôi đã thu lại căn nhà này.

- Hà????????? Bác nói j? Tức là đây là căn nhà của tập đoàn j j ấy ư? Nhà cháu chỉ ở nhờ thôi á?

- Đúng.....Tôi vừa có lệnh thu hồi xong.

- Ôi không... hix hix....(Tôi nước mắt giàn dụa chạy thật nhanhP)

Tôi đi vào 1 hẻm vắng...bỗng tôi giật nảy mình khi thấy tiếng bước chân ở sau lưng mình. Tôi quay đầu lại. Bộ mặt ghê tởm của 4 tên du côn đập vào mắt tôi.

-Này! Cô em xinh đẹp đi cùng bọn anh nhé cưng??

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

- Mấy tên biến thái

- Con này Lão

Thằng cầm đầu định chuẩn bị dơ tay lên tát tôi thì bỗng nhiên có 1 cánh tay khác chặn lại giữa chừng . rồi lần lượt cả 4 tên biến thái nằm đo đất hết một lượt . Từ đầu đến một đám người mặt mũi bặm trợn , gậy gộc , đánh cho 4 tên kia máu me be bét

Tôi chỉ biết đứng đậy bật mắt lại còn 4 tên kia thì cứ rên rĩ xin tha đến nỗi cái tai của tôi không tài nào chịu thêm được nữa , tôi hét

- DỪNG LẠI HẾT ĐI!!!!!!!!!!!!!! ! Tôi xin mấy người đó

Mở mắt ra , tất cả dừng hết lại . 4 tên kia máu chảy thành dòng mà vẫn quỳ xuống dưới chân tôi xin tha mạng

- Chị ! chị tha cho em ! Từ nay về sau em không dám nữa đâu ạ

Tôi áp ứng nói mãi không nên lời :

- Không.....Không sao đâu ! Thôi ! Mấy người về nhà hết đi

nghe xong tôi nói bọn hần hất hải chạy hết đi

- Sao..... sao lại là anh ? (tôi thật sự là ngạc nhiên khi thấy Thái Minh . Tôi chợt nhớ ra và biết rằng Thái Minh chính là người cầm đầu lũ côn đồ này và cũng chính là bang chủ của bang phái Hắc Long)

- Cô không muốn ?

- Không ! Cảm.....on.....a.....nh (tôi nói vấp vấp . Bởi nói " cảm ơn 'thằng cha này thì nhục lắm)

Hần quay người đi và kéo theo 1 lũ . Hứ hách dục vừa thôi em ạ !

Tôi đi lang thang khắp chốn . Tôi cảm thấy đói - mệt , tiền thì không có , lại còn giữa trời nắng chang chang nữa chứ

----- Ngát ! Tôi xỉu luôn -----

----- Tỉnh dậy -----

Điều đầu tiên tôi cảm nhận được là mình đang được nằm trên một chiếc giường thật êm ái : " O ! Mình tưởng mình đang ở ngoài đường chứ nhì ? Chẳng nhẽ mình đang mơ ư ? " . Tôi quay người sang bên phải thì nhìn thấy ngay tên Thái Minh đang nhắm mắt đeo Ipod nghe nhạc một cách thanh thản

- trời ơi ! Đến cả giấc mơ mình cũng bị tên này ám ư ?

Tôi đột miệng thốt lên . tên Tghais Minh từ từ mở mắt nhìn tôi và nhếch mép . tôi ngỡ ngàng nên quay nhẹ người sang phía bên kia nhoe s thử mình một cái xem đây có phải là giấc mơ hay không

- á đագau ! Ở hơ , đau vậy thì mình không phải nằm mơ rồi

Tôi bắt đầu từ từ ngoảnh mặt lại phía tên Thái Minh vẫn thấy hần ngồi đấy và.....

- Á Á Á Á Á Á Á Á

~~! (Tôi hét cực cực kì to) - Tôi đang ngủ sao anh lại ngồi đây . Anh không biết là nam nữ thụ thụ bất thân ak . Sao anh lại..... (tôi bắt đầu lấy chân che

che người tôi lại - Ax ! nhìn tôi lúc này điên dễ sợ)

- Cô làm cái gì vậy (trông tôi như thế này hấn cầu mày lại)

- Ồ không ! Không làm gì Mà sao tôi lại ở đây với anh vậy . Đây là đâu ?

- Nhà tôi

- Nhà anh ???!

Đúng

- Sao tôi lại ở nhà anh ?

- Ngất (1 câu cộc lốc kinh khủng)

- tôi ngất ???! Mà sao anh cứ phải trả lời tôi cộc lốc thế nhỉ

-0 Không phải việc của cô

- ! (Tôi tức ời là tức mà không làm gì được tên khốn ấy)

Chỉ có thể : " Ngâm lại cái cục tức 1 lúc

Tránh được nỗi lo trăm ngày "

- À mà này.....Tôi có thể nhờ anh giúp tôi 1 việc được không ?

- Gì ?

- Anh.....Có thể cho tôi vay 1 số tiền được không

- Vay ?

- Đi àm ! tôi có việc

- Trình bày sự việc

- tôi đi thuê nhà

- thuê nhà ???!

Phải ! ` Nhà tôi bị cái tập đoàn nhà anh thu hồi rồi còn đâu

- thu hồi ? !!

- Đúng !

Thế rồi Thái minh lấy điện thoại ra nói nói cái gì đấy sau đó mặt hấn tím lại

-

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

* (chú thích : Thái Minh gọi điện tới tập đoàn tìm nhà vừa bị thu hồi , nhưng gọi đến thì nhân viên báo rằng cái nhà đó thuộc quyền tài sản sở hữu của Dương)

Thái Minh từ từ tiến gần lại tôi ... rồi đi qua

- Gây ra thì tự đi mà lấy lại (Anh ta hờ hững nói 1 câu)

Tôi đã tức rồi đấy . Không giúp thì thôi việc gì phải miệt thị người ta như thế . Hức hức :

- Này nhá ! Anh có phải là con người không vậy ? Anh không giúp tôi thì thôi lại còn miệt thị tôi này nọ . đồ vô lương tâm , hức hức (tôi đã sắp thành " ăn xin " rồi mà hấn lại làm thế . Vừa " roi lệ " tôi vừa nói rõ to)

Nước mắt đang rơi , tâm trạng đang uất ức , bỗng TM tiến sát , sát , gần mặt tôi

- Anh.....hức.....hức.....!

- 5 giây để nín ! (phán)

- hức.....(còn 2s)

-.....

-.....

BÓP ! BÓP ! (hấn vỗ tay 2 phát rồi bác quân gia bước ra ,hỏi):

- Thừa tiểu thư , tôi đã chuẩn bị phòng cho cô rồi ạ

- Phòng.....phòng nào ?

- từ bây giờ cô sẽ ở đây !

- Ở ĐÂY ???! (Tôi trố cả 2 mắt , định nhất quyết từ chối thì tên kia ra lệnh luôn)

- Cô muốn ra ngoài đường ở ?

- Không không không ! Tất nhiên là không (tôi lắc đầu quày quẩy)

Rồi hấn đi lên phòng của hấn luôn. tôi cũng chẳng thể làm gì liền đi theo bác quân gia lên nhận phòng . HAIZZZZZ . Vì trải qua nhiều sự việc quá nên tôi ngủ thiếp đi

(Thái Minh thấy tôi ngủ rồi nên không nỡ gọi tôi dậy (t/giã: Ôi ! Tốt bụng woa!.....).....nhưng TM nghĩ :'' cho cô nghỉ hôm nay ,.....mai cô sẽ chết với tôi....) (t/giã: nham hiểm quá)

Trời chưa sáng ,bỗng tôi thấy lạnh lạnh . Mở mắt ra , cả cái bản mặt của Thái Minh lại đập vào mắt tôi . Trong tay hấn còn caamfcais chặn tôi đang đập

- Á Á Á Á Á Á Á Á Á Á

! Anh làm cái gì vậy ??! Anh định.....định.....làm cái gì hả ??

Tôi bật dậy và dật lấy cái chăn , quăn quanh người.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

-Cô có cảm môm vào không thì bảo ?

- Không cảm ! Nam nữ thụ thụ bất thân, anh vào phòng tôi làm rì ?

- DẬY!

- Dậy bây giờ ?

- Đúng !!!! (Hấn nói xong liền ném cái cây lau nhà cho tôi)

CÓP ! Trúng đầu tôi rồi

- Anh có bị thần kinh không hả? Tôi điên lên rồi đấy

Thế rồi hấn nhếch mép 1 cái rồi từ từ tiến sát mặt hấn vào mặt tôi , gần , gần.....Nhưng lần này tôi không sợ , tôi sử dụng cách " gây ông đập lưng ông " luôn Tôi cũng giương mắt , tiến lại gần giống hấnHấn như biết trước ý định của tôi , vẫn cố tiến sát càng sát hơn .Tuồng ta sợ ư ? SHIT

(Nhìn cảnh tượng này thật kinh khủng , kinh kinh khủng luôn) (T_T)

MÔI CÁCH MÔI 1mm RỒI ! TT TT

" trời ơi ! Gần quá sao hấn lại dám gần như thế này cơ chứ . Mình cứ tưởng hấn không dám . Ai dè.....hix hix

Đến giờ thì tôi cảm thấy lạnh toát hết cả sống lưng , mồ hôi hột tuôn là chả . " ối ! cái gì thế này!!" .Hấn bắt đầu nhắm mắt lại.Tôi kinh hoàng nhắm tịt mắt lại luôn , tôi không muốn nhìn thấy cái cảnh tượng kinh khủng này ! Tim tôi đang đập nhanh ơ là nhanh . Chúa Amen ơi, cứu con.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

. Như đã thành công , hần nhếch mép cười nói :

- Có đi lau nhà không ?
- Không !! (Tôi vẫn cứng đầu cứng cổ mặc dù đã rất hoảng)
- Vậy thì tiếp tục !!!
- CỐ (lần này thì tôi phải đồng ý chứ không chịu để mất nụ hôn đầu của tôi)

Thấy tôi đồng ý hần liền ra xa tôi , đút tay vào túi quần rồi thanh thản đi ra ngoài để lại tôi một mình trong một mớ suy nghĩ hỗn độn

tôi thở dài , đưa tay lau mồ hôi . Sao hần diễn kịch giỏi thế nhỉ . Đến mình cũng phải chịu thua . Tôi vẫn còn ròn rợn , rồi tôi cầm lấy cây lau nhà và chuẩn bị dọn dẹp . Đồng hồ bây giờ là 5h (sớm quá T.T)

Vậy mà mãi tôi mới lau xong cái biệt thự to kinh khủng này . Mất khoảng hơn một tiếng để lau xong cái nhà . Đây chỉ là lau sàn nhà thôi chứ chưa kể đến việc phải dọn dẹp . Tôi lau qua loa thôi mà mất hơn cả 1 tiếng . Ở đây sớm muộn gì mình cũng chết non

(6h30p - tôi thần thờ đi vệ sinh cá nhân rồi đi học . Phải đi bộ ư ? Tên kia đi trước nửa tiếng rồi còn đâu . Mình ở đây sống dở chết dở quá)

Vừa đi ra khỏi cửa thì

- Ô ? Cô là ai mà vào được nhà này (Tôi ngạc nhiên khi thấy một người đàn bà lạ bước vào căn nhà này)
- Ô ? thế cô là ai ? Ngày nào tôi cũng dọn dẹp ở đây mà chưa thấy cô bao giờ ?
- HẢ ? Cô là người giúp việc ??
- Đúng ! Thế cô là ai ?
- Tôi là..... Cháu là người ở nhờ nhà này ạ !
- Ở nhờ ? Tôi chưa bao giờ thấy cậu chủ gần phụ nữ cả
- Hả ?
- Đúng ! Cô lừa tôi hả ?
- không.....không.....cháu.....cháu (tôi nói áp a áp ứng làm cho cô giúp việc thêm nghi ngờ)
- Trôm.....Trôm.....(Cô giúp việc hô to)

0 Có chuyện gì thế ? (Tiếng của tên thái Minh không biết từ đâu vọng ra)

- cậu chủ ! nhà mình có trộm
- trôm ?
- cô ấy bảo tôi là trộm nhà anh (tôi thanh minh 0

0 ơ.....tôi xin lỗi tiểu thư.....tôi xin lỗi.....

- Nhìn mặt tôi như thế này mà giống trộm ư ?
- Quá giống (thái Minh nói toét luôn 0....- thôi , cô đi làm việc đi
- Vâng 9 cô giúp việc nghe lời hần)

À mà không cần lau nhà . có " osin " khác lau nhà rồi (cô giúp việc chưa kịp đi lau nhà thì Thajais Minh lên tiếng . Đã thế còn nhấn mạnh từ OSIN nữa chứ . Tức quá)

- Vâng 9 cô giúp việc đi làm việc luôn - trog việc phải lau nhà ^^ 0
- NÀY ! ANH BẢO AI LÀ " OSIN " NHÀ ANH HẢ ????
- cô

- ANH NÓI LẠI CHO TÔI XEM MNAOF (Tôi đỏ mặt phùng phùng , tiểu thư như tôi phải đi làm osin á ?? SHIT)

- Cô

- Anh.....anh

- sao ?

- Ành đừng tưởng tôi ở đây mà anh bắt nạt được tôi nhá ?

- cô đang ở nhà tôi đây ! Vậy thì cuốn xéo ?

- ơ.....ơ.....không.....khoong

- vậy thì.....

- tôi sẽ ;làm osin cho nhà anh được chưa ? (tôi dài mở ratốt nhất là nhẫn nhịn không ra đường mà ở nhà)

- OK (hấn quay đầu bước ra cổng)

- NÀY ! Tại anh làm tôi muộn hopcj rồi đây

- Tại tôi ???!(Hấn hỏi pahir đều kinh kinh kinh khủng)

- không ! Khôngtại

- AI ?

- TÔI (tôi nhắm chặt mắt , tay chỉ vào người mình)

Ặc....Ặc.....sao mình lại sợ thằng cha này nhỉ . TẠI SAO ???? Phải tìm cách trả thù mới được

Thấy tôi cứ đứng như trời trồng , Thái Minh lên tiếng :

- cô còn đứng đấy ak ??

- kệ tôi

- Cứ đứng đấy nhé ! Tôi đi trước

- Anh đi thì kệ anh , tôi đi bộ , anh đi xe mà

- Cô không muốn đi nhờ ?

- có chứ

- Đi

Thế rồi tôi với Thái Minh đi vào chiếc xe BMW khởi hành đến trường

* * * * *

- Này ! Anh đi cách đây 1 tiếng rồi mà . Sao lại tự nhiên chui ở đâu ra vậy ?

- Chờ cô . Con gái gì mà lè mề

- Lè mề ? Có mà anh ế

- Cô ế

- Anh ế

- cô ế

(Tác giả : @_@ chịu hai người này luôn , lúc nào cũng chí chóc nhau)

* * * * *

Hôm nay là ngày khai giảng của trường Chương Dương . tôi là học sinh mới đến

Cả trường đang nhốn nháo , chật kín sân trường . Bỗng từ đâu xuất hiện 1 chiếc BMW đen và 1 chiếc lexus trắng - 2 chàng thanh niên đối lập nhau đang từ từ tiến vào trường

* * * * *

- Đồng thế

- Đồng chả qua nó không ít

- Shit

* * * * *

tôi bước ra từ chiếc BMW đen

ỒA ỒA ỒA ! tất cả ánh mắt đều hướng vào tôi , ngạc nhiên hết mức

sau đó lại có những tiếng xì xào bàn tán , ghen ghét có, ngưỡng mộ có,.....

tiếp theo , 2 hoàng tử bước ra (Thái Minh và dương) . tên Dương mới vào trường mà thành hoàng tử rồi cơ đấy

Tôi nghĩ không nên dây dưa với hai tên này nên chuonf luôn . Đi tìm biển hiệu lớp 10a1

- A ! Tìm thấy rồi (vừa nhìn thấy cái biển hiệu 10a1 , tôi 5thets lên như nhìn thấy vàng)

Bởi cái trường rộng này , tìm cái biển hiệ 10a1 bé nhỏ này như kêir mò kim đáy bể ý .

Vào hàng , tất cả ánh mắt đều hướng hết về phía tôi

- gì vậy (tôi lên tiếng 0

các ánh mắt liền quay hết ra chỗ khác . về sợ sệt . hình như họ nghĩ tôi là họ hàng thân thiết với hai chàng hoàng tử của họ đấy mà . À mà tên Dương không được vào lớp chọn ư ? Sao không thấy bản mặt hần đâu nhỉ ?

xong xuôi hết , lễ khai giảng cũng đã kết thúc . chúng tôi vào lớp để phân công chỗ ngồi . Vừa bước vào lớp tôi đã thấy tên Dương ngồi trên bàn . Bây giờ hần là kẻ thù không đội trời chung của tôi.

tôi đi qua hần , lạnh lùng . Còn mấy đứa con gái trong lớp cứ reo hò , la hét khi thấy " hoàng tử học cùng lớp mình . tôi cảm thấy muốn rợn da gà quá . Sao chúng nó " đại trai " thế nhở ? HAIZZ

* * * * *

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

* * * * *

- Nghiêm (Thăng lớp trưởng lớp tôi hô ! Cô giáo bước vào lớp)

- Cô chào các em . Xin giới thiệu , cô tên là vàng - Đoàn Thị Vàng . Rất vui khi được làm chủ nhiệm lớp các em . vậy , bây giờ cô sẽ xếp chỗ cho các em

Chúng tôi lon ton ra ngoài ban công xếp hàng (cứ như con nít vậy 0

- Bây giờ , cô sẽ sắp xếp các em theo trường nha . Nào : Bàn 1 : Hoa -Lan (chương dương)

Bàn 2 : Trương- Nhung (Chương Dương)

bàn 3 : hải - ly (chương Dương)

tìm tôi đập thành thạch , nó linh tính cho tôi một điều không hay sắp xảy ra

Bàn 4 mai Mai - ngọc (Chương Dương) (hả ??? Mai Mai)

bàn 5 Dương - Hương (chương dương)

.....

.....

**** Và các học sinh trường khác *****

- hả ? (sao tôi lại đen đui thế này hả trời oiii ?)

Tôi nhìn sang tên dương xem hần có phản ứng gì không . " Bình chân như vại " ? . Tức quá !! Ngồi vài hôm mà tâm trí tôi cứ rối loạn hết cả lên , tôi không muốn ngồi với hần thêm 1 chút nào nữa

Tôi ngồi im phăng phắc , mở sách ra đọc bài trước .

Đọc sách được 1 lúc mà đầu tôi cứ vang vang . Tôi gục đầu xuống bàn và nhắm mắt ngủ

Tiếng xì xào về tên Dương không ngớt , cứ xì xì xào xào bên tai tôi làm tôi không có đến nửa phút yên tĩnh

RẦM!!!!!!!!!!!!!! Tôi dùng hết sức lực của mình đập tay xuống bàn , mạnh oi là mạnh . cả lớp im phăng phắc hướng hết ánh mắt về phía tôi . tên Dương thì vẫn thản nhiên như thằng điên như mới ở trên cao nguyên xuống núi

- CÁC BẠN LÀM ƠN VẶN NHỎ CÁI VOLUM XUỐNG ĐI Ạ ! Mình thì mình thích sự yên lặng hơn là ồn ào (tôi đồng đặc nói cứ như anh hùng Trần Quốc Tuấn công bố bản hịch ý)

- này là cái thá gì mà dám ra lệnh cho tao hả ? (Mai Mai - cái con được cho là chị hai của khối 8-9 của THCS Chương dương lên tiếng)

mấy đứa trong lớp biết là mai Mai không phải người bình thường nên cũng im , giao phó cho Ặ

- Mình là cái thá gì sao ? Ồ ! Thì mình là cái thá chứ là cái gì . bạn nói gì mà " stupid " thế !

- này dám nói tao đần độn hả ? Con ranh này.....

mai mai xông vào bứt tóc tôi , tôi không thêm bứt tóc lại mà..... bình tĩnh dơ tay , nắm lấy tay nó , bẻ một cái làm nó kêu oai oáirồi bẻ tay ra sau

- bạn đừng " rẻ rách phong cách rẻ lau " như vậy . Đánh không lại thì đừng có " hồ báo " ha (nói xong tôi thả tay mai Mai ra và đần nó ra)

- này được lắm ! May cứ nhớ đấy ! tao không tha cho mày đâu

- CẶM (tên dương lên tiếng)

- (mai mai cậm luôn)

cả lớp cũng im phăng phắc luôn

Tôi bức xúc đi ra khỏi lớp đi dọc hành lang lưng chừng

Tôi đi qua lớp 11a1 - lớp của thái minh . Thái Minh nhìn thấy tôi rồi - tôi không để ý gì đến xung quanh . tôi dừng chân lại ở bãi cỏ non xanh của trường . tôi nằm luôn xuống bãi cỏ , tận hưởng ánh nắng hồng của mặt trời với những giọt sương tinh khiết còn đọng lại trên những cánh cỏ

bây giờ tôi chỉ muốn ngủ 1 giấc thật sâu . tôi ngủ say oi là say , say đến nỗi không biết những gì đang xảy ra ở xung quanh . chắc sáng nay tên kia gọi tôi dậy sớm quá nên.....

* * * * *

Tôi đã ngủ say , ngủ để quên đi tất cả những gì mệt nhọc của ngày hôm nay . thức ra thì lúc tôi đi ngang qua lớp thái Minh thì Thái minh đã đi theo tôi . hơn thế , lúc tôi đi ra khỏi lớp , tên dương cũng đi theo tôi : 2 chàng " Hoàng tử " đã nhìn thấy nhau , lạnh lùng nhìn nhau và cũng lạnh lùng bước men theo con đường dẫn ra bãi cỏ . Hoàng hốt khi nhìn thấy tôi đang nằm sổng Soài trên bãi cỏcả 2 bước đến gần và giành giật lấy ' tôi 'không phân thắng bại . hai người xô vào nhau , đánh đấm nhau . Rất tiếc là tôi đang ngủ say nên không xem được cảnh này

.....

Rồi 5p sau , từ đâu đó có 2 tốp người mặt mày bặm tronk , sát khí , tay cầm kiếm - cầm súng - cầm gậytiến vào sân cỏ của trường . Lúc đó trống ra chơi cũng vang lên . Cả trường ủa ra sân như đàn ong vỡ tổ , nhưng đột nhiên ai nấy đều " xanh mặt mèo " nhẹ nhàng đi theo sau đám người bặm tronk kia , từng tốp từng tốp học sinh kéo nhau ra bãi cỏ sau trường .

Lại một cảnh tượng trớ trêu nữa . Tôi thì đang thản nhiên NGỦ . Còn hai " hoàng tử " thì máu me be bét , đám người - tức phe phái của họ cũng đang thanh toán lẫn nhau . Xung quanh thì đông đảo các học sinh hướng ánh mắt vừa sợ hãi vừa tò mò vào hai chàng hoàng tử (mà còn là 2 anh em ruột của nhau nữa chứ) . Các thầy cô giáo không ai dám làm gì bởi vì cái trường này chính là cái tập đoàn của nhà hấn

*

*

*

*

*

Mở mắt (Tôi vừa mở mắt sau một giấc ngủ thần tiên dài oi là dài)

- A A A A A A A ! 2 người đang làm gì vậy

(2 chàng trai liền ngoảnh mặt đầy máu nhìn tôi . Tôi kinh hãi . Tất cả mọi người đều dồn hết ánh mắt về phía tôi)

Tất cả đứng im như tượng

UỶNH ! 2 thân thể to lớn ngã xuống

Sau đó , tất cả trường xúm vào 2 chàng trai , gọi cấp cứu đến

Ồ ! Í ! E ! Ò ! Í ! E !!!!!!!

Hai chàng trai được đưa lên xe và đến bệnh viện ngay tức thì

HẾT PHẦN 2

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

PHẦN III : LOVE TRIANGLE (CHUYỆN TÌNH TAY BA)

Vì 2 cậu ấm của trường xảy ra chuyện nên tránh phiền phức , trường đã cho nghỉ sớm . Ngày khai trường đầu tiên của tôi lên cấp 3 là như thế đấy . Haizz (Thái Minh ở bệnh viện để yên nghỉ cùng tên dương nên tôi không có chỗ để về . tôi đành phải rẽ vào nhà bác họ của tôi ngủ nhờ

Ngày hôm sau đến trường , muôn vàn tiếng xì xào bàn tán chuyện của hai " hoàng tử " . Có rất nhiều ý kiến đưa ra nhưng trong đó làm tôi " sững sờ " nhất khi Mai Mai thì thầm vào tai của tôi : " tao biết chỉ vì mày mà hai anh ấy mới chém giết lẫn nhau . Tao sẽ không tha cho mày đâu " . Tôi im lặng không nói gì

Tôi lững thững đi vào lớp

Vừa vào cửa lớp , tôi thấy ồn ào oi là ồn ào . Bỗng tôi giật nảy mình , suýt rớt tim . Con Phuong từ đâu nhảy ra òa tôi :

- ơ! Phuong ? Sao mày lại ở đây ? (tôi trở mắt ngạc nhiên)

- TAO ĐƯỢC CHUYỂN SANG CẤP 3 CHUỖNG DƯƠNG RỒI ! YÀ HÚ.....! (con phuong hét to oi là to)

- hà ???!! (Tôi sắp ngã ngửa vì ngắcj nhiên).....- mày không đùa t đấy chứ ?

- Tất nhiên rồi ! Ya.....! Tối nay tao mời mày sang thăm thăm cùng gia đình tao ha !

- Ok ! Ủa ? Mà mi học lớp nào zơ ?

- Tất nhiên là đây rồi ! hớ hớ hớ !

- Lớp này ?

- Đúng ?

- Nghi ngờ ak nha ! Sao mày đang ở trường khác mày lại chuyển được vào trường này , lại còn 10a1 nữa cơ chứ !

(Tôi nghi ngờ . Sao đang trường bình thường nó lại có thể chuyển sang trường chuyên , lại còn vào lớp giỏi nữa . hay là.....nó đút tiền ???!!!!)

- Điện ak ! Tao làm đơn xin nhà trường cho tao thi lại . Thế là may mắn tao lại đủ điểm vào trường này , lớp này và học cùng mày . HEHEHE

- Thật á ??

- Tất nhiên rồi

- Yaaaaaaah ! sướng rồi ! Mày học cùng tao , tao không " alone " nữa rồi .

- Tôi đi đập phá nhà

- Oke

- Bây giờ vào lớp thôi

- Start

Thế là 2 đứa con gái sánh vai nhau bước vào lớp . Các ánh mắt hướng vào chúng tôi . Chúng tôi tất nhiên là phải " đáp trả " cho đúng lễ nghĩa chứ . ! Rồi chúng nó " e ngại " quay đi .

Có con Phương , tôi tự tin lên hẳn

Chỗ ngồi thì cô chưa xếp chỗ cho nó nên nó ngồi tạm vào chỗ của Dương . Nhắc đến Dương làm tôi lại nghĩ về hai anh em nhà này . haizz. Tôi đã đau đầu lắm rồi > Mai Mai không nói tôi cũng không ngờ 2 anh em nhà này vì tôi mà làm như vậy . chắc gì đã là như vậy

- Nghiêm ! (tiếng lớp trường vang lên chấm dứt ngay cái suy nghĩ " mông lung " của tôi)

Cô bước vào lớp

- hôm nay lớp ta có 1 bạn mới vào ! Chúng ta cho bạn một tràng pháo tay nào

ÀO ÀO ÀO

- Như các bạn đã thấy , toàn trường cũng đã thấy . hôm qua ,, 2 cậu chủ của trường có 1 sự xô xát không hề nhẹ nên nhà trường cho các em nghỉ . sau giờ nghỉ hôm nay lớp ta , toàn trường sẽ phân công từng lớp một sẽ đến bệnh viện hỏi thăm cậu chủ . mỗi lớp được đại diện 1 người . Ai đại diện cô sẽ suy nghĩ sau . Nào ! bây giờ cô sẽ sắp chỗ cho bạn mới nha . Ak quên , em giới thiệu mình cho mọi người biết đi

- Dạ ! Em thưa cô ! Thưa các bạn ! Mình là Phương , rất vui khi được làm 1 thành viên chính thức của lớp mình

- Rồi ! Phương ! Em ngồi cạnh Mai Mai , còn Ngọc thì hãy xuống bàn cuối dưới kia

- Vâng ạ

Con Phương và tôi tiu ngiu nhìn nhau . Mai Mai thì nhuýt nguẩy đắc ý (@_@)

* * *

Buổi học diễn ra một cách suôn sẻ . Đến cuối giờ cô thông báo :

- Cô đã quyết định rồi . Cô sẽ để mai mai thay lớp đi

mai mai đứng dậy:

- Dạ thưa cô.....chút nữa em sẽ đi luôn ạ

- Được rồi ! bây giờ các em nghỉ

----- Cả lớp ra về-----

* * * * *

(CHÚ THÍCH : Việc Phương vào được trường này không phải vì thi lại hay gì gì..... Phương được Thái Minh gặp và chiêu cố . Nhằm để giúp đỡ Hương cũng là để làm " thám tử " cho Thái Minh về mọi biến cố của Hương)

* * * * *

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

* * * * *

- Phương ak ! (tôi nũng nịu gọi con Phương)

- Oí ! Gọi gì em vậy anh ? (Phương cũng đáp trả tôi)

- Em có thể cho anh ngủ nhờ 1 đêm được không ?

- Tất nhiên là được rồi . ủa ? Nhưng mà sao vậy mà y

Tôi vừa đi vừa blo blo kể chuyện diễn ra khi không có con phương ở đây . Nhưng tôi không kể rằng Dương đã thu hồi nhà của tôi mà chỉ kể nhà tôi bị thu hồi . Tôi cũng không kể việc tôi ở nhà Thái Minh mấy hôm nay

- thôi ! mấy làm con nuôi của ba mẹ tao mấy ngày cũng được

- ok

- Hahahahaha (chúng tôi cười to oí là to))

* * * * *

- Chúng mày ơi ! 2 " hoàng tử " tỉnh lại rồi đấy ! nghe nói những đại diện của lớp không ai dám bước vào cả . Hai anh ấy ra lệnh : ai mà dám bước vào thì cho gia đình đi ăn xin luôn

Tôi với Phuong đi sau 1 tốp người , thấy chúng nó bàn tán chuyện của 2 tên kia . Tôi cũng chả quan tâm . Con Phuong nhìn tôi mỉm cười nhẹ rồi quay đi

Cả trường đang nhốn nháo , chen chúc nhau , bỗng có hai tốp người (@_@ ! Há ??! Lại là người của tên Dương và tên Thái Minh . tôi gặp họ rất nhiều lần rồi) đang từ từ tiến tớichỗ tôi . Tôi quá rõ họ chuẩn bị làm gì rồi nên tôi " phàn " :

- Này ! Tôi nói cho mấy người biết . Mấy người thích đánh nhau thì đi ra chỗ khác . Đừng có đánh nhau trước mặt tôi

- Thừa tiểu thư.....(2 tên cầm đầu của 2 phe)

- Không không không ! Đừng nói bất kì điều gì với tôi ! Tôi đau đầu lắm rồi (tôi lắc đầu nguầy nguậy , chưa để 2 tên đó nói gì hết , tôi nắm lấy tay con Phuong chạy đi luôn . Chúng tôi trốn vào 1 ngõ hẻm tránh bọn chúng)

2 tên đầu đàn rút điện thoại từ trong túi ra , bấm bấm rồi gọi gọi . Có " đieck " tôi cũng có thể chắc chắn chúng đang gọi cho " chủ nhân " của hần

(** CHÚ THÍCH : Cuộc gọi của 2 bọn hần với chủ nhân :

- Thừa cậu chủcô ấy chạy mất rồi

- Lục tung các ngõ hẻm lên cho tôi . Chắc chắn phải tìm cho ra con nhỏ (2 " cậu chủ " đồng thanh))

* * * * *

Tôi với con Phuong cứ đứng ở trong ngõ . Dòm.....thấy mấy tên đàn em kia phóng ô tô đi . Tôi thờ phào nhẹ nhõm

(* CHÚ THÍCH : Phuong đã nhắn tin cho Thái Minh rằng Hương với cô ấy đang ở trong ngõ hẻm đường XX nhà XX . Thái Minh nhếch mép cười 1 cách tự tin : - Cô tưởng cô trốn được tôi sao ?)

* * *

Khi đã thấy mọi người đi hết rồi . Tôi mới lộ cái mặt ra . Lạ thật.....sao từ nãy tới giờ con Phuong im lặng thế nhỉ ?

Tôi quay sang nó :

- Ghê quá.....

- Ờ

- Mà làm sao đấy ? Tao thấy mày hơi lạ

- Là là sao ? Ak.....

- Hớ

- Tao thất chắc hoàng tử Thái Minh với Dương kết mày rồi đấy.....hehe.....tao thom lây.....

- cái gì ? Thích ư ??????!!!!

- Chả thế.....

- Không ! Không bao giờ nhá !

- hehehehe.....rồi mày cứ xem

- Ờ..... mà tao không quan tâm.....tao đau đầu lắm rồi

- Um ! Kệ đi !

- Thế mày có định về không hay ở đây ngắm đường

- Có ! Đi

- Đuê

Thế là tôi với Phuong lặng lẽ đi trên con đường về nhà.....PHƯƠNG

1 chiếc BMW đen từ từ tiến gần lại chúng tôicửa xe bật mở . Thái Minh bước ra , đứng trước mặt tôi.....nhìn hần mặc áo đen , quần đen , tay chân , mặt băng bó và đang từ từ rỉ máu . Hần đứng nhìn tôi sắc lẹm....tôi hơi hơi phẫn

- Anh không ở bệnh viện , đến đây làm gì ?

-.....

- Ai động vào tôi, tôi cho cái bệnh viện này phá sản

- Dạ ... chúng tôi đi ngay

Thái Minh không cho ai động vào người hắn . Tôi cũng sờ sờ , kện hắn

- Cô ! Diu tôi (thái Minh chỉ bàn tay run run vì bị thương nặng chĩa vào người tôi)

- Ồ !

- CẬM !

-.....

Rồi sau đó tôi vội vàng chạy đến diu hắn vào giường bệnh (ngay bên cạnh là giường bệnh của Dương luân) Dương nhìn tôi bằng ánh mắt hình viên đạn và ngạc nhiên .

(* Dương nghĩ : Cô ta chui ra từ cái xó nào vậy . Người của mình cũng tìm ráo riết lắm mà . Tức quá >*<)

Thằng Hải hỏi tôi :

- Sao mi lại ở đây

- Mi tưởng ta thích đến đây ?..... Nếu không phải vì ta làm hắn xui thì ta cũng chả đến đây làm gì

- Giờ mi sống ở cái xó nào ?

Nghĩ đến đây tôi lại thấy ghét tên Dương cay đắng

- Xó nào để làm gì ? Để ai đó vui sướng trong lòng hả ?

- Cô.....(tên Dương nói)

- Tôi ?????!!!! Tôi sao ? Không như ai đó nghĩ , giờ tôi được sống rất sung sướng (@_@ ! Sung sướng cái gì . Sắp chết đến nơi rồi . Sáng mấy hôm trước vừa lau xong cái nhà to oí là to mà muốn té xù)

- Sung sướng ?.....hahahahaha (Thằng em trai " yêu quý " của tôi cười khẩy)

- Chuẩn men..... rất sung sướng . nhờ ? Anh Thái Minh nhờ (Sau đó tôi chạy sang bên Thái Minh . Thái Minh cũng hơi ngạc nhiên khi tôi gọi hắn là " anh " ngọt đến thế)

Dương tức đỏ mặt vì tôi đang chọc tức hắn . nhưng rồi hắn lại lấy lại vẻ điềm tĩnh

- Anh????!!! (Dương hỏi)

- Đúng.....nhờ(chưa nói hết , Dương đã xông lên , tóm lấy người tôi , kéo sát vào hắn)

.....

- Mi định làm gì

- Làm gì ? Hừ cô nghĩ tôi sẽ làm gì ?

- Tôi..... bỏ tôi ra

- Cô nghĩ tôi sẽ bỏ

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

- Tao cho mày 3s để bỏ người con gái của tao ra , không thì đừng trách tao độc ác (Tôi tròn tròn mắt ...người con gái của tao ư? ?????!)

- Mày nghĩ tao sẽ bỏ? Người con gái của mày? chả biết sẽ là của ai đâu.

- Rồi mày sẽ thấy

UYỄNH! (TM vỗ tới người Dương.....như 1 con thú dữ...)

- Tao sẽ giết mày...!

- Mày nghĩ mày sẽ giết đk tao ư?

Thế là 2 thân thể ngã xuống đất,.....máu lại rỉ ra.....2 ng` con trai đấm nhau. .

.....

Lại 1 trận đánh hã hủ của 2 chàng hoàng tử lạnh lùng vì 1 cô nhóc ngổ ngáo @@

.....

DỪNG LẠI! DỪNG LẠI HẾT CHO TÔI.

Vẫn không dừng.

Lần này tôi điên lắm rồi...tôi chạy thật nhanh ra cửa. Tôi không muốn nhìn thấy mặt bọn hán nữa....bọn hán làm tôi đau đầu lắm rồi.....

Lúc tôi đi ra cửa thì cũng là lúc bọn hán ngã xuống...máu chảy ra và.....bất tỉnh.

.....

Ngày hôm nay là một ngày mệt mỏi đối với tôi....TRong người không có tiền, không có nhà ở, không có j hết... Thực ra là tôi đã chạy rất nhanh, rất nhanh/.../Tôi đứng chân bên 1 cây cầu nhỏ. Tôi đứng, tóc xõa, bay theo làn gió, thưởng thức hương thơm của cánh đồng hoa oải hương.....thật là đẹp biết bao.....

Oải Hương! Cái tên mà ba mẹ tôi đặt cho tôi lúc bà ra đi. Đó là 1 hồi ức khó quên đối với tôi

Hồi đó bà tôi bị ốm, ba mẹ tôi đi làm. Bà đưa tôi đi chơi. Lúc đó tôi tầm 2-3 tháng tuổi thôi. Đến cánh đồng hoa oải hương cũng là lúc bà ra đi. Để tôi nằm và cầm 1 bông hoa oải hương. Khi ba mẹ tôi về thì ko thấy 2 bà cháu đâu mà tôi lại vừa mới đẻ nữa...Ráo riết đi tìm, mọi người tìm thấy 2 bà cháu tôi nằm trên cánh đồng hoa oải hương.....bà đã ra đi..

////////////////////////////////////

Nghĩ đến đây. 2 hàng nước mắt của tôi tuôn rơi. Tôi phi thật nhanh xuống cánh đồng, ngã người xuống nằm...Rồi tôi nhắm mắt lại để đk bà về về...

.....

Người của TM và Dương tìm tôi khắp nơi nơi...chợt TM và Dương có 1 cuộc điện thoại cùng lúc:

- Thưa cậu chủ! Đã tìm thấy cô chủ.....ở.....Cánh đồng hoa oải hương

Cả hai phóng như bay...Như hai con hổ hung dữ tranh nhau con mồi..

Tôi vẫn ngủ.....

Tỉnh dậy....

- Ô.....Mk đang ở đâu thế này????!!!!!! Bà...bà đâu?

Tôi ngó xung quanh.....sao quen quen nhè?

Từ xa, tôi thấy 2 người con trai ngồi vắt chân ở sô pha...lạnh lùng.....đối diện nhau, Nhìn nhau như muốn nuốt sống nhau.....

Tôi đoán ngay đây là nhà chung của 2 bọn hán.

Tôi đứng dậy, bước ra ngoài phòng khách (Chỗ bọn hán đang ngồi)P

Cả hai đều hướng ánh mắt về phía tôi...tôi đi ra ngoài cửa.....

- Đi đâu?? (Cả hai đồng thanh tập 1)

- Đâu chả được.

- KHÔNG ĐI ĐÂU HẾT (đồng thanh tập 2)

- CÁC ANH QUÁ ĐÁNG QUÁ THỂ RỒI ĐẤY! CÁC ANH MUỐN ĐIÊN THÌ ĐIÊN 1 MÌNH THÔI...DỪNG KÉO TÔI VÀO.....

-Nói lại! (Đồng thanh tập 3)

- Không.....không....thế bây giờ các anh muốn gì?

- VỀ! (Đồng thanh tập 4 luôn @@)

- Về đâu?!!!

- Nhà Tôi...(đồng thanh tập 5 @@ @@@)

- Nhà.....?

- Đó là kết cục của sự ngang bướng (Thái Minh lại gần giọng)

Sau đó Thái Minh túm lấy cổ áo tôi, xách lên và.....ném vào trong ô tô (Thực ra chỉ đẩy tôi vào thôi @_@) Hấn chốt luôn cửa vào , tôi đập thành thịch vào cửa)

- Mở ra ! Mở ra !!

- CẬM

- Không cậm ! (Tôi lại ngang bướng)

Hấn lập tức lại mở cửa xe ra , cánh cửa bật mở ra..... Lần này ánh mắt hấn chứa đựng sự tức giận

Tôi ngập ngừng rồi chuyển sang sợ hãi . Tôi vẫn ngồi đó

- CỨT

Tôi vẫn ngồi yên định nhìn thẳng (Không phải nhìn Thái Minh mà là nhìn thẳng ra phía trước xe)

Vù vù vù vù

Tôi ngã người ra sau. Cửa chưa đóng , Thái Minh đã lao nhanh đi , phóng vù vù , gió vào cửa đập vào mặt tôi , cay xè . Nước mắt tôi nhỏ từng giọt , từng giọt xuống , gió kéo nước mắt bay ra ngoài .

Tôi suýt nữa thì bị ngã ra ngoài xe

- Dừng ! Dừng lại mau (tìm tôi đập nhanh vì sợ hãi . Tôi khóc , khóc , khóc to , van nài Thái Minh dừng xe lại . Nhưng chắc vì gió ập vào chói tai quá nên Thái Minh không nghe thấy gì . Tôi nói trong nước mắt)

Xe đã bắt đầu đi chậm lại , kít lại rồi dừng hẳn.

- Hức.....hức (Tôi vẫn nấc nhẹ)

-

- Hức.....(đó là tiếng nấc cuối cùng)

- Ngổ ngáo với tôitôi giết ! (Thái Minh lạnh lùng phán)

Thái Minh không phải là 1 con người bình thường , tôi biết vậy và cũng không quan tâm

Thái Minh dám nói với tôi như vậy ư ??? Anh ta quá đáng lắm Rồi có lúc tôi sẽ không bao giờ nhìn mặt anh ta nữa .

- Giết thì tôi sẽ chết! Chết thì sẽ chôn. Chôn thì sẽ không phải nhìn thấy cái bản mặt anh nữa, cả tên Dương nữa. (Tôi bây h càng ngổ ngáo)

- Nói lại!

- Giết thì chết! Chết thì chôn ! Chôn thì không bị anh hành hạ nữa.

- Cô muốn chết?

- Nếu anh muốn giết! (Tôi trả lời không 1 chút đắn đo)

Hấn không giết tôi màBỗng ...hấn bế tôi lên (2 tay) và bước đi. Tôi biết thái độ của TM lúc này, không cương quyết, giận dữ như trước mà thay vào đó là sự dịu dàng. Phải! Rất dịu dàng.

Hấn vẫn bế tôi đi....đi mãi....

-Anh không mỏi tay, mỏi chân à?

-Câm!

-.....

Đi được nửa tiếng....Tôi sững sờ, ngạc nhiên hết mức ngạc nhiên khi trước mặt tôi là cánh đồng hoa oải hương hôm trước....Thật là đẹp! Hấn bế tôi bước xuống cánh đồng....tôi từ từ nhắm mắt lại, nhẹ nhàng hít thở hương thơm của hoa, để những lọn tóc ngu ngơ chơi đùa với gió. Tôi mỉm cười, 1 nụ cười thanh thản, yên bình biết chừng nào.

Tôi như đang tận hưởng hết những gì đang có bây hvà coi như chỉ có mình tôi chốn này...

-ĐẸP WOAAAA’’ !!! (Tôi chợt hét to)

- Bây giờ em thấy thế nào? (TM dịu dàng đẩy ư? @_@.)

TM chưa bao h dịu dàng với ai cả.....thế mà bây h có rồi đấy ^^

- Thanh thản! (Tôi bắt giác mỉm cười với TM)

(* Tìm TM đang đập thành thịch.....loạn 1 nhịp rồi.....Trong cuộc sống của TM, kể từ khi ra đời đến khi lớn, không bao h có 2 từ “tình yêu” trong trí óc, cuộc sống chỉ toàn vì tiền bạc, địa vị.....và quyền lực.....Còn bây h thì ra sao đây? *)

Tôi cùng TM ngồi ngắm cảnh hoàng hôn buông xuống.....trời sẫm tối...

-OcOc...cccc. (Chết cha! Cái bụng của mình)

TM biết tôi đã đói...rút điện thoại ra...

-Bê chiếc xe đó đến đây! 10s! (Hắn lại ra thời gian cho thuộc hạ của hắn. Con người sống không có 1 chút lí tưởng nào cao đẹp cả...@@)

10’ sau.....(đúng giờ thật!)....Chiếc BMW đen của hắn đã có mặt ở đây.....Tôi ngập ngừng...

- ĐI ĂN! (Hắn nói)

- OK! Tôi chờ mỗi câu này đấy...hehe (Tôi hí hửng, tí ta tí tít từng chạy vào trong xe, rồi hắn nhấn ga, xe chạy , dừng ở 1 nhà hàng lớn)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Sau khi đã đánh chén xong, chúng tôi về nhà TM. Về đến nhà, tôi chạy tót lên phòng, tôi sắp xếp 1 ít quần áo để mai chuyển sang nhà Dương (@@) . Sau đó tôi lăn ra khò khò luôn. Hôm nay mệt mỏi rồi nên tôi không muốn nói chuyện với ai nữa.

////////////////////

Sáng sớm...

Tôi vừa mở mắt ra thì thấy ngay tên TM đang đứng trước đầu giường tôi.

-Á Á Á Á AAAAAA! Cái anh kia.....Sáng sớm vào phòng tôi làm gì? ...Anh.....chưa.....làm gì chứ?

TM không nói gì....quay đi luôn....nhưng tôi đã thấy....thấy mặt hắn thoáng đỏ..... Tôi cười thầm, sát nhân máu lạnh mà cũng biết ngại á? :v :v ^^

(* chú thích: TM đang đứng “ngắm” trộm nó...bỗng nó tỉnh dậy.....Anh không biết giải thích sao nữa...dù sao cứ lạnh lùng là không bị nó truy tố.....@@ *)

Hắn đi ra khỏi phòng tôi, tôi liền cấp tốc đi làm vệ sinh cá nhânXong xuôi, tôi xuống nhà và chuẩn bị ăn sáng.

Bước xuống cầu thang, tôi tròn tròn ,mắt khi trước mắt tôi là 1 bàn đầy thức ăn, toàn sơn hào hải vị. TM ngồi bắt chéo chân, mặt vô cảm nhìn ra 1 hướng khác, xa xăm vô cùng. Tôi bước xuống.

-E hèm! (Tôi háng giọng)

Hắn vẫn vậy, đôi mắt thẳm.

- Đây!

Hắn vẫn không trả lời.

Tôi ảm ức, đã thế thì chị cũng lờ đi luôn ha.

Shit.

Tôi ngồi luôn vào bàn, ăn ngon lành. Mặc kệ tên kai cứ đơ đơ ra, hỏi không trả lời , nói không nghe,....bla bla....

Đang ăn.....

Huych ! Huych! Có tiếng đánh nhau ngoài cửa. Bỗng 1 tên từ ngoài chạy vào , tôi biết đó là “đàn em” của TM.

-Cậu chủ!

-.....

Sau đó tên “đàn em” ghé vào tai TM nói thầm.....tôi nghe thoang thoảng.....nhưng mặc kệ...xía vào làm chi cho mệt.....tôi ăn tiếp...

(* tên đàn em của TM nói: thằng Dương đang làm loạn ngoài kia! Thưa cậu chủ.nhưng.TM vẫn thản nhiên ăn. ...hạ tay ra lệnh mặc cho tên Dương vào....đàn em rút lui. *)

Vì đang đói nên tôi ko quan tâm đến mọi việc, mọi người xung quanh... ăn xong còn đến trường nữa chứ...hihi...đang thương thức bỗng tay tôi bị nắm chặt, sau đó là người cũng bị lôi theo...ai đó...đứng dậy....

-Á! Dương????

Tên Dương ko quan tâm...chỉ chú ý tới việc hất tôi ra khỏi đây. Chắc vì trong hán đang giận dữ hay sao ý, hán đã nắm tay tôi rất chặt, siết...và đau...

-Ái...đau! (Hán nắm chặt quá nên tôi buộc miệng kêu đau.)

-BỎ RA!...(đến bây h TM cũng đã chịu lên tiếng)

Dương nói lỏng tay...ánh mắt vẫn sắc lạnh nhìn TM.

-KHÔNG – BAO GIỜ! (Dương nhấn mạnh từng chữ một)

Lần này thì TM thực sự tức giận, hán đập tay xuống bàn cái ỳnh rồi hét:

- BỎ - CON NHÓC – RA!!!

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Nhìn Thái Minh lúc này thật sự rất đáng sợ....tôi không dám lên tiếng không thì....tôi chẳng dám nghĩ đến hậu quả của nó. Haizz.

- Sao tao phải bỏ? (Dương nói)

-BỎ RA! (TM hét, đôi mắt toát lên như 1 con quỷ khát máu)

Tình hình bây h hết sức căng thẳng. Cả tòa nhà của TM căng như 1 quả bong. Chỉ cần 1 cái kim châm vào là...BÙM!

Tôi muốn càng nhanh càng tốt thoát ra khỏi cái hoàn cảnh đáng sợ này...tôi đành đánh liều vậy...ra sao thì ra.:

- Này! Tôi có ý.....

- CÂM! (Đồng thanh)

Chưa kịp nói hết câu thì hai tên kia đã chặn ngang họng rồi...Thật là bực mình...

- BỎ TAY TÔI RA!

- CÂM! (Dương quát)

- BỎ RA! (TM gằn)

- Dương ak? Cậu bỏ tay tôi ra! Có thì nói rõ luôn. Cứ như này nữa thì hai người lại vào viện nữa mất thôi.

Dương hướng mắt ngẫu nhiên vào TM.:

- MÀY HÔM QUA...- HÔM NAY- TAO !.(Dương phán)

- MÀY NGHĨ HÔM NAY NHỎ SẼ Ở NHÀ MÀY U? (TM tự tin)

- Tất nhiên.

2 mắt của 2 chàng trai nhìn nhau như đang muốn giết nhau...

-Bây giờ tôi đi học! Hai anh đứng đây mà “cấn nhau” nha?

-ĐỪNG LẠI! (Đồng thanh)

- Hai thằng điên... (Tôi nói nhỏ thế mà hai tên kia cũng nghe thấy. Thực ra tôi nói thế chủ yếu cho 2 tên đó nghe mà...hihi...Tôi không cảm thấy sợ nữa mà cảm thấy buồn cười...quá hài! Bọn hán đang ghen với nhau ư? Haha)

- NÓI LẠI! (Đồng thanh)

Tôi vẫn bước đi tiếp và lại nói nhỏ nhỏ...

- Dờ hoi!

- Đứng lại! (2 tên gần giọng)

Tôi không đứng lại mà vợ luôn lấy chiếc cặp sách, phóng nhanh, nhanh luôn ra khỏi nhà TM..., chạy, trốn.

-Phù...! (Sau khi đã trốn được vào 1 con ngõ hẹp, tôi mới thở dài...)

- Sắp đến trường rồi, cố lên Oải Hương! (Tôi tự động viên mình)

(* Chú thích: TM và Dương phóng xe đi tìm ánh mắt rất giận dữ, giận dữ vô cùng. Còn nó thì vẫn thản nhiên như con diên vưa ra trại, tung tăng đến kinh khủng...*)

KIIIIITTTTTT”” !! Chợt tôi chói tai khi 2 bên tai tôi có tiếng phanh xe chói kinh khủng.

Cảnh tượng bây h có thể miêu tả: LEXUS- TÔI- BMW

Cùng 1 lúc, 2 xe kít và tôi đứng giữa hai cái mũi xe của 2 bọn hấn.

2 cánh cửa của xe bật ra, 2 chàng trai “sát khí đằng đằng” tiến lại gần tôi.

Không hẹn, cả 2 chàng trai đều nắm lấy khuỷu tay tôi, lôi đi. Kết quả là tôi bị giằng co, 2 tay của tôi đã bị giữ chặt.

-CÁC ANH...????

-CÂM (Cả hai đồng thanh)

.....im lặng.....

-Ê! Hương! Muộn học rồi! Đi học thôi mày ơi.

Con Phuong từ đâu tiến lại, làm 1 hành động rất anh hùng, có hai hoàng tử ở đây mà dám tranh giành với hoàng tử à?

2 chàng trai lờm con Phuong...

-Bỏ ra! (Tôi gần giọng)

-CÂM! (Lại bắt tôi câm sao? Tôi có mồm mà. Sao lúc nào bọn hấn cũng không cho tôi nói thể nhỏ?..... Sự kiềm chế của tôi có hạn...mà khi lên đến đỉnh điểm thì đừng hỏi tôi là ai....@@@)

- BỎ RA! (Tôi hét)

-Đừng – mơ ! (TM cũng gần giọng)

-Cô dám ra lệnh cho tôi?

- Hai anh tưởng hai anh là ai? Cho tôi ở nhờ thì có thể tôi sẽ nhịn sao? 2 anh đã nhầm. chia buồn.

Sau đó không cần ra lệnh, tôi hất mạnh tay của 2 tên đó ra, lạnh lùng bước đi, bước ra chỗ con Phuong. Mặc kệ bọn hấn, tôi dắt tay con Phuong đi luôn, thông thả đến trường.

Còn về phần TM và Dương thì cả 2 tên nhìn nhau “đắm đuối” xong thì cả 2: Trường THPT Chương Dương.

.....

Tôi thì đang tung tăng đến trường cùng con Phuong, 2 đứa vừa đi vừa nói nói cười cười, ồn ào cả 1 con đường...

- Phuong này! Em vừa cứu anh 1 bàn trông thấy...Thanh cium vi na miu nhóa! Moa Moa! (Tôi nháy mắt tình nghịch)

- Hồng cóa chỉ....hehehe.... Vợ chồng mình sống chết có nhau mà.....

- Hahahahahahaaa! (Hai chúng tôi cười nói vui vẻ)

Đi được 1 đoạn thì con Phuong đột nhiên lên tiếng:

-AK Hương này!

- What?

- Mày thấy tên Dương và anh Thái Minh bây h lạ không?

- Có!

- Lạ như thế nào?

- Càng ngày càng hăm, hăm tài, hăm càng hăm, như 2 thằng vừa ra trại,...bla bla...nói chung là nhiều nhiều.....Kiểu gì ý..
 - Ặc ặc...mày nói anh ấy như thế ak? Anh ấy ko như mày nghĩ đâu..
 - Anh ấy???(Tòì ngạc nhiên)
 - Ak không...màà...hơn tuổi gọi anh đứng rồi còn gì...ai như mày ý...../..
 - hả? Con phản bội bạn bè kiaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!!! Mày chết với tao...
- Thế là tôi với con Phuong đuổi nhau trên vỉa hè....
- Một quá! Dừng lại...muộn học kia.... hừ hừ hừ (Tôi mệt đứt hơi)
 - UM...Một thật...
 - Ak... vừa nãy nói tiếp nha....2 anh ấy thích mày đấy...hìhì (Con Phuong chớp chớp)
 - HẢ? MÀY...MÀY NÓI CÁI GÌ CỐ????????????????!!!!!!!!! TAO KHÔNG NGHE NHẢM ĐẤY CHÚ???? (Tôi trố mắt...ngoáy ngoáy cái lỗ tai)
 -

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35

- Aktao nói..... Ê mày ! Đến trường rồi (Con Phuong đột nhiên đổi chủ đề)
- Há????! Ủ... đi bộ mà cũng nhanh thiệt..
- Ồ! Mày ơi! Trường mình có vụ gì hót hay sao ý mà bọn nó cứ bầu ở đấy nhiều như kiến thế?
- Tao cũng không biết...ra xem cái gì đi mày ơi..
- Ủ...mau!

Thế rồi tôi với con Phuong hai đứa chạy ra xem

* * * * *

Trở lại với TM và Dương, 2 tên này lao xe tới cổng trường thì đổ luôn ở đấy. Cả 2 đều bước ra xe rồi lườm nhau bằng ánh mắt chết chóc.. điều đó chính là nguyên nhân gây ra sự lộn xộn trước cổng trường

* * * *

Tôi và con Phuong 2 đứa khỏ sở lăm mới chen được vào giữa đám đông để xem ai là nguyên nhân của vụ lộn xộn này. Khi vào đến nói, tôi suýt ngã ngửa ra đằng sau khi thấy nhân vật chính là tên Dương và tên Thái Minh : “Oái oái... chết! Phải chuẩn luôn thôi không thì khổ.”. Nghĩ cũng đủ sồn da gà với những hành động quái dị của 2 bọn hần sắp làm rồi..@@. Tôi liền cố gắng len luôn ra ngoài. Dương và TM đã nhìn thấy tôi rồi. Dương thì lạnh lùng bước đi, đám đông phải tản ra cho “hoàng tử” đi. Còn TM cũng không phải tay vừa, hần từ từ rút điện thoại trong túi ra gọi cho thuộc hạ...

(* cuộc nói chuyện qua điện thoại: - Cậu chủ..!!

- Lớp 10a1- lời con nhỏ tên Oải Hương tới đây- nhỏ đó mà có chuyện gì thì đừng ai mong sống .
- Dạ!

TM lạnh lùng đập máy *)

Tôi với con Phuong trốn từ nãy bấy h mới dám ló đầu ra.. Cứ như vừa vượt ngục vậy @@...Tôi bây giờ mới vất chân lên cỏ mà chạy lên lớp...vừa đi hết cậu thang, tôi thấy trước của lớp có 1 tốp người mặt mũi bặm trợn đứng ngoài, sau đó từ trong lớp bước ra 1 thg' còn bặm trợn hơn...tôi trố mắt vì đây chính là tên “đàn em” của TM.

- Phuong ơi! (Tôi thều thào)
- Ơi?
- Chết tao rồi mày ơi...nhìn kia (tôi chỉ chỉ cái tay hướng đến tốp ng' kia)

- Thì sao? (Con Phuong ngây ngô)
- Mà không thấy gì à?
- Có!
- Thấy gì? (Mắt tôi sang lên)
- Người...(Con Phuong phán 1 câu làm tôi như muốn đồ người)
- Trời ơi! Tao lạy mày....Người của TM đấy.....Cứu tao đi
- Hiihi! Tao nói có sai đâu...anh thích mày mà! Hiihi
- TRẦN LAN PHƯƠNG!!!!!!!!!! (Tôi hét totất cả ánh mắt của tốp người kia sáng hết cả lên khi đã tìm thấy con mồi...)
- Hức hức....Phuong ơi,...giúp tao đi mà.....tao xin mày đấy...
- OK!

Tên cầm đầu chuẩn bị bước ra chỗ tôi thì Phuong nhanh chân chạy ra chỗ hấn, nói nói cái gì đó, xong rồi 1 lúc sau bọn người đó mới được lệnh rút đi.

(* Cuộc trò chuyện của Phuong và tên cầm đầu:

- Nè! Các anh có thể rút.
- Tránh ra! Mày muốn chết à mà cản trở công việc của tao?
- Vậy thì xem lại đi, xem ai làm cản trở công việc của ai. Tôi là Trần Lan Phuong...Chắc các anh cũng biết thân phận của tôi hiện giờ?
- Mày... Trần Lan Phuong??!! Ô... Mày là Trần Lan Phuong?
- Đúng!
- Mày mới được phong chức chị hai trong các thuộc hạ, sau tao sao?
- Đúng! Hải Sẹo ạ! (Phuong nhếch mép 1 cái)
- Phuong Shin ! (Tên Hải sẹo nói nhỏ)
- (Phuong mỉm cười) - Dù sao cũng là anh em cả.....Tôi được lệnh ở bên cái Hương rồi...bảo cậu chủ cứ yên tâm, mọi người không phải lo.....Rút!
(Phuong ra lệnh)
- Rõ! Chị Hai!
- Đi thôi...Anh Hai!
- Um... Bây h mới biết mặt chị Hai của cái bang này như thế nào...không đến nỗi nào phải không? Là anh Hai mà còn chưa bao h nhìn thấy chị Hai thì phải gọi thân phận rất không tầm thường rồi... Bí ẩn phết nhỉ? (Hải sẹo nhếch mép) ...
- (Phuong nhếch mép).- Tất nhiên...ta còn gặp nhau dài dài anh Hai ạ...

Thế rồi lại 1 cái nhếch mép, Hải sẹo dẫn đàn em đivề. *)

.....

Tôi cứ ngồi đó há hốc mồm mà chờ đợi...Cuối cùng, bọn du côn kia cũng đã rút đi...

Lấy lại vẻ hí ha hí hửng, con Phuong chạy lại chỗ tôi:

- Ê Hương...thế là OK rồi...hihi
- Ôi Phuong! Tao yêu mày quá xá luôn...Mày là vị cứu tinh của cuộc đời tao...Mày là vị anh hùng, là cuộc sống, là tất cả cuộc đời tao.....bla bla bla (Tôi vừa nói, vừa ôm chầm lấy nhỏ)
- Thôi...thôi...thôi...mày cho tao xin cái...tao sắp nghẹt thở rồi đây này! Ặc Ặc!
- Ồ...ak mà mày làm kiểu j mà đuổi bọn kia đi dễ dàng vậy? Bái phục quá...
- À...à...thì...mấy tên đó mê vẻ đẹp “ Nghiêng nước nghiêng thành” của tao ý mà...hehe (Con Phuong chớp chớp mắt)
- Có mà nghiêng thùng đồ gánh thì có!
- Hahahaah! (2 chúng tôi lại cười sặc sụa bước vào cửa lớp)

Vừa vào lớp, 2 chúng tôi đã là tâm điểm của sự bàn tán.

Mặc kệ , tôi với con Phuong thần nhiên ngồi vào chỗ nói chuyện , cười đùa vui vẻ như không có ai xung quanh

TÙNG ! TÙNG !!!! hai tiếng trống vang lên

Bỗng Dương từ từ tiến vào bàn

UỖNH !!! Giật thót cả tim ! Hú vía ! Cả lớp im lặng . Hóa ra là tiếng đàn bàn của Dương . Hắn nhìn con Phuong bằng ánh mắt hình viên đạn

Phuong không có vẻ sợ hãi . Nó vẫn thần nhiên bước về chỗ ngồi

Dương cũng lại lạnh lùng ngồi xuống chỗ ngồi

- Tại sao mi lại mất lịch sự như thế hả ???

- CẬM

- Đồ thần kinh (tôi lăm lăm quay đầu ra chỗ khác)

- Nói lại !! (Hắn đã nghe thấythần kinh đấyhix)

- Thần kinh !!! Hai an hem nhà mi đúng là thần kinh . Các mi không có từ gì để nói ngoài từ CẬM ak ?? Tiết kiệm lời nói đến thế là cùng

- Nhắc lại (Dương gần giọng)

- Cả suốt ngày nói đi nói lại từ NHẮC LẠI nữa (Tôi lại bắt chước)

Tôi còn chưa blo bla hết thì tự nhiên có cảm giác như mình đang được bay

(Dương tóm lấy cổ áo tôi nhắc bổng tôi lên. Sắc...@_@ chết mất) . Nhưng không vì thế mà tôi chịu khuất phục mà vẫn cố cãi ngang

- cả suốt ngày tóm lấy cổ áo tôi nhắc lênnữa (tôi lại kể tiếp)

Tôi cứ tưởng hắn lại lên con ném tôi cái UỖNH cơ . Nhưng hắn không làm thế . Với một tay nhắc tôi lên , một tay rút túi quần , hắn bước ra ngoài cửa

Chợt con Phuong chạy theo ra tóm lấy cánh áo của tên Dương :

- Cậu có thể đi nhưng.....để bạn ý ở lại

- Bỏ ra nếu muốn sống ! (Dương gần giọng)

- Cậu nghĩ(Con Phuong về sợ sệt , tôi sầm

Tôi thì từ nãy vẫn vùng vẫy , nhưng hắn khỏe quá , không làm gì được...càng quấy,.....tôi càng thấy khó thở hơn...

.....

Con Phuong từ từ về chỗ , rút điện thoại ra bấm bấm...

(* Cuộc nói chuyện của Phuong qua điện thoại:

- Cậu chủ!

- Nói!

- Tên Dương bắt cái Hương đi rồi!

- Thằng khốn! (TM gần giọng)...- Đi theo nó cho tao.....tút...tút...*)

Con Phuong mỉm cười nhẹ rồi đi ra ngoài cửa ...

Tôi khi bị tên Dương xách cổ áo đi ra ngoài thì tôi chỉ biết quấy và la hét,,, ồn ào cả 1 sân trường.....Tôi càng quấy mạnh thì càng khó thở...Bây h tôi không còn cảm giác gì ở chân nữa , đôi chân đã tê cứng

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Tôi khi bị tên Dương xách cổ áo đi ra ngoài thì tôi chỉ biết quấy và la hét,,, ồn ào cả 1 sân trường.....Tôi càng quấy mạnh thì càng khó thở...Bây h tôi không còn cảm giác gì ở chân nữa , đôi chân đã tê cứng,cổ họng k0 thể phát ra tiếng nói được nữa ,mắt cũng đã bắt đầu chao đảo và muốn sụp xuống

.Toàn thân thể tôi cảm thấy khó chịu, khó chịu lắm rồi .Tôi đành mặc kệ cho tên Dương đưa tôi đi đâu thì đi , trong tâm óc tôi bây giờ chỉ nghĩ rằng tên Dương là 1 con quỷ sống.Dương đưa tôi đến 1 cây cầu . Khi tôi chuẩn bị xui vì thiếu oxy thì tên Dương đặt tôi xuống đất , tôi ngồi sụp xuống thờ hồn hèn. Tôi cứ nghĩ lại cái cảm giác vừa nãy là tôi lại rùng mình hoảng sợ . Tôi ngửa mặt lên nhìn Dương , Dương đang nhìn tôi một cách vô hồn . Tôi không còn đủ sức để nói với cả hân bây h và lại tôi cũng k dám nói ...Tôi đứng dậy định trở về trường thì Dương lên tiếng:

- Đứng lại!

- Sao tôi lại phải đứng lại? Sao tôi lại phải nghe theo lời cậu? Cậu đã lấy nhà của tôi, để tôi sống chui sống lủi, đáng nhẽ cậu phải vui mừng chứ? Hay là cậu vẫn chưa hài lòng. Cậu muốn tôi ra sống đâu đường xá chợ chứ gì? Oke! Miễn không dính dáng gì tới cậu là tôi luôn sẵn sàng. ..(Tôi quay gót bước đi)

- Đứng lại !

- TÔI ĐÃ BẢO CẬU ĐỪNG RA LỆNH HO TÔI! THẾ BÂY H CẬU MUỐN GÌ Ở TÔI? (Tôi quay đầu lại, hét to)

- TÔI BẢO CÔ ĐỨNG LẠI!

Mặc kệ, tôi vẫn bước đi. ...Thế rồi Dương đi thật nhanh, kiêu lạnh lùng pha tức giận, trông lúc này ghê cực...Dương giữ chặt lấy tôi, đẩy tôi vào thành cầu. Hân giữ chặt lấy tôi nhưng tôi không sợ.

- Cậu muốn gì? (Tôi trừng mắt)

-

* * * * *

(* Thái Minh sau khi nhận được điện thoại của Phương rằng nó đang bị Dương” áp giải” ở đường AB, cầu XXX thì nhanh chóng chạy ra cửa....TM chạy nhanh, lấy xe và lao vun vút,,,lao như đang vồ lấy một con mồi ngon, sợ mồi đó chạy thoát, cũng có thể tưởng tượng rằng phải vồ lấy, sowjnhuw sắp mất cái j đó quan trọng với cuộc đời mình, cho nên các bạn phải tưởng tượng lúc đó TM khẩn trương như thế nào? *)

* * * * *

Dương từ từ cúi xuống, nhẹ nhàng đặt môi hân lên môi tôi.

- Thằng khốn! (Bỗng1 tiếng gần giọng phát ra)

Tôi trợn tròn mắt ngạc nhiên, sau đó đẩy tên “khốn nạn”Dương kia ra, mặt bả đầu đỏ lựng, tôi cúi đầu xuống khổ sở, kiêu như hời hởi vì vừa làm điều j có lỗi lớn lắm...Mà có lỗi với ai nhỉ? Điện quá! @@...Phải bảo là như vừa làm 1 việc “ vụng trộm” bị người ta bắt quả tang ý T.T...

Người vừa nói không cần nói chắc ai ai đều biết...đó là TM là đương nhiên...Điều làm tôi ngạc nhiên hơn đó chính là người đi bên cạnh TM là con Phương- con bạn chí cốt của tôi... “ chắc em ý báo với TM đây mà...^^ Về phải “ trả ơn” mới được tên Dương không giữ tôi nữa mà quay sang nhìn Thái Minh, nhếch mép...như chớp được thời cơ, tôi liền chạy thật nhanh ra chỗ con Phương và Thái Minh....

Cạch! (Bỗng 1 họng súng chĩa vào Dương...)

.....

Cạch! (Dương lại rút súng ra chĩa lại)

Huhuhuh...sao thế này hả trời...định “thanh toán” nhau sao? An hem 1 nhà mà bắn nhau sao?

- Huhuhuhuhuh....(Bỗng tôi òa khóc, vì thấy quá hài khi đây đưa với 2 anh em nhà này...tôi dúi đầu vào con Phương)

- Nín đi! (Con Phương dỗ dành...) ..- Thôi! Đi về!

- Hức hức (Chỉ còn tiếng nấc nhẹ)

2 tên kia thấy tôi khóc...liền hạ súng xuống...

Sauk hi thấy tình hình đã ổn...tôi lại toe toét như gì ý...tôi chuẩn bị tung tăng cùng con Phương thì...

- Đứng lại! (Dương gần giọng)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37

- Đứng lại! (Dương gần giọng)

-.....

Sau đó Dương chỉ tay vào tôi:

- Hôm nay - nhớ- thuộc về tao !!!! (Gần giọng hết mức)

- CÁI GÌ ???!!! (Tôi cả con Phuong trở mắt)

-

- Akumk(tôi ấp úng khi nhớ ra cái giao kèo của 3 chúng tôi: TM – Tôi – DUƠNG . Chắc chắn hôm nay tôi phải ở nhà hẳn rồi (Dương) . Tôi cũng đã dọn dẹp hành lý sang bên đóHaizz) (tôi thờ dài)

- Hương (Con Phuong hướng ánh mắt khẩn thiết vào tôi)

- Không sao đâu ! Tao ổn ! (Tôi cười nhẹ với con bạn cậu mình , nhằm bảo nó không phải lo lắng cho tôi . Tôi biết mình đủ mạnh để xử lý tất cả)

Tôi quay mặt sang Thái Minh nói :

- Quân từ nhất ngôn !!

Nói xong tôi quay đi , bước lên xe , nhìn qua khung cửa , tôi hướng ánh mắt buồn buồn vào Phuong và cả vào.....TM . Tôi nói câu “ Quân từ nhất ngôn ” nhằm để kích Dương và TM . Tránh hai anh em nhà này đỡ ‘ cắn nhau ” không thì “ chó mèo cắn nhau , ruồi muỗi chết ” Ấc ...ặc

(Tác giả : Sao lại ví mình với ruồi muỗi chứ , thiên nga không víhức.....hức.....hehe)

Tôi vs Dương chạy xe băng băng trên đường . Xe rẽ sang một hướng mà tôi không hề biết vì từ trước đến nay tôi có biết nhà Dương đâu . Tôi chăm chú nhìn hai bên đường dài , những chiếc lá vàng rơi đầy đường , gió thu xào xạc quá

- Đẹp quá ! (Tôi thốt lên)

Dương vẫn im lặng

Tôi vẫn quan sát , mắt sang rựcQuả thực là đẹp ơi là đẹp , cứ như là 1 thiên đường trên cõi mộng ý . . Một con đường hai hàng cây sừng sững , ; lá vàng như trải thảm tủa bộ con đường, Phải nói là như xứ sở thần tiên bên xứ sở Kim chi Hàn Quốc vậy . Đi từ từ , tiên gần thêm . OA ! Tôi sướng người.

Cả một cái công to , to bằng cả chiều rộng của con đường . Từ ngoài nhìn vào trong , to , to , phải nói là rất to . Sao mà giống một thành phố thu nhỏ vậy trời ???!!!!. Nhưng nó không có người , một thành phố đẹp ơi là đẹp

Tôi há hốc mồm , “ rớt rã dòng dòng ” nhìn mà muốn nổ con mắt

- Sao thế này !! ? Cả cái con đường to đùng đùng mà chỉ dành riêng vad dẫn vào 1 ngôi nhà thôi ư ??? AAAAA (Tôi ngạc nhiên, chưa bao giờ tôi ngạc nhiên đến vậy , tôi hét)

- CẬM !! (Dương vẫn lạnh lùng)

- Nhà anh đó hả ?? Đẹp quá !!

- Đó không phải là nhàmà (Dương chưa nói hết đã ngừng)

- Ak ! Đó là 1 thành phố , một thành phố tuyệt đẹpnhưng sao không có người vậy (Tôi thắc mắc)

- Tôi đã xây cho riêng mình tôi và.....

- AI ????

Dương nhìn thẳng vào ánh mắt của tôi :

- Người tôi yêu ! (Giọng Dương yếu dần)

- Uời !! Cô nào mà có phúc quá zơ ?? Chắc cô ấy sướng khi ở ngôi nhà này lắm nhý..... (Tôi cười tươi rói)

- Chỉ tôi và người ấy ms được bước chân vào đây (Dương nói tiếp)

- Thế á !! Cậu khất khe quá nhýơhình như là.....(đầu tôi bỗng thoáng qua một ý nghĩ)

QC !!!! QC !!!!

Bỗng bụng tôi biểu tình và chỉ nghĩ đến việc ăn . ẶC !!

(Tác giả : nói như thế thì các bạn phải biết nhỏ đang nghĩ gì rồi chứ . Đây !! Cứ ăn là mất hết lý trí ! Chẹp chẹp)

- Cô đói bụng chưa ??? (Dương như đánh trống lảng)

- Rồi !! Rồi !! (Tôi gật đầu lia lịa)

- Vào (Dương phất rồi bước vào luôn cánh cổng lớn)

Từ một ngôi nhà.....Không !! Phải nói là một biệt thự cao tầng . Thăng Hải - thằng em trai ngoan ngoãn của tôi bước ra một cửa :

- Anh Dương.....! (Hải cúi chào)

Dương không nói gì mà chỉ bước vào

Tôi vẫn ngẩn tò te, đứng lù lù trước cổng , to quá , nhìn nhiều lúc mắt mất . HIX HIX

Các bạn hãy liên tưởng đến khu “ ROYAL CITY ” ! Khu nhà này còn cao , to , cao và rộng hơn gấp 3 lần cái đất cơ . Vào đây , chắc từ bây giờ đến già cũng chưa đi hết . ẶcẶc.....sợ quá .

- Không vào à mà còn đứng đây

- Vào ???!!

- Chả vào ! Thế mi có định “đáp ” không ??

- Có có !! (Tôi giật đầu một cách dứt khoát)

Rồi tôi đi theo thằng Hải , nó dẫn tôi vào một khu nhà lớn . Những tòa nhà ở đây không có biển , không có chỉ dẫn , Chắc chỉ dành cho những người đầu óc tốt , trí nhớ tốt

- Đang đi đâu vậy (Tôi thắc mắc)

- Ăn !!

- Àk.....biết rồi

Rồi tôi bước vào

- Hà ???!! (Tôi há hốc mồmTầng 1- tất cả cứ như là một nhà hàng , có chữ này - Nhật)

-

- Ta không thích ăn đồ Nhật , ta bị dị ứng !!

- Biết rồi ! (Vì nó là em trai tôi , 2 chị em ruột cùng chung 1 “ rốn” thì tất nhiên phải biết rồi.)

Tôi bị dị ứng đồ Nhật vì: đồ Nhật chủ yếu là cá- mà còn là cá sống nữa chứ....

Hồi còn nhỏ , ba tôi đi câu về , câu được 1 chú cá thia thia . Ba tặng cho tôi chú cá đó , mặc dù món quà rất nhỏ nhoi... Tôi rất thích thú và ngày đêm chăm sóc chú cá.... Có chuyện vui buồn gì đều ra “ chia sẻ” với nó . Ngày đó , tôi phải đi mẫu giáo như bao đứa trẻ khác , khi đi học về , tôi sững sờ khi thấy 1 con mèo “ khôn khiếp” đang ăn 1 con cá..... tôi giật mình vội vàng đi vào trong nhà tìm “ em cá” của tôi...câu trời phù hộ đó không phải.....

OMG! TRời không thấy em ý đâu...tôi nước mắt giàn giụa , chạy ra ngoài sân để “ tính sổ” với con mèo kia...tôi đuổi , con mèo chạy luôn , để lại 1 góc cái đuôi của “em ấy”. Huhuhuhu... Mấy hôm sau đó tôi khóc suốt , làm phiền bố mẹ tôi suốt . Ba tôi bảo là sẽ câu cho tôi con cá khác nhưng tôi nằng nặc không nghe . Tôi đã tự hứa với mình rằng sẽ không bao giờ ăn cá nữa , không bao giờ ăn đồ sống nữa..và cả cuộc đời phải căm thù họ hàng nhà bọn mèo vô tâm , tàn nhẫnTôi đã bị dị ứng cá từ lúc đó....Những đồ tái , sống phải được làm cho chín , thật chín tôi mới dám đụng đến...

Tôi trở về với thực tại.

* * * *

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38

Lên tầng 2 .

HẢI SẢN

- Không không không...cá ,.....toàn cá! (tôi lắc đầu quầy quậy , sợ hãi)

- Biết rồi! Nói nhiều . Lên tiếp đi . (Thằng Hải nhăn trán . Trông ông già kinh @@)

- Mà ăn nói dạo này ông già quá đấy...hix hix (Tôi vừa nhăn mặt , vừa cười cười)

- Gì??? Nói lại! (Thg` Hải tối mặt)...- Mi thì trẻ ...haha...thế thì chứng tỏ mi loại siêu già...hahaaha(thg` Hải cười lớn)

Tôi tím mặt ... bị nó bật lại ghê quá. chịu thua luôn. ==

- Thôi...Ta đói sắp chết rồi nè`~~~~~! (Tôi dài giọng đánh lạc hướng)

Sao dạo này mình tụt hạng thế nhỉ? Hồi trước khi gặp 2 “cục cứng” kia (Cục băng ạ) tôi bá đạo trong việc xỏ đùa, cãi nhau lắm mà...bây h còn không cãi được thg’ em trai- thg’ Hải ..==...Phải nghĩ cách lấy vị thế mới được. Cố lên! ^^

.....

Chúng tôi lại lên tầng 3!

HÀN QUỐC!

- Tầng này.....(tôi chán chừ)

- Vào đại đi...đang đói mà cứ dài dòng...vào khu đồ nướng mà ăn...kén...! (thằng Hải bực dọc, nhăn nhó nhí nhí như con khỉ)

- Ồ! Nướng chín vào đây...thôi! Vào đi!

Thế là tôi vào ăn đồ nướng vậy..

- Tên Dương đâu rồi?

- Tên????!! (Thằng Hải tức giận)

- Thì sao? Hắn bằng tuổi ta, thích gọi gì thì gọi chứ! Ta có giống mi, là đàn em của hắn đâu?

- Mi...

- Không mi miếng gì hết.....thế ta là chị mi, sao mi không gọi ta là chị? (tôi vênh mặt lên vì tóm được thóp của nó)

- Mi.....

- Thôi...gọi như nào cũng được, tha cho mi...Ta dớp cái đã....”có thực mới vực được đạo” chứ??? Hihhi.

- (thằng Hải cũng không nói gì nữa...lặng yên ăn với cái ẩm ức trong lòng ^^)

Rồi tôi thần nhiên làm “nhiệm vụ cao cả”. Tên Dương thì chẳng biết đi đâu rồi.

- Ăn no rồi! Woa! Dễ chịu thật! Đi nghỉ thôi!....Mà...nghỉ ở đâu bây giờ?

- Từ từ...ăn xong mà nằm thành bò đấy...(Thằng Hải lại xỏ tôi)

- Bò thì bò nhưng cũng từ 1 mẹ mà ra thôi...hahaa

Tôi lấy lại vẻ “phong độ” của mình rồi đấy...hahaa...nhưng chắc chỉ với thằng Hải thôi @@...Thằng Hải không cãi lại được liền im lặng tìm cách trả thù ^^ hahaha

Rồi thằng Hải đứng dậy đi thẳng, tôi lấy thế để chạy theo nó vì biết nó đã “đầu hàng” rồi...hihi

Nó dẫn tôi tới một tòa nhà to gấp 3 lần các tòa nhà khác...Chắc là khu nhà chính đây mà..

- WOA! (Tôi phải nói là “rót rã” lòng thông)

- Mi từ nãy như con dờ hơi ý...Xấu hổ! (Thằng Hải cảm thấy nổi da gà vì thấy tôi cứ tung từng tung từng từ nãy.)

- Dờ hơi nhưng vẫn bình thường hơn mi. (tôi lại xỏ cho nó tối mặt)

- Mi.....

- Hahahahahahahahahahaha! (Tôi ôm bụng cười sặc sụa vì cái bản mặt của thằng Dương.)

- IM LẶNG GIÙM CÁI! (Thằng Dương nổi khùng, điều đó làm tôi càng cười kinh khủng hơn.)

- Hahahahahahahahah

UỶNH UỶNH UỶNH!

Các bạn đó là tiếng gì không? Hahaha...đó là tiếng dậm chân nổi máu mề của thằng Dương. Chắc từ nãy nham thạch sắp phun trào rồi nhỉ? Hahahaha

- CHIM CÚT! (Tôi hét to tướng...lúc đó thằng Hải chưa ra khỏi cửa, dừng lại, ném cho tôi ánh mắt tức giận...hahaa...)

- hừ...hừ....!

- Ak ak ak...không có gì đâu! Không có gì đâu...ý ta là ở đây không có món đặc sản “chim cút” ak? Ta đang thèm ý mà...hihi

- Mi muốn ăn nữa??

- Ak Không...Mai đi...Sáng mai nhé! (Nói xong tôi xua xua tay)...- Thôi...mì cứ “yên nghỉ” đi...

- Nhan sắc thì có hạn mà thủ đoạn thì vô biên

Một lần nữa, tôi lại xỏ nó...tất nhiên là em Hải lại dùng dùng nỗi giận rồi...nó bỏ đi ngay, trước khi đi, nó để lại 1 câu:

- Nhan sắc thì có hạn mà thủ đoạn thì vô biên

- Chuyện...chị của em mà.....hahaha....

Lại xỏ được nó rồi...hớ hớ...hạnh phúc quá! Phải nói rằng thằng hải đã lên con

-AAAAAAA! (Nó hét rồi chạy đi)

Còn tôi cứ đứng đấy ôm bụng cười như điên như dại

- Hah! Ôi ! Cười đau cả bụng! E Hèm! Thôi! Cút- Phấn- Xéo nhé cục cưng...hahahaha

Nói xong tôi “cười nốt 2phút” @@.

- Ở? Ngủ ở đâu giờ? Phòng ta ở đâu? Hix hix...Như này làm sao tìm đây? Thôi, mò mẫm vậy. (Tôi tự động viên mình)

Bây giờ tôi mò mẫm tìm phòng để ngủ. Đây được cấu trúc kết hợp nhà nghỉ với cấu trúc biệt thự.....Sao mà ghê rợn vậy trời, Cả cái khu này có đúng 3 người thôi sao?...Thôi... đi tra bản đồ phòng cái đã.....Đạp ngay vào mắt tôi là chữ “PHÒNG VIP-25”tôi cười khẩy:

-Hà hà! Tiểu thư đây phải ở phòng VIP chứ lì...Hehehe!

Tôi bấm bấm thang máy dẫn lên tầng 25- Phòng VIP.

-Hà????!! WOA!

Phòng VIP này là cả 1 tầng của tòa nhà...có hồ bơi..... đầy đủ luôn...

Tôi chạy nhanh vào trong....sung sướng “lắc mắt” luôn...cả cuộc đời của tôi chưa bao h mơ được bước chân vào nơi như thế này...còn chưa bao h thấy trên mạng nhà nào như nhà này...

Thấy có 1 chiếc giường ngủ....rộng hẳn 15m @@.... Dài 20m @.@/@.@/@.@/@.// 1 Chiếc giường to bằng 2 cái phòng nhà tôi luôn. @@...Kinh khủng quá!

(t/giả: độc giả thông cảm... @@ Tà kinh thể mới oách ạ ^^)

Tôi mê lắm rồi.....Phóng nhanh, phi lên giường....nhảy chồm chồm, nhảy như điên vì sướng quá!

Bổng.....Tôi há hốc mồm, mắt tròn tròn.....

Tên Dương không biết từ đâu hiện ra,...cởi trần mới đau....Thân thể bên dưới chỉ quần 1 chiếc khăn tắm T.TTT..... Đó là cả 1 thân hình vạm vỡ , săn chắc, 6 múi...@@ chuẩn hết biết....TT (Lại khóc)

(t/giả: @@...các bạn ơi.....các bạn có biết không?.....Các bạn có biết.....TÁC GIẢ ĐÃ “ĐÓ MẮT” KHI VIẾT ĐOẠN NÀY ĐÂY.....TT...khô tâm lắm mới nặn ra đoạn này...TT.....đến tác giả còn “TT” nhieu nữa là “nhỏ” chứng kiến ^^.....Đoạn này “nhỏ nhà ta “TT” lắm đấy ^^)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Từ nãy tôi vẫn ngồi im như tượng, mồm há, mắt tròn , chưa có động tĩnh gì...

Dương thì mới đầu cũng ngạc nhiên, sau đó lại lạnh lùng như đầu... tự nhiên như không có ai ở đây...

Hắn tự do thả mình xuống giường, chỗ ngay gần tôiTT....Thật không thể tả được cảnh tượng lúc này...TT.

- Muốn “lên giường” cùng tôi ? @@. Dương nhếch mép 1 cái làm tôi “hốt hèn”...mắt, mồm run cầm cập.... Vì biết tôi luôn giữ trong trắng cho bản thân)

Bây giờ tôi mới sực tỉnh vì lời nói “đen tối” của Dương:

-AAAAAAAAAAAAAAAAA! (Tôi hét cực đại luôn)

Sau đó mặt tôi đỏ lừ, tôi lấy hết chần quẩn quanh người...(Trông hơn con điên), úp đầu xuống cái gối...

Lại 1 việc làm tôi thêm điên hơn: ...tên Dương lại nhếch mép 1 cái, dịch sát người trần của hắn vào tôi.1 mùi nước hoa rất “men l” thoang thoang ở mũi tôi.rồi hắn tiến lại gần...gần....

- Ý em là sao? (Dương vờ ngọt ngào, cười thâm lẫn lộn trong bụng).(* Dương nghĩ: hahahahahahahahahahahahahahaha.. Con nhỏ này sắp thành quả gấc rồi.hahahahahahaha)

(t/giả: nham hiểm quá! @@)

Tôi nhấc mặt lên:

-AA(Tôi hét đến nỗi acr cái khu này đều nghe thấy...mỗi tội không có ai ở đây)

Thằng Hải ở khu khác mà còn nghe thấy...Tất nhiên là cười thâm trong bụng vì có người trả thù hộ...

(*Hải nghĩ: hahahahah...Chết mi đi! Anh Dương chắc có trò vui lắm nhì? Chắc mi sợ mất mặt ý...mai ta phải xem kết quả ra sao thôi....hahaha...mà công nhận mi thâm hiểm thật đấy Oải Hương ạ..Ta đến chết sớm thôi ==)

- Điếc tai quá! (Dương nhún nhó)

..... Vẫn hét.....

Từ từtừ từ....Dương dí sát mặt hắn vào mặt tôi.....một nụ hôn vào má.....IM LUÔN.

- Tránh xa tôi ra.....Cậu định làm gì? (Tôi hét).

- Làm gì à? (Dương nhếch mép)..... - Tự cô biết .

- AAAAAAA (lại hét)

- Cô mà hét nữa thì đừng trách tôi “đen tối” (Dương dọa một cách “đen tối” nhất).

-

Thế rồi, không muốn tôi “lên cơn” thêm nữa, Dương mới đứng dậy, đi vào trong một căn phòng (chắc là một nhà tắm).

Tôi bây giờ nhanh chân nhanh tay, quay người để bỏ cái chỗ ra.....xong rồi phóng thật nhanh ra khỏi cửa.

UỖNH!(tiếng đập đầu vào cửa to tướng).

- Máu.....huhuhu (tôi khóc to khi thấy máu trên trán tôi “phun ra” , rất nhiều, toàn màu trắng ạ @@)

Là thế này, cửa đang mở, tôi nhanh chân chạy ra, bống cửa đóng lại.....tôi đâm vào.

Từ trong nhà tắm, Dương bước ra với bộ thể thao rất chất!

- Đồ đít nhái.....(sau đó là một tiếng cười sặc sụa của Dương)

Tôi thì vẫn choáng.....sau đó đứng dậy, xoa xoa cái chán.

- Do cậu làm đúng không?(lần này tôi thông minh đoán ra)

- Tùy cô(hắn vẫn cười sặc sụa)

Chưa bao giờ tôi thấy tên này cười...tự nhiên hôm nay cười hơn thằng khùng:

- Thằng điên! (tôi chửi luôn...phản vì đang đau trán, mà lại do thằng cha này làm nữa chứ....chắc hắn có điều khiển cửa chứ gì....khốn khiếp....Tuồng hắn tha cho mình chứ...ai ngờ.....)

Tên Dương bị tôi chửi...hết nhăn nhó nhở nhở , lại chuyển sang lạnh lạnh, giá giá, đá đá luôn:

-Nói lại! (Gằn giọng)

-Thằng điên!

-Tiếp!

-Điên!

-Tiếp!

-Điên!

.....
.....

Dương đi thật nhanh, tiến gần lại tôi, giữ lấy đầu tôi, nghiêng đầu và dành cho tôi trọn 1 nụ hôn... Tôi vẫn đứng đó tròn mắt, đơ cả người, sau đó giật nảy mình, tôi lập tức đẩy tên Dương ra:

BỐP! (1 cái tát rất mạnh dành cho hắn)

Hắn tỏ vẻ “muối đốt i nóc” làm tôi bức oi là bức....

- Được hôn mà bị đánh cũng đáng...(Hắn làm tôi tức nổ mề @@)

Đang định dành tặng hắn 1 phát tát nữa thì...

- Một nụ hôn bằng một cái tát! (Hắn phán 1 câu làm tôi điên tiết hơn.....tôi biết nếu tát hắn nữa thì ôi ôi! Ôi cái đời con gái của mình.....hắn sẽ làm thật đó...ôi không nên liều)

Tôi không tát nữa mà dậm chân huỳnh huỳnh ra cửa.

- Mở cửa ra! (Tôi gần giọng)

- Một nụ hôn - mở cửa. (hắn vẫn thản nhiên)

OMG....chuẩn bị có án mạng xảy ra rồi...TT...Lần này mề tôi nổ luôn rồi...Tôi tiến lại gần hắn...đơ tay lên để lấy hết sức mạnh tát....

- Một cái tát - một nụ hôn. (mặt hắn vênh vênh)

Đơ tay lên.....tay tôi run run, rồi dật phất xuống vì không làm gì được hắn...Tại sao cứ gần hắn là tôi muốn “phòi máu” thế? Chúa đất thiên địa ơi????? Không thể chịu được.....

Lần này tôi lại lấy lại vẻ “thờnғы”...

- CÁI TÊN NGẠO MẠN! (Tôi dí mặt tôi vào gần mặt hắn, sau đó vênh mặt lên, phán)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Hắn lại nghiêng mặt, lại nhẹ nhàng đặt làn môi lên môi tôi, chưa kịp ngạc nhiên, chưa kịp tức giận thì hắn thẳng đầu trở lại, phán:

- Đổi lấy cái mở cửa...(Sau đó hắn quay người ra đằng sau....và cửa bật mở...)

Tôi tức run người....sợ rằng nếu tát hắn thì cửa sẽ lại đóng.....nhìn là tốt nhất....khi nào tìm cơ hội trả thù sau.... Hắn nhếch mép 1 cái, còn tôi thì chạy vụt nhanh ra ngoài...và lần này thì như hắn nói, tôi “bảo toàn tính mạng”...

Khi đã ra khỏi cửa, tôi lấy gấu áo lau, lau, lau cho hết cái thứ “bẩn bẩn” kia đi.....

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA! (Tôi hét thật to cho vui hết nỗi giận)

(* Chú thích: Trong căn phòng đó, Dương đang nằm trên giường cười vật vã...Xong rồi như thấy cái gì đó là lạ...anh lại lạnh lùng: “Quái! Mình làm sao thế này, từ cái hồi đó, mình chưa bao giờ mỉm cười cả...Phải vô tâm vào....!@@”.....Nhưng Dương vẫn cảm thấy vui vì đã được hôn nó.....chàng đã “say” rồi sao?)

Tôi đi trên một hàng lang dài, chọn đại một cánh cửa, tôi mở cửa đi vào trong...Ôi! Sao căn phòng đẹp thế nhỉ? Mỗi tội không đẹp bằng cái phòng kia...Thôi kệ, nói chung là không tương xứng nổi cái khu này nó đẹp như thế nào đâu.

Tôi ể oải mò tới giường...Thả mình xuống và nằm nghỉ 10-15', sau đó dậy và lấy quần áo đi tắm. Tắm xong, tôi bước ra 1 cách sáng khoái. Ngả người xuống bộ sofa, mở TV lên, đang có bộ phim ***** , tôi chăm chú theo dõi....

Đến đoạn người con trai và người con gái tựa vào nhau bên xích đu, chàng trai nói với cô gái 1 cách dịu dàng:

- Ngôi nhà này, chỉ anh và em được sống, sẽ sống bên nhau trọn đời...mãi mãi nhé! (Chàng tài nói xong, 2 người ôm nhau thắm thiết...)

Bỗng trong đầu tôi hiện lên 1 ý nghĩ rất là “củ chuối”.....: “Tên Dương nói thế là sao? Ta và hắn sẽ bên nhau mãi mãi, trọn đời á....Giống trong phim này đấy hả? Mà cũng phải...chàng trai trong phim đẹp zai như hắn, ak không, hắn đẹp trai hơn. Còn ta giống cô gái đó đó sao? Chắc là ta phải đẹp hơn rồi...hơ hơ...Thôi thôi...Nghĩ như này thôi chứ ta mà ở với hắn 1 ngày chắc khu này thành 1 chiến trường, cái tên “dê già” ý.....)

Thoát khỏi dòng suy nghĩ, tôi lại nhớ lại câu nói của hắn: “Tôi đã xây cho một mình tôi và...người tôi yêu...Chỉ tôi và người ấy mới được bước chân vào đây...” @@

- HẢ????!!!!!!!!!!!!!! (Tôi tròn tròn mắt.....thăm nào ở đây không có ai ngoài hắn, ta với thằng Hải..... nhưng.....nhưng.....thằng Hải

thì sao?.....

Tầm bậy.....không được nghĩ bậy.....thằng Hải ở đây thì làm sao có thể khẳng định tên ấy.....ấy ấy mà được chứ?.....

(Tác giả :các bạn đừng nghĩ bậy bạ nhé! Tác giả viết như thế này khổ tâm lắm.....TT)

Tôi không dám suy nghĩ nữa, lắc đầu quảy quảy nghĩ: “thôi! Ngủ đi cho khỏe, miễn là mình được ăn ngon mặc đẹp là được. Ngủ !”

Tôi tự động viên mình.....Nhưng.....mãi mà tôi không ngủ được, cứ trần trọc mãi, mãi.....Đồng hồ đã điểm một giờ đêm. Mắt tôi vẫn mở thao láo.

- Ấc...Kiểu này không hỏi chắc không “an nghỉ” được mắt.

- Tôi quyết sang bên phòng Dương đề hỏi. Tôi gạt bỏ tất cả, chạy thật nhanh lên phòng Dương

- Kính coong! kính coong! (Tiếng chuông phòng vang lên)

-(ba phút sau chưa có động tĩnh gì)

- Kính kính kính coong! Kính coong! Kính coong. (tôi nhấn liên tiếp)

-

UỖNH! UỖNH! (Tôi hơn con thần kinh, cứ đập ỳnh ỳnh vào cửa.....to, lấn an hết cả không gian yên tĩnh của màn đêm)

RẦM! (cửa phòng bật mở rất mạnh, tên Dương vs con mắt như con thú dữ nhìn tôi)

- Tôi muốn hỏi anh một chuyện.....(tôi ấp úng).

Hắn không nói gì.....vẫn ánh mắt đó.

- Tôi được ở đây? Ý cậu là sao?

RẦM!(cửa phòng đóng lại một cách tàn nhẫn)

Suýt chút nữa là cái mũi của tôi đập rồi. TT.

- Đản ông con trai gì mà tàn nhẫn vs con gái thế không biết Anh không phải là đản ông. Tính thì yếu điệu như con gái(@@), ít nói, vô cảm y tất cả. Biến thái, thần kinh,blabla..... (Tôi hét một tràng dài)

RẦM!(Lại một tiếng mở cửa; không! đập cửa mới đúng.....)

Hắn lại một ánh mắt ý..... Ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống tôi.....tôi vẫn cương quyết:

- Cậu trả lời câu hỏi của tôi đi đã !

Bỗng! cánh tay của tôi bị lôi mạnh vào trong.....trong khi tôi chưa hết sững sờ thì.....hắn đẩy mạnh tôi vào tường.

- Muốn hôn lần 4?(hắn gần giọng hỏi)

- Ồ.....này.....này.....tôi cảm cậu đấy.....cậu mà làm thế.....tôi.....tôi.

- Sao/

- Từ cái mặt nhà cậu. Hứ (tôi vênh mặt)

Nói xong, trách hắn làm điều ấy.....Tôi đẩy mạnh hắn ra, tự tin, dong dạc bước ra cửa, quên luôn cái điều cần hỏi. @@.

Còn Dương, hắn bị đẩy ra cộng vs câu nói của tôi, hắn không làm gì cả, chỉ đứng nhìn và không đóng cửa nữa.

Trước khi đi ra khỏi cửa, tôi lại chợt nhớ về điều cần hỏi, tôi quay đầu lại, nói oang oang.

- MAI CẬU CHO TÔI CÂU TRẢ LỜI.

Hỏi xong, tôi cảm thấy nhẹ nhõm hết cả người.

Trèo lên giường, tôi nhắm mắt và ngủ luôn. Lúc đó trời đã điểm 2 giờ sáng.

* * * * *

Ồ Ó Ó Ó Ó ! (Tiếng báo thức của cái đồng hồ đeo tay của tôi vang lên)

- Oáp!(Tôi dụi dụi mắt)

Tôi thay quần áo đồng phục gọn gang, sau đó mới đánh răng rửa mặt...(@@ Đúng là khác người)

Mò mẫm tìm đường xuống khu chính. Đi qua một căn phòng ở giữa, tôi thấy thằng Hải với Dương ở đó với 1 bàn ăn dài tít tắp. Quái lạ, nhà hàng có mà

không ăn thích ăn ở đây sao? ... Thôi, dù gì toàn đặc sản ở cái nhà hàng đó nên tôi đi vàotôi biết bọn hán cũng đang đợi tiểu thư này xuống ăn mà ! ^^
(@@)

Tôi chạy vào, nhẩn nhở, chạy nhanh ngồi vào bàn, đi qua mặt Dương, nguyệt hán 1 nhát....

- Hôm qua ngủ ngon chứ? (Thăng Hải hỏi tôi với ánh mắt gian gian)

Mặc kệ nó có ý nghĩ sâu xa gì đi nữa nhưng tôi vẫn mặc kệ.

- WOA! Sao hôm nay nhiều món ngon thế nhờ? Chẹp Chẹp...(Tôi chóp chóp)

- Ngon thì ngồi mà đớp đi.Không khéo rót rãi đầy lòng nhà.... (Á Á ! Thăng này hôm nay láo! Dám xỏ chị mày hả? Phải cho nó bài học mới được...)

- Ta đớp thế mi không phải đớp chắc?

- Có! Mỗi tội không “rỏ rãi” như mi!

- Chả biết ai rõ rãi đâu?

- Ồ! Chả biết ai đâu? (Thăng Hải vẫn ngang)

- Ai? (Tôi hỏi)

- Mi!

- Kệ ta! Mi tự lo cho mình đisao cứ thích bon chen thế nhờ?

- Ồ thì chả kệ mi ! (Thăng Hải vẫn vậy)

- Ồ thì chả kệ ta! (Tôi không chịu thua đâu)

- Kệ mi

- Kệ ta

- Mi

- Ta

- Mi

-Cãi ngu.....(Tôi chửi nó là cãi ngu)

- Mi thì cãi thông minh hử?

- Ồ!.....,

RẦM ! (Dương đập xuống bàn cái rầm)

-.....

Bọn tôi im phăng phắc luôn....Hán thì tự nhiên đớp luôn...

Thế rồi bọn tôi cũng bắt đầu thực hiện nhiệm vụ cao cả của mình @@

.....

- Haizzzz! Ngon quá! (Tôi đặt đũa xuống)

Cái bàn đầy áp thức ăn được tôi xoi trộn 1 nửa. Còn 2 tên kia thì “giữ eo” ăn có mấy miếng. Ăn no rồi là tôi bắt đầu ca:

-

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

- Người đẹp biển hay hoa hậu cũng không ăn như hai cậu đâu. Người gì mà giữ eo góm, ăn như con mèo.

CÁCH! (đó là tiếng dằn đũa của hai thằng kia).

vừa dẫn đưa xuống thì.....

RẦM! (cửa mở một cách tàn bạo)

Ló cái mặt ra..... là cái mặt lạnh lùng của Thái Minh. @@. May mà mình ăn xong rồi không thì phòi hết ra mất.... chưa cần nói, tôi như thói quen, tức khắc tự đứng lên. Thế rồi, Thái Minh nhếch mép một câu, túm lấy tay tôi rồi lôi ra cửa, mặc kệ đây là nhà của ai... Ủa? Sao hắn vào được đây nhỉ. Tôi vẫn hơi ngạc nhiên.

Coi như không có Dương ở đây, Thái Minh lôi tôi đi tự nhiên..... thằng Hải định xông vào thì tên Dương ra lệnh rút về Dương mặt tối sầm, bốc lửa, như sắp thiêu rụi ngôi nhà này.....

Hai chàng trai ngồi lù lù ở bàn ăn, còn tôi và Thái Minh thì đã đi từ lúc nào rồi.....

Thái Minh lôi tôi đi, tôi nhìn quang cảnh xung quanh và chẳng biết hắn lôi tôi đi đâu nữa.....

- Ê này! Đưa tôi đi đâu vậy ! không đi học à???

- IM.

- Ô nè! Hôm nay không quá cam nữa à. Bây giờ lại sử dụng ngôn ngữ mới hả?

- CẬM.

- Đây lại thế rồi.....(@_@)

Tôi đành trật tự và ngồi sau xe cho hắn lái xe. Đến khi xe dừng lại trước mộ cửa hàng cao, to và sang trọng. Tôi há hốc mồm ngạc nhiên.

- Ó Ó Ó

- Ngậm cái mồm vào.

- Không!

- Nói lại.

- Haizz.....

- Vào.....

- Nhưng tôi ăn rồi.

- Ai bắt cô ăn

- Thế tôi vào làm gì?

- Châu mồm(@@) hắn phán một câu rất chi chi là củ chuối). Tôi đành bẽn lẽn theo sau hắn và không cãi lại vì tôi biết nếu cãi lại thì cũng không thắng nổi tên đó!Hắn bước vào một căn phòng rộng, chỉ có một cái bàn trong bóng tối và thấp lên những ánh nền lằng mằng:

- OÁI!cái cảnh này giống cảnh “lăng mằng” của hoàng tử với công chúa trong phim ảnh thế nhờ(Tôi chép miệng tuôn ra một câu rất chi là tự nhiên)

(Tác giả: @_@ lăng mằng..... của.....của ai?@@)

-(Thái Minh không nói gì)

Tôi và Thái Minh bước vào bàn ngồi xuống, trên bàn bày la liệt đồ ăn, nhìn cứ như ăn tối chứ không phải ăn sáng ý.

- Một mình anh ăn sao gọi làm thế?

- Thích.

- Đúng là công tử nhà giàu có khác!!!

Thái Minh cầm đĩa lên cũng là lúc có một bản nhạc du du dương âm bổng cất lên.

- Anh mở cái này cho ai nghe ?.....(Tôi chau mày)

- Tùy.....

- Anh.....(định bụng cãi lại).....- À mà thôi! Để tôi thay đổi không khí chút nhá.....

Tôi nhẩn nhẩn nhở nhở , chạy vào trong chỗ quản lí quán.....

“Ôp pà gang nam sờ tài....

.....Ê ê ê ê ê.....Sêch sẽ lấy đề.....

.....Ôp...Ôp...ôp”

Bài hát “Gangnam style” của PSY lừng lẫy vang lên thật rộn rang.....

Mọi người trong quán nhậu nhỏ, tôi thì toé toét phi ra chỗ Thái Minh...

- Ê ê ê.....sẽ sẽ lấy đề.....ốp...ốp...ốp...(Tôi hát oang oang theo PSY.....vừa hát vừa nhảy nhảy giống điệu con ngựa trong bài nữa chứ @@@...)

(t/giã: Cấp cứu, cấp cứu! Cho em ý vào bệnh viện tâm thần đề)

Tôi nhảy nhảy trước mặt Thái Minh....trông tôi phải nói là rất chi là “động đại lên rùng” =.= .

PHỌT!

Tất cả những gì ngự trong mồm Thái Minh đều được phun hết vào mặt tôi....Sau đó là những tràng cười rộn rã của Thái Minh và những người xung quanh.....

Tôi dừng lại.....Hướng 2 con mắt dao găm vào Thái Minh..

- THÁI MINH! (Tôi hét to hơn cả tiếng nhạc nữa...và....nhạc dừng luôn....@@@)

Thái Minh e hèm 1 cái rồi lấy lại vẻ lạnh lùng.....

- Gì? (Hấn thần nhiên hỏi như không có chuyện gì.....)

- Anh dám.....(Tôi lấp bắp, tay chỉ hết chỗ này sang chỗ khác trên cơ thể tôi.....quả thực nhìn tôi lúc này bản không tả nổi, thức ăn dính đầy người.....nghĩ mà thấy tởm)

- Tại tôi?

- Đúng!

- Thế nào cũng được! (Hấn lại thần nhiên)

- Anh...

- Cô nhảy như thế đến con “mì lủ” cũng muốn phọt vào mặt....

- Anh.....Ak.....Ồ.....Mà anh nói cũng đúng... Đúng là con “mì lủ” phọt vào mặt tôi mà....hahahhahaahaha (Tôi đóp lại)

- Cô(Hấn không cãi lại được)

- Hahahahah (Tôi cứ ngồi cười hất ra....Lần đầu tiên đóp được tên này thì phải thấy vẻ vang chứ...hiiii....Soi xét lại cơ thể, vết thức ăn vừa này bị con : “mì lủ” thải ra cũng đã bắt đầu đóng lại, khô khô @@@)

Mặc cho tôi cười, Thái Minh lừ lừ bước ra ngoài cửa luôn.....Tôi chơi với chạy theo.....

- Ấy.....Ấy.....quần áo tôi bản như thế này thì đi học bằng mít à? Anh phải chịu trách nhiệm, chịu trách nhiệm đề ê ê ê!(Tôi kéo dài giọng)

.....

VỀỒ ềồ ềồ!(Tiếng phóng xe như bay của Thái Minh, tôi nhắm tịt mắt lại)

Kiiiiiiiiiiiiiiiiiiii ! (tiếng thắng xe gấp.....)

.....Dừng lại ở một cánh cổng lớn.....

- Đầu đây? (Tôi ngạc nhiên)

Lại là một khu biệt thự.....khá đẹp và sang trọng.....nhưng không bằng 1 nửa nhà Thái Minh...và cũng không bằng 1 góc nhà Dương....nhưng tóm lại là vẫn to và đẹp...

(*chú thích: Nhà Thái Minh không đồ sộ hay đẹp như nhà Dương không phải vì nghèo hơn....Thực ra, Thái Minh giàu hơn Dương, giàu hơn rất nhiều.....*)

.....

Từ trong khu biệt thự đó, thấp thoáng một bóng người hớt hải chạy ra.....

-Anh Thái Minh????!!!!!! Ôi!!!.....anh Thái Minh...sao anh lại đến đây? Anh đến đây để đón em đi học sao?.....hiiiihi (Mai Mai- Phải, chính xác là Mai Mai...Nhỏ cứ toé toét nhìn Thái Minh....Đến khi nhìn thấy tôi bên cạnh Thái Minh là nhỏ chuyển ngay sắc mặt....)- Ô! ...Sao con nhỏ này lại ở đây hả anh?...Nhỏ là “bồ” của Dương mà!.....Ak!..Em biết rồi.....hay là anh mang nó đến đây cho em “xử” hả? Hớ hớ...Không ngờ anh lại tốt với em thế....anh yên tâm, em xử nhanh, gọn, nhẹ!....

Tôi nổi da gà.....

Mai Mai vừa túm lấy tôi thì.....

- Bò ra! (Thái Minh gần giọng)

- Ồ.....không phải...anh.....???? (Mai Mai trở mặt)

- Cởi ra! (Lại gần giọng)

- Cởi....cởi....cởi gì ạ???? (Đến giờ thì Mai Mai lôi cả 2 con mắt ra mà thối nức rồi...tôi cũng lôi chứ chẳng chơi...Chẳng biết tên này có ý gì nữa...)

- Quần- áo! (Thái Minh gần từng tiếng một làm cho gai ốc của tôi và Mai Mai nổi lên)

- HẢ???? (Tôi với Mai Mai đồng thanh lớn)

-

- Anh...anh...đang làm cái quái gì đấy hở? (Tôi bây h mới lên tiếng)

- Cởi ra! (Thái Minh vẫn lạnh lùng)

- Anh.....anh.....???? (Mai Mai giờ mặt cắt không còn một giọt máu)

- Anh có thể giải thích một cách “trong sáng” hơn không?

- Cô - Cởi đồ! (Chỉ vào tôi)...- Cô - Cởi đồ ! (Chỉ vào Mai Mai)...- Đổi cho nhau!... Are You Know?

- HẢ???? (Tôi với Mai Mai trở mặt hết sức)

Phù...hóa ra hần bảo cởi đồ ra để đổi cho nhau.....Đến bây h tôi mới hiểu tại sao hần lại đưa tôi đến đây...Bởi vì quá “tiện thể”, có fan cuồng ở đây việc gì phải tốn công đưa tôi về nhà lấy @@.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

- Cái gì ?????Em mà phải mặc đồ bẩn thỉu của con này hả???? Anh không đùa đấy chứ?...không không không! Em không mặc đồ của nó đâu!....bẩn thỉu...! (Mai Mai bâu dài cái mỏ...mà cái bộ đồng phục hiện h của tôi bẩn oi là bẩn luôn...)

Tên Thái Minh không nói gì, nhẹ nhàng nắm lấy tay tôi...dẫn lên ô tô...Mai Mai tức đỏ mặt, hùng hực hùng hực nắm chặt lấy 2 bàn tay...hối hận,....

- Ấy Ấy...Anh Thái Minh...em biết...em biết rồi...em sẽ đổi mà...sẽ đổi !

Thái Minh nhếch mép 1 cái rồi dừng trước cửa xe.....

Mai Mai nhanh tay túm lấy tay tôi, lôi tuột vào trong.....

.....Dừng lại.....

BỐP! (Tôi bị giáng một phát tát vào mặt từ Mai Mai)

- Cô làm cái gì vậy? (Tôi lườm tức giận)

- Mà...Ai ày đi cùng anh Thái Minh của tao?

- CÁI GÌ?!! Vì tao đi cùng hần mà mày đánh tao hả? Mày nghĩ mày là ai?BỐP.... (Tôi lại tát lại Mai Mai)

- Mày nghĩ đây là đâu mà mày dám đánh tao hả con kia?

- Đây...là nhà mày nhưng tao không quan tâm...

- Mày.....

- Nói ày biết... Mày nghĩ tao muốn đến đây sao? Chả qua là tên kia làm bẩn áo tao nên tao mới bắt đền hần nhá! Không thì đừng hòng...ai ngờ hần đưa tao vào đây....

- CÁI GÌ?!! Anh ý,...cái áo này là...là anh Thái Minh làm bẩn á?...Hìhìhihi...bạn Hương thân iu oi... Bạn đổi áo ỉnh nhé? Bạn mặc áo như thế này thì bẩn lắm...

Tôi cười thầm trong bụng, biết là Mai Mai cuồng Thái Minh lắm mà...^^.....Hahahaha...zai zai thế là cùng...hahahha

-Ồ ~ (Tôi kéo dài giọng)

Thế rồi tôi với Mai Mai đổi áo cho nhau...

Bước ra khỏi cổng.....Thái Minh đang đứng chờ ở đấy.....

-Anh Thái Minh ak...Em đổi áo cho Hương rồi nè.....Hiiiih....Mà thôi! Em với anh đến trường đi! (Mai Mai hớn hờ)

Mai Mai khoác tay Thái Minh...

-BỎ -RA (Thái Minh gần giọng)

- Ồ...vâng vâng.....Thế thì đi thôi anh....

- Cút! (Thái Minh lại gần giọng...dám đụng đến cơ thể của hần ư? Không bao h nhé! ^^)

Rồi lại về lạnh lùng.....Thái Minh túm lấy cổ áo tôi, xách lên một cách tàn nhẫn, vút vào trong ô tô

Mai mai nhìn cảnh này mà cười thầm.” con nhỏ này chết chắcanh TM của mình tàn nhẫn lắm, nó chết là cái chắchahahaha

Chiếc xe BMW phóng thật nhanh.....dừng lại ở gara ô tô riêng cho 2 cậu chủ.....Tôi bước ra, chạy thẳng lên lớp.....đã thấy Dương ngồi ở bàn và 1 tốp con gái vây quanh

- Tránh.....tránh.....tránh ra ! (tôi hồn hèn thờ, mãi mới chen được vào trong chỗ ngồi)

- Nhỏ nào thế nàyláo quá.....

.....(Đó những tiếng xì xào bàn tán, nói xấu của mấy đứa xung quanh)

- Các bạn vụn vụn xuống hộ tớ cái. Đây không phải cái chợ để nói xấu hay cái bảo tàng ngắm trai đẹp.....hừ.....ak mà ở đây làm gì có zai đẹp, toàn khi vs nhau cả lũ...

Xoẹt.....xoẹt.....

- Hớ hớ...không có gìkhông có gì (tôi lắc đầu)

Vừa nói xong, tất cả các ánh mắt của các bạn nam dành riêng cho tôi : sát khi đằng đằng ,. Kinh khủng luôn . Tôi cười trừ biện hộ

- Liệu hồn đấy con ranh !!! (1 đứa con gái trong tốp ngắm trai đẹp lên tiếng)

- Ôi ôi ! Hồn tớ đang ở trong vườn bách thú nè.....ôi ôi ! Mấy em khi, tỉnh tỉnh cứ nháng nháng ,nhút nhút lên kiacứ nhìn thấy người là tòn hệt cả lên

BỐP !!!! (1 phát tát trời giáng của con nhỏ kia dành cho tôi)

Thế là hôm nay tôi bị ăn 2 phát rồi T_T. Đúng là dính dáng đến hai tên kia là chết sớm. May mà mình mạnh mẽ không thì xuống hố lâu rồi .

Tôi lừ mắt.....không đánh lại vì chúng nó có rất đông người, một mình tôi sao có thể xử hết được bọn nó

RẦM!!!

Cảnh tượng kinh khủng thật...

Dương túm lấy cổ áo cái con vừa tát tôi.....vs ánh mắt đỏ ngầu vì tức giận, anh đẩy mạnh cái con nhỏ đó vào tường. Sau đó siết chặt bàn tay...ở cổ nhỏ.....Nhỏ đó gãy gập, van xin thảm thiết mà tay Dương vẫn không nới ra, không cho con đó con đường sống. Đến khi còn trút hơi thở cuối cùng thì tôi mới can ngăn :

- Dương ! Cậu định giết người sao ???!!!

-(Dương vẫn siết chặt, ngày càng chặt.....nhỏ kia mắt đã trợn tròn, mắt đỏ phừng phừng vì sắp thiếu oxyTôi cung mở to mắt vid sợ.....sợ Dương sẽ giết người)

(Tôi biết đây là nhà Dương làm chủ....giết người cũng chẳng sao vì nhà cậu ấy giàu thế cơ màpháp luật làm được gì nhà cậu.....)

----- tôi trở về vs thực tại-----

- Nếu là vì tôi thì.....xin cậu.....đừng giết người (Nước mắt tôi h đã tuôn trào)

Mọi người thì ném nẹp ở bàn, ai nấy mặt mũi tái xanh, không ai dám can ngăn,.....

UỶNH (Cơ thể của đứa con gái bị ném một cách tàn nhẫn)

Gần như chỉ cần 4-5s nữa thì con kia lìa đời rồi . Nhỏ ho sặc sụa rồi thở hồn hèn

Khi đã tuần hoàn lại được hơi thở, con nhỏ kia vội vã quỳ trước mặt Dương, lạy đầu lia lịa

- Anh anhtha cho em..... em biết lỗi rồi ạ.....anh.....(sau đó lại hấp tấp quay sang quỳ lạy tôi).....- Chị Hương, em xin chị, chị tha cho em, anh ấy giết em mất

Con nhỏ đó vừa quý vừa nói , mặt cắt không còn một giọt máu

- BẠN ĐỨNG LÊN ĐI , KHÔNG SAO ĐÂU MÀ

Tôi đi lên rồi giúp nhỏ điều hòa lại hơi thở

.....Cô bước vào lớp.....

Mọi người vào hết chỗ

Thế lại một tiết học lại diễn ra suôn sẻ

- Nè !! Ăn sáng không anh iu (Con Phương nhí nhảnh gọi tôi)

- Anh ăn “ ruồi ” em thôi.....(tôi lè lưỡi)

- Anh ăn RUỒI á ???!!! (Nó nói xỏ tôi)

-Ồ (tôi hiểu nhầm ý của nhỏ..... tưởng nhỏ cũng dung ngôn ngữ kiểu ấy)

- Ak !!!! Hôm nay ăn Ruồi , mọi hôm tưởng ăn Nhặng....há há hÁ há (con kia cười sặc sụa)

Tôi ngớ người , hóa ra nó xỏ mình..... đã quá muộn rồi

-Ặc.....con kia ày láo nhá....a.a.a.a.a . Mày dám nói xỏ chồng mày thế hả ???

- Ái.....áibạo lực gia đình . Ôi là con ơi.....bố người tahahaha (Con nhỏ lại ôm bụng cười như điên)

RENG ! RENG !!!!!

----- Tiếng chuông báo hiệu hết h ra chơi vang lên-----

- Mau mà có em trông cứu nhox đây nhé !! Không em * chít * vs anh

- Hí hí hí hí (con Phương khúc khích cười)

- Điện

.....

.....

Cả lớp đang nhón nháo thì bỗng im phăng phắc khi Mai Mai bước vào . Tôi cùng mọi người cũng suýt ngã ngửa. Các bạn có biết không ? Mai mai đang mặc bộ đồng phục của tôi- bộ đồng phục bản oi là bản , toàn vết tích “phun” thức ăn của TM thôi . Nhỏ đó cười toe cười toét mặc ùi thức ăn nồng nặc bốc lên . Đối vs Mai Mai , hình như đây là loại nước hoa hàng hiệu @@ Ọe.....ọe.....tômCuồng tên TM đến thế là cùng . Va chỉ có mình tôi biết tại sao Mai Mai lại hăm ntn :

- Ê Ê ! Con kia hăm hay sao đấy ! Trông nó như vừa ở bãi rác về ý . !! Chết ! Bãi rác !!!!! Tao ngồi cạnh nó...huhuhuhuh (Con Phương nhăn nhó)

- Thom lấy còn gì (tôi nhăn nhó)

- Chết này ! Chết này !! (Con Phương đâm s vào người tôi)

- Ui da !!! Đau !!

- Ủa !!! Mà sao hôm nay mày có mùi lạ thế này !!! không ! Không ! rất quên ms đúng

Tôi bây h ms ngửi ngửi lại bộ đồng phục đang mặc . Đúng , đó chính là mùi nước hoa mà Mai Mai vẫn thường dung

- Ak ở !! Để tao giải thích (tôi thanh minh , sau đó thuật lại hết chuyện sáng nay cho nhỏ nghe)

Nó không ngạc nhiên mà cười tươi

- Ak ! Tưởng gì....

Cô giáo lại bước vào lớp , cắt đứt cuộc nói chuyện của tôi với con Phương.....

.....

.....Lại 5 tiết học trôi qua.....

Hôm nay, tôi thấy Dương đáng sợ ghê gớm.....chả thèm nhìn mặt, nói chuyện, coi như không có hắn ở trong lớp này...hờ hững luôn...=))

Đi học về, tôi chuẩn về trước, không rủ con Phương luôn...Tôi chuẩn ra công viên ăn kem, đu quay, chơi trò chơi, ngồi ghế đá một mình...

Tôi ngủ thiếp đi vì mệt trên một chiếc ghế đá...

* * * *

(* chú thích: Đã hơn nửa ngày, Thái Minh và Dương không gặp nó, hai người cứ lờn lộn hết cả lên...sai người đi tìm hết nơi này đến nơi khác)

(* Thái Minh: Tìm con nhỏ cho tao...Nhỏ mà có mệnh hệ gì thì...RẦM! (TM đập mạnh tay xuống bàn)*)

(* Dương: Tìm thấy con nhóc chưa? Không tìm thấy thì tự kết liễu đi.(Dương gằn giọng)*)

* * * *

- OÁP...P....P...P...(Tôi ngáp rồ dãi)

Trời đã sẩm tối rồi...

- HẢ?/? Minh ngủ nhiều như thế này hả? Chết rồi..về mau! (Tôi lúng túng)

.....

KIIIIITTTTTT”””.....

.....

Tôi vừa chạy ra khỏi cổng công viên thì dừng lại gấp khi suýt đâm phải mũi xe của hai chiếc ô tô..O(Không cần nói chắc ai cũng biết là ô tô gì rồi....=))

2 chàng trai lại bước ra.....về mặt hầm hầm...ánh mắt lộ lên rõ tia tức giận.....

- ĐI – ĐẤU? (Hai chàng trai cùng gằn giọng)

- Hai anh ở đâu ra thế này?? Mà hai anh làm sao thế hử? Mặt cứ như bao công vừa xử án xong ý! Đâu là đâu chứ? Chả hiểu? (Mặt tôi vẫn ngay thờ như con nai tơ)

- NÓI! (Lại lần nữa đồng thanh...nhưng lần này dữ dằn hơn...)

- Ô....Đâu là đâu cơ chứ? Từ trưa tôi ngủ ở đây chứ có đâu đâu....Vừa ngủ dậy, đi đâu đâu mà khó chịu thế? (Tôi thần nhiên thanh minh)

PẮNG! (Câu nói đó như là một phát súng bắn xuyên tim hai chàng trai...)

(*t/giá: Mặt công lo lắng cho nhỏ, tưởng nhỏ bị làm sao cơ chứ...ai ngờ là nhỏ ngủ cả buổi ở đây@@@ Tôi nghiệp hai hoàng tử nhà ta quá.....hiihi)

- NÓI - LẠI! (Gằn giọng)

- Ngủ ở đây - Vừa mới dậy chứ đi đâu ! Haizz (Tôi dài giọng ra một mõi)

Chưa đợi hai tên đó lại gần, tôi lấy đà, lấy hết sức chạy thẳng ra khỏi công viên.

2 bọn hấn ngạc nhiên vì thái độ của tôi...

Tôi vẫn chạy, cố chạy, rút điện thoại từ trong túi ra, tôi alô cho con Phương:

- Guấy?? (Tiếng con Phương lanh lảnh bên đầu dây)

- Đến đón anh đi...Anh đang sắp chết đến nơi rồi nè!!!!!!!!!!!!.....

- Sao ? Lại sắp chết ak? Thế cả ngày nay mày đi đâu đấy?

- Hồi nhiều...đến đón đi tao nói cho

- Ờ...Liệu hồn...

- Tút TUT TUT.....

(* chú thích: Sau khi nói chuyện qua điện thoại với Hương song,m Phương bấm điện cho Thái Minh:

- Cậu chủ!

-Nhỏ đâu?

-Cậu chủ không phải lo đâu...mọi việc cứ giao cho em...

- Đưa - nhỏ - đến – đây! (TM gằn giọng)

- Xin lỗi cậu....Em thấy nó bây giờ mệt mõi lắm rồi...Cái gì đến sức chịu đựng của nó thì nó sẽ kết thúc hết đây ạ....Cho nên là cậu cứ kệ nó, giao nó cho em...em sẽ giải quyết....Cậu hãy yên tâm...

- (TM không nói gì, và Phương cũng biết TM đã đồng ý)

-AK....

- NÓI!

- Tên Dương đã bắt đầu hành động rồi đấy! Cậu cũng phải hành động thôi! Nhân lúc nó đang giận hân thì phải bắt đầu thôi...

- Tút tut tut*)

* * * *

* * * *

* * * *

Cuối cùng thì tôi cũng thấy bong con Phuong thấp thoáng xa xa....Tôi reo lên:

- Sao lâu thế mày???

- Phải từ từ.....Để người còn thở nữa chứ.....(Con Phuong cúi yêu)

- Ồ....Mà nè...hôm nay tao ngủ nhà mày nhá! Tao sợ phải ở nhà bọn hân lắm...hức hức... (* Phuong giả vờ không biết *)

- CÁI GÌ?? !! Ở nhà “bọn hân”??? Là sao????

- Ồ...ơ...Không không không không...không có gì..tao nhầm ấy mà....

- Nhầm?!!!!

- Ồ thì....nhà của tao là nhà mượn của tập đoàn nhà bọn hân. Không phải nhà bọn hân thì là gì?

- Thật không?

- Thật! (Tôi gạt đầu chắc nịch)

- Tạm tin! (Con Phuong chép miệng)

(* Thực ra, Phuong đã biết từ lâu, tất cả mọi việc đã và đang xảy ra..*)

.....Bỗng.....

- MÀ CÁI CON KIA! MÀY LÀM TAO TỪ NẤY QUÊN MẮT! MÀY ĐI ĐÂU CẢ NGÀY HÔM NAY?!! MÀY CÓ BIẾT TAO LO CHO MÀY NHƯ THẾ NÀO KHÔNG? TƯƠNG MÀY BỊ BẮT CỐC RỒI CỜ ĐÂY! (Bỗng con Phuong sững sờ gân mặt lên quát tôi)

- Mày bị “ấm đầu” ak mà tự nhiên nổi khùng lên thế....Ồ...ạ nhỉ? Tao ngủ quên ở công viên XX, bây h mới dậy....mà sao mày lại giống hai tên khùng kia vậy hả?

- Nói lại con kia....Ai khùng hả? (Con Phuong dơ nắm đấm)

- Ak mà thôi! Về mau đi mày...tao buồn.... lắm rồi!

- Buồn....????!!

- Phư..phư....đầu óc mày trông sáng sủa thế mà đen tối....Tao buồn ăn ý mà.....vội quá nên nói lộn...

- Có mà mày ý! Mà thôi...có định về không? (Con Phuong đánh trống lảng)

- Tất nhiên!

Sau đó tôi nhảy vút lên xe con Phuong rồi đi về nhà nó....

* * * *

Thế là hôm nay tôi ngủ ở nhà con Phuong....đáng nhẽ hôm nay tôi “thuộc quyền sở hữu của Dương” (* theo hợp ước của TM và D thì là thế*)....nhưng từ giờ hãy “nghỉ đi khi ở”....^^

Về đến nhà con Phuong...ôi! Sao ngôi nhà này kiến trúc giống nhà tôi thế nhỉ? Phải nói là từng cái phòng, công trình phụ giống y nhà mượn của tôi....Trùng hợp nhỉ? ...Mà thôi...ôi cái bụng..không ăn là mất hết lí trí....chén rồi ngủ thôi.

- Ê! Nhà này có “mở” gì không?

- Tất nhiên..... Phuong này làm sao mà có thể không “đóp” được À mà tao để thức ăn trên bàn ý..... Mày cứ ăn trước đi..... Tao có chút việc, chút nữa tao về ăn sau.....

- Ủm! Về nhanh nhé!

- OKEY!

Thế rồi con Phuong phóng xe đi luôn.....

(* Chú thích:

.....

- Cậu chủ! (Cả một tốp khoảng 50 người hô thật nghiêm trang)

Thái Minh phẩy tay cho qua.

- Anh hai! (lại hô)

- Chị hai! (lại hô)

Anh hai và chị hai này không ai khác Hải sẹo và Phuong shin. Hai người này vừa nghe thấy tên nhau liền liếc nhau, bắt gặp ánh mắt của nhau, nhếch mép, rồi đi tiếp vào vị trí của mình

- Chúng ta hôm nay có một cuộc giao dịch với bên kia. Mọi người hết sức cẩn thận (Phuong shin đồng dặc

- Rõ! (Cả tốp đồng thanh)

- Hahahaha! Kelvin! Không ngờ anh lại chỉ lí đến thế. (bỗng có một tiếng cười chế giễu phát ra) (đó là Hải xòm).

- Tên tao không phải ày gọi! Hừ!!

- Kelvin với Thái Minh thì có khác gì nhau.mỗi tội.....

- CẬM! (Thái Minh gằn giọng)

- Cái tên lừng lẫy một thời, nay đã đi vào quá khứ rồi và cũng là cái tên đánh dấu một cuộc tình với người yêu quá cố..... hahaha!

(* Chuyện tình quá cố của Thái minh: Người con gái duy nhất mà Thái Minh yêu đã lìa đời bởi một căn bệnh tim)

- Cạch ! (Thái Minh ánh mắt đỏ ngầu tay cầm và chĩa súng vào Hải xòm)

- Hahahaha! Tôi biết là chỗ của anh! Nhưng làm như thế này thì sao có thể “tranh giành” với anh được chứ

- Được rồi! Vào vấn đề! (Phuong shin lên tiếng.vì cô là người dẫn dắt trương trình mà.)

- Hào ra chị hai của bang này là chị à? Rắn đọc..... uổng công chị tôi coi cô như bạn thân..... Vậy mà phản bội nhỏ..... Cô sẽ phải hối hận..... Hóa ra nhỏ ở đâu, tên Thái Minh cũng tìm ra đầu tiên, chính cô đã tiếp tin à? Hahaha. Yêu nữ.(thằng Hải- chính là Hải Xòm)

- Ta không phản bội ! ta chưa bao giờ phản bội nó.....ta luôn coi nó là bạn thân.....chỉ là.....ta muốn tốt cho nó mà thôi

- Miệng nam mô bụng bồ dao găm.

- Tùy nhóc.

- Đừng gọi ta là nhóc.....cô không xứng.....

- CẬM!(HAI NGƯỜI- THÁI MINH – DƯƠNG QUÁT)

-(Im luôn)

- E hèm.....! E hèm.....! Vào vấn đề!(Phuong Shin vào vấn đề)

-

- Cậu chủ tôi- muốn tham luận với anh.(Phuong Shin chỉ vào đối thủ- Dương)

-

- Nếu ai dành được trái tim của Luong Oải Hương, người đó sẽ được thừa kế cả tập đoàn.

- Duyệt! (Phuong lại tiếp)

.....

.....

.....

(* Những ngày tiếp theo vẫn ra như thằng, vẫn Dương – Thái Minh vẫn qua qua lại lại rước tôi..... và cái “hiệp ước” của hai hoàng tử vẫn vậy *)

.....

HẾT PHẦN 3 !

Chương 43

PHẦN 4 :CHUỖNG NGẠI VẬT

* * *

Thế là một học kì đã kết thúc , những kì thi cần thi cũng đã hoàn thành. Những sự việc không lường trước được cũng đã xảy ra. Đó chính là: thằng Hải- thằng em trai của tôi đã tiết lộ một bí mật kinh thiên động địa, đó là toàn bộ những giả dối của con Phuong- đứa bạn mà tôi đã coi như chị em từ thuở lọt lòng. Thật không ngờ con Phuong lại là chị Hai- là đàn em của Thái Minh, được vào lớp này để làm gián điệp cho Thái Minh. Tôi giận vô cùng, hóa ra bao nhiêu bí mật của tôi nó đều thông báo cho Thái Minh. Tôi đã từ mặt nó trong nước mắt..... Và giờ đây..... Phuong không còn mặt mũi đối diện với tôi nữa, nhỏ đã chuyển trường..... bây giờ tôi chán nản vô cùng, không còn ai để sẻ chia những buồn đau nữa.....

* * *

Hôm nay, lớp ta có một bạn mới vào. Nào! Vào đi em! (Tiếng cô giáo lạnh lạnh)

- Dạ! (Một tiếng con gái ngọt ngào vang lên)

Tất cả lớp trở hết cả mặt khi nhìn thấy vẻ đẹp “baby”, quyến rũ của người bạn “mới vào”.

- OA! Xinh quá! (Tôi bất chợt thốt lên)

Tôi quay sang bên tên Dương, nhỏ đó đứng thẳng mặt với Dương, mắt tên Dương tròn xoe, héch lên kiểu ngạc nhiên.....

- Hừ ! thấy gái đẹp là tốn lên(tôi cười mỉa mai)

-

- Này! Bị nhỏ hộp hồn rồi à ?(Tôi vỗ vỗ vào vai Dương)

- CẬM! (Dương cau)

- Cậu hâm à?Tôi hỏi cậu làm sao mà ngây người ra từ nãy thế ??! Thấy

- CẬM!(Chưa kịp nói hết , Dương đã quát)

- Hừ..... (Tôi không thèm nói nữa)

(* Lời dẫn:

Quả thực,Dương thấy rất ngạc nhiên, ngạc nhiên hết mức , anh nghĩ: “Không thể! Không thể có người giống đến vậy ??!!!! Cô ta đã chết rồi mà.....”

* Hết lời)

Quay trở lại, cả lớp vẫn nhón nháo àn luận về bạn gái mới đến :

- Chào các bạn , mình là Lyn..... mình mới từ Nga trở về Việt nam..... Mong các bạn giúp đỡ mình

Bóp bóp bóp bóp ! (Bỗng tiếng vỗ tay “vô kỉ luật” của tôi vang lên)

- Biz bizzz!!(lại rất hiền tiềgs “biz” vang lên , nhón nháo)

- RẦM RẦM! (Tiếng đập bàn của cô giáo vang lên)

- ĐÂY LÀ CÁI CHỖ CỦA CÁC ANH CÁC CHỊ HẢ?(cô giáo “ROAR” (gầm lên).....- Anh nào bày tròSTAND UP!

- Dạ.....em.....ạ..!(Tôi áp úng đứng dậy)....- Em xinlỗi.....

- KHÔNG LỖI LIỀC GÌ HẾT !LÊN ĐÂY CHO TÔI(cô giáo gắt)

- DẠ ! (Tôi ngậm ngùi đi lên bâng)

Tôi đứng bên cạnh gì gì đấy.....À! LYN!. Thế là hai “hoa hậu” đứng trình diễn thời trang trên bâng, thực ra chỉ mình tôi thôi.T.T.....

- LYN ! Em vào thay chỗ Hương cho cô..... Hương ! Em xuống ngồi cuối lớp cho cô.....à khôngra ngồi cạnh Mai Mai.....thế chỗ Phuong đi ngồi đấy Mai Mai sẽ dạy cho em tiến bộ ...

Mai Mai mắt sáng lên

- CẤM! (Cô giáo bộ môn anh chưa kịp nói hết, Dương đã chửi)

- CẬU.....cậu..... dám vô lễ với cô giáo thế hả ? (Cô giáo ngạc nhiên, có học sinh nào dám vô lễ thế nhỉ ?).....

-

- RA KHỎI LỚP CHO TÔI!(Cô giáo tức tối)

- Hà ???!!!!(Tôi há hốc mồmcô nàydám chửi cả cậu chủ của trường này sao?? ‘Hiện thật’)

Dương không nói gìlạnh lùng đứng dậy , lạnh lùng bước ra ngoài.....túm lấy cả tay tôi , dẫn đi

- Đứng lại ! (Cô giáo lại quát),.....- CÁC CÔ CẬU KHÔNG COI TÔI RA CÁI GÌ HẢ ???BIẾN !BIẾN HẾT CHO TÔI..... CẬU ĐỪNG BƯỚC CHÂN VÀO CÁI LỚP NÀY NỮA (Cô giáo như đang lên cơn)

Rồi tôi với Dương vẫn đi Tôi lững thững đi sau, không phản kháng.

-

- NÀY! CÔ KIA! CÔ MUỐN CHẾT À ? CÔ CÓ BIẾT ANH ẤY LÀ AI KHÔNG MÀ CHửi QUÁ ĐÁNG THẾ HẢ???? (Mấy đứa học sinh hét)

- LOẠN !! LOẠN HẾT RỒIAAAAA(cô giáo cầm cặp sách chạy ra cửa, mặt đỏ rực)

- Phù.....(Thế đấy , Lyn thờ dàilặng lẽ ngồi vào chỗ mình vừa được sắp xếp(tức bên cạnh chỗ Dương))

* * *

Trở về chuyện của tôi..... Dương kéo tôi đi, ra bãi cỏ sau trường.....

- Anh làm sao đấy?Hờ ? (Tôi hỏi)

- Tránh-xa-cô-ta-ra! (Dương gằn giọng)

- Ai? Cô châm á? (tôi thắc mắc, cô Châm là cô giáo dạy tiếng anh của tôi)

- Cô ta- HUỆ! (Dương nói tỏ vẻ tức giận)

- HUỆ NÀO??!! Từ nãy anh nói linh tinh gì đấy! à! Huệ vầu bên trường Thanh Đằng chuyển sang đây đấy hờ

- CẤM!

- Đây.....này.....anh bị điên hả? (tôi gắt)

- Nhỏ mới vào! (Dương rùng rục)

- À.....bạn Lyn xinh đẹp đó hả? Há? sao? Sợ tui cướp mất bạn gái à? (tôi chớp chớp)

-(Dương ngập ngừng)

- Cậu chủ.....cậu chủ ơi.....cậu chủ tha cho em.....em xin lỗi cậu chủ.....em không biết cậu là cậu chủ của trường này.....không biết cậu.....
cậu.....cậu...huhuhu

Từ đầu cô Châm hót hải chạy tới đây, nước mắt nước mũi dòng dòng...vội về sợ hãi đến tột cùng...

Cô Châm cứ van lạy, túm chân túm tay Dương...

- Cút! (Dương vẫn lạnh lùng...mặt không một chút thay đổi)

- Cậu chủ! Cậu chủ..... (Cô Châm càng thêm mau nước mắt)

CÁCH!

HẢ?????!! Bỗng một lòng súng chìa vào thái dương của cô Châm...tôi và cô Châm sững sờ.....Quả thực là từ nãy tôi cứ đứng im như một pho tượng, không dám ho he lên tiếng gì.....

- Cậu chủ! ...Em xin lỗi...em sẽ không thể nữa đâu....cậu.....

ĐOÀNG!.....

Tất cả mọi thứ xung quanh đều im lặng...Tôi nhắm chặt mắt, hai tay bịt tai.....

.....

.....

Chương 44

* * * * *

Thực ra.....Dương chìa súng lên trời và....Đoàng!

Cô Châm ở đó hoảng quá....tường bắn mình...Thế là lăn đùng ra ngất xỉu.....

.....

Lúc tôi vẫn nhắm tịt mắt thì bỗng thấy cơ thể mình lằng lằng....mở mắt ra, hóa ra là Dương bế mình lên...

Dường như tôi đã quá quen với mấy cái việc “tự nhiên như ruồi” của hai anh em nhà này rồi nên tôi cũng chỉ lặng im....

Kể từ cái ngày chia rẽ tôi với con Phương thì tôi không còn ở nhà hai tên đó nữa....Cuối cùng thì Dương cũng đã trả lại ngôi nhà cho tôi...tôi đã trở lại với cuộc sống bình thường....Tôi lại nghĩ về hai anh em này....Hình như, kể từ khi...không....càng ngày....hai anh em nhà này càng lạnh lùng hay sao ý...lạnh lùng một cách đáng sợ luôn....và việc gì cũng có thể làm....kể cả ra tay....giết người....Càng nghĩ càng thấy rùng mình...

Trở về với thực tại.....Dương vẫn cứ bế tôi....đi lên cầu thang....và đi qua lớp Thái Minh..(Lạ nhỉ? Hôm nay Thái Minh không đi học sao?)....Rồi Dương lạnh lùng bế tôi vào lớp.....

Vừa đặt chân vào lớp....tất cả các ánh mắt trong lớp đều chìa vào chúng tôi....nhưng lần này không ai dám ho he gì cả...chỉ liếc qua 1 cái xong rồi phải trốn ngay....Giờ tôi cũng đã quen khi mọi người gọi tôi là: “Bồ hoàng tử Dương” hay “bồ Dương”,..... Nhưng nói sau lưng thôi chứ dám để lọt vào tai Dương thì cái nhà đũa ý không còn một bóng người.... Bởi vì Dương rất kinh khủng....

Dương vẫn bế tôi....đi về bàn....nơi đó Lyn xinh đẹp đang ngồi, bao bạn nam bầu quanh...Thấy Dương, tất cả đều hốt hải chạy về chỗ, còn lại Lyn...

- Cút! (Dương gầm gọng)

Với tư thế lạnh lùng đứng thẳng, tay bế tôi, đứng trước bàn, Dương nhìn Lyn lạnh ngắt. Nhưng Lyn không sợ hãi gì mà nhẹ nhàng đứng lên:

- Nghe nói bạn là một trong hai hoàng tử của trường này phải không? Hi hi! Đúng rồi.....hai chàng hoàng tử lạnh lùng thật! Thôi! Mình xuống kia ngồi cũng được.....hihi!

Song, Lyn xinh đẹp nhìn tôi với Dương bằng ánh mắt triu mến.....cô ấy hiền thật. Mới gặp cô ấy, tôi đã thấy cô ấy dễ gần rồi....

Thế là thế chỗ Phương, Lyn xinh đẹp ngồi cạnh Mai Mai.

Nhẹ nhàng, Dương đặt tôi xuống ghế, rồi lại quay người ngồi đúng tư thế. Mặt tôi cứ thế, cứ thế đỏ dần dần-Uớc gì ở đây có một lỗ nê nào cho tôi chui xuống với! TT.

Đúng lúc đó thì cô giáo bước vào.....

- Chào các em! Tôi là cô giáo dạy ngoại ngữ mới của các em! Cô tên Thanh! Mong các em giúp đỡ cô nhiều nha!

Cả lớp tôi ngạc nhiên(tất cả trừ Dương),sáng nay chúng tôi có hai tiết ngoại ngữ, vừa tiết đầu cô Châm còn giới thiệu “Lyn xinh đẹp” một cách vui vẻ, bây giờ đã thay cô mới rồi. Hix hix.

..... Thế là lại một tiết học trôi qua.

.....Tùng! tùng! (Tiếng trống ra chơi vang lên).

- Chào bạn! (một tiếng nói ngọt ngào vang lên sau lưng tôi.....lúc đó tôi đang ở dưới ghế đá chơi)

- Ồ....ơ! Lyn xinh đẹp đó sao? (Tôi giật mình áp ứng khi thấy đó là Lyn xinh đẹp)

- Hihihi! Bạn dễ thương thật! Mình có xinh đẹp gì đâu. À.....xin lỗi vì mình đã làm phiền nhé. Chỉ là mình đã làm quen với tất cả mọi người, ít khi gặp bạn nên hôm nay mới có dịp.

- Hehe! Không sao! Mình là Lương Oải Hương!Chúng mình là bạn nhé?

- Ừm.....hihihi.....

- Nào! ngồi xuống đây chúng mình trò chuyện

- Ừm.....

.....

.....

.....Thế là chỉ một cuộc trò chuyện, hai chúng tôi đã trở thành bạn thân thiết từ lúc nào....cách nói chuyện của tôi với “Lyn xinh đẹp” rất rất hợp và rất giống nhau luôn.

.....

- Đi học về.....chúng ta đi ăn kem nhé? (Lyn xinh đẹp lên tiếng)

- Oke! (tôi nháy mắt tinh nghịch)

Thế rồi tôi với Lyn vai sánh vai đi vào lớp.

Vừa vào lớp, chúng tôi đã gặp ánh mắt của Dương. Dương nhìn Lyn xinh đẹp một cách bất bình thường.tôi cười thầm

.....Hà hà! Thích Lyn xinh đẹp rồi hả? Hehehe.....rồi tôi sẽ tác hợp cho hai người thôi.

- Hehe! (tôi vừa cười nham hiểm vừa huých huých tay vào người Dương)

- Gì ?(Dương lườm)

- Giới thiệu với cậu.đây là Lyn xinh đẹp-bạn thân mới của tui.hehe.....cậu thấy thế nào? (tôi vừa cười vừa nói, vừa lúi lúi Lyn xinh đẹp đứng trước mặt Dương)

- Cút! (Dương gằn giọng)

- Hơ hơ.....cậu làm sao đấy hả? thích người ta thì cần gì phải che giấu, ai cũng biết màhihi

Cạch

Lại một lòng súng chĩa thẳng vào người Lyn xinh đẹp. Tôi tròn tròn mắt, Lyn vẫn bình thường @@, cả lớp im thin thít, đứa thì nhắm tịt mắt, lại bịt kín hai lỗ tai, đứa thì co rúm vào một chỗ.....

- Cậu.....làm gì đấy? (tôi áp úng)

- Cút! (Dương hướng ánh mắt đỏ lên từng tia tức giận vào Lyn)

- Tôi chỉ có ý định giới thiệu cậu với Lyn xinh đẹp thôi mà.....không thích thì thôi chứ cậu đừng làm vậy? (tôi thét vào mặt Dương)

- Không sao đâu!.....chắc cậu ý ghét mình ấy mà! Không trách cậu ấy được.....thôi! mình về chỗ đây! (Lyn xinh đẹp hiền từ vỗ vào vai tôi, mỉm cười nhẹ rồi đi về chỗ)

.....Và.....họng súng cũng được hạ xuống

Dương ghét Lyn sao??!! Sao mình thấy ánh mắt của Dương không phải ánh mắt thù..... thôi chết rồi.....chẳng lẽ mình lại làm Dương ghét Lyn sao? Chắc là vì mình giới thiệu công khai quasneen Dương tìm cách đánh lạc hướng ý mà.....

..... tiếp đó.....như đã khẳng định cái ý nghĩ của mình là đúng. Tôi lại cười tươi rói, rạng rỡ như ban đầu.....lại vỗ vỗ vào vai Dương. ...

- Nè.....è.....è! Dương ới Dương ời!

- Tránh-ra! (Dương nhấn mạnh từng tiếng một)

- Hơ hơ.....thực ra, tôi biếty định của cậu rồi, đánh lạc hướng phải hùm? Hehe.

- Tránh-ra! Lăn nữa- tôi cho nó banh xác. (Dương lại gằn giọng từng tiếng một, tôi rùng mình)

- Cái gì ? (tôi sững sờ)

-

- Haizz.....(tôi thờ dài)

Ngồi chống cằm suy nghĩ lại hết tất cả các việc:..... dừng lại với việc của Phương, tôi rom róm nước mắt, tại sao lại phản bội nhau??! Tại sao mọi việc, cái gì cũng liên quan tới nhau.? Đằng sau cái cuộc sống yên bình này, chắc chắn sẽ phải có cái gì đó bí mật. Ai cũng biết sao? Chỉ mình tôi không biết sao? Rồi Dương ? Rồi Thái Minh? Tại sao cứ dính vào hai tên này là tôi lại phải đau đầu??Mà sao có lúc hai tên này lại biến mất?? Không có tung tích?..... OMG.....càng nghĩ càng đau đầu. Mệt lắm rồi.

.....

.....

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Tôi lặng lẽ đứng dậy, cầm cặp và đi xuống dưới lớp..... Tôi đã sợ khi phải ngồi cạnh Dương, sợ mỗi lúc Dương chìa súng vào ai đó.....

.....

Tôi dừng lại ở bàn cuối, ngồi ở bàn đó và úp mặt xuống bàn một cách mệt mỏi.....tôi chìm sâu vào giấc ngủ.

.....

- Tùng! Tùng! Tùng!

..... Tôi vẫn ngủ.....

- Hương à.....!

-

- Hương ơi.....!

-

- Dậy đi hết giờ rồi.....

-

- Nè.....

- Oáp !Rì zơ???

Đang ngủ ngon, bỗng tôi có ai lay người dậy! tôi dụi dụi mắt! thì ra là Lyn xinh đẹp!

- Lyn xinh đẹp hả! Gọi gì mình rợ?

- Hi hi!..... ăn kemđuê....! He he!.

- Ăn kem hả? Haha! Quên mất! Được(tôi sáng mắt, tỉnh cả người)

Tôi với Lyn xinh đẹp cùng đạp xe ra bờ hồ ăn kem Trảng tiền.....

- Hi hi! Vui quá nhỉ? Chúng mình cứ mãi như thế này nhá? (Lyn xinh đẹp nói)

- Oke! Hihhi

- Hihhi!

.....

- Ủa? Bạn là bạn gái của các bạn đẹp trai đó hả?

- Hờ? Cái gì cơ?.....Hả? Bạn gái??

- Sao?

- Không không! Ghét nhau chưa hết mà lại còn yêu nhau sao? Hơ hơ! Never!

- Mình thấy bạn đó không bỏ lăm nhá! Chĩa súng vào mình, vào mọi người để bảo vệ bạn đó! Ghê à nha!

- Không có! Không có! người ta bị “dao” đó.

- Dao?

- Đúng vậy! dao chứ còn gì nữa.

- Đẹp trai thế mà bị dao á

- Um
- Tiếc nhè!
- Không chả thêm tiếc
- Cái gì ? Không tiếc??
- Umtiếc gì cái thằng bệnh ý
- Hà?? sao bạn chửi người ta ghê thế? Ớt sờ te à nha! (Lyn xinh trêu tôi)
- Ớt te á?!!! chuyện con gái bây giờ mà không Ớt te chúng nó bắt nạt chết..... nhất là cái Mai Mai
- Hơ hơ! Minh có Ớt te đâu?? Có bao giờ bị bắt nạt đâu?? Mà bạn Mai Mai đó hiền mà.
- Hiền á?? Thôi đi! Nó là chị hai của trương cấp hai Chương Dương đấy!
- Thế hả??
- Ồ!.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- Thôi! ăn xong rồi! ra rạp phim trung ương xem phim ma đi!
- Ma á? Ồ! Cũng được!

.....

Thế rồi chúng tôi lại đạp xe rạp phim trung ương. ... Hôm nay có bộ phim “costantine”, một bộ phim hót nhất hiện nay.....

Hôm nay đông kinh khủng luôn@@.....tôi với lyn chen mãi mới vào được trong để mua vé..... vì là rạp trung ương cho nên là cái tòa hà này rộng kinh kinh kinh, kinh khủng luôn.....có cả siêu thị dưới lòng đất nữa cơ.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

Bỗng từ xa xa con người tùm lại rất đông còn hò hét nữa cơ.....chắc lại có nhân vật nào hot rồi. Hot thì làm rě cơ chứ.....đỉnh vào là chết chứ chẳng chơi!

- Bên kia ồn ào quá nhỉ? (Lyn nhăn mặt)
- Um . công nhận..... mất lịch sự quá.
- Ồ!

.....

- Xin lỗi! Mọi người vui lòng tản sang hai bên để nhường đường cho hai cậu chủ của tập đoàn SL.....Mong mọi người thông cảm!
- @@ Hà?!!! Tập đoàn SL?? chết rồi.....!! OMG.....
- Sao vậy?
- Hai tên đó chứ còn ai vào đây nữa!

- Ai ?

- À không không! Không có gì! Thôi ! Vào xem phim đi.

Thế là tôi cứ nhắm mắt nhắm mũi kéo Lyn xinh đẹp đi.....

UỖNH!

Ồi không! đồ rồi! TT

.....Mở mắt.....

- AAAAAAAAAA!(tôi hét toáng hết cả lên)

Các bạn biết không? Huhu ! tôi đâm thẳng vào hai tên cậu chủ của tập đoàn SL.....hix hix.....Ai ai cũng biết rồi đó Thái Minh và Dương. Hai anh em nhà này, một người đi trước, một người đi sau, cả ba ngã. TT. Tất cả sững sờ, náo loạn.

- BẢO VỆ! BẢO VỆ ĐAU? BẢO VỆ CẬU CHỦ! (Tiếng loa đài lạnh lạnh vang lên.....bỗng một đoàn bảo vệ từ xa hấp tấp tiến tới chỗ tôi, sau đó, hai tay tôi bị “còng số tám” còng lại.

- Các bác.....các bạn làm gì thế?

- Xin lỗi..... tôi cần dẫn cô về đồn vì tội cố ý làm cậu chủ tập đoàn bị thương.

- Sao ạ???!! Cố ý?? Cháucháu không cố ý mà.....cháucháu.....huhu. (tôi hoảng sợ ập a ập ứng)

- Cút ! (bỗng có tiếng gằn giọng phá tan cái bầu không khí náo loạn. và đó là tiếng gằn giọng của Thái Minh)

- Cậu chủ.....còn con bé này.....

Đoàng !

Choang!

Ông bảo vệ chưa dứt câu, Thái Minh rút súng bắn vào cái TV 100 inch treo ở trên tường phòng chính, TV vỡ tan tành, mọi người chạy toán loạn cả lên

- Xin lỗi quý vị! bộ phim hôm nay sẽ được dời sang ngày mai! Mong mọi người thông cảm cho tập đoàn!(lại tiếng lạnh lạnh từ loa phát lên. Mọi người xô nhau chạy hết ra ngoài, ra về)

Cả cái trường phim chỉ còn lại mỗi tôi , Lyn xinh đẹp, TM và Dương

- Phù! Suýt chết! (tôi than ngắn thở dài, TM và Dương nhìn chăm chăm vào chúng tôi-tức tôi và lyn xinh đẹp)

Tôi nhéo mày khi thấy lại một ánh mắt bất bình thường của TM dành cho Lyn..... tất cả cứ im lặng như thếtôi có cảm giác nhói nhói trong tim vì thấy cái ánh mắt đó, cái ánh mắt của Thái Minh dành cho Lynánh mắt.....cái ánh mắt hơi rung rung, hình như tràn đầy yêu thương.....tôi hoang mang ? “chẳng nhẽ, họ quen nhau?”.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngáo ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Lyn thì vẫn bình thường, không có cảm giác gì, về ,mặt vẫn ngơ ngơ.....

- Hương à! (Lyn kéo vạt áo tôi)

Tôi giật mình.....

- Chuyện gì vậy?

- Mình cứ đứng như thế này là sao? (lyn nhăn nhó)

- Ồ.....ơ.....xin lỗi.....tôi không chú ý. (tôi cúi đầu tỏ vẻ hối lỗi với Thái Minh và Dương)

Chà thấy có động tĩnh gì, tôi nhếch nhếch cái đầu lên.....vẫn như vậy, vẫn nhìn Lyn như vậy..... tại sao tim tôi đập nhanh như thế này? Ồi! đau quá!

Mất tôi trong thăm thẳm cũng đang rung rung..... Oh no! Mình đang thích Thái Minh sao??

Bỗng ý nghĩ của tôi vụt tắt đi khi bị Dương bế lên, lạnh lùng bước đi.....

- Này! cậu làm gì thế? bỏ tôi xuống! (tôi nói)

- CẬM!

-

Lần này thì tôi thất vọng nặng nề, Thái Minh vẫn.....nhìn Lyn.....và lần này Thái Minh không giành tôi từ Dương nữa.....mắt tôi giờ đã mọng nước, chớp một cái.....hai giọt nước mắt nhỏ xuống tay của Dương.....Đang đi, bỗng Dương dừng lại 3 giây, rồi lại bước tiếp.

(* chú thích: Dương sững sờ khi thấy nước mắt của Hương rơi. Anh thất vọng nhưng rồi lại lấy lại tinh thần trong 3 giây, anh vẫn phải cố gắng giành Hương từ tay của Thái Minh. Anh lại bế Hương lạnh lùng bước ra ngoài)

(*chú thích (Thái Minh): Thái Minh vẫn đứng nhìn Lyn; anh ngạc nhiên khi thấy Lyn. Anh nghĩ: “Huệ.....Huệ..... tại sao?.....Tại sao?.....Tại sao lại giống đến thế.....không! Không thể..... Em đã chết rồi.....”

Lyn thì vừa là người ngoài cuộc vừa là người trong cuộc, cô chẳng hiểu chuyện gì. Cô cúi đầu, chuẩn bị chạy theo Dương với Hương.....bỗng.....Thái Minh đưa tay ra giữ chặt lấy tay Lyn.....cô sững người.*)

- Anh..... làm gì vậy?

- Huệ?

- Anh.....là anh của Dương hở? (Lyn nheo mắt)

-

- Xin lỗi, anh có thể bỏ tay ra không? Em không biết anh là ai.....em tưởng anh là anh trai của Dương.

- Không quen?

- Phải! em đã bao giờ nhìn thấy anh đâu nhỉ? Thôi! Chắc anh nhầm em với ai rồi ạ! Em về với Dương và Hương đây..... Em chào anh! (Lyn giật tủy khỏi tay Thái Minh, cúi đầu chào Thái Minh và quay đầu chuẩn bị ra cửa)

- HUỆ! (Thái minh khẽ gọi)

- À..... Anh nhầm em với cái cô tên Huệ nào chứ gì?.... Hi hi! Em giới thiệu, em tên lyn cơ.....hihi. Giật cả mình... Em cứ tưởng anh bị.....à không! Thôi! em về đây.....hihi. (Lyn toe toét cười)

.....

Lúc này, Dương đã bế tôi lên xe của Dương. Xe Dương 4 chỗ, 2 chỗ trên đầu(tức cả chỗ người lái nữa) là tôi và Dương ngồi. Dương vẫn ngồi lạnh lùng nhìn thẳng (lúc này xe vẫn đỗ ở bãi xe). Còn tôi thì cúi đầu, lặng lẽ ngồi gù người ở một chỗ. Mặt tôi bây giờ rất tệ, nỗi buồn cứ trùng lòng tôi xuống.....

- Họ.....(tôi yếu ớt phát ra tiếng, ngẩng đầu, hướng ánh mắt trùng xuống nhìn Dương)

-(Dương im lặng)

- Cộp! cộp! cộp! (bỗng có tiếng gõ cửa kính)

Ngoảnh mặt ra, hóa ra là Lyn. Cánh cửa xe bật mở

- ỉnh đi nhờ xe với! hix hix! bị hiểu nhầm mới đau!

- Hiểu lầm? (tôi cười cười)

- Ồ! cái anh ý ý! Tưởng mình là cô Huệ gì gì đó đó.....

- Thế hử? (tôi sáng mắt lên, chắc là họ không quen nhau đâu.....hihi)

- Ồ! Mình còn giật mình nữa là.....Haizz..... Tưởng cái anh ấy bị “Đao” nữa cơ.

- Haha..... chuyện hai anh em mà lại.....hahaha

- Hớ? (lyn chớp chớp mắt)

Dương tím mặt.

- Cút! (Dương gằn giọng)

- Cút thì.....(tôi định nói “cút thì cút”, tưởng hấn đuổi mình thì)

- CẬM! Cô ta-không phải cô! (Dương chỉ vào lyn, sau đó chỉ vào tôi)

RẦM! Cánh cửa đóng mạnh lại (do Dương điều khiển, Lyn đỏ mặt ngượng ngùng, tôi mở to mắt, chớp chớp.)

VEÈOOOOO.....! (Dương cho xe phóng như bay)

- Dừng lại!

- VEÈOOO.....

- DƯỞNG! Dừng lại! tôi có chuyện muốn hỏi!!!! (tôi hết to)

KITT!

- Nói!

- Phù...phù.....từ từ.....thở cái đã.....người đầu cứ như đi ăn cướp ý.....

- VEEOOOOOOOO''''''''''''''''''''.....

- NÀY.....TÔI BẢO CẬU DỪNG LẠI CƠ MÀ! CÓ CHUYỆN CẦN HỎI THẬT MÀ!(Tôi lại hét)

- KITTTT!

- Nói!

- Từ...à.....cậu tấp xe vào quán nước nào đi!

- VEÈOOOO''''''''''''''''''''.....!.....KÍTTT! (Chiếc lexus trắng lấp vào một quán bar đèn xanh đèn đỏ, nhìn sang trọng vô cùng.....ra vào toàn là những con người bằng tuổi tôi chứ mấy, trang điểm lồ lợt, tóc tai xanh đỏ,.....bla bla.....nhìn phát tởm..

Nèèè.....! tôi bảo vào.....ơ ơ! (chưa nói hết câu, Dương đã nắm tay tôi kéo vào trong

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

* * *

Vừa bước vào trong quán , tất cả mọi ánh mắt đều hướng hết vào tôi và Dương :

- WOA!!!!!!!!!!!! Hoàng tử nào thế này ? Đẹp trai quá đi mất thôi !!!! Chu Choa.....(Những đứa con gái đang khua tay múa may , khua tay múa chân chọt tất cả dừng hết lại khi nhìn thấy Dương)

.....

..... Chọt.....

Tay tôi bị một bàn tay khác nắm lấy , tay của tôi bị một lực kéo rất mạnh nên tôi đã bị tuột khỏi tay Dương :

- Này ! các anh là ai thế ??!!! Mau thả tay tôi ra

- Này cô em..... ak mà gà nhà ! Theo bọn anh tối nay đi , muốn gì bọn anh này bao tất

- Ồ ! Xin lỗi ! Nếu các anh đây là trai bao thì rất tiếc tôi không phải là gái gọi

- Cái con ranh này ! Rượu mời không uống , muốn uống rượu phạt ak ? Không thích cũng phải đi ... Theo tao ! Mau ! Đi.....! (Rồi mấy thằng ôn đó kéo tôi lôi xềnh xệch đi)

- BỎ ____ RA ! (Rồi có một tiếng gằn giọng ghê đến rợn da gà của ai đó cất lên)

DƯỞNG – Ánh mắt đỏ ngầu , ánh mắt Dương phát ra hàng ngàn mũi giáo sắc nhọn , máu chiến của Dương lại bắt đầu nổi lên trong con mắt

- Á Á ! Thằng nhãi nào đây . Nhãi mới hà ? Nhãi định tranh miếng mồi với tao hà ? Liệu mày có muốn chết không ? Mấy thằng kia !!! Xông lên cho tao ! Đập chết nó cho tao , đập chết ngay tại chỗ cho biết thế nào là sợ.....

----- ĐOÀNG-----ĐOÀNG-----2 tiếng súng vang lên ngay lúc đó làm tất cả mọi người sững sờ

Dương -dơ súng lên một cách không chần chừ , nhắm bắn thẳng vào vai thằng cầm đầu

Còn tiếng súng còn lại là của Thái Minh..... chính Thái Minh đã bắn vào cánh tay và cái tên đã kéo tay tôi đi

- A A A A A

~ (Thăng đó gầm lên như một con Sư tử hồng tôi cũng góp phần : đồng thanh với hắn)

Tôi rung rung , người run run

Huych huych huych (tiếng chân chạy ngày càng gần)

- Anh Dương ! (Tiếng nói quen thuộc đối vs tôi vang lên , ngoảnh đầu lại , đó chính là thằng Hải – thằng em trai tôi)

- Hải à ! Xứ bọn này cho tao ! Nó dám bắn tao ! (Thằng kia trừng mắt nhìn Hải)

***** Crắc*****

Bàn tay còn lại của hắn mà chưa bị bắn bị Hải dẫm đạp lên một cách không thương tiếc

- mày mù hà con ??? Sao mày dám động vào anh Dương !!! Hôm nay chính là ngày ; làm ma chay ày rồi con ạ

- Hà??????? Anh.....anh Dương Anh Dương , tha cho em , đừng giết em , em không biết.....

ĐOÀNG!!!!!!!!!!!!!!!

Thằng cầm đầu bị bắn chết ngay trước mặt tôi

***** Xiu..... (Tôi xiu ngay tại chỗ)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

* * *

Vừa bước vào trong quán , tất cả mọi ánh mắt đều hướng hết vào tôi và Dương :

- WOA!!!!!!!!!!!!!! Hoàng tử nào thế này ? Đẹp trai quá đi mất thôi !!!! Chu Choa.....(Những đứa con gái đang khua tay múa may , khua tay múa chân chọt tất cả dừng hết lại khi nhìn thấy Dương)

.....

..... Chọt.....

Tay tôi bị một bàn tay khác nắm lấy , tay của tôi bị một lực kéo rất mạnh nên tôi đã bị tuột khỏi tay Dương :

- Này ! các anh là ai thế ?!!! Mau thả tay tôi ra

- Này cô em..... ak mà gà nhà ! Theo bọn anh tới nay đi , muốn gì bọn anh này bao tất

- Ồ ! Xin lỗi ! Nếu các anh đây là trai bao thì rất tiếc tôi không phải là gái gọi

- Cái con ranh này ! Rượu mời không uống , muốn uống rượu phạt ak ? Không thích cũng phải đi ... Theo tao ! Mau ! Đi.....! (Rồi mấy thằng ôn đó kéo tôi lòi xềnh xệch đi)

- BỎ ____ RA ! (Rồi có một tiếng gầm giọng ghê đến rợn da gà của ai đó cất lên)

DƯƠNG – Ánh mắt đỏ ngầu , ánh mắt Dương phát ra hàng ngàn mũi giáo sắc nhọn , máu chiến của Dương lại bắt đầu nổi lên trong con mắt

- Á Á ! Thằng nhãi nào đây . Nhãi mới hả ? Nhãi định tranh miếng mồi với tao hả ? Liệu mày có muốn chết không ? Mấy thằng kia !!! Xông lên cho tao ! Đập chết nó cho tao , đập chết ngay tại chỗ cho biết thế nào là sợ.....

----- ĐOÀNG-----ĐOÀNG-----2 tiếng súng vang lên ngay lúc đó làm tất cả mọi người sững sờ

Dương -dơ súng lên một cách không chần chừ , nhắm bắn thẳng vào vai thằng cầm đầu

Còn tiếng súng còn lại là của Thái Minh..... chính Thái Minh đã bắn vào cánh tay và cái tên đã kéo tay tôi đi

- A A A A A A

~ (Thăng đó gầm lên như một con Sư tử hồng tôi cũng góp phần : đồng thanh với hắn)

Tôi rung rung , người run run

Huych huych huych (tiếng chân chạy ngày càng gần)

- Anh Dương ! (Tiếng nói quen thuộc đối vs tôi vang lên , ngoảnh đầu lại , đó chính là thằng Hải – thằng em trai tôi)

- Hải à ! Xỉu bọn này cho tao ! Nó dám bắn tao ! (Thằng kia trừng mắt nhìn Hải)

***** Crắc*****

Bàn tay còn lại của hắn mà chưa bị bắn bị Hải dẫm đạp lên một cách không thương tiếc

- mày mù hả con ??? Sao mày dám động vào anh Dương !!! Hôm nay chính là ngày ;làm ma chạy ày rồi con ạ

- Há???????? Anh.....anh Dương Anh Dương , tha cho em , đừng giết em , em không biết.....

ĐOÀNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Thằng cầm đầu bị bắn chết ngay trước mặt tôi

***** Xiu..... (Tôi xỉu ngay tại chỗ)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Tỉnh dậy.....

- Hương ! Bạn tỉnh dậy rồi à ? Ôi ! Mình lo cho bạn quá , bạn làm mình hốt cả hồn

- hơ hơ hơ..... Lyn xinh đẹp hả ? Ak.....òm..... Mà Ủa ???? Mình đang ở đâu đây

- Ở ! Đây là bệnh viện

- BỆNH VIỆN !!!!

- ừm.....

- Sao ????? Ở hơ..... AAAAAAAAAA Có người..... có.....người (Tôi cứ ấp a ấp úng sau đó mặt tôi cứ tái dần đi vì sợ. Tôi cứ bị ám ảnh bởi cái cảnh trong quán bar ... T_T)

- Hương ! Cậu làm sao đấy ??? Để tớ gọi bác sĩ

- Không..... tớ không bị làm sao hết , không phải gọi bác sĩ đâu. Đừng gọi

- Nhìn sắc mặt của cậu bây giờ tệ quá ! Xanh xao lắm .

- Tớ không sao thật mà

- Thật không đấy !!!

- Thật mà.....

- Hay để tớ ra ngoài mua ít cháo cho cậu

- Uòm ! cảm ơn Lyn xinh đẹp

- Hihihihhi ! Có gì đâu

thế rồi Lyn xinh đẹp đi ra ngoài và để lại tôi một mình trong phòng bệnh. Bây giờ cũng đã xế chiều, ánh nắng mặt trời hắt vào phòng qua cửa sổ . Căn phòng bây giờ tràn ngập ánh mặt trời . Nó tạo ra sự ấm áp nhưng hậu quả . Tôi ở trong phòng một mình với một mớ suy nghĩ hỗn độn . Nhưng thực chất tôi vẫn có hàng ngàn , hàng vạn câu hỏi thắc mắc về Thái Minh.

-- Tích tắc , tích tắc—Trong phòng chỉ còn tiếng đồng hồ kêu lạnh lẽo

-- 4 giờ -----

--- 4 giờ 30 phút -----

----- 5 giờ -----

----- 5 giờ 30 phút

- Oáp ~ ! (tôi gấp một cái rồ dài , dịu dịu mắt)

- ơ hơ ! Sao không có ai hết thế này ?..... Chết ! Lyn đâu rồi.....? Lyn ơi.....Lyn

* Tôi cứ loay hoay tìm Lyn*****

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

CHÁP 48 :

* Lúc Lyn ra ngoài mua cháo:

.....

.....

Vừa bước ra khỏi cổng viện, đột ngột lyn phải dừng lại gấp vì.....

Trước mặt Lyn bây giờ là nũi xe BMW..... phanh rất nhanh và gấp . Bước ra từ trong ô tô là bộ mặt lạnh lẽo của Thái Minh

.....----- tất cả đều dừng lại-----.....

Thái Minh nhìn Lyn một cách vô hồn, trong mắt chứa đựng cái gì đó mà không thể tả được...

CHOANG!!!! – Cái cặp lồng cháo rơi xuống

- Ấy chết ! May mà không có cháo (Lyn vội vàng cúi người xuống nhặt cặp lồng lên).....- Ủa ! Anh là.....

- Huệ? (Thái Minh khe khẽ gọi)

- ????!!!!! Anh có gì muốn nói hả ? Nói với em sao ?

Thái Minh không nói gì, quay người bước đi, Lyn biết là cậu ấy muốn mình đi theo nên Lyn cũng e dè từng bước theo sau...

***** Ra đến sau bệnh viện *****

- Anh có chuyện gì không ạ ? (Lyn thắc mắc)

- Huệ ??? (Thái Minh lại khe khẽ gọi)

- Huệ ??? Em tên Lyn mà anh . hệu là ai ạ ?

Lúc đấy Thái Minh vẫn đang trong tư thế quay lưng lại trước mặt Lyn..... Rồi Thái Minh quay người lại

???????!!!!!!!!!!!!!!!

Thái Minh ôm chặt lấy Lyn..... 1 cái ôm rất chặt như không muốn để tuột mất , chặt như vò lấy cái gì đó mà không muốn buông ra

- AAAAAAA ! Anh làm sao thế ! Bỏ tôi ra mau..... BỎ RA..... (Lyn vùng vẫy trong vòng tay của Thái Minh)

-

- Anh.....anh định sàm sờ tôi đấy hả ? Bỏ ra !! Đồ dê xồm (Lyn vừa hét vừa cố gắng thoát ra)

- (Nghe vậy , Thái Minh liền nhẹ nhàng tháo bỏ vòng tay mình ra)

- Tôi không ngờ anh anh thật là khủng khiếp

- Em đã đi đâu suốt 4 năm nay (Thái mĩnh nói rành rọt)

- 4 năm nay ? Anh bị thiếu năng hả ? Tôi ở nhà tôi chờ ừ đâu (Lyn sững sờ)

- Hừ thế 5 năm trước..... *(Thái Minh át sâu và tâm trí của Lyn)

- 5 năm> Anh lại bị..... hơ hơ HỒ ??5 năm trước , 5 năm trước sao ?.....5 năm (Lyn nhăn mặt cố tìm lại kí ức)

- < nheo mắt >.....

- 6 năm..... 5 năm..... sao không nhớ gì nhỉ (Lyn lẩm bầm)

Rút điện thoại từ trong túi ra , Thái Minh bấm bấm: “ Tìm hiểu về Jess Lyn – người Nga cho tao . Tất cả mọi thứ ?

.....

Nói xong , Thái mĩnh không nói gì nữa , lạnh lẽo bước qua Lyn , để lại Lyn cứ đứng ngẩn người để cố nhớ lại mình của 5 năm trước

- Nó.....nó có vấn đề gì sao ? (Lyn run run , tay chỉ vào đầu , mắt rung rung)....- Phải tìm hiểu mới được...

..... Lyn lững thững trở về viện.....

* * * *

-Lyn >>>> Cậu đi đâu thế ? Tớ đói sắp ngheo rồi đây này : hix hix.... (tôi sụt sịt)

- Ồ Ồ Không ! Đây ! Cháo đây ! (Lyn lại tươi cười dơ cặp lồng cháo ra trước mặt tôi)

..... Sờ vào.....Mở ra.....

- =.=.... Lyn à ? Từ nãy tới giờ cậu đi đâu đấy ?

- Mua cháo

- Thế cháo đâu ?

- *chỉ chỉ *...- Ơ..... cháo.....cháo

- Lay chúa ! thôi , 2 chị em mình đi ăn vậy....Hix

- Xin lỗi nhá....mình....

- Không sao đâu..... Thôi ! Đợi mình chút xíu nhé , mình thay bộ đồ bệnh viện này ra đã rồi bọn mình tha hồ mà đi đánh chén

- Oke

..... Thế rồi tôi với Lyn đi bộ tìm quán ăn

- Êu ời!!!! Sao ở đây chả có quán nào hấp dẫn vậy trời (Tôi ngoa ngán)

- Ummm..... hixhix..... A ! Ở gần đây có quán đồ nướng đấy..... khả khả..... Hôm qua mình vừa đi qua xong

- Thế á ! Hờ hờ..... thế quán ý nó ở chỗ nào ?

- Nhanh nhanh , thử tìm xem nào

- Ummmmmm

>>>>>huych huych huych (Chúng tôi chạy nhanh ời là nhanh)

- Này ! 2 cô em ! 2 cô em xinh đẹp đi đâu vậy ?

- Cái gì đây trời ?? (tôi nheo mắt)

- Này cô em..... anh ở đây cơ mà.... Hahahaha (tiếng cười man rợn của mấy tên kia vang lên)- (Vừa nói xong , chúng liền lấy tay bần thiêu của chúng sờ lên má tôi)

BỐP ! (tôi mạnh tay tát vào mặt tên cầm đầu)

- tôi nói trước , tôi sẽ không tha cho ai khi chạm vào bạn tôi đâu đấy

- Á Á

Con chó này , mày giỏi nhỉ

- Tôi là người – anh mới là chó

Kettttttttt (tên kia rút dao ra)

- Lyn ! Chạy đi ! kệ tớ !

- Không !!!! 2 bọn mình cùng chạy

Tên kia bắt đầu dơ dao lên cao và đang chuẩn bị dùng hết lực của mình để đâm xuống

- AAAAAAA (Ai đó bị đâm ?)

- KKKKKKKKKHHHHHHHHHÔÔÔNNNNNGGGGG ! Không Lyn..... Tại sao..... Tại sao cậu lại đỡ cho tớ.... KHÔNG (Tôi hét lên , gào trong cơn giận nhất)

Pằng.....Pằng.....Pằng !

tôi giật mình quay lại , tôi thấy người của tên Thái Minh và Dương đã đến

XIU !!!- Vì mệt và đói quá nên tôi cũng ngất xỉu luôn. Lyn thì vì đỡ cho tôi một nhát dao nên cũng bất tỉnh nhân sự luôn

.....

.....

.....

.....

----- Tỉnh dậy-----

- Hơ hơ tôi đang ở.....

- CÂM (1 tiếng nói lạnh lùng vang lên , đó là Dương)

- Dương ????!!! Ơ ... Lyn.....?

- CÂM (dương gầm gọng)

- Cậu ấy đâu ? (tôi hét)

- CÂM (Dương cũng gào lên , làm tôi cũng không dám to tiếng)

- im lặng.....

_ Tôi chuẩn bị đứng dậy _

- Nằm xuống ! (Dương gầm gọng)

- Không ! (tôi vênh mặt)

- Nói lại ! (Dương gầm gọng)

- Anh không cho tôi đi ăn để tôi lại ngất xỉu nữa ak ? Đồ nhẩn tâm.....

BỐP ! BỐP !! 2 tiếng vỗ tay đó lại bắt tất cả mọi người phải đi vào phòng

- Cho tôi hả ??

- (Không nói gì)

Ngoài...ngoài.....ngoài

Tôi vồ ngay vào bàn mà ăn ngấu nghiến

- Tền..... nít ! báo cáo bộ trưởng : Sạch bong sáng bóng..... kakaka

----- bàn ăn bây giờ hết sạch thức ăn-----

Ôi chưa soi ! Minh là cái thể loại gì đây ? Bao nhiêu thức ăn đấy chứ chẳng chơi...

- A ! Chết rồi ! Lyn đâu ? (tôi ngó người ra , vì ăn mà tôi lỡ quên “ ân nhân cứu mạng “ của mình T.T..... xin lỗi Lyn nha)

-

- Kệ cậu ! Tôi đi tìm bạn tôi

- Đứng lại ! (Dương gầm gọng)

- , tôi không đứng lại mà vẫn đi > để lại Dương một mình trong phòng

* Dương nắm chặt tay , hai hàm răng nghiến chặt

- Dạ ! Thưa bác , bệnh nhân Jess Lun ở phòng nào ạ ?

- Jess Lyn ? Cô là người nhà của cô ấy ?

- Vâng ạ ! Cháu là bạn rất thân của bạn ấy
- Phòng 263 !
- Dạ ! Cháu cảm ơn bác ạ
- * tôi vội vàng chạy vào thang máy và bấm bấm *

.

.

.

.

. – A ! 263 đây rồi !

* tôi thấy cửa hé , chuẩn bị bước vào*

- (Tôi đứng im như trời trồng , mắt rung rung)

Thái Minh đang nắm tay Lyn ư ??? Tôi không thể tin vào mắt mình được nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Tôi sững người lại , mắt rung rung . Tôi cứ đứng như một pho tượng ở ngoài cửa :

- cô làm gì đấy ?? (Bỗng có 1 tiếng nói vang lên làm tôi giật nảy mình _ Đó là tiếng nói của Hải sẹ – đàn em của Thái Minh)
- O ! Không ! Tôi đang định vào.....(Tôi nhanh tay lau đi những giọt nước mắt)
- Cậu chủ ! Em đã làm xong rồi (Hải sẹ không nói chuyện với tôi nữa mà đi thẳng vào trong)
- (Thái Minh không nói gì , chỉ hướng mắt nhìn chăm chăm vào Lyn)
- Tôi vào đây thăm Lyn.....(Tôi rụt rè nói)

Thái Minh lướt mắt nhìn tôi 1s thôi , tim tôi đã nhói đau rồi. Với cái ánh mắt thờ ơ này , tôi cảm thấy mình như đang trên tầng 30 bị rơi xuống dưới đất . Một cái nhìn không chứa chan gì mà chỉ hững hờ , vô tâm, Thái Minh , anh thật nhẫn tâm.

Tôi cứ đứng đấy đưa ánh mắt thần thờ về phía Thái Minh đang thân thiết bên Lyn

Bỗng..... Thái Minh nâng người Lyn lên..... làm tôi sững sờ..... sau đó , hắn từ từ cởi khuy áo của Lyn và dần dần cởi hẳn ra..... Tôi thì cũng đơ người , mắt tròn tròn , há hốc mồm

- cô có thể ra ngoài

- Anh..... sao anh.....

tôi ấp úng mãi mới nói lên lời..... tuy là vùng ngực của Lyn đã bị băng trắng rồi , nhưng việc cởi áo của Lyn ra là quá lộ bịch

Thái Minh cởi áo cho Lyn ra để thay băng cho cô ấy

- Sao anh làm thế ? (tôi hét và không hiểu tại sao nước mắt cũng đang dâng trào)

Thái Minh vẫn đang từ từ tháo băng cho Lyn...

Không thể nhìn thêm được nữa..... Tôi chạy như bay ra cửa , nước mắt tuôn rơi, ướt hết cả 2 bên má

tôi lần đường đi đến ghế đá sau bệnh viện

- Tại sao ? Tại sao mình chẳng bao giờ được biết cái gì ? Chuyện Thái Minh và Lyn là sao ? Sao ? Sao ? huhuhuhuhu..... (tôi hét toáng lên bằng tất cả sự phẫn nộ)

- Tất cả ? tất cả đều là dối trá hết AAAAAAAAAA

-

- Tại sao ? Tại sao lại thế (tôi cứ ngồi cúi gằm mặt xuống, mặc cho 2 hàng nước mắt vẫn cứ tuôn rơi)

Trời cũng đã tối mù tối mịt..... giờ đây tôi không còn gì để khóc thêm được nữa

- Kệ đi ! Chẳng có gì mà làm Lương Oải Hương ta phải khóc cả – Mạnh mẽ lên !!!! (tôi cố động viên mình)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

Tôi mạnh mẽ đứng dậy , lau hết nước mắt. Tôi đi vào WC của bệnh viện, rửa sạch mặt và bây giờ tôi lại trở về với khuôn mặt sáng sủa như ngày nào . Nhưng có điều..... mắt tôi bây giờ sưng mọng hết cả lên .

Huych ! Huych ! Huych.....

- Nhanh ! Nhanh ! Cái con bé Jess Lyn ở phòng trên tỉnh dậy rồi . Người yêu con bé là cậu chủ của tập đoàn SL đấy . Anh Thái Minh ý . không nhanh lên là cái bệnh viện này đóng cửa như chơi

.....

(Từ xa , một đám đông y tá chạy hối hả , vừa đi vừa nói chuyện nên lọt hết vào tai tôi)

.

.

Tôi khựng lại.... miệng cứ lắp bắp như con mắt hồn....

- Người yêu ? Lyn ? O..... Lyn tỉnh rồi..... mau mình phải lên phòng lyn

Tôi cũng vội vã chạy lên

Tôi không muốn lên đâu nhưng Lyn là ân nhân cứu mạng tôi mà cũng là bạn tốt của tôi nên tôi phải lên

Vừa lên tầng trên . tôi đã thấy 1 hàng y tá dài dài đang đứng cúi đầu thành 1 hàng thẳng tắp chờ hành lang. Tôi dừng lại 5s , sau đó tôi bước đi , đi qua các cô y tá đó . Bước vào phòng, ánh mắt tôi chạm phải ánh mắt của Thái Minh 1s. Nhưng ngay sau đó , Thái Minh đứng dậy lạnh lùng đi ra ngoài

- oải Hương !

- Lyn xinh đẹp ! ^^..... cậu tỉnh rồi. Phù! May quá..... cậu mà có chuyện gì chắc tớ không sống nổi mất.... hix hix

- Hehehehe..... Tớ nẫu có sao.....kaka

- Không sao làm sao được... hix hix

- Không sao thật mà..... ak mà Hương iêu đầu oi, tớ có 1 chuyện vui muốn chia sẻ với cậu nè.... hề hề

- Chuyện vui ?

- Ồm Nào ! Ngồi xuống đây nào !

Thế rồi tôi ngồi xuống giường bệnh cùng Lyn

- Tớ đã hồi phục trí nhớ rồi.....

- Hồi phục trí nhớ ? là sao ?(Tôi vẫn không hiểu gì ?)

- Chuyện dài lắm , Tớ và 1 người đã từng có khoảng thời gian sống hạnh phúc bên nhau, sống không có gì cản trở và ngăn cách chúng tớ. Nhưng cuộc đời lại đưa thử thách dành cho tớ và người đó phải xa nhau tận 5 năm..... Đó chính là căn bệnh tim quái ác tớ đang mang trong người . Lúc tớ phát hiện ra thì căn bệnh đang ở giai đoạn cuối..... Bọn tớ còn chẳng có lời chia tay lần cuối cơ . Hôm đó tớ lên con đau tim dữ dội xong gia đình đưa tớ đi cấp cứu thì bác sĩ nói đó là giai đoạn cuối hiểm hóc nhất. Tớ cũng chẳng biết phải làm sao nữa. Gia đình tớ cũng thuộc tầng lớp thượng lưu nên đã dốc hết tiền của đưa tớ sang nước ngoài . Ở trong nước , anh ý đang ở nhà nên không biết chuyện gì cả , mãi về sau khi tớ đang ở bên Đức thì anh ấy mới nhận được thông báo. Cậu biết không ? Thật trớ trêu . lúc đưa tớ vào bệnh viện nổi tiếng nhất nước Đức thì tim tớ ngừng đập. Tất cả các bác sĩ cũng bó tay. Điện thoại gọi về bên Việt nam thông báo tớ đã mất là 1 cú điện thoại gạch tên tớ ra khỏi hiện tại và đưa tớ vào trong dĩ vãng. Ôi không ! Những giây phút cuối cùng người ta cho tớ vào nhà xác thì điều kì lạ đã xảy ra . Đột nhiên tim tớ đập trở lại , mặc dù là chỉ đập rất yếu. Thật là kì lạ lắm cơ..... (Nói đến đây Lyn mỉm cười nhạt Tôi thì vẫn cứ đang chăm chú nghe câu chuyện của Lyn)

- (Tôi vẫn chăm chú)

- Và..... chỉ trong 1 tuần tớ đã trở lại bình thường..... Nhưng trí nhớ của tớ lại mất hết..... từ đó , tớ bắt đầu sống với cuộc sống hoàn toàn mới mà không lo nghĩ gì , an lành hưởng lạc bên Đức (Lyn ngừng)

- (Tôi nheo mày khi chợt nhận ra cái nhìn âu yếm , biết ơn của Lyn)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

- Oải Hương ! Cảm ơn cậu! nếu không nhờ nhát dao đỡ cho cậu thì có khi cả đời này tớ sẽ không thể nhớ và trở về bên anh ấy

-- Đến lúc này mắt tôi tròn tròn --

- Sao ? cậu tìm thấy rồi ư ? Chúc mừng cậu nha . hehehe.....

- Cậu tin không ? Anh ấy chính là anh Thái Minh

- Cái..... cái gì ? Thái..... Thái..... Thái (tôi quá bất ngờ nên không nói được câu gì , mắt cứ tròn tròn, mồm cứ há hốc,... cộng thêm đôi mắt rung rung)

- Là Thái MINH! hihihi!Thái MINH của bây giờ chính là Kelvin ngày trước của tớ đấy (Lyn cười 1 nụ cười chứa chan bao hạnh phúc)

Đến nước này , tôi không thể nói thêm được 1 câu gì..... tôi phải kiềm chế..... kiềm chế..... Tôi cứ ngồi im như 1 pho tượng, bỏ ngoài tai tất cả. tai tôi bây giờ ù ù mặc cho Lyn đang hạnh phúc kể chuyện cho tôi nghe nhưng tôi không để ý gì nữa và cũng không nghe thấy gì

- hương !

-

- Hương!

Đến lúc Lyn đập mạnh vào vai tôi thì tôi mới giật tỉnh thoát khỏi đồng u muộn

- Ồ..... ơ..... cái gì ?

- Từ nãy tới giờ sao hồn cậu không nhập vào xác bay đi đâu thế ? (Lyn nheo mày)

- Hồn tớ đang ngao du thiên hạ

- thật ak

- Chả nhẽ là không . Tớ mừng cho cậu quá không nói nên lời

- keke..... thần kêu về nơ mêu..... haha

- hahahaha.....

- A! Kelvin ! (Bỗng ánh mắt lyn mừng rỡ)

- (Tôi qua đầu lại Thái Minh đang tiến vào)

Lyn nhảy từ giường xuống nhảy phóc ra ôm chặt Thái Minh . Tôi không phản ứng gì vì tôi đang kiềm chế bằng tất cả những gì có thể kiềm chế được

Bên trong tôi đang run . Nỗi sợ đang ám ảnh tôi . Sợ . Sợ ư ?tại sao tôi lại sợ nhỉ ?Có lẽ , sẽ có lúc nào đấy , tôi phải nói tất cả những gì cần phải nói

Tôi Nhìn Lyn và Thái MINH âu yếm mà chỉ biết đứng đấy mỉm cười nhẹ

- Kelvin ! Đây là người bạn tốt và thân nhất của em. hihi..... Hương ! Đây cũng là người tớ yêu nhất và mãi mãi cả cuộc đời chỉ yêu anh ấy.

Tôi không nói gì mà lại mỉm cười nhẹ với đôi mắt đượm chút buồn

- thôi ! 2 người ở lại nhé 1 tớ phải về rồi..... Mai tớ lại vào thăm cậu. Nhé! (Tôi lại chỉ mỉm cười nhẹ)

- Ồ..... hihi

- Bye

Thế rồi tôi chạy vụt ra khỏi cửa để lại trong phòng chỉ còn mình Lyn và Thái Minh..... Tôi không muốn nghĩ thêm gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55

Một mình đi trên hành lang bệnh viện , trông tôi bây giờ như 1 hồn ma lang thang..... Đôi mắt ảm ỉu, cơ thể mệt mỏi, trong người chả có tí sức sống nào

----- Tách..... 1 giọt

.....2 giọt

.....3 giọt

Nước mắt tôi tuôn rơi

Tôi cố lau nước mắt. Nhưng nước mắt cứ trào ra . Là sao ?

Tôi lững thững , lững thững bước đi , không biết trời đất trăng sao gì

Ra khỏi cổng bệnh viện Tôi vẫn cứ đi

Tôi ra đường.....

* BÍPPPPPPPPPPPP ! BÍPPPPP ! (Tiếng còi ô tô réo rất cộng thêm với ánh đèn chói lóa làm tôi sực tỉnh)

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Huych !

.....

Và..... Tôi không bị làm sao cả . Có người đã lao đến ôm tôi và chở che cho tôi

Mở mắt..... Người tôi đã bị ôm chặt, nằm xuống đường....

Ngẩng mặt lên..... OMG, đó chính là Dương. Cậu ấy đã ôm tôi và chặn ô tô cho tôi, Kết quả là chân trái của cậu ấy đã bị gãy và đập. bây giờ trên nền đường là cả 1 vũng máu. Cảnh tượng một người con trai máu me bê bết đang ôm một cô gái vào lòng khiến cho ai cũng phải xúm vào nhìn.... Lúc đó, tôi đang run lên bần bật.... Và... Dương đã thì thầm vào tai tôi rằng : " đừng sợ.. đã có tôi bên em.. "..... Hai bên má tôi ướt đẫm nước mắt.. khi nhìn thấy Dương yếu đuối hơn ai khác....Tôi thật sự đã sợ khi nhìn thấy cậu ấy như thế này...

- Dương !Sao cậu ngốc thế !huhuhuhu!

- CẬM (Dương vẫn giữ thái độ lạnh lùng , bất cần như thế – Dương nói)

- Đồ ngốc ! Cậu ngốc! Tôi không có ngốc ! sao cậu lại cứu tôi . Hả ? (tôi vừa nói , nước mắt cũng trào ra 2 bên má)

- CẬM!

- Không.....!

OMG..... Chưa nói được hết câu , Dương đã giữ chặt đầu tôi và kéo xuống , đặt môi cậu lên môi tôi , thật chặt và chất chứa bao nỗi niềm trong đó . Tôi tròn tròn mắt , tim đập thình thịch , thình thịch. Rồi từ từ bờ môi ấy dần lới lỏng ra và Dương gục hẳn luôn

- CẤP CỨU ! CẤP CỨU! (Tôi hét)

bay giờ nhìn xung quanh mới thấy đau khổ Ai ngoài đường cũng nhìn tôi chăm chăm. Chết mất.....

* TING * Tôi nảy ra 1 ý kiến

- Cậu ầm cuat tập đoàn SL vừa bị tai nạn . Mọi người ơi , mau gọi cấp cứu

Vừa nói câu “ Tập đoàn SL ”, tất cả những người nghe thấy đều hoảng hốt, rút điện thoại ra và bấm bấm

Tại sao ai nghe thấy tên tập đoàn SL đều háp háp như vậy ? Đơn giản thôi vì nửa dân số của Việt nam đều làm cho tập đoàn này mà lại

Chỉ 2 phút sau câu nói đó , xe cấp cứu đã có mặt ngay @_@

***** Ò Í E Ò Í E Ò Í E*****

Chương 56

Tôi lại lần nữa phải vào bệnh viện để chăm sóc ân nhân cứu mạng =’=. Và vào ngay cái bệnh viện mà Lyn đang nằm. Cũng là số mình may mắn, toàn người ra đỡ thay không thì “tở” lâu rồi

Sờ lên môi mình Bỗng thấy tim mình đập nhanh ghê gớm. ủa za..... đau tim quá, hicc

- Này!

Bỗng tôi bị 1 người đập nhanh vào người, giật hột cả hên @_@

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! (Tôi hét)

- Ngậm cái loa phát thanh lại đi! Giữ trật tự nơi công cộng cái.... bảo vệ đến kéo đi h

- Tưởng ma! Hóa ra là thằng em iêu quý của ta ... há há há

- =’=..... Ê! Đít nhái! iêu với chả quý cái nỗi gì ...

- hơ hơ? Đít nhái! Ai là đít nhái..... ủa? Mà sao mi biết cái tên này nhỉ (tôi thắc mắc)

- Chết rồi! Anh dương! (Thằng Hải hốt hoảng)

- Há há há há..... Chết rồi anh Dương. Quả này thì “méc” lại thì có film hay đây

- IM! Thôi thôi! Chị iêu quý, em xin chị. Rồi em sẽ khao chị 1 châu kem. Nhe s! (Thằng hải Van nài)

- Hừ! Còn lâu đề (Tôi chu mỏ lên, dơ dơ 3 ngón tay ra)

- há? 3 !!! Phá sản đấy (Thằng hải than vãn)

- Oke không? hay thôi cũng được. Không sao. (Tôi cố tình chọc tức nó)

- Thôi mà3 thì 3..... (Thằng hải cuối cùng cũng khuất phục trước tôi)

- hí hí hí

- Anh Dương đâu rồi! Nhanh! (thằng Hải tự nhiên nổi cáu)

Tôi phòng mồm, lấy tay chỉ chỉ điệu đà

- Bên đó đó! Phòng cấp cứu

Thằng hải nhìn phía bên đó nheo mày

- Do mi mà ra đúng không?

- ơ

-

- đúng

- Thế thì chuẩn bị tinh thần ra đường ngủ thêm lần nữa đi chị iêu oi.... Lần này không có ai cứu đâu (thằng hải đi qua mặt tôi liếc cái vô cùng đều)

- Cứu?..... (nói đến đây tôi lại nhớ đến.....)

..... XIU.....

Chương 57

Sao cứ nghĩ đến Thái Minh là tôi lại trở nên mệt mỏi , suy yếu , tôi lại ngất.....

.....

.....

* Tỉnh dậy *

- hớ hớ ! Cái gì thế này ? (tôi vùng dậy khi thấy người mình bị giữ chặt..... chỗ nằm lại còn chặt nữa)...chỗ nằm lại còn chặt nữa.

Chụt!

@@...Cái gì thế này?Má tôi bị ai hôn đột ngột...

-AAAAA!!!!

-Em iêu ak! Ai lớp zui chiu chiu ! Há há há há !

...Quay ra....đó là Lyn...

Phù ! Không lên tiếng sớm là bị tôi đập cho bay rồi đấyhá há...

-Này!Làm tởm giết cả mình ...Ủa? Sao tởm lại nằm đây với cậu vậy ? (tôi nheo mắt hỏi)

- tởm cũng không biết nữa..... vừa nãy đang nằm, tự nhiên thấy Kelvin đang bế cậu đi vào. Cậu thì đang trong tình trạng ngất xỉu vì thiếu máu. Mới đầu tởm cũng ngạc nhiên lắm đấy. Thì ra là do Kelvin thấy cậu bị ngất ở cầu thang nên bế vào đây rồi gọi bác sĩ..... hề hề

- Há ? Kelvin ? Thái Minh ?

- Ồ đúng ! Sao ?

- Thấy mình ngất xỉu ở cầu thang nên bế vào đây á ?

- @@ Đúng đúng..... anh ý có việc phải đi rồi..... tí nữa cảm ơn anh cũng được.....hehehe

- Ồ..... mình ngất.....

- Sao ?

- Ak không . tí nữa mình phải cảm ơn mới được

(Kì lạ ? Mình đang nói chuyện với thằng Hải..... chả nhớ gì nữa..... sao lại..... ?????????????????!!!!!!)

Tôi cứ đăth hàng ngàn câu hỏi trong đầu

.....

* * *

#Câu chuyện lúc Lương Oải Hương ngất

..... Xỉu.....

Oải Hương xỉu ngay tại chỗ khi đang ở cùng Hải

- Hương ! Mi làm sao đây ???!!

Hải thấy Oải Hương ngất , chuẩn bị bế Hương lên thì

CẠCH ! Tiếng lên cò súng vang lên bên tai Hải , giật mình Hải quay ra , thì ra là Thái Minh

- Mà muốn gì ? (Thằng Hải nheo mày)

- Nhỏ (Thái Minh chỉ tay vào Oải Hương)

- *Nhếch mép* Tao tưởng mày bỏ nó để đến với con nhỏ kia rồi

-

- Mày không yêu nó (Thằng Hải lườm Thái Minh với ánh mắt sắc nhọn)

ĐOÀNG ! Thái Minh đã nhấn cò súng

Chương 58

Thái Minh dơ súng bắn lên trên..... để lại trên tường 1 lỗ thủng sâu

Hải do không có vũ khí nên cũng im lặng

Thế rồi , Thái Minh thản nhiên đi tới , bế oải Hương lên và đi lên trên tầng

Đề lại Hải một mình

Hải nhếch mép

- Cuộc đời mày còn phải trải qua nhiều dông tố lắm. Mày phải tự giải quyết thôi..... Tao không biết mày yêu ai sâu đậm nhất nhưng rồi cuối cùng cũng sẽ có 1 người hạnh phúc bên mày , còn người kia thì không biết sẽ ra sao. Hai người là 2 bạn tốt và thân nhất của nhau , rồi yêu cùng 1 người con trai. Sẽ ra sao..... Nếu nhỏ là người bị loại bỏ, thì 2 bọn mày sẽ có cái chết thật dễ dàng có phải không ? Và hơn nữa , nhỏ cũng sẽ là của anh Dương..... Ta tin chắc con nhỏ kia là người yêu mĩ sâu đậm nhất.... Chúc năm rồi cơ mà, thương nhau từ khi lọt lòng thì làm sao nhỏ chị ta có thể thắng được. Thôi! Yên tâm đi Lương Oải Hương , 2 đứa kia sẽ som được xuống kia mà hầu hạ bố mẹ ta thôi

* * *

CHÚ THÍCH THÊM : Bố mẹ hiện giờ của Lương Oải Hương và Mạnh hải là chú thím ruột của hai người. Bố mẹ ruột của oải Hương và Mạnh Hải đã chết trong 1 vụ cháy nhà ở ngoại ô

Và cái chết của cha mẹ Oải Hương cũng do sự ghen ghét của “cậu chủ nhỏ tập đoàn SL” và “cô chủ nhỏ tập đoàn MB”(Đó chính là Lyn)

Do ghen ghét quá nên Thái Minh và Huệ hồi nhỏ đã thiếu rụi cả biệt thự to lớn nhà mình ở ngoại ô thành phố . Và tất nhiên , Thái Minh và Lyn không bị làm sao hết vì do cha mẹ Oải Hương cứu

* * *

..... Trở lại với thực tại

- Lyn ak ! tớ có việc rồi, cậu ở lại đây 1 chút nhá ! tớ đi tý tớ quay lại liền

- Oke con dê

Tôi phi thật nhanh ra ngoài cửa với những câu hỏi như : “Tại sao Thái Minh lại bế mình ?..... Tại sao Thái Minh với Lyn? tại sao , Tại sao cơ chứ? Một sự trùng hợp gây nên sóng gió ư ?Mình đã và đang được biết cái gì ?....”

----- Mình phải làm rõ mới được !!!!!!---

- Taxi ! Taxi !

Tôi bắt Taxi đến tận nhà Thái Minh

*Kính koong !Kính koong!!!!

- Ố ! Cô oải Hương đây ak ?

- Dạ ! Anh Thái Minh có nhà không bác ?

- Dạ ! Có thưa cô

....Vào.....

Tôi phi thẳng vào nhà luôn

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 59

- Vừa bước vào trong nhà , tôi đã thấy Thái Minh ngồi ngả người ở ghế sofa , mắt nhắm chặt , toát lên gương mặt đẹp trai không tà nổi
- này (Tôi tiến lại gần . Vừa nói vừa chạm vào người Thái Minh)
- (Vẫn yên nghỉ @_@)
- Thái.....
- CẬM(Chưa kịp nói hết câu thì Thái MINH đã lên tiếng)
- (Tôi im luôn ='=)
-(Thái Minh lại nhắm mắt . OMG . Tức quá trời)
- Này.....Oái!Oái!

Chưa nói hết câu , bỗng Thái MINH vươn tay lườn qua eo và kéo tôi ngã vào lòng hân . TRời đất ơi, máu tôi sôi sùng sục lắm rồi

Một tay vòng eo , 1 tay vòng vai , hân kéo mạnh tôi vào người hân, mặt tôi thì sát mặt hân lắm rồi.... Tôi tròn tròn mắt

Bỗng từ từ , hân mở mắt

Nhồm dậy , ngẩng đầu môi hân chạm môi tôi . Rồi hân lại từ từ nhắm mắt lại trông hân thanh thản vô cùng. Đến lúc này , có lẽ mắt tôi lờ ra rồi>

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60

- Thôi mà ! Tha cho tớ lần này đi . Mấy hôm nữa tớ lại Hôm nay để cậu với anh Thái Minh . à anh Kelvin tâm sự sau bao năm xa cách đi..... keke
- kaka... Con này mày khôn
- Kaka.... Thôi ! Tớ về ăn ngon miệng nha (Tôi nháy mắt)
- Con ranh... kaka
- kakakaka

Thế là tôi ra khỏi cổng

* * *

- Lương Oải Hương ! mày phải mạnh mẽ lên ... Nhớ đấy ! Thái Minh chả là gì hết. Mày không có tình cảm gì với tên đó với lại hân cũng có coi mày ra gì đâu . Lyn là mạng tốt , là ân nhân cứu mạng

Tôi cứ lăm bà lăm bầm cho đến khi...

KÍTTTTTT !!

- AAAAAAAAAAAAA!

1 chiếc ô tô phanh gấp trước mặt tôi ... tôi hét Cánh cửa xe chọt mở ra

- Ô ! Cái thằng kia ! Mày có bằng lái xe chưa mà dám đi như thế . Mới lớp 9 mà cứ như ông già....

Tôi chau mày khi nhìn thấy thằng đpos chính là thằng hải . Quả thật , Tuy bây giờ thằng Hải mới có lớp 9 thôi nhưng nhìn nó không khác nhìn trai 17-18 tuổi . Căn bản là nó cao và được nhận thức trước lứa tuổi

- Lên xe !

- Cái gì ? mày ra lệnh cho chị mày đấy à !? (Tôi nguyền)

- Nhanh ! Anh Dương cần gấp cô

- Dương ? (Ấy chết ! hân đang bị gãy chân)

Thế là tôi lại vội vội vàng vàng , tôi chạy vào trong xe thằng Hải

- Ê ! Ta hỏi mi

- Đừng hỏi ta về thằng đó....

- thằng đó ?

- à Không

- Nói ! Sao mi biết ta chuẩn bị hỏi về ai ? Chẳng nhẽ có chuyện gì mà tất cả biết mà ta không biết sao ? Nói ! Mau.... (Tôi hét ! mắt trợn lên nhìn thằng Hải trừng trừng)

KÍT !!!

Thằng Hải phanh xe gấp vì sự tức giận của tôi....

- Chuyện Lyn với Thái Minh , mi biết không ?

- (Thằng Hải im lặng)

- Nói ! (Tôi hét)

- Mi đã biết rồi thì ta cũng sẽ nói i biết

-

- Lyn tên thật là Huệ

- Huệ ? Thảm nào ... ai cũng gọi Lyn là Huệ . Tưởng nhầm

- Huệ bị bệnh tim

- Cái này thì không phải kể . Ta biết rồi

- Kelvin là cái tên mà cô ta đặt cho hấn

-

- Hấn thực sự yêu cô ta rất nhiều

-

- Khi được tin cô ta chết , hấn đã không ăn uống gì 2 tuần liền . Rồi hấn bắt đầu kiệt sức suýt chết và phải vào viện.... Sau đó hấn trở thành 1 con người hoàn toàn khác . Lạnh lùng rồi càng lạnh lùng hơn . Giết người nhiều hơn và không bao giờ gần bất kì đứa con gái nào

- Không bao giờ gần bất kì đứa con gái nào ?

- Đúng . Đã có 1 lần 1 đứa con gái không may chạm phải anh ta , hấn ta giết chết luôn tại chỗ

- Nhưng.....

- Mi thì....

-

- Chắc chắn mi làm sao thằng được nhờ đó

- (Tôi hkoong nói gì chỉ im lặng)

Vềooooooooooooooooooooo (Chiếc xe lại bắt đầu chạy băng băng trên đường)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

KÍT !

Chiếc xe dừng lại ở ngôi nhà đó – ngôi nhà của Dương

- Sao lại đến đây ?

- Anh Dườn về rồi . Đang ở khu nhà chính tầng 2

- Về rồi àh . chết cha !!

Thế rồi tôi phóng ra khỏi xe và chạy thẳng vào chỗ Dương

UỖNH !

Cửa phòng được mở ra 1 cách dữ dội

- ơ ... xin lỗi xin lỗi... tôi không cố ý (Mặt tôi bắt đầu đỏ dần , tôi cúi mặt xuống nói)

-

Ngẩng đầu lên tôi nhìn thấy Dương đã dựa người vào thành giường và nhìn tôi

Tôi lặng lẽ đi đến chỗ cậu ta

- Sao lúc ý cậu lại cứu tôi ... (tôi nhếch mày nhìn hấn)

- Ai cho phép cô chết ? (Dương gần giọng)

- Ô hay ! Tôi chết hay không chết thì cũng phải xin phép àh ? (Tôi vênh mặt)

- Nói lại ! (dương gần giọng)

- (Tôi im luôn)

- Nói nữa cô sẽ phải hối hận

-

- (Dương cũng im)

- Cảm ơn ! (Tôi nói nhỏ và đầu cũng cúi xuống)

- (Dương không nói thể hiện thái độ không có gì)

- Chân cậu..... ?

- (Dương vẫn không nói gì)

Tôi bấu chặt chân rồi lật mạnh lên xem cái chân của hấn , lúc ấy hấn đang đắp chăn nửa người

OMG..... tôi há hốc mồm mắt tròn

Cái chân..... cái chân suýt nát bét , ướt đầm máu , máu thấm vào chăn , thấm xuống giường . loang ra khắp giường . Tại sao cậu không đến bệnh viện . Cậu ta đắp chăn như thế này chỉ để che tầm mắt nhìn của mình thôi sao ?

- Cậuk..... (Mặt tôi lại bắt đầu mọng nước)

- Cút ! (Dương gần giọng)

- Tại sao ?

- cút ! (Giọng Dương gần xuống ngày càng ghê gớm)

- Không ! Tôi phải ở đây !

Cạch !

Dương rút súng ra lên đạn và nhắm thẳng vào tôi

- Bắn đi ! (tôi nhìn thẳng vào mắt Dương)

-

- Mau ! (Tôi hét)

Dương từ từ hạ súng xuống , mắt từ từ nhắm lại -> xỉu luôn

- DUôngggggggggggg !

Tôi nước mắt giàn dụa , chạy đến chỗ dương và ôm chặt hấn

Dương như đã rất yếu nhưng cậu vẫn cố lấy hết sức lực vòng qua tay tôi và mở mắt

- Ta..... không cho phép em chết ! (Dương nói một cách yếu đuối)

sau đó từ từ đặt nụ hôn lên môi tôi nhẹ nhàng

Ngất !

- Hải !!! hải đâu !!! Mau ! Mau đưa cậu ta đến bệnh viện . Cậu ta mất nhiều máu quá

.....

Vèoooooooo

Chiếc xe Lexus trắng phóng nhanh hết mức độ

Ồ Í E ! Ồ Í E !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

Một lần nữa tôi lại phải vào chính cái bệnh viện ấy . =’= . Mình có duyên với nó quá....

Dương vì mất quá nhiều máu nên đã đưa đi cấp cứu

Tôi ngồi ghé chờ..... mặt cúi xuống , mắt rung rung

- Đúng là.....

- Hương? (Chưa nói hết câu , tôi bị chặn họng ngay bởi một tiếng nói , ngẩng cổ lên , đó chính là Lyn – huệ . Tôi đã nghĩ rất kĩ rồi . Dù là Lyn hay là huệ , là người yêu cũ hay mới của Thái Minh thì tôi cũng không quan tâm Tôi và Lyn sẽ mãi mãi là bạn tốt của nhau..... mãi mãi)

- Ồ.....Lyn..... Sao cậu đến đây ?

- Tớ đến khám lại vết thương . Ủa ? Nhưng sao cậu lại ở đây

- Ở đây hay không đây không phải việc liên quan tới chị (Tôi chưa kịp nói gì thì thằng Hải đã từ đâu đi tới rồi chen ngay vào)

- ơ đây là.....?

- Không phải việc.....

- Hải !!(Hải định nói hỗn nên tôi mạnh giọng quát)

- (thằng hải với Lyn im)

- Đây là hải em trai tớ.... nó có gì không phải cậu tha thứ cho nó..... Hải ! hãy nói chừng mực (Tôi cau mày)

- Hìhì... không sao đâu..... Em ý cũng nói đúng mà. Đây cũng không phải việc của tớ

- Này Cậu đừng nói đỡ cho nó

- thôi thôi.....

- “nói đỡ” ??? * nhếch mép * mờ àh ? (Thằng hải thái độ , sau đó dứt tay vào túi quần và lạnh lùng quay lưng bước đi)

- Thôi thôi . Kệ em ý đi

- ừm.....

Vừa bước đi được mấy bước thằng Hải dừng lại , hơi chềch đầu..

- Đùng quên..... “ngôi biệt thự HAND” 10 năm về trước...

Nói xong , thằng Hải nhếch mép 1 cái rồi đi thẳng.... Để lại cho tôi với dấu chấm hỏi (?) to đùng

- Trời ! Nó vừa nói cái gì vậy trời ?? Ngôi biệt thự HAND ?? Cậu có biết ngôi biệt thự nào như thế không ? Biệt thự mà cũng có tên chác cái nhà này nổi tiếng lắm Thế mà sao tớ không biết nhè ?

- HAND ???! Sao sao..... (Lyn chau mày)

- Sao vậy ???!! (Tôi cũng chau mày)

- Àh không ! Không có gì
- Mà thôi ! Cậu đi khám đi . mau không muộn đấy
- Hihhi mình khám rồiMình chỉ đang đợi Kelvin lấy thuốc với lấy hóa đơn thôi.
- Kelvin?
- Hờ ?
- Àh không ! cậu đi cùng với Thái Minh hờ?
- Ủ.....hehe... A ! Kelvin ! Em ở đây này (vẫy vẫy)

Quay đầu lại..... Lại cái dáng vẻ lạnh lùng đó , đôi mắt sâu thẳm , vô cảm đó , sao mà tim mình nhoi nhói

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

Tôi cúi đầu tỏ vẻ chào..... nhưng thực ra đang che dấu tâm trạng buồn lặng

- Àh Hương à ! Tối nay..... cậu tới nhà 2 bọn mình dùng cơm nhá
 - Hờ ? Cậu nói gì..... cơ?
 - Hehe. Mình với Kelvin có hôn ước từ nhỏ . Bọn tớ sống vs nhau từ bé... chỉ đợi qua 18 tuổi là bọn tớ sẽ kết hôn liền
 - (tôi im lặng)
 - Nè eeeeeeeeeeeeeeeee (Lyn chu mỏ đáng iêu)
 - Thông báo . Cậu hai của tập đoàn SL đang trong quá trình nguy cấp . Tất cả mọi người mau tập hợp
 - Ồ chết rồi (tôi hấp tấp)
 - Cậu hai ? Mind ? Chúa ơi !! Thì ra Mind là Dương sao anh kelvin ? Thế mà mình không nhớ ra . ở lớp Mind với Hương là 1 đôi đấy hé hé.... hóa ra vào đây trông bỏ khả khả
 - Mind ??
 - Đúng vậy . Mind là tên Lyn hay gọi Dương. Hồi bé vì Mind sống bên Anh nên Lyn không gặp cậu ấy . Mãi về sau khi về nước , Lyn mới gặp cậu ấy . 1 tháng sau đó cậu ấy lại đi... Ủa !Nhưng mà cậu ấy về nước từ bao giờ ?
 - Chết rồi..... Dương.... Thôi tớ phải vào thăm cậu ý
 - Ồ tớ đi với
 - Ồ nhanh !
 - Đứng lại (Thái Minh gần giọng)
 - (Tôi với Lyn dừng lại luôn)
 - Nếu đi..... Cô sẽ phải hỏi hận (Thái Minh lại gần giọng)
 - Hờ hờ..... ?? Ai cơ..... thế thì thôi ..Lyn! Hôm khác cậu thăm cũng được mà . tớ không muốn 2 người xích mích . Thôi tớ đi nhé (Tôi với cả chạy đi)
- *(chú thích) : Hương không biết là : “ Nếu đi cô sẽ phải hỏi hận” là dành inh chứ không phải cho Lyn.

Tôi với cả chạy đến phòng cấp cứu

tất cả các bác sĩ , y tá đều xếp hàng ở đây

- bác ơi ! Cậu ta sao rồi ạ ? (Tôi hỏi 1 bác gái đứng gần đó)
- Cậu ấy mất nhiều máu quá , chân cũng đã thâm rồi . Bây giờ đang liên lạc với ông Jone- bác sĩ giỏi nhất Châu Âu sang chữa , không thì cái chân cậu ấy sẽ bị cắt bỏ

- (1 giọt , 2 giọt)

Tôi chớp chớp mắt , cái mũi đỏ đỏ

- Bác ơi ! bác phải cứu cậu ấy ...

-

- Ai là LƯƠNG OÀI HƯƠNG ?

- Lương oài Hương ? Dạ ! cháu thưa bác (Bỗng cửa phòng cấp cứu mở ra , 1 bác sĩ chặc tuổi tuần chạy ra hỏi lớn)

- Mau ! Cậu chủ cần gấp

- Dạ.....

Sau đó tôi nhanh chân chạy vào vội vàng quệt đi 2 hàng nước mắt

- Dương ! (Tôi ngồi sụp xuống bên giường của Dương , nắm lấy tay dương)

- (Dương không nói gì , chỉ lấy tay nắm chặt lấy tay tôi,..... Cậu ý nắm tay tôi và run lên từng cơn)

- Đến rồi ! Đến rồi ! 2 tiếng nữa . Jone Kater sẽ đến Cậu chủ phải thật cố gắng

- Dương ! Cậu phải cố gắng !

Tôi nắm chặt tay Dương, sau đó hôn tay cậu ấy, nước mắt tôi chưa gì đã ướt đầm tay cậu ý rồi

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

- Đừng..... đừng... khóc trước mặt ta (Dương nghiêng chặt tay tôi dường như cậu ấy đang cố gắng để nói)

- Dương à ? Được ! Được ! Tôi không khóc nữa đâu ! Cậu phải cố lên đây nhé

- (Dương nhắm mắt lại)

Tôi cứ thế , cứ ngồi đây và nắm chặt tay Dương , các bác sĩ vẫn cố gắng cầm máu , truyền máu và làm hết sức có thể để cái chân của Dương có thể hoạt động trở lại

..... 2 tiếng sau.....

- Jone Kater đã đến nơi... Mau ! mau ! Mọi người ra ngoài

Tôi nghe khẩu lệnh ra ngoài , vội vàng chuẩn bị đi ra , gỡ tay Dương ra..... Nhưng Dương lại càng siết chặt

- Đừng đi xin..... em! (Dương nói với giọng khẩn thiết

- Dương à ! Tôi đi rồi tí nữa tôi quay lại ! (Sau đó tôi hôn lên trán Dương)

Dương như được truyền thêm sức mạnh , cậu ấy thả lỏng tay ra để tôi đi

Có lẽ đây là lần đầu tiên tôi chủ động hôn ai đó

RẦM !!!!!!!! (Bỗng cửa phòng cấp cứu mở ra 1 cách ghê rợn)

Tất cả đều giật mình quay lại và đó chính là Thái Minh

Thái Minh đã nhìn thấy tôi hôn Dương

Tại sao Thái Minh lại vào đây ???!!

-Anh.....? (tôi lắp bắp hỏi Thái Minh)

-..... (Thái Minh không nói gì , với ánh mắt vô cảm, hần từ từ tiến lại gần tôi và nhấc bổng tôi lên)

- THÁI MINH (tôi hét)

- Câm (Thái Minh lạnh lùng)

sau đó hấn bế tôi đi ra ngoài

- Đứng lại (Dương nói bằng giọng cực kì yếu ớt)

- * nhếch mép * mày nghĩ mày có thể ngăn cản lại được tao sao ?

- Bỏ tôi xuống

- Cô có thể sao ? (Thái Minh lại nhếch mép)

CẠCH ! Bỗng có tiếng cò súng

- Hải ???!!!!

- Bỏ cô ta xuống.... không được trách ta

- * nhếch mép * Mì có thể bắn. Nếu muốn...

- THôi ! tắt cả ra ngoài đi..... Bác Jone còn phẫu thuật cho Dương (Tôi hét)

Thái Minh lạnh lùng không nói câu nào bế tôi đi . hải thì thu súng lại và lặng đứng nhìn Thái Minh

- Mày nghĩ mày có thể quyết định giữa 2 người con gái sao ? Hahahah.... Rồi mày sẽ phải chọn con nhỏ kia mà thôi

ra đến bãi đất hoang sau viện ... Thái Minh bỏ tôi xuống. tôi gnooif phệt xuống đất cúi đầu

- Có gì để nói nữa không ? (tôi hét)

- Tôi cho phép cô ở bên cạnh thằng con trai khác sao ? (Thái Minh gần giọng)

- Cho phép ? Anh là cái gì của tôi ? Tôi yêu ai , thích ai , ở bên ai thì anh có quyền ngăn cản sao ? (Tôi tròn mắt)

- Cô yêu nó ? (Thái Minh trừng mắt)

- yêu hay không liên quan tới anh sao ? Anh đã có Lyn , à không Huệ mới đúng

- * nhếch mép * Huệ ?

- Bây giờ có gì anh nói hết đi ! (tôi thật sự rất bức xúc nên đã không kiềm nổi nước mắt)

- Tại sao em lại khóc trước mặt tôi ?

- Tôi phải nói luôn anh quá vô tâm.. tôi đã từng nghĩ anh thích tôi.... Tôi đã lầm..... thế mà đăc o thời tôi thích anh đấy (tôi vừa nói vừa khóc trong hàng nước mắt tuôn dài)

- Em thích ta ? (Thái Minh nhìn tôi)

- Phải nhưng kết thúc rồi

- Kết thúc ?

- Đúng vậy ! nó kết thúc rồi . Chuyện này đã đặt dấu chấm rồi . THE END (Tôi hét thật to)

Nói xong tôi quay người lại và đi . Chưa bước được nửa bước thì đột nhiên Thái Minh vươn tay kéo tôi lại và ôm vào lòng

- Bỏ tôi ra !! (Tôi hơi gần giọng)

-

- Tôi bảo anh bỏ....

Chưa kịp nói hết câu thì đột nhiên tôi và Thái Minh môi chạm môi . Tôi ngạc nhiên mắt tròn nhìn Thái Minh. Còn anh ta nhắm mắt 1 cách bình thản....

- kelvin !!!

Bỗng có 1 tiếng nói từ sau lưng tôi , tôi giật nảy mình và đẩy mạnh người Thái Minh ra:

- Lyn !!

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

Không ai khác , tiếng nói quen thuộc đó chính là của Lyn – huệ

- Lyn..... cậu hiểu lầm rồi (Tôi lắc đầu quày quạy , mắt đỏ hoe)

- Có lẽ tớ đã nhầm..... bạn tốt ư ? Hương ! Cậu thật sự làm tớ thất vọng quá... (Lyn nước mắt giàn giụa)

Nói xong lyn chạy đi

- Lyn! Cậu đứng lại !Nghe tớ giải thích . Thái Minh! Anh ngăn Thái Minh lại đi ... MAU !

tôi đánh vào người Thái Minh

Thái Minh không nói gì chỉ đứng đấy nhìn Lyn bằng ánh mắt sâu thẳm .

- Đứng lại đi ! Nếu cậu bước tiếp thì tình bạn của chúng ta sẽ kết thúc đấy

Tôi hét thật to , sau đó Lyn dừng lại quay người

- Kết thúc ? Cậu còn có thể nói như vậy sao? Sau giờ phút này có lẽ tình bạn của chúng ta kết thúc thật rồi..... Cậu quá nhẫn tâm với tớ (Lyn lắc nhẹ đầu)

- cái gì ?? Lúc nào cậu cũng kêu là bạn thân , mãi mãi , vậy thì tại sao cậu không nghe lời giải thích của người bạn thân 1 lần

- Giải thích ư ? Có lẽ chả có gì phải giải thích cả..... quá rõ rồi

Tôi từ từ đi đến chỗ Lyn , tôi và Lyn vẫn nhìn nhau

BÓP ! (Tôi tát Lyn)

- Cậu nói gì ? Cậu đang nói bạn thân của mình là cướp người yêu của cậu sao ? Phản bội cậu sao ? Hãm hại cậu sao ? Cái tát này là tớ dành riêng cho cậu Cậu chính là người vu khống cho tớ : 5 năm nay cậu đã ở đâu ? cậu có biết cậu vô tâm với anh ấy như thế nào không ? Anh ấy đã phải sống trong đau khổ : nhịn ăn nhịn uống và rồi anh ấy trở thành rất lạnh lùng . Cậu có biết bao nhiêu người đã chết dưới tay anh ấy không ? Đến khi trái tim anh ấy gần như hồi phục thì cậu lại trở về Bây giờ cậu có biết cảm giác của anh ấy như thế nào không ? Cậu có biết anh ấy đau như thế nào không ? Tớ!Tớ không phải là con người như thế. Phải ! Cậu vừa nhìn thấy anh ấy và tớ hôn nhau..... Nhưng cậu có để ý đến mình không ?Hay cậu chỉ nhìn thái độ của anh ấy thôi ?..... oke . Kết thúc thì kết thúc..... Mình chẳng còn gì để nói nữa.... Tạm biệt (Nói 1 tràng dài xong tôi quay người bước đi và không ngoái đầu nhìn lại)

Lyn nghe xong , cậu ấy đứng im như 1 pho tượng , mắt tròn tròn , dòng nước mắt đầy ắp ở mu mắt , đỏ hoe

- Tớ..... sai thật rồi sao ? (Lyn nói nhỏ nhẹ)

Thái Minh vẫn đứng đó , lạnh lùng , vô cảm

- Kelvin..... (Lyn chạy nhanh đến chỗ Thái Minh và ôm chặt lấy hắn)

-

- Anh Anh hãy nói cho em biết chuyện gì đang diễn ra đi

- Về ! (Thái Minh lạnh lùng nói)

- Dạ ! (Lyn đưa tay lên mặt quệt nước mắt , không ôm Thái Minh nữa , Lyn chuyển sang nắm tay . Sau đó 2 người cùng đi ra khỏi viện)

Tôi nhanh chân chạy đến chỗ Dương.... Đúng lúc đến nơi thì cửa phòng cấp cứu bật mở ...

- Bác! Bác ! Dương sao rồi bác ?

- Dạ ! Cô ! Ca phẫu thuật đã thành công..... chân của cậu chủ có thể hoạt động trở lại trong vòng ít nhất 2 tuần nữa

- Dạ ! Cháu cảm ơn bác ... (Tôi vội cúi đầu lễ phép)

- Cậu chủ đã được chuyển sang phòng V.I.P 1 dưới tầng 1 thưa cô

- Dạ ! Cháu cảm ơn bác

Thế là tôi 1 lần nữa lại phi như bay xuống tầng 1

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

- Víp 1.... Víp 1 đầu rồi..... a..... đây ... đây rồi

Tôi đẩy cửa bước vào

Dương đang ngủ....

Thấy vậy , tôi đi thật nhẹ nhàng đến bên giường..

- Phù !..... cậu ta ngủ rồi

- Thằng đó.... nó làm gì em ? (Bỗng Dương nói làm tôi giật bắn mình)

- Ôi..... giật cả mình.. Đã bảo cậu yên tâm đi. Tôi lo được ỉnh mà Với lại sao cậu cứ gọi tôi là em ý nhỉ ???> Bằng tuổi nhau mà đim người ta thế (Tôi nheo mày)

- Cô..... không xứng làm bạn tôi (Dương lạnh lùng)

Câu nói của Dương làm tôi hơi chạnh lòng

- (Tôi không nói gì , chỉ cúi mặt xuống)

Lúc này là tôi đang ngồi bên cạnh giường của Dương

Cảnh tượng bây giờ là cái cảnh của 1 người con trai nằm nhắm mắt bình yên và 1 người con gái đan chặt 2 tay vào nhau ngồi bên cạnh chàng trai

- Không không xứng sao ? (Tôi ngừng mặt lên nhìn Dương)

- Cô nghĩ xứng à ? (Dương vẫn nhắm mắt bình thản , không quan tâm lắm đến tôi)

- Này ! Cậu là cái đồ.....ư.....ư.....

Tôi nhồm cả người dậy , chống tay vào giường chuẩn bị chửi Dương thì..... thì Dương mở mắt , nhanh tay giữ lấy đầu tôi , nghiêng đầu , đặt 1 nụ hôn lên môi tôi.. Tôi chưa kịp chửi thì đã bị khóa môi , bây giờ chỉ biết tròn tròn con mắt và không nói gì được Đôi mắt sâu thăm thẳm của Dương nhìn thẳng vào mắt tôi , nhìn 1 cách ân cần , dịu dàng , ẩn chứa bao tình cảm trong đấy. Tất cả mọi vật như dừng lại , bất động

Tôi và Dương vẫn giữ tư thế đó >”< (Dương ngồi ở giường vươn người lên hôn tôi , tôi thì chống tay ở giường >”””

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67

- ơ không có gì không..... không ! (Tôi lắc đầu)

- Dạ thưa cậu chủ..... (Từ nãy bác gái vẫn đứng đấy nghe =’=)

- Đi đi (Dương thả ra 1 câu rất chi là dứt khoát , sau đó lại ngả người nhắm mắt xuôi tay luôn

- Dạ thưa tiểu thư . Chúng ta đi thôi ạ

- Ơ bác..... bác đừng làm thế ạ..... Bác đừng gọi cháu là “tiểu thư” ạ..... Hơ hơ . Cháu chỉ là con học sinh nghèo rớt mồng tơi thôi ạ . Hihi... (Tôi cười với bác)... thôi chúng ta đi ạ

Tôi nắm tay bác 1 cách thân thiết rồi đi ra khỏi phòng bệnh

- Tiểu thư.....

- Dạ ! Bác đừng gọi cháu thế..... Nhà cháu cũng chỉ là 1 trong số nhân viên đang làm tại tập đoàn nhà Dương thôi ạ . hi hi

- Thật vậy sao ?

- vâng

- Đúng là 1 chuyện lạ đấy

- Dạ ??? (Tôi nhếch lông mày)

- Rất nhiều các tiểu thư danh giá hạ thấp mình để được làm osin cho cậu chủ . Nhưng gần cậu và chạm vào người cậu thì chưa ai dám... Thế mà cháu chỉ là con nhà bình thường . Sao lại có thể gần cậu chủ , nói chuyện với cậu chủ như thế nhỉ ? Từ trước đến giờ ngoài bác ra, gia đình cậu chủ , cha mẹ anh em gia đình cậu ấy mới có thể nói chuyện được với cậu ấy... Sao cháu lại.....

- Hớ hớ... dạ bác tưởng cháu là 1 cô tiểu thư ngu ngốc nào đang dâng hiến cả cuộc đời thanh xuân để làm osin cho cậu ta hả ? Há há há . Dạ không cháu chỉ là bạn học , ngồi cạnh cậu ấy thôi ạ . Hehehe

- Bác là vú nuôi của cậu chủ . Bác nuôi cậu ấy từ nhỏ đến giờ.. cái gì của cậu chủ ta cũng biết hết. Cậu chủ có chuyện gì vui , chuyện gì buồn , bác đều là người đầu tiên được biết và nhận ra ... Có gì , cậu ấy đều chia sẻ với ta... (Bác gái nhìn tôi âu yếm)

- Dạ...vậy sao ạ ? (Tôi cũng nhìn bác)

- Có lẽ , với linh cảm của bác ,.... cháu..... là người duy nhất có thể ở bên nó..... đến suốt cuộc đời

- Dạ ?? Hơ hơ... bác nhầm rồi ạ (Tôi xua tay lia lịa)

- Sự thật đấy . Nó nói chuyện với anh cũng lạnh lùng ghê gớm , kể cả ông bà chủ nhưng bây giờ là trừ cháu ra.....

- (Tôi im lặng)

Bác gái mỉm cười

- Bác tên Lương , cháu muốn nghe chuyện của cậu chủ thì hãy đến tìm bác ở đường X , phố XZ nhé ! (Bác mỉm cười trông như 1 bà tiên hiền hậu)

- Dạ ! Xin tuân lệnh ạ (Tôi cúi đầu pha chút tình nghịch 1 tí)

- Con bé này (Bác Lương xoa đầu tôi tình cảm)

- Hehe..... thôi bác cháu mình đi thăm thăm đi !

- Ủ..... đi.....

Thế là tôi và bác Lương trở nên thân thiết với nhau như người nhà từ lúc nào

Chúng tôi vào 1 quán theo phong cách Hàn Quốc ở bên quốc lộ 1A . Một nhà hàng to , rộng và trang trọng

- Bác ơi ! Ở đây có lẽ mình không hợp đâu ạ

- Đây cũng là cửa hàng của tập đoàn mà..... Bác có lệnh đưa cháu đến đây

Thế là tôi và bác bước vào trong , chọn 1 bàn ăn cách biệt nhất

Tôi và bác ngồi xuống và chọn 1 số món dễ ăn

- Bác ơi ! Bác có thể kể chuyện về 2 anh em nhà Dương được không ạ ?

- Ở thế cháu cũng biết cả cậu Thái Minh àh ?

- Dạ..... dạ vâng ạ

- Haizzz ! Cậu chủ Thái Minh – tức anh trai của Dương là người lạnh lùng đến khó chịu . Khác với vẻ lạnh lùng của Dương , Cậu Thái Minh lạnh đến ghê rợn . Bác nuôi 2 cậu từ nhỏ đến giờ chứng kiến sự từng trải của 2 người và sự từng trải của 2 người trong đời . Có cái gì mà ta không biết ? ta đều biết hết ! Vậy cháu muốn hỏi bác cụ thể về điều gì ?

- Dạ....dạ.... cháu thấy mối quan hệ anh em của 2 người này có lẽ không tốt phải không ạ ?

- Điều này thì..... sự lạnh lùng , vô cảm đã làm ối quan hệ xã hội được hình thành quá sớm , đầu óc cũng không phải bình thường nên có sự đối địch nhau về tài sản khổng lồ của tập đoàn . Khi cậu Dương lên 10 , cậu Thái Minh lên 12. Hai cậu đã được huấn luyện và học tập thành thạo luôn . Với trí óc siêu phàm của 2 cậu , trong thời gian không lâu , toàn bộ kiến thức các bậc trung học , đại học đều trôi chảy . Bây giờ 2 cậu đến trường chỉ gọi và theo trang lứa thôi

- Oa ! Giỏi vậy sao ?

- Đúng vậy . Nói ra có lẽ cháu không tin nhưng sự thực nó là như vậy . Muốn làm người điều hành của cả 1 tập đoàn lớn nhất thế giới thì phải được huấn luyện ghê lắm

- Phục 2 anh em nhà này quá hê hê

- uhm... 2 bác cháu mình ăn nhanh đi còn về

- Dạ.....hihi

.....

.....

- Ô kìa ! kìa không phải là cậu Thái Minh sao ? Sao cậu ấy lại đến đây nhỉ ? ơ.....cậu ấy còn đi với cô nào kia...

- Dạ ! Thái Minh sao ạ ?

- Ủ ! Kìa....

Tôi ngoảnh mặt ra sau , đúng ! Thái Minh Thái Minh và Lyn....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Chưa kịp nói hay phản ứng gì thì bác Lương đã đi ra chỗ Thái Minh và Lyn

- Chào cậu chủ . (Bác Lương cúi đầu lễ phép)

- Vú Lương ? (Thái Minh ngạc nhiên hỏi)

- Dạ cậu.... tôi có việc ở đây nên mới đến. Còn cậu ủa cậu có khách à ? Ủa.... đây là..... HẢ ?????KHÔNG THỂ NÀO (Bác Lương đang rất hốt hoảng)

- Dạ vú Vú nhớ con không vú

- Cô Huệ đây sao ? Không thể nào ... Cô.... cô

- Dạ ! Cháu chưa chết..... Có 1 bí mật mà bên Việt Nam cha biết..... bác có bận không ngồi xuống đây cháu kể cho bác nghe

- Dạ dạ ! Tôi còn đi với 1 cô bé nữa để tôi gọi con bé ra

- Vâng !

- Này ! Hương ! Ra đây với Bác

Tôi đang chuẩn bị chuẩn thì bác Lương gọi

- Dạ dạ ! (Tôi áp ứng)

- Ra đây với Bác

- Dạ..... (Tôi cúi gầm mặt đi ra chỗ Lyn Thái Minh)

- Ơ.....Hương????!!

- Chào cậu (Tôi nhìn thẳng vào mắt Lyn)

- Ủa ? 2 đứa quen nhau sao ?

- Dạ bạn ấy chỉ là bạn cùng lớp với cháu thôi ạ (Tôi mạnh dạn nói)

- Ủa ! Vậy à ? TRùng hợp quá nhỉ ! Cô Huệ cũng là hôn phu của cậu chủ chúng tôi đó.....

Mặt tôi biến sắc 5s..... Có lẽ người nhìn ra thâm tâm tôi lúc đó chỉ có Thái Minh là biết

.....

Thái Minh nhìn vú Lương bằng ánh mắt lạnh lùng , vô cảm..... Có lẽ bác Lương nhận được ánh mắt đó nên phần nào hiểu ra lệnh của Thái Minh là không nói nữa nên bác ấy cũng ngừng hẳn luôn

..... Tất cả chúng tôi chìm trong im lặng.....

- Ủa ? Cô Huệ ! Cô có thể giải thích cái chuyện.... cái chuyện.....

- À ! Dạ vâng (Sau đó Lyn kể từ đầu đến cuối sự việc Lyn tưởng như đã chết và h ơt lại đây)

- Dạ ! Cái này chắc chắn phải báo cho ông chủ mới được ạ.... Lúc nghe tin cô mất ông buồn ghê gớm lắm

- Dạ ! Mọi người đã biết chuyện này khoảng 1 tuần rồi ạ

- Dạ ! Vậy sao ? Thế mà tôi không biết.... Nhưng không sao ... Bây giờ cô ở lại đây là yên tâm rồi ạ

- Dạhihi

Quả thật là từ nãy có mỗi bác Lương và Lyn nói chuyện. Tôi và Thái Minh vẫn trong tình trạng “câm như hến” Tôi vẫn cố ý thản nhiên hết mức có thể, coi như mình không quan tâm lắm tới mấy chuyện này Chợt liếc qua Thái Minh, tôi thấy hắn đang nhìn mình. Tim tôi lại trở nên loạn nhịp

Có lẽ từ nãy đến giờ, Thái Minh nhìn tôi không rời mắt, ánh mắt xa xăm chứa đựng trong đó rất nhiều tâm tư, tình cảm,..... Như đang muốn nói điều gì đó với tôi..... Tôi hồ hởi, không đáp trả ánh mắt đó

.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69

Chưa kịp nói hay phản ứng gì thì bác Lương đã đi ra chỗ Thái Minh và Lyn

- Chào cậu chủ. (Bác Lương cúi đầu lễ phép)

- Vù Lương ? (Thái Minh ngạc nhiên hỏi)

- Dạ cậu.... tôi có việc ở đây nên mới đến. Còn cậu ủa cậu có khách à ? Ủa.... đây là..... HẢ ??????KHÔNG THỂ NÀO (Bác Lương đang rất hốt hoảng)

- Dạ vù Vù nhớ con không vù

- Cô Huệ đây sao ? Không thể nào ... Cô.... cô

- Dạ ! Cháu chưa chết..... Có 1 bí mật mà bên Việt Nam cha biết..... bác có bận không ngồi xuống đây cháu kể cho bác nghe

- Dạ dạ ! Tôi còn đi với 1 cô bé nữa để tôi gọi con bé ra

- Vâng !

- Này ! Hương ! Ra đây với Bác

Tôi đang chuẩn bị chuẩn thì bác Lương gọi

- Dạ dạ ! (Tôi đáp ứng)

- Ra đây với Bác

- Dạ..... (Tôi cúi gầm mặt đi ra chỗ Lyn Thái Minh)

- Ồ.....Hương????!!

- Chào cậu (Tôi nhìn thẳng vào mắt Lyn)

- Ủa ? 2 đứa quen nhau sao ?

- Dạ bạn ấy chỉ là bạn cùng lớp với cháu thôi ạ (Tôi mạnh dạn nói)

- Ủa ! Vậy à ? TRùng hợp quá nhỉ ! Cô Huệ cũng là hôn phu của cậu chủ chúng tôi đó.....

Mặt tôi biến sắc 5s..... Có lẽ người nhìn ra thâm tâm tôi lúc đó chỉ có Thái Minh là biết

.....

Thái Minh nhìn vù Lương bằng ánh mắt lạnh lùng, vô cảm..... Có lẽ bác Lương nhận được ánh mắt đó nên phần nào hiểu ra lệnh của Thái Minh là không nói nữa nên bác ấy cũng ngừng hẳn luôn

..... Tất cả chúng tôi chìm trong im lặng.....

- Ủa ? Cô Huệ ! Cô có thể giải thích cái chuyện.... cái chuyện.....

- À ! Dạ vâng (Sau đó Lyn kể từ đầu đến cuối sự việc Lyn tưởng như đã chết và h ot lại đây)

- Dạ ! Cái này chắc chắn phải báo cho ông chủ mới được ạ.... Lúc nghe tin cô mất ông buồn ghê gớm lắm

- Dạ ! Mọi người đã biết chuyện này khoảng 1 tuần rồi ạ

- Dạ ! Vậy sao ? Thế mà tôi không biết.... Nhưng không sao ... Bây giờ cô ở lại đây là yên tâm rồi ạ

- Dạhihi

Quả thật là từ nãy có mỗi bác Lương và Lyn nói chuyện . Tôi và Thái Minh vẫn trong tình trạng “câm như hến” Tôi vẫn cố ý thản nhiên hết mức có thể, coi như mình không quan tâm lắm tới mấy chuyện này Chợt liếc qua Thái Minh , tôi thấy hắn đang nhìn mình. Tim tôi lại trở nên loạn nhịp

Có lẽ từ nãy đến giờ , Thái Minh nhìn tôi không dời mắt , ánh mắt xa xăm chứa đựng trong đó rất nhiều tâm tư , tình cảm,..... Như đang muốn nói điều gì đó với tôi..... Tôi hờ hững , không đáp trả ánh mắt đó

.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70

Chưa kịp nói hay phản ứng gì thì bác Lương đã đi ra chỗ Thái Minh và Lyn

- Chào cậu chủ . (Bác Lương cúi đầu lễ phép)

- Vú Lương ? (Thái Minh ngạc nhiên hỏi)

- Dạ cậu.... tôi có việc ở đây nên mới đến. Còn cậu ủa cậu có khách à ? Ủa.... đây là..... HẢ ??????KHÔNG THỂ NÀO (Bác Lương đang rất hốt hoảng)

- Dạ vú Vú nhớ con không vú

- Cô Huệ đây sao ? Không thể nào ... Cô.... cô

- Dạ ! Cháu chưa chết..... Có 1 bí mật mà bên Việt Nam cha biết..... bác có bận không ngồi xuống đây cháu kể cho bác nghe

- Dạ dạ ! Tôi còn đi với 1 cô bé nữa để tôi gọi con bé ra

- Vâng !

- Này ! Hương ! Ra đây với Bác

Tôi đang chuẩn bị chuẩn thì bác Lương gọi

- Dạ dạ ! (Tôi ập ứng)

- Ra đây với Bác

- Dạ..... (Tôi cúi gầm mặt đi ra chỗ Lyn Thái Minh)

- Ồ.....Hương????!!

- Chào cậu (Tôi nhìn thẳng vào mắt Lyn)

- Ủa ? 2 đứa quen nhau sao ?

- Dạ bạn ấy chỉ là bạn cùng lớp với cháu thôi ạ (Tôi mạnh dạn nói)

- Ủa ! Vậy à ? TRùng hợp quá nhỉ ! Cô Huệ cũng là hôn phu của cậu chủ chúng tôi đó.....

Mặt tôi biến sắc 5s..... Có lẽ người nhìn ra thâm tâm tôi lúc đó chỉ có Thái Minh là biết

.....

Thái Minh nhìn vú Lương bằng ánh mắt lạnh lùng , vô cảm..... Có lẽ bác Lương nhận được ánh mắt đó nên phần nào hiểu ra lệnh của Thái Minh là không nói nữa nên bác ấy cũng ngừng hẳn luôn

..... Tất cả chúng tôi chìm trong im lặng.....

- Ủa ? Cô Huệ ! Cô có thể giải thích cái chuyện.... cái chuyện.....

- À ! Dạ vâng (Sau đó Lyn kể từ đầu đến cuối sự việc Lyn tưởng như đã chết và hợt lại đây)

- Dạ ! Cái này chắc chắn phải báo cho ông chủ mới được ạ.... Lúc nghe tin cô mất ông buồn ghê gớm lắm

- Dạ ! Mọi người đã biết chuyện này khoảng 1 tuần rồi ạ
- Dạ ! Vậy sao ? Thế mà tôi không biết.... Nhưng không sao ... Bây giờ cô ở lại đây là yên tâm rồi ạ
- Dạhihi

Quả thật là từ nãy có mỗi bác Lương và Lyn nói chuyện . Tôi và Thái Minh vẫn trong tình trạng “câm như hến” Tôi vẫn cố ý thản nhiên hết mức có thể, coi như mình không quan tâm lắm tới mấy chuyện này Chợt liếc qua Thái Minh , tôi thấy hắn đang nhìn mình. Tim tôi lại trở nên loạn nhịp

Có lẽ từ nãy đến giờ , Thái Minh nhìn tôi không dời mắt , ánh mắt xa xăm chứa đựng trong đó rất nhiều tâm tư , tình cảm,..... Như đang muốn nói điều gì đó với tôi..... Tôi hồ hững , không đáp trả ánh mắt đó

.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71

- Dạ ! Thưa bác , cháu có việc bận rồi... cháu về trước nhé !
- Sao vậy cháu ? Hiếm dịp mà !
- Dạ ! Nhưng Dương đang bệnh mà bác
- Ở đúng rồi ! . Cháu về chăm sóc Dương giúp bác 1 thể

Nhắc đến Dương , mắt Thái Minh biến sắc... đôi mắt đỏ ngầu , hắn lên từng tia tức giận . Ánh nhìn hình viên đạn khiến bất cứ thứ gì bị hướng đến là có thể bị phá hủy ngay lập tức.... Nhưng chỉ có 1 người nhận ra sự tức giận của Thái Minh đó chính là Lyn

(* Và các bạn biết không ? Người nhận ra cái nhìn mà Thái Minh dành cho Hương suốt cả cuộc nói chuyện không chỉ có Hương , Thái Minh mà còn có cả người thứ 3 nữa . Đó chính là Lyn..... Lyn không muốn ngừng cuộc trò chuyện vừa rồi bởi vì không muốn tạo nên cái không khí trở nên gượng gạo . Bởi vì cô nhận ra ánh mắt cả Thái Minh nhìn cô bây giờ hoàn toàn khác với xưa . Không có gì âu yếm như trước , mặc dù anh vẫn quan tâm đến cô rất nhiều nhưng nó có chút gì đó cách biệt và thay đổi.... Cô rất buồn vì điều đó..... Cô nhận ra ánh mắt của Thái Minh nhìn Hương.... Có lẽ , chỉ có Hương mới có thể ở bên anh ấy... Nhưng cô vẫn không hiểu sao.... vì cô mà anh ấy thay đổi quá lớn , vì cô mà anh ấy có thể bất chấp thế nào ? Cô với anh cùng lớn lên , tình yêu của anh dành cho cô được mức bao nhiêu ? Chuyện Hương và Thái Minh cô không dám khẳng định vì cô chưa thấy điều gì mờ ám Nhưng nếu mà nó xảy ra , cô sẽ không bao giờ buông tay anh ấy đâu..... Cô đã mất anh 1 lần và sẽ không có lần thứ 2 *)

...._ Trở về thực tại _.....

- Thôi, 2 người , tôi về nhé !

Tôi đang chuẩn bị ra về thì

- Đứng lại !! (Thái Minh gần giọng làm tôi đứng sững người lại)
- Có gì không > (Tôi nhếch lông mày)
- Sao vậy cậu chủ ? (Bác Lương hỏi)
- (Thái Minh không nói gì)

- Không có gì thì tôi đi nhé ! (Tôi hồ hững , lạnh lùng với Thái Minh) *(Tôi cũng đang chuẩn bị quay người bước đi thì đột nhiên Thái Minh đứng dậy kéo người Lyn về phía hắn ta và đặt lên đó 1 nụ hôn)

Tất cả mọi người há hốc mồm nhìn 2 người đang hôn nhau Không..... Thái Minh thôi. Lyn thì vẫn đứng im như 1 pho tượng . Nhưng trong lòng Lyn lúc này đang có sự sung sướng không hề nhẹ .

Tôi đứng sững lại , mắt tròn tròn . mồm há hốc ,....

Tôi nhắm mắt quay người nhanh và bước đi

- Cái gì ? Anh gọi tôi đứng lại để cho tôi xem cái cảnh âu yếm của 2 người thôi sao ? Lòng tự trọng của anh đặt ở đâu ? Hả ? Tại sao ? Tại sao ? Tại sao anh ta lại nhẫn tâm thế ? Phải nhìn mình sống trong đau khổ thì anh ta mới được sung sướng ư ?

Tôi cứ vừa đi vừa lẩm bầm , vừa đi vừa khóc

- Này cô em ! (Một giọng nói ngọt ngào đến ghe người của 1 thằng nào đó vang lên)

- AAAAAAAAAAAAA ! Mi là ai ?

- Haha ! Em yêu , đi chơi với anh đi . Anh bao tất

- Cái Gì CHÚ ! Đúng là cái loại dê xồm , cái loại chuyên đi dụ dỗ con nhà lành..... Lừa được con nhà ai thì lừa chứ không bao giờ lừa được ta đâu (Tôi nhếch mép)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72

- Con kia ! Mày thích chết à ? Anh em đâu !!! Giữ con điên này cho tao để ta “xử” nó... (Vừa nói xong , lập tức có ngay 7-8 thằng ở đằng sau mấy gốc cây đi ra với bộ mặt “dê” cực độ =))

- Này này !! Các anh định làm gì ? đấy !

- Haha!.... Làm gì thì cô em tự hiểu nhé ! Anh em đâu xông lên

- AAAAAAAAAAAAA! Bỏ tao raaaaaaa.... Lũ khốn.

Ba tên khỏe mạnh nhanh tay giữ tay giữ chân tôi lại . Với anh mắt lóe lên tia “dê xồm” . Thằng đầu đàn nhìn tôi rồi cười ghê rợn làm da gà của tôi thì nhau nổi lên

Bỗng,,,,,

Huych ! Huych !!!

Có tiếng đánh nhau từ đằng sau tôi.... ngoảnh mặt lại Đó chính là Dương . Dương đã đến cứu tôi

- Dương.... ! (Tôi khẽ gọi)

Chết rồi . Dương đang rất yếu . Với sự khốc liệt giờ chắc không đánh nổi 4 tên đâu , chúng lại còn rất khỏe nữa

Hự !

- Không.....g.....g.....g.....g! (Tôi gào thét)

Dương đã bị một thằng đằng sau cầm tuýp đánh trúng gáy lẫn quay ra , đầu cậu ta choáng váng Máu chảy ròng ròng rù vết thương ở chân , rồi ở đầu . Chân cậu ấy hẳn là không đi được . Vậy mà cậu ấy vẫn cố sức đi . Dương xui đi...trong vũng máu

- Chúng mày đâu ! Đánh chết nó cho tao (Thằng cầm đầu chỉ vào Dương)

Bọn kia chuẩn bị xông lên thì

Huych ! Huych !Huych !

Bỗng có tiếng chạy rất nhanh và mạnhHàng chục người mặc đồ đen đang tiến đến và người cầm đầu không ai khác chính là thằng Hải

PÀNG !

Thằng cầm đầu đứng trước mặt tôi và chết ngay tại chỗ

. Tôi nhắm tịt mắt .

Bọn đàn em của tên đó thấy thế liền thả tôi ra và chuẩn bị chạy trốn thì cũng bị bắn chết

- DƯƠNG !

Tôi khóc to và chạy nhanh đến chỗ Dương đang ngất..... Tôi gục mặt vào người Dương..... Bỗng từ từ..... rất yếu..... Dương nhẹ nhàng ôm tôi bằng tất cả những hơi thở còn có thể . Dương nói với tôi : “ anh yêu em” . Sau đó Dương ngất lịm luôn Tôi cũng ngất luôn

..... – tỉnh dậy-.....

-Dương ! Không!Không !..... AAAA (Tôi giật mình tỉnh và hét toáng lên)

- Oải Hương ! Cháu tỉnh rồi à ? Huhu ! Bác bắt cần quá.... Huhu ! (Bác Lương khóc lên về hồi hận nhiều lắm)

- Bác Lương ? Có chuyện gì vậy bác ? Dương sao rồi bác..... Dương đâu Bác . tại sao bác lại khóc thế ? (Mặt tôi biến sắc và trở nên xanh xao hơn)

- Huhuhuhuhu ! hương ơi ! Dương có chuyện rồi !

Hả ? Bác Lương ...bác nói cho cháu biết đi... Dương có chuyện gì hả bác... ? (Nước mắt tôi bắt đầu tuôn rơi)

- Nhanh ! Đi theo bác (Bác Lương vội vã kéo tay tôi đi)

Tôi cũng chạy theo

- Đếnđến nơi rồi 1 Cháu vào đi (Bác Lương buồn bã hướng mắt vào phòng)

(Bác Lương dân tôi tới một căn phòng dành cho người sống thực vật....)

- Dạ 1 Bác ??? Ở đây ở đây là.....

- Huhuhuhuh... cháu vào đi..... MAU ! (bác Lương mạnh tay đẩy tôi vào)

Vừa vào trong phòng , tôi thấy Dương đang nằm nhắm mắt có vẻ thanh thản với bông băng và dây chuyền..... xung quanh người..... Hàng tá bác sĩ cứ thay nhau chăm sóc Dương.

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

- Dương ! (tôi chạy đến bên giường Dương và khóc)...- Bác sĩ ! Dương ! Cậu ấy bị sao vậy bác ? sao cậu ấy không tỉnh ??!

- Dạ ! Cậu chủ đang rất yếu lại còn bị đánh rất mạnh ở gáy... Bây giờ cậu ý bị xuất huyết não nặng.... thừa cô..... Tất cả các bác sĩ của bệnh viện từ các bác sĩ giỏi nhất trong nước đến tất cả các bác sĩ giỏi nhất trên thế giới cũng không thể làm gì được..... Xuất huyết não nặng thì phải mặc theo số phận mà thôi.... (Bác sĩ buồn rầu)

- Huhuhuhu..... Không ! Bác sĩ ! Bác cứu cậu ấy đi... cứu gium cháu đi.... Không thì bác có thể lấy bất cứ thứ gì từ cháu để cứu cậu ấy cũng được.....huhuhuhu....

- Xin lỗi....nhưng chúng tôi đã cố gắng hết sức mình

- Dương sẽ..... ngủ mãi như thế này sao ?

- Có lẽ 1 năm, 2 năm, 3 năm hay 4 năm gì đấy..... Mong rằng sẽ có kì tích (Bác sĩ tiếp niềm tin cho tôi)

- 4 năm sao ? Mình nợ Dương rất nhiều. Mình sẽ sống như thế nào đây ? Dương vì mình mà thanhha như thế này..... huhuhuhuhu..... (Tôi òa khóc như 1 đứa trẻ con)

**** đến lúc thiếp đi ****

(* GHI CHÚ : Lúc Hương thiếp đi , bác sĩ chưa kịp bế Hương lên giường bệnhk thì cả phòng bỗng xôn xao.... Một người con trai lạnh lùng bước vào , chìn chăm chăm vào Hương..... rồi nhẹ nhàng bế Hương lên..

- Cậu chủ ! (Người bác sĩ lên tiếng)

- Câm ! (Thái Minh gần giọng khùng khiếp)

- Dạ..... Thừa cậu chủ ! (Bác sĩ cúi đầu)

Sau đó Thái Minh bế Hương đi..... trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi người

.....

Thái Minh bế Hương vào 1 khách sạn (@@ . Tác giả : Đừng ai nghĩ bậy nhé :))....) . Thái Minh không muốn đưa Hương về nhà vì nếu đưa cô về nhà thì sẽ khó nói , sẽ tạo nên nhiều rắc rối hơn bởi Lyn – Người bạn thân của Hương và cũng sẽ là tình địch của cô ... chuyện sẽ rất rắc rối..

..... Thái Minh chọn 1 khách sạn khang trang thuê 1 phòng , Thái Minh bế Hương vào... Đặt Hương xuống giườn một cách nhẹ nhàng và cẩn thận . Anh rút điện thoại ra và gọi : “ Mang một bộ quần áo , chuẩn bị thức ăn... cho tôi ” . Sau đó Thái Minh ngồi xuống bên cạnh Hương , anh vuốt tóc Hương một cách ân cần... anh khẽ nói :

- Ta sẽ yêu em.... nhưng không phải bây giờ..... ta phải bù đắp những gì ta đã gay ra cho Huệ ... Sau đó..... không thằng nào có thể cướp em từ tay ta đâu... (Nói xong , Thái Minh nhẹ nhàng đặt môi lên Hương , 1 nụ hôn nhẹ Sau đó cậu ta vào nhà tắm *HẾT PHẦN GHI CHÚ)

• Mở mắt

- Ở hơ..... ! Mình ở đâu thế này ? (Tôi ngó nghiêng xung quanh... không biết mình đang ở đâu nữa. Đây là 1 căn phòng khang trang. Tôi bắt đầu đứng dậy

và ngó khắp căn phòng lớn)

- WOA! Thức ăn ở đâu ra mà nhiều thế này ... eo ôi.... sao mà ngon thế ! (Sau tiếng suýt xoa là bạn giao hưởng do chính cái bụng của tôi sáng tác)

... Tôi xoa xoa cái bụng đói meo . Có lẽ vì khóc nhiều quá nên giờ mệt và đói lắm rồi .

.....

Vì đói quá nên bây giờ chỉ nghĩ đến ăn thôi nên quên mất cái việc “quan trọng” bây giờ

CẠCH ! (1 tiếng mở cửa làm tôi quay đầu lại)

Cửa nhà tắm bật mở@@

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Ôc ! Ôc ! Ôc ! Cái gì thế này ???!

Thái Minh từ trong nhà tắm bước ra với bộ ngực trần quyến rũ @@..... chỉ có 1 cái khăn tắm dài quấn nửa người phía dưới..... Cơ thể săn chắc và chuẩn..... có thể khẳng định rằng : bo – đý chuẩn hết mức khiến tôi ộc máu mũi

Với thân hình sọc xy hiện tại Mặt tôi đỏ bừng.

-AAAAAAAAAAAAAAAAA ! (Tôi bật mắt và hét toáng lên)

Thái Minh nhintooi bằng ánh mắt thản nhiên như không có gì

- Anh.....anh???!! (Tôi 1 tay bật mắt , 1 tay chỉ vào người Thái Minh)

- (Thái Minh không nói gì)

- Sao.....anh lại ở đây ?

- Câm !

- Cái gì ? Câm sao ? Anh nói đi..... anh là gì của.....ủa.....a...

Chưa nói hết câu , Thái Minh đã đi nhanh đến chỗ tôi , giữ lấy đầu tôi và đặt lên môi tôi 1 nụ hôn người tôi cứng đờ , mắt tròn tròn không chớp . người tôi chạm vào bộ ngực trần săn chắc của Thái Minh..... Thần kinh tôi như bị tê liệt hoàn toàn . Đến khi tôi cảm thấy thiếu không khí trầm trọng rồi thì tôi mới sức tỉnh , đẩy người Thái Minh ra và thở gấp.....

---3 phút cho nụ hôn này ---- :))

- Anh..... Tại sao anh lại....???!! (Tôi chỉ tay vào Thái Minh , vừa nói vừa thở hổn hển , mặt lại còn đỏ ửng lên)

Thái Minh lại từ từ tiến đến chỗ tôi , mặt sát vào mặt tôi khiến tôi rùng mình. Sau đó lại đổi hướng ghé vào tai tôi :

- “Tắm đi rồi ăn thỏa thích !” (Thái Minh nói thật nhẹ nhàng làm tôi rợn cả da gà) @@

- Hà ? tắm ! (Tôi há hốc mồm)

- (Thái Minh hát đầu về phía giường , . Đúng thật ! Có 1 bộ váy ren tuyệt đẹp đang ngự tại đó.... Tôi biết là Thái minh đã chuẩn bị nó cho tôi)

- Cái này ấy hả ?

- Ừ

Nói xong tôi cầm bộ váy phi như bay vào phòng tắm

20 phút sau tôi bước ra.....

- (Thái Minh nhìn tôi với ánh mắt không thể bình thường hơn)

Trông tôi lúc này phải nói là cực kì , cực kì yêu kiều.....Bộ váy ren trắng bó sát vào người làm tôn lên đường cong rạng ngời của tôi....

- Này ! Nhìn gì ? (Tôi đỏ mặt)

Không nói gì, bỗng Thái Minh bước đến chỗ tôi vòng tay qua người và bế tôi lên:))...Bế tôi ra chỗ bàn ăn thịnh soạn và đặt tôi xuống nhẹ nhàng

- (tôi im lặng)

-(Thái Minh cũng thế)

- Tại sao.....anh.....

- Ăn đi ! (Thái Minh ngắt lời tôi)

- Ăn xong anh có thể trả lời tôi tất cả mọi chuyện được không (Tôi buồn)

- (Thái Minh không nói gì)

lần này tôi không nhí nhanh nữa mà tôi ăn chậm rãi, nhẹ nhàng như 1 tiểu thư đài các mới lớn. Thực ra tôi ăn gọi là cho no chứ chẳng có vị gì.... Tôi không cảm nhận được vị ngon của “sơn hào hải vị” này mà ngược lại, tôi cảm thấy đắng.... Thái Minh không ăn, anh chỉ ngồi đó và nhìn tôi.

Ăn được khoảng 10 phút thì bỗng nước mắt tôi phản chủ tự dưng nhẹ nhàng tuôn rơiKhi thấy tôi khóc, mặt Thái Minh đột ngột biến sắc

- ĂN ĐI ! (Thái Minh quát lớn)

- Không..... Tôi không ăn nữa (Tôi lắc đầu quày quẩy)

- ĂN!!! (Thái Minh hét)

RẦM!!!!

Cả bàn ăn lớn bị Thái Minh hất đổ ngay trước mặt tôi.....

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

-..... (Tôi cứ ngồi cúi gằm mặt xuống, không nói gì)

- Xin lỗi ! (Thái Minh nhẹ nhàng nói, mắt thăm thăm nhìn tôi)

Tôi ngừng mặt lên nhìn Thái Minh 2 cặp mắt của chúng tôi chạm vào nhau..... Tim tôi bỗng đập nhanh, rất nhanh.....

- Vì chuyện gì ? (Tôi rung rung)

- Tháng sau.....anh.....và Huệ.....sẽ.....

- (Tôi không nói gì, cố ý im lặng để lắng nghe Thái Minh nói)

- Định hôn ! (Thái Minh nói hồ hững)

- Định.....định hôn ? (Tôi phải cố nặn ả mới ra 2 chữ “định hôn”... Tim tôi như có một vết dao cứa vào và giờ đang ứa máu) ...- Tại sao anh lại nói với tôi chuyện này

- (Thái Minh im lặng và nhìn tôi không chớp mắt)

- Anh.....đã bao giờ..... có tình cảm.....với tôi chưa ? (Đôi mắt của tôi nhìn thẳng vào mắt Thái Minh)

- Cô nghĩ cô là ai ? (Thái Minh cố nhếch mép nhưng nó lại là 1 cái nhếch mép đầy gượng gạo)

- Tôi..... không là ai cả ! Chẳng là cái gì của anh... Vậy mà cứ như quen nhau ý nhỉ ? Tôi đã có lúc ghét anh..... thù anh và cả ... yêu anh.... Nhưng bây giờ hết rồi. Tôi đâu có xứng gì... Đúng là con gnu mà... Áo tưởng đến thế là cùng..... (Tôi nhẹ nhàng đứng dậy. Quay đầu và bước đi, bước ra khỏi khách sạn này.... Còn lại Thái Minh ngồi 1 mình thần thờ

(* CHÚ THÍCH : Thái Minh ngồi thần thờ ở ghế..... Thực sự là anh rất yêu Hương... anh không dám nói ra điều đó vì anh đã nợ Huệ rất nhiều Anh đã mất Huệ 1 lần, anh muốn bù đắp lại tất cả những gì anh gây ra cho Huệ. Anh chỉ biết đứng nhìn Hương hạnh phúc mà thôi Tháng sau anh và Huệ sẽ định hôn *)

- ĐỨNG LẠI (Thái Minh nói to)

- Cái gì cơ Tôi không rảnh (Tôi nhếch mép)

- nếu đi ! Cô sẽ phải hối hận

----- Dừng lại luôn----

Mắt tôi ướt đầm.....

- Hối hận ư ?..... Đến bây giờ thì tôi còn có thể hối hận về cái gì nữa.Haha..... Điều mà tôi hối hận nhất là đã yêu anh đấy (Tôi thở dài)

- Cô yêu tôi ?(Thái Minh nhìn tôi)

- Phải . Nhưng hết rồi.....

Nói xong tôi quay người bước đi . Vừa bước được vài bước thì Thái Minh chạy thật nhanh đến chỗ tôi , gỡ lấy vai tôi và quay người tôi lại . Tiếp tục đặt một nụ hôn vào môi tôi , chỉ là một nụ hôn kéo dài trong vòng 20s thôi

Sau đó , Thái Minh nhìn thẳng vào mắt tôi và nói:

- Đứng đi ! Xin em! (Sau đó , Thái Minh ôm chặt lấy tôi)

• Tôi khóc *

- Tại sao ? Tại sao anh lại làm thế với tôi ? Tại sao ? Tại sao ?

- Xin lỗi..... ta không có sự lựa chọn(Thái Minh hôn lên trán tôi)

- Huhuhuhu..... Tại sao ? Tại sao chứ ?

- Xin lỗi (Thái Minh nhẹ nhàng nói)

- Anh có yêu em không ? (Tôi ngược mặt lên hỏi Thái Minh)

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

- Yêu em sao ? Ta yêu em từ khi mới gặp em rồi... Ngay cả bây giờ ta vẫn yêu em...

- Vậy thì còn Lyn ?

- Đúng là ta đã từng yêu Huệ..... Nhưng bây giờ ta mới biết , từ trước đến giờ , ta chỉ coi Huệ là em gái mà thôi Vì ta nợ Huệ rất nhiều nên ta.....xin.....lỗi..... (Thái Minh buồn rầu nói)

- Cho dù sao đi chăng nữa.....thìanh..... vẫn yêu em chứ ?

- Anh.....yêu em !

Thái Minh nói rồi lại đặt lên môi tôi 1 nụ hôn dài Tôi với Thái Minh lúc này đã có 1 nụ hôn thật sự, 1 nụ hôn thật là ngọt ngào

• 2 phút cho nụ hôn ngọt ngào *

- Em.....sẽ mãi yêu anh,..... chỉ mình anh mà thôi

Nói xong tôi đẩy nhẹ người Thái Minh ra và quay đầu bước đi , vừa đi tôi vừa cúi đầu lặng lẽ

Vừa bước đi , Thái Minh đã nhanh tay nắm lấy tôi lại như muốn níu giữ

Tôi giật tay ra 1 cách nhẹ nhàng , hơi chếch đầu , tôi nói :

- Xin lỗi ! Em chỉ có thể như thế này thôi ! Anh hãy hạnh phúc nhé . Anh phải chăm sóc Lyn cho tốt

Nói xong tôi chạy thật nhanh ra khỏi khách sạn , để lại Thái Minh một mình tôi lại khóc

* * *

Tôi bắt taxi đến nhà Lyn

Kính koooong ! Kính koooong !

(cạch)

- Hương.....? (Lyn ngạc nhiên khi nhìn thấy tôi)

- Tôi muốn nói chuyện với cậu 1 lúc . Được không ?

- Ừ !

Thế rồi tôi với Lyn ra quán nước gần đó để tiện cho việc nói chuyện

- Có chuyện gì vậy ? (Lyn nhìn tôi)

- Cậu hạnh phúc nhé ! (Tôi nói nhưng không ngẩng mặt lên)

- Cậu..... (Lyn rom róm nước mắt)

- Mình xin lỗi đã làm tình cảm của 2 người bị sút mẻ....mình xin lỗi....

- Hương..... Cậu như thế làm mình thấy đau lòng lắm

- Chúng ta vẫn là bạn thân chứ ? (Tôi nhìn lyn)

- Tất nhiên rồi.....tất nhiên rồi.... (Lyn nước mắt nước mũi gật đầu lia lịa)

Tôi lại khóc ____ Tôi đứng dậy . lau nước mắt , tôi quay đầu chuẩn bị bước đi

Trước khi đi , tôi không quay đầu lại mà nói :

- Tháng sau..... tớ sẽ ra nước ngoài và học bên đấy..... tớ mệt mỏi lắm rồi

- (Lyn im lặng)

- Tớ sẽ mãi yêu anh ấy (Tôi nói nhưng đã hạ giọng đi một chút)

Nói xong , tôi bắt taxi đi luôn để lại Lyn ngồi 1 mình..... Lyn âm thầm khóc

• * * *

HẾT CHƯƠNG IV

Nếu như những giông tố của ngày hôm qua gây ra bao nhiêu sóng gió , đau khổ thì liệu ngày hôm nay , mây có tan đi , mặt trời có tỏa ánh nắng ban mai ấm áp không ? Mời bạn đọc tiếp tục theo dõi chương V của bộ truyện “ Chuyện tình tay ba giữa hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo”

Bạn đang đọc truyện *Hai chàng hoàng tử lạnh lùng và cô nhóc ngổ ngáo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.